

CJ 6358 a

ANTHOLOGIA
LYRICA GRAECA

EDIDIT

ERNESTVS DIEHL†

FASC. 2 .

THEOGNIS · PS.-PYTHAGORAS

PS.-PHOCYLIDES

CHARES · ANONYMI AVLODIA

EDITIO TERTIA

LIPSIAE IN AEDIBVS B.G. TEVBNERI MCML

K 2484/9

Geuss

LIZ.-NR. 001

PRINTED IN GERMANY

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI (M109) — T 3446

PRAEFATIO

CODICES THEOGNIDEI

A = cod. Mutinensis (olim Veronensis, nunc Parisinus Bibl. nation. Suppl. graec. 388) membr. in 8° saec. X fol. 46^r—75^r.

Hunc librum, qui vv. 985s non praebet eademque de causa non plus valet quam cod. Vat. (O), in rebus quae ad orthographiam et ad dialecton pertinent (veluti -σι: -σιν, εἰς: ἐς ante consonantes, *πρᾶγμα*: *πρῆγμα*, *πατρώιας*: *πατρῴης*, *πολιτῶν*: *πολιτέων*, *ἐμοῦ*: *ἐμεῦ*, *οἰκῶ*: *οἰκέω*, *καλοῦμεν*: *καλεῖμεν*, *ἐρέπον*: *ἐρέπεν* al.) T. Hudson-Williams auctoritate nissus in universum secutus est D., quippe cum elegiarum Theognidis et Theognideorum fata nimis varia et dubia essent, quam ut ad certam regulam singularum vocum declinationes omnino statuere liceret. litterae, quas post conlationem Bekkerianum (ante a. 1815) erasas esse cognovit H.-W., nunc deesse non adnotantur.

Praeter cod. Mutinensem hic illic adhibiti:

O = cod. Vaticanus gr. 915 saec. XIII

Marc. = cod. Venetus Marcianus gr. 522 saec. XV

Neque raro factum est, ut librorum deteriorum complurium vel singulorum, quos multos recentissimos Imm. Bekker altera in editione Berolinensi a. 1827 (cf. B.⁴ p. 117) attulit, antiquarius quidam lectionem cod. A depravatam emendatam exhibeat sive libro vetustissimo gemello usus, sive proprio ingenio sive Byzantini mediæ aevi doctoris cuiusdam divinatione philologa. qui fontes sigillo 'det. (dett.)' = 'deterior (deteriores)' significantur.

Litteris singulis dilatatis notantur ea verba, quae rebus et cogitationibus Theognideis conglutinandis in primis fungi possunt.

CODICES PSEVDO-PYTHAGOREI

V = cod. Vindobonensis philos.-philol. gr. 314 saec. X

M = cod. Monacensis gr. 490 chartac. saec. XV f. 4. 5

Augusti Nauck recensionem, qui libro Vindobonensi omnium praestantissimo cod. Monacensis gr. 490, textus vulgati speciminis, lectiones subiunxit, probandam esse censuit D., cum ipse libros Monacenses haud paucos contulisset. nam cod. Vindobonensis exemplar accuratissimum est cod. Monacensis gr. 113 chartac. saec. XV, litteris elegantibus scriptus, cuius in f. 21. 22^r et 22^v-73^v legis *Πυθαγόρου ἔπη κτλ.* (v. p. 82 adn.) et *Ἱεροκλέους φιλοσόφου ὑπόμνημα εἰς αὐτά.* eiusdem archetypi Vindobonensis vestigiis fere insistit cod. Monacensis gr. 481 bombyc. saec. XIV f. 1, quod continet v. 29-71. cod. autem Monacensis gr. 476 bombyc. saec. XIII f. 58^r, quamquam notae deterioris est, lectiones nonnullae adnotantur (cf. v. 36. 44. 61), quippe quae veri speciem prae se ferant. contra nullius pretii videntur esse et omnino depravati codices Monacenses gr. misc. 313 f. 1, misc. 495 f. 22, 507 saec. XIV/XV f. 1.

P. C. van der Horst in diss. Leidensi a. 1932 (Les vers d'or Pythagoriciens) alios textus vulgati adhibuit codices complures: Paris. 2983 saec. XI, Laurent. 85, 9 saec. XII, Vatic. 38 a. 1313, Vatic. 114 saec. XIII/XIV, Paris. 1630 saec. XIV, Laurent. 9, 32 saec. XIV/XV, Leidens. Q 67B saec. XVI, quorum e numero Paris. 2983 et Vatic. 38 plane exhaustit. singulis autem singulorum librorum lectionibus examinatis non est, cur a recensionis Nauckianae principiis discedas.

In Hieroclis quoque philosophi Neoplatonici *ὑπόμνηματος εἰς τὰ Πυθαγόρου ἔπη* libri Monac. (cod. Monac. gr. 113 chartac. saec. XV f. 22^{vs}, 159 bombyc. saec. XIV f. 66ss, 102 chartac. saec. XVI f. 200ss) carminis aurei lectiones quas praebent cum lemmata tum commentarius, plerumque inter se consentiunt. unde efficitur, ut librarii versus in commentariis adlatos lemmatum contextui accommodaverint. ac profecto casu tantum modo

sive negligentia quadam librarii lectiones genuinae hic illic in commentario servatae sunt. huc accedit, quod ne philosophum quidem ipsum in carmine adferendo sibi constituisse nemo non videt (cf. ad v. 4. 18. 57).

CODICES PSEVDO-PHO CYLIDEI

M = cod. Mutinensis (olim Veronensis, nunc Parisinus Bibl. nation. Suppl. graec. 388) membr. in 8° saec. X fol. 75^v-80^r cum interlineari q. d. interpretatione latina saec. XII, cuius auctor sive antiquarius emendavit quoque contextum graecum.

B = cod. Baroccianus 50 membr. in 4° min. saec. XI fol. 371^r-375^r sup., in binis columnis scr.

L = cod. Laurentianus plut. 32, 16 bombyc. in 4° saec. XIII (a. 1280?) fol. 319^r-320^r.

fol. 8^v *Ποιηταὶ πλείους. πρῶτον Διονυσιακά· | poetae plures. primum Dinouysiaca | Φραγκίσκου Φιλέφου Franciscei Philelfi. | Emptus Constantinopoli ἀπὸ τῆς γυναικὸς | viri clarissimi Iohannis Chrysolorae sub | anno M^oCCCC^o XXIII° 4° d. nonas Ianuarias | in folio infimo scripsit antiquarius, qui est Maximus Planudes (?) :*

+ *εἴληφε καλῶς ἡ βίβλος αὕτη πέρας τοῦ πρὶν Μανουὴλ ἀρτίως δὲ Μαξίμου θεοῦ βοηθὸν τῆδε συγκεκτημένον: -*

fol. 320^v-321^v prostat alterum a manu correctoris ut videtur saec. XIV/XV scriptum eiusdem carminis exemplar (*Φωκυλίδου ποιήσεις ἀφ' ἑλμυρος*), variis in margine ornatum lectionibus.

P = cod. Parisinus Bibl. nation. Suppl. graec. 690 membr. in 4° saec. XII fol. 247^r-248^v litteris minutissimis elegantissime binis columnis scriptus, titulis et initialibus litteris inauratis.

V = cod. Vindobonensis philos. et philol. graec. 321 bombyc. in 8° saec. XIII/XIV fol. 222^v-224^r litteris minutissimis scriptus, initio et in fine mutilus (ab Augerio de Busbecke Constantinopoli comparatus).

PRAEFATIO

De horum codicum fide et auctoritate disputaverunt Guil. Kroll RhM. 47 (1892) 457ss et Martinus Rossbroich (Ro.) De Pseudo-Phocylideis (Diss. Monast. 1910) p. 1s. A. Ludwich autem, qui libri M lectiones dedit uberrimas, de ceteris codicibus quoque librorumque Sibyllinorum versuum, qui hausti sunt e carmine Ps.-Phocylideo, contextu minus feliciter egit in Indice lectionum Regiomontano 1903/4. 1904. cf. Christ-Schmid GGrL I 1⁷ 300 II 1⁶ 621s.

Libros singulos annis 1890 (V), 1891 (BMP), 1893 (L) descripsit et Ps.-Phocylidea cum quarta Bergkii editione (BMPV) et recensione a Iacobo Bernays (Ges. Abhandl. ed. H. Usener Berol. 1885, I, 254ss) curata (L) contulit Martinus Rossbroich. in iisdem schedis prostant variae lectiones cod. Barocciani 56 bombyc. in 4° saec. XIV, qui fol. 88^{rv} excerpta exhibet Ps.-Phocylideorum vv. 3–113 minoris pretii, deinde cod. Parisini 1630 bombyc. in 8° saec. XIV fol. 192^v–194^r (+ *Φωκυλίδων Γνωμαί*) e recensione cod. P, tum libri L fol. 320^vss (*Φωκυλίδων ποίησις ἀφ' ἐλέμους*) lectionum specimen usque ad v. 61: trium horum codicum fides sui iuris non est.

Praeter conlationes Rossbroichianas receptae sunt eae lectiones novae, quas A. Ludwich e codice Mutinens. publici iuris fecit in Indice lectionum Regiomontano a. 1892, et libri Vindobonensis lectiones.

In hoc fasciculo quoque sicut in primo edendo nostrum erat corrigere et addere, quaecumque Ernestus Diehl sua manu adnotaverat et nosmet ipsi ex annalibus et virorum doctorum libris excerptimus. in quo negotio Paulus Maas consilio nobis atque auctoritate adfuit.

Ceterum in primi fasciculi praemonendis exposuimus, quatenus nova haec editio differret ab editione secunda.

RVDOLFVS BEVTLER

AEDES TEUBNERIANAE

NOTAE

Cum in poetarum scriptorumque veterum nominibus tum in librorum titulis adferendis Thesauri linguae Latinae usum et normam secuti sumus. ubicumque fieri potest, lectores revocantur ad editiones recentissimas Teubnerianas tam Bibliothecae q. d. Teubnerianae quam formae maioris.

ABerl. = Abhandlungen der Preuß. Akad. der Wiss.	Boiss. = Boissonade	Gesn. = Gesner
Aeg. = Aegyptus, Rivista Italiana di egittologia e papirologia	BPhW. = Berliner Philol. Wochenschrift	GGA = Göttingische Gelehrte Anzeigen
Ahr. = Ahrens	Br. = Brunk	Gl. = Glotta
Ald. = Aldina	Buech. = Buecheler	Gn. = Gnomon
AHdb. = Abhandlungen der Heidelb. Akad. d. Wiss.	Burs. (Jb.) = Bursians Jahresberichte	Grot. = Grotius
ALpz. = Abhandlungen der Sächs. Akad. der Wiss.	Butt. = Buttmann	H. = Hermes
AmJArch. = American Journal of Archaeology	BZ = Byzantinische Zeitschrift	Hart. = Hartung
AmJPh. = American Journal of Philology	€ = codices (i. codicum consensus)	Hein. = Heinemann
AMünch. = Abhandlungen der Bayer. Akad. der Wiss.	Cam. = Camerarius	Herm. = Gottfried Hermann
Anal. = Analecta	Cas. = Casaubonus	Herw. = Herwerden
Anecd. = Anecdota	ClJ. = Classical Journal	Hi. = Hiller
Ant. = Die Antike	ClPh. = Classical Philology	Hi.-Cr. = Hiller-Crusius, Anthol. lyr. Gr.
Arn. = v. Arnim	ClQuart. = Classical Quarterly	Hi. v. G. = Hiller von Gaertringen
ARW = Archiv f. Religionswissenschaft	ClRev. = Classical Review	H(uds).-W(ill). = Hudson-Williams
AteR = Atene e Roma	Cob. = Cobet	IdgJb. = Indogermanisches Jahrbuch
B. (B. ³ , B. ⁴) = Bergk (Lyr. Graeci ed. 3, ed. 4)	Cr. = Crusius	IF = Indogermanische Forschungen
BAnth. = Bergk, Anthologia lyrica Graeca ² 1868	Cram. = Cramer	Jac. = Jacoby
BOH = Bulletin de Correspondance Hellénique	Croen. = Croenert	Jb. = Bursians Jahresb.
Be. = Bethe	D. = Diehl	JbPhV = Jahresbericht des Philol. Vereins
Bekk. = Bekker	Die. = Diels	JHSt. = Journal of Hellenic Studies
Bentl. = Bentley	Dind. = Dindorf	Kal. = Kaibel
Ber. = Bernays	Ditt. = Dittenberger	Kal. = Kalinka
Bern. = Bernardakis	DLZ = Deutsche Literatur-Zeitung	Ken. = Kenyon
Beu. = Beutler	Emp. = Emperius	Koe. = Koehly
Bl. = Blass	Eos = Eos, Commentarii Societatis philologae Polonorum	Kr. = Kranz
	Friedl. = Friedländer	KZ = Kuhns Zeitschrift
	Frän. = Fränkel	
	Frob. = Frobenius	L. = Lobel
	Gaisf. = Gaisford	Lav. = Lavagnini
	Geffck. = Geffcken	l. c. = loco commemorato
		LCbl. = Literarisches Centralblatt

NOTAE

Lob. = Lobeck	haus, K. Ziegler), Real-Enzyklopädie (Supplementband)	Steph. = Henr. Stephanus
Ludw. = Ludwig		suppl. = supplementum
Mein. = Meineke	Raderm. = Radermacher	Trinc. = Trincavelli
Mn. = Mnemosyne, Bibliotheca philologica Batava	Rei. = Reiske	TrProc. = Transactions and Proceedings of the American Philological Association
Mous. = <i>Mousion</i> , Rivista di antichità	Reitz. = Reitzenstein (inprimis Epigr. und Skol. Gießen 1893)	Turn. = Turnebus
Muc. = Mueller	RevEtA. = Revue des Études anciennes	Us. = Usener
Museon = Museon, Revue d'études orientales	RevEtGr. = Revue des Études Grecques	Valck. = Valckenaer
Mus. Helv. = Museum Helveticum	RhM. = Rheinisches Museum	Vat. = Vaticanus
Mus. = Musurus	Rich. = Richards	Ven. = Venetus
N. = Nauck	RIGI = Rivista Indogreca-Italica di filologia, lingua, antichità	Wack. = Wackernagel
NGG = Nachrichten der Gesellschaft d. Wiss. zu Götting.	RivFilCl. = Rivista di filologia et d'istruzione classica	Welck. = Welcker
NJb. = Neue Jahrbücher für Wissenschaft und Jugendbildung	SBBerl. = Sitzungsber. d. Preuß. Akad.	Wess. = Wessely
NPhUnt. = Neue Philol. Unters. herausgg. von W. Jaeger	SBHdb. = Sitzungsber. d. Heidelb. Akad.	Wil. = Wilamowitz
OestJh. = Jahresh. des Österr. Archäolog. Instituts	SBLpz. = Sitzungsber. d. Sächs. Akad.	Wil. ¹ = Wilamowitzii
Par. = Parisinus	SBMünc. = Sitzungsber. d. Bayer. Akad.	notae marginales et interlineares Lyricorum Graecorum editioni tertiae Bergkianae adscriptae
Peppm. = Peppmueller	SBWien = Sitzungsber. d. Wiener Akademie	Wil. Gl. = Wilamowitz, Glaube der Hellenen
Pfei. = Pfeiffer	Scal. = Scaliger	Wil. HD. = Wilamowitz, Hellenist. Dichtung
Phil. = Philologus	Schae. = Schäfer	Wil. SS. = Wilamowitz, Sappho und Simonides
PhUnt. = Philol. Unters. hrsgg. v. Kießling und Wilamowitz	Schn. = O. Schneider	Wil. TG. = Wilamowitz, Textgesch. der griech. Lyriker
PhW. = Philologische Wochenschrift	Schnw. = Schneidewin	WklPh. = Wochenschrift f. klass. Philologie
Pohl. = Pohlenz	Schu. = Schulze	WSt. = Wiener Studien
Pors. = Porson	Schw. = Schwartz	Wytt. = Wytttenbach
RE (RESuppl.) = Pauly-Wissowa (Kroll, Mittel-	Schweigh. = Schweighaeuser	
	Sint. = Sintonis	Xyl. = Xylander
	Sitz. = Sitzler	ZvSpr. = Zeitschrift für vergleichende Sprachforschung
	Sn. = Snell	
	Sp. = Specht	
	Stadm. = Stadtmueller	

ΘΕΟΓΝΙΣ Ο ΜΕΓΑΡΕΥΣ

ΕΛΕΓΕΙΩΝ Α

ᾧ ἄνα, Λητοῦς υἱέ, Διὸς τέκος, οὔποτε σείω
λήσομαι ἀρχόμενος οὐδ' ἀποπανόμενος,
ἀλλ' αἰεὶ πρῶτόν τε καὶ ὕστατον ἐν τε μέσοισιν
αἰέσω· σὸ δέ μοι κλυθὶ καὶ ἐσθλὰ δίδου.

de Theognidis fatis et de Theognideis in universum egerunt Schmid-Stählin GGrL I 1 [1929], 375ss, Geffck. GrLG I (1928), 121s Anm. p. 119ss, W. Aly RE V A, 1779ss, Bethe Gr. Dicht. 146ss, P. Seeberg Ein enteigneter Großgrundbesitzer vor 2500 Jahren (Deutscher Gedanke 3 [1926], 1261 ss), W. Klinger A quelle époque Théognis a-t-il vécu? Bull. de l'Académie Polon. 1931, 109ss, F. Jacoby Theognis SBBerl. 1931, 88ss (Jac.) (cf. E. Harrison ClRev. 46 [1932], 252ss, E. L. Highbarger AmJPh. 57 [1936], 221ss), De Sanctis RivFilCl. N. S. 9 (1931), 277s, Br. Lavagnini La patria di Theognide Archiv. Stor. della Società orientale 1932, 87ss, Pohlenz GGA 1932, 410 ss (Pohl.), W. Jaeger, SBBerl. 1933, 835ss, Stef. Warszawska Kwartalnik klasyczny 7 (1933) 8 (1934), T. W. Allen Proceed. of the Brit. Acad. 20 (London 1934), 71ss 'Theognis' (cf. Sinclair ClRev. 49 [1935], 152s), Jürgen Kroymann Sparta und Messenien NPhUnt. H. 11 (1937) | ele-

tit. Θεόγνιδος ἐλεγείων α' A || 1ss cf. H. Bischoff Drei Aufbau-
prinzipien des Theognis-Prooimions H. 72 (1937), 360ss O. Kern
Rel. d. Gr. 2, 60s | ᾧ ἄνα de Apolline Hom. hymn. Ap. 179 ibid.
545 Διὸς καὶ Λητοῦς υἱέ (cf. A 9) Φ 229 Διὸς τέκος (Apollo) |
A. P. 8, 2, 5s οὔποτε σείω λ. a 308 καὶ οὔποτε λήσομαι αὐτῶν cf.
Hom. hymn. 7, 59 Hom. hymn. Ap. 546 σείω . . . μνήσομαι(αι) sim.
pass. cf. Theocr. 17, 1ss || 2ss cf. Hes. theog. 48 Keyssner Würzb.
Stud. 2 (1932), 13s 18s || 3s B 281 πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι Hes.
theog. 34 σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν αἰδεῖν Hom.
hymn 21 (in Apoll.), 3s σέ δ' αἰδοῦς . . . πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν
αἰδεῖ cf. Theocr. 17, 1ss (Maas) | A 35 al. ἐν δέ μέσοισιν, eodem
cadit Asius 3 || 4 αἰέσω Hom. epigr. 15 Sapph. 11, 2 Eur. Herc.
681 (C) cf. Hesych. αἰέσω· αἰσω. θυμήσω | μεν det., utrumque
Hom. | γ 380 δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν Sol. 23, 2 ἐσθλὰ γὰρ
θεοῦ διδόντος γ 55 κλυθὶ et 58 δίδου

Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μὲν σε θεὰ τέκε πόντια Λητώ
φοῖνικος ῥαδιῆς χερσὶν ἐφαρμένη

gia post B.⁴ aut omnia aut selecta ediderunt et interpretati sunt T. Hudson-Williams The Elegies of Theognis and other elegies included in the Theognidean sylloge London 1910 (H.-W.), Br. Lavagnini Nuova Antologia dei frammenti della lirica greca (Tur. 1932), 84ss Aglaia (Tur. 1937), 68ss, C. M. Bowra Early Greek Elegists (Cambridge 1938), 139ss, J. Carrière Poèmes élégiaques, Paris 1948 | Theognidea passim tetigerunt et explicaverunt I. Heinemann H. 34 (1899), 590ss, v. Geysso Studia Theognidea Diss. Argent. 1892 (Geyso), Reitz, Epigr. u. Skol. 1893, 52ss GGA 1907, 752ss, P. Wendland Anaximenes v. Lampsakos 1905, 81ss, Wil. SS. 172ss, P. Friedl. H. 48 (1913), 572ss, Fr. Hühner De Pluto (Diss. Hal. 23 [1914]), P. Kaegi Nachwirkungen der ält. griech. Elegie in den Epigrammen der Anthol. Diss. Zürich 1917 (Kaegi), H. Frän. NGG 1924, 70, 6. 97s, W. Kranz NJb 27 (1924), 1, 65ss, W. Croenert Kaibel zu Theognis PhW. 1925, 312ss (Croen.), E. L. Highbarger Literary imitation in the Theognidea (TrProc. 58 [1927], 170ss 59 [1928], XXIII) et AmJPh. 50 (1929), 341ss idem: 'Repeated verses in the classical poetry with particular reference to the Theognidea' (TrProc. 61 [1930], XXXIV) et 'Theognis and the Persian wars' (TrProc. 68 [1937], 209ss) (de vv. 603s 1103s ~ 757—768. 773—782) (Cl. Quart. 25 [1931], 329ss), Jos. Kroll Theognis-Interpretationen Phil. Suppl. 29 H. 1, 1936 (cf. Fr. Dornseiff DLZ 1937, 914ss, Kal. PhW. 1937, 705ss, J. H. Thiel Museum 45, 2 [1937], 27s, W. Nestle Gn. 14 [1938], 117ss), Wil. Gl. vol. I. II, W. Haedicke Die Gedank. d. Griech. üb. Familienherkunft u. Vererbung (Diss. Hal. 1936), T. W. Allen¹ Miscell. IX ClQuart. 26 (1932), Allen Miscell. X ClQuart. 27 (1933), Allen³ Advers. Rev. Phil. 60 (1934), Allen⁴ Advers. III ibid. 62 (1936), Allen⁵ Advers. IV ibid. 63 (1937), Allen⁶ Advers. V ibid. 65 (1939), Allen⁷ Advers. VI ibid. 66 (1940), Fr. Dornseiff Echtheitsfragen antik.-griech. Litteratur, Rettungen des Theognis, Ps.-Phokyl... Berol. 1939, 5ss (cf. E. Howald DLZ 1940, 667s) | ad artem contulit Nestle l. c. (Gn. 1938) Aesch. Ag. 1372—1576, adde Herbert Meyer Hymn. Stilelemente in der frühgr. Dichtung Diss. Colon. (Würzburg 1933), 43ss | ad prosodiam cf. J. M. Edmonds Elegy and Iambus (London-New York 1931)

5—10 del. H.-W., 'Atheniensis cuiusdam additamentum' Jac. (p. 105ss). iure obloquitur Erwin Wolff H. 68 (1933), 128, qui contulit E 445ss Hom. hymn. Ap. 158s Scol. Att. 1—3 | ad rem cf. 773ss Hom. hymn. Ap. 115ss Scol. Att. 3 Callim. hymn. 4, 255ss Philodam. Scaph. 6ss || 5 Hom. hymn. Ap. 257 Φ. ἄναξ ἐκέρχε ~ A 36 | π. Λητώ Hom. hymn. Ap. 12. 49 || 6 Hom. hymn. Ap. 117 ἀμφὶ δὲ φοῖνικι βάλε πήχεε | ε. χ. infra 1002 | Hom. hymn. Cer. 183 ῥαδινοῖσι θεᾷς... ποσσίν | ε 348 χείρεσσιν ἐφάρπαι | A. P. 8, 46, 2 χ. ἐφαρμένη

ἀθανάτων κάλλιστον ἐπὶ τροχοειδέι λίμνῃ,
πᾶσα μὲν ἐπλήσθη Δῆλος ἀπειρεσίῃ
ὁδμῆς ἀμβροσίης, ἐγέλασσε δὲ Γαῖα πελώρη,
γῆθησεν δὲ βαθὺς πόντος ἄλως πολυῆς.

10

Ἄρτεμι θηροφόνῃ, θύγατερ Διός, ἣν Ἀγαμέμνων
εἶσαθ', ὅτ' ἐς Τροίην ἐπλεε νηυσὶ θοῆς,
εὐχομένωι μοι κλυθί, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἀλαλκε·
σοὶ μὲν τοῦτο, θεά, σμικρόν, ἐμοὶ δὲ μέγα.

Μοῦσαι καὶ Χάριτες, κοῦραι Διός, αἱ ποτε Κάδμου
ἐς γάμον ἐλθοῦσαι καλὸν αἶσατ' ἔπος·
'ὅττι καλόν, φίλον ἐστί· τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ φίλον ἐστί·
τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἦλθε διὰ στομάτων.

15

14 ARIST. eth. Eudem. 7, 10. 1243a 16 ἐνδέχεται δ' εἶναι ὅπερ λέγει Θεόγνις·

7 Herod. 2, 170 ἡ ἐν Δήλῳ ἡ τροχοειδὴς καλεομένη (λίμνη) cf. Callim. hymn. Del. 261 Apoll. 59 RE IV 2471, 50 || 8 Y 58 γαῖαν ἀπειρεσίην | ad απ. contulit Be. Ar. Danaid. fr. 250 K. Porph. Schol. B Hom. E 200 Aesch. fr. 379 N.², Pohl. (p. 416, 1) τ 174 Hes. fr. 134, 4 || 8s ad rem cf. Hom. hymn. Merc. 231s et E. Lohmeyer Vom göttl. Wohlgeruch SBHdb. 1919 nr. 9, 4s W. Schmid Phil. 78 (1919), 179 Pfister RE Suppl. IV 316 || 9s Hom. hymn. 7, 36s ὄρνυτο δ' ὁδμὴ ἀμβροσίῃ | Hes. theog. 173 γῆθησεν δὲ... Γ. π. (159. 497) | Hom. hymn. Merc. 420s ἐγέλασσε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων γηθήσας. cf. hymn. Cer. 13s || 10 cf. 106 πόντον ἄλ. π. (Φ 59) | ἄλ. π. A 350 al. || 11s Ἄρτ... θύγ. Δ. v 61 | θηρ. ut Ar. Thesm. 320, at Eur. Herc. 378 θηροφόνον θεάν. cf. Herodian. in Et. Magn. 502, 4 et θηροφόνῃ et θηροφόνῃ | Callim. ap. Schol. Ar. av. 873 (fr. 200b Pfei.) τὴν Ἀγαμέμνων, ὥς δ' μῦθος, εἶσατο | ad rem cf. Paus. 1, 43, 1 Pohl. p. 414, 3 || 12 εἶσαθ' det. εἶσαθ' A | θοῆς A e corr. | νηυσὶ θοῆσι W Hom. pass. || 13 Hom. epigr. 12, 1 κλυθί μοι εὐχομένωι (cf. ad Sol. 1, 2 Cratet. 1, 2) cf. Orph. hymn. 28, 11. 32, 6 | Theogn. 767 τηλοῦ δὲ κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀμύναι κτλ. Φ 548 θανάτω βαρυσ κῆρας ἀλάλκοι (Ἀπόλλων) | Κῆρας Jac. (p. 101) || 14 θεᾷ ras. μικρόν A contra O et dett. et Arist. || 15ss Musarum carmen memorant Pind. Pyth. 3, 88ss cum schol. Eur. Bacch. 881. 901 Phoen. 812 Plat. Lys. 216^c cum schol. || 15 Sapph. 90 Χάριτες... Μοῖσαι B 598 M... κ. Δ. cf. Hes. theog. 25. 52 Hom. hymn. 31, 1s Sapph. 57 Χάριτες... Διὸς κόραι || 18 (fasc. 6 p. 87) Wil. Timotheos 99s Pohl. p. 419ss Raderm. WSt. 50 (1933), 30s. 185 Jac. Diehl Sphragis (Diss. Giss. 1938) 51s W. Aly RE III A 1757s Immisch RhM. 82 (1933), 298ss (cui v. d. sigillum erat Θεόγνιδός εἰμι) | cf. Rhian. 9, 4 A. P. 8, 25, 2 Kaegi p. 77s. 81 | ἔπος ad carmen epicum rettulit Wil.¹

Κύρνε, σοφισομένωι μὲν ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικείσθω
 τοῖσδ' ἔπεισιν, λήσει δ' οὐποτε κλεπτόμενα, 20
 οὐδὲ τις ἀλλάξει κάκιον τοῦσθλοῦ παρεόντος.
 ὧδε δὲ πᾶς τις ἐρεῖ· 'Θεόγνιδός ἐστιν ἔπη
 τοῦ Μεγαρέως· πάντας δὲ κατ' ἀνθρώπους ὀνομαστός·
 ἀστοῖσιν δ' οὕτω πᾶσιν ἀδεῖν δύναμαι.
 οὐδὲν θαυμαστόν, Πολυπαῖδ'· οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς 25
 οὐθ' ὦν πάντεσσ' ἀνδάνει οὐτ' ἀνέχων.

Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ φρονέων ὑποθήσομαι, οἷά περ αὐτός,
 Κύρν', ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν παῖς ἔτ' ἐὼν ἔμαθον·
 πέπνυσσο μηδ' αἰσχροῖσιν ἐπ' ἔργμασι μηδ' ἀδίκουσιν 30
 τιμὰς μηδ' ἀρετὰς ἔλκεο μηδ' ἄφερος.

22s STOB. 4, 29 (π. εὐγενείας), 53 p. 724 H. Ξενοφάντος ἐκ τοῦ
 Περί Θεόγνιδος· Θεόγνιδός ἐστιν ἔπη τοῦ Μεγαρέως· || 25 HES-
 YCH. Πολυπαίδης· παρώδηται ἐκ τῶν Θεόγνιδος· 'βόλβδον
 (βόμβον) ἐπαινήσω' || 25s INSCR. Ostrac. Berol. 12319 ap.
 Wil. SBBerl. 1918, 742s οὐδὲ γὰρ οὐδ' Ζεὺς οὐδ'... ἀνέχων ||
 27s SVID. s. Θεόγνις... ἔγραψεν... πρὸς Κύρνον τὸν αὐτοῦ
 ἐρώμενον γνωμολογίαν δι' ἐλεγείων καὶ ἐτέρας ὑποθήκας παραινετικάς,
 τὰ πάντα ἔπη, βω' (ἐπικώς) em. Schoemann)

19ss cf. Crit. 3 cum adn. Eratosth. epigr. ad Ptolem. ||
 19 de Κύρνος nomine egit F. Solmsen Beitr. zur griechischen
 Wortf. 104 | σοφισομένωι = composant Allen⁴ 201s || 22 A 176 καὶ
 κέ τις ὧδ' ἐρεῖ | infra 621 πᾶς τις || 23 μεγαρέως em. Bekk. |
 ad rem cf. Jac. 131ss | Eur. Her. 508s βροτοῖς ὀνομαστά
 πρᾶσσων || 24 ~ Sol. 5, 11 | cf. 368 | δύναμαι; Pohl. | cf. Scol.
 Att. 35, 1 || 24ss cf. 801ss (Cass. Dion. 56, 40, 7 Liban. 3, 27)
 et Powell PhW. 1932, 623 || 27 ~ 1049. cf. 1007 | α 279 σοὶ
 δ' αὐτῶι πικρῶς ὑποθήσομαι ε 143 αὐτὰρ οἱ πρόφρων ὑποθή-
 σομαι | cf. Hes. op. (Friedl.), Ps.-Hesiodi Χίρωνος 'Υποθή-
 κας, Solonis et Tyrtaei ap. Suid. 'Υποθήκας, Democrit.
 fr. 119 Die.-Kr.⁵ (Friedl. p. 603ss), (Ps.-)Isocr. ad Demoni-
 cum et Nicoclem et Iambl. vit. Pyth. 144 et Apthonii pro-
 gym. 26 p. 8. 17 R. addit Kern: 'Υποθήκας, Democrit.
 Orph. fr. 160. 166 K. Musaei 'Υποθήκαι Εὐμόλπωι τῶι νύκτι
 ἔπη δ' || 27s cf. Ar. av. 1361ss Phocyl. 15 cum adn. Theocr.
 5, 36 || 28 σ 216 παῖς ἔ. ἔ. || 29 πέπνυσσο B. H.-W. (cum
 adn.) erravit W. Schu. Quaest. ep. 323 adn. 2 de codi-
 cis A ras. in πέπνυσσο defendendo | Sol. 3, 11 ἀδίκουσ' ἔργμασι ||
 29s cf. Hes. op. 311ss Alc. 101. 142 Pind. Isthm. 2, 11
 (Be.) || 30 cf. 129s | ἔλκεο Herm., sed cf. Eur. fr. 419 N.² ἔλ-
 κετ(ε)... τιμὰς

ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι· κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει
 ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχεο·
 καὶ μετὰ τοῖσιν πῖνε καὶ ἔσθιε καὶ μετὰ τοῖσιν
 ἔχε καὶ ἀνδανε τοῖς, ὧν μεγάλη δύναμις.
 ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἅπ' ἐσθλὰ μαθήσαιο· ἦν δὲ κακοῖσιν 35
 συμμίσγησις, ἀπολείς καὶ τὸν ἐόντα νόον.
 ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖσιν ὁμίλει, καὶ ποτε φήσεις
 εὖ συμβουλευεῖν τοῖσι φίλοισιν ἐμέ.

Κύρνε, κύει πόλις ἦδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκμη ἄνδρα
 εὐθύντηρα κακῆς ὕβριος ἡμετέρης. 40

33—36 PLAT. Men. 95^d ἀλλὰ καὶ Θεόγνιν τὸν ποιητὴν οἶσθ'
 ὅτι ταῦτα ταῦτα λέγει (τοτὲ μὲν εἶναι διδασκὸν [τὴν ἀρετὴν], τοτὲ
 δ' οὐ); — ἐν ποίοις ἔπεισιν; — ἐν τοῖς ἐλεγείοις, οὐ λέγει·
 [33—36], οἶσθ' ὅτι ἐν τοῖς μὲν ὡς διδασκτοῦ οὐσης τῆς ἀρετῆς
 λέγει; — φαίνεται γε· — ἐν ἄλλοις δὲ γε ὀλίγον μεταβάς·
 sequuntur vv. 435. 434. 436ss | MYSON. ap. STOB. 4, 15 (π. γεωρ-
 γίας), 18 p. 383 H. [SMA] (= ed. Hense p. 62) ἐπαινεῖ καὶ Θεό-
 γνιν, ἐν οἷς φησιν· cf. NICOSTRAT. π. γάμου ap. STOB. 4, 23
 (γαμικὰ παραγγέλματα), 64 p. 596 H. μετὰ τῶν σὺ γε πῖνε καὶ
 ἔχε || 35s XENOPH. Memor. 1, 2, 20 (STOB. 3, 29, 95 p. 657
 H.) μαρτυρεῖ δὲ καὶ τῶν ποιητῶν ὅτε λέγων· | 'conviv. 2, 4
 ὁ μὲν Θεόγνις ἔφη· | CLEM. ALEX. Strom. 5, 52, 4 p. 362 St.²
 ANECD. Paris. ed. Cram. 1, 229 SCHOL. Apthon. (HERMOG.) in
 Rhet. gr. 2, 593 W. | cf. ARIST. eth. Nicom. 9, 9, 7. 1170 a 11
 (Θεόγνις) et 9, 12, 3. 1172 a 13 ἀπομάττονται γὰρ παρ' ἀλλήλων
 οἷς ἀρέσκονται. ὅθεν· 'ἐσθλῶν—ἐσθλὰ' HELIODOB. paraphr. ad
 l. p. 203, 30. 208, 23 Heylb.

31 Carm. aur. 9 ταῦτα μ. οὐ. ἴ. || 31s ~ 37. 597s 1377s | cf.
 Aesch. Pers. 753 Eur. Andr. 683s fr. 7. 609. 812, 7ss 1024. 1067 N.²
 Scol. Att. 14 Hor. epist. 1, 2, 67ss || 33s seclus. Jac. Musonii
 vestigia premens || 33 μετὰ τοῖσιν¹ ε παρὰ τοῖσιν Plat. μετὰ τῶν
 σὺ γε Muson. (Nicostr.) | ε 94 al. πῖνε καὶ ἔσθιε || 34 ἔχε Stob. ε
 ἔχε χάνδανε Friedl. conl. 160 νῦν χημέρη al. | ω 394 ἔς' ἐπὶ δειπνον |
 cf. 374. 412 Sol. 5, 3 || 35 ἐσθλὰ μὲν ἅπ' ἐσθλῶν Anecd. | γὰρ om.
 Schol. Apthon. | ε 382 ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδνε (τεῖχεα) | διδάσκει
 Plat. Xenoph. bis (Stob. MA, μαθήσαιο S) Schol. Apthon., sed
 cf. 28 || 35s cf. 64 Eur. fr. 809. 1013 N. W. Haedicke l. c. 45 ||
 36 συμμίσγησις Plat. Xenoph. (fere omnes) Muson. Clem. Anecd.
 Stob. συμμίσγησις Schol. Apthon. || 37 ~ 31s 753 | σ 383 παρ...
 οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμίλεις | cf. Hes. op. 298s || 37s cf. 99s || 39—52 tota
 elegia redit ad Sol. 3 || 39—42 ~ 1081ss || 39ss cf. Eur. Suppl.
 231ss Plat. Gorg. 515^e Arist. rep. Athen. 25, 2. 28, 3 Wil. Arist.
 u. Ath. 1, 161ss || 40 cf. Sol. 3, 36 cum adn.

ἄστοι μὲν γὰρ ἔθ' οἶδε σαόφρονες, ἡγεμόνες δὲ
 τετράφαται πολλὴν εἰς κακότητα πεσεῖν.
 οὐδεμίαν πω, Κύρην, ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρες,
 ἀλλ' ὅταν ὑβρίζειν τοῖσι κακοῖσιν ἄδῃ,
 45 δῆμόν τε φθείρουσι δίκας τ' ἀδίκοισι διδοῦσι
 οἰκείων κερδέων εἵνεκα καὶ κράτεος,
 ἔλπεο μὴ δηρὸν κείνην πόλιν ἀτρεμείσθαι,
 μῆδ' εἰ νῦν κεῖται πολλῇ ἐν ἡσυχίᾳ,
 50 εὖτ' ἂν τοῖσι κακοῖσι φίλ' ἀνδράσι ταῦτα γένηται,
 κέρδεα δημοσίῳ σὺν κακῷ ἐρχόμενα.
 ἐκ τῶν γὰρ στάσιές τε καὶ ἔμφυλοι φόνοι ἀνδρῶν
 μούναρχοί θ'. ἂ πόλει μήποτε τῇδε ἄδοι.
 Κύρνε, πόλις μὲν ἔθ' ἦδε πόλις, λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι.
 οἱ πρόσθ' οὔτε δίκας ἤιδεσαν οὔτε νόμους,
 55 ἀλλ' ἀμφὶ πλευρῇσι δορὰς αἰγῶν κατέτριβον
 — ἔξω δ' ὥστ' ἔλαφοι τῆσδ' ἐνέμοντο πόλεος.
 καὶ νῦν; — εἰς ἀγαθοί, Πολυπαῖδη· οἱ δὲ πρὶν ἐσθλοὶ
 νῦν δειλοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχουτ' ἐσορῶν;
 ἀλλήλους δ' ἀπατῶσιν ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶντες
 60 οὔτε κακῶν γνώμας εἰδότες οὔτ' ἀγαθῶν.
 μηδένα τῶνδε φίλον ποιεῖ, Πολυπαῖδη, ἀστῶν

41 ἔθ' οἶδε] ἔασι 1082^a cf. 61. 283 || 41s cf. Sol. 3, 7 | Wil.
 Gl. 2, 123s || 42 τετράφαθ' K 189 | ad infin. cf. Thuc. 2, 65,
 10 || 43ss cf. Herod. 3, 80 | sui iuris esse voluerunt H.-W.
 Friedl. (cf. 1353ss). sed de Κύρνε iterato cf. 69ss, sim.
 57. 61 || 45 φθείρουσι et διδοῦσι AJac. φθείρωσι et διδοῦσι rell.
 (probat Nestle p. 120, 1) || 45ss cf. Hes. op. 225ss 271s Sol.
 3, 5s 9s || 47 ἀτρεμείσθαι C em. B. e v. 303; C lectionem
 def. Allen⁶ 44, 2 conl. Herod. 1, 65 θεὸν ἔλπομαι, ὃ Λεκάοργε,
 (σὲ εἶναι); ἀτρέμ' ἔσσεσθαι Schoemann contra Homeri usum ||
 48 πολλῇ κεῖται Epkema || 50 Sol. 3, 26 δημόσιον κακὸν
 ἐρχεται || 51 Sol. 3, 19 στάσιν ἔμφυλον | ο 272 ἄνδρα κατακτάς
 ἔμφυλον | T 214 φόνος . . . ἀνδρῶν | λ 612 φόνοι τ' ἀνδρο-
 στάσιαι τε || 51s cf. Alc. 43, 10s Herod. 3, 82 || 52 μούναρχοι (hoc
 AO, -χος) δὲ πόλει C em. Ahr., dubitat Friedl. | cf. Sol. 10, 3s ||
 53ss cf. W. Haedicke l. c. 43 || 54 ι 214s ἄνδρα . . . ἄγχιον οὔτε
 δίκας εὖ εἰδότες οὔτε θέμιστας || 55 πλευραῖσι boni em. dett. |
 cf. Anacr. 54, 2s || 56s interpretatus est D. || 57—60 ~ 1109—
 1114 || 58 π 277 σὺ δ' εἰσορῶν ἀνέχεσθαι Catull. 29, 1 quis hoc
 potest videre, quis potest pati? || 60 cf. Jac. 127s || 61ss cf. 113.

ἐκ θυμοῦ χρεῖης εἵνεκα μηδεμιῆς·
 ἀλλὰ δόκει μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι,
 65 χρεῖμα δὲ συμμείξεις μηδενὶ μῆδ' ὅτιον
 σπουδαῖον· γνῶσθι γὰρ διζυρῶν φρένας ἀνδρῶν,
 ὥς σφιν ἐπ' ἔργοισιν πίστις ἐπ' οὐδεμίᾳ,
 ἀλλὰ δόλους τ' ἀπάτας τε πολυπλοκίας τ' ἐφίλησαν
 οὕτως ὥς ἄνδρες μηκέτι σωιζόμενοι.
 Μήποτε, Κύρνε, κακῷ πίσυνος βούλευε σὺν ἀνδρῇ,
 70 εὖτ' ἂν σπουδαῖον πρῆγμ' ἐθέλῃς τελέσαι,
 ἀλλὰ μετ' ἐσθλὸν ἰὼν βουλευέο πολλὰ μογήσας
 καὶ μακρὴν ποσσίν, Κύρην, ὁδὸν ἐκτελέσας.
 Πρῆξιν μῆδὲ φίλοιςιν ὅλως ἀνακονέο πᾶσιν·
 παῦροί τοι πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον.
 Παύροισιν πίσυνος μεγάλ' ἀνδράσιν ἔργ' ἐπιχειρεῖ,
 75 μὴ ποτ' ἀνῆκεστον, Κύρνε, λάβῃς ἀνίην.
 Πιστὸς ἀνῆρ χροσσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερούσασθαι
 ἄξιος ἐν χαλεπῇ, Κύρνε, διχοστασίῃ.
 Παύρους εὐρήσεις, Πολυπαῖδη, ἄνδρας ἐταίρους
 80 πιστοὺς ἐν χαλεποῖς πρῆγμασι γνωμένους,

77ss PLAT. leg. 1, 630^a, ubi legitur conclamatum illud Θεογνιν
 πόλιν τῶν ἐν Σικελίᾳ Μεγαρέων (adde Schol. ad l.)
 (EUSEB. praep. ev. 12, 2, 2 THEODORET. graec. aff. cur. 1, 69R.)
 cf. Philostr. vit. Apoll. 2, 26 || 79s THEMIST. or. 22 p. 323 Dind.

979ss | sui iuris esse voluit B. (olim) H.-W. || 62 χρεῖης εἵνεκα A ||
 63 cf. 979ss || 64s χρ. . . . σπ. Hom. hymn. Merc. 332 || 64 ad συμμ.
 μῆδ. cf. 35s || 67 τ¹ om. AO | cf. 226 δολοπλοκία et πολυπλοκός
 (hoc 215) || 68 σαόφρονες Wack. || 69ss ad μήποτε . . . ἀλλὰ cf. 113s
 (Friedl.) || 70 σπ. πρ. 116 || 71 βουλευέο dett. (probat Pohl.
 quoque) βούλευ' καὶ A (H.-W.) βούλευε O | Hom. κακὰ πολλὰ
 μογήσας || 71s μογήσαι et ἐκτελέσαι A a. corr. probat H.-W. ||
 71ss cf. Ps.-Isocr. ad Demonic. 19. 25. 34 || 72 κ 41 ὁδὸν ἐκτε-
 λέσαντες || 73 ὅλως C (i. 'nequaquam omnibus') ὁμῶς Br. B.
 ὁμῶς Jacobs | ἀνακονέο ut αἰδέο, αἰτέο sim. | Plat. Theag. 128^d
 εἰάν τις μοι τῶν φίλων ἀνακονῶται || 74 ~ 698 cf. 580 || 76 E 394
 ἀνῆκεστον λάβειν ἄλγος || 77s cf. W.F. Otto Geist. Überlief. 2, 78 ||
 77 X 351 οὐδ' εἰ κέν σ' αὐτὸν χροσσοῦ ἐρούσασθαι ἀνάγοι | ἀντερ-
 novum || 78 Sol. 3, 37 ἔργα διχοστασίης || 79 II 170 ἄνδρες . . .
 ἐταῖροι || 79ss cf. 645 Pind. Nem. 10, 78 Plat. leg. 1, 630^c

οἷτινες ἂν τολμῶιεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντες
ἴσον τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχων.

Τούτους οὐ γὰρ εὐροῖς διζήμενος οὐδ' ἐπὶ πάντας
ἀνθρώπους, οὓς ναῦς μὴ μία πάντας ἄγοι,
οἶσιν ἐπὶ γλώσσει τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔπεστιν
αἰδῶς οὐδ' αἰσχρὸν χρῆμ' ἐπὶ κέρδος ἄγει.

Μὴ μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλη,
εἴ με φιλεῖς καὶ τοι πιστὸς ἔνεστι νόος.

Ἡ με φίλει καθαρὸν θέμενος νόον ἢ μ' ἀποειπὼν
ἔχθαιρ' ἀμφαδὴν νεῖκος ἀειράμενος.
ὅς δὲ μῆτι γλώσσει δίχ' ἔχει νόον, οὗτος ἑταῖρος
δεινός, Κῦρ', ἐχθρὸς βέλτερος ἢ φίλος ὢν.

Ἦν τις ἐπαινῆσθαι σε τόσον χρόνον ὅσον ὁρώης,
ροσφιθεῖς δ' ἄλλην γλώσσαν ἱήσι κακῇν,
τοιούτος τοι ἑταῖρος ἀνὴρ φίλος οὐ τι μάλ' ἐσθλός,
ὅς κ' εἴπη γλώσσει λῶια, φρονῆι δ' ἔτερα.
ἀλλ' εἴη τοιούτος ἐμοὶ φίλος, ὅς τὸν ἑταῖρον
γνώσκων ὁργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει
ἀντὶ κασιγνήτου. σὺ δέ μοι, φίλε, ταῦτ' ἐν θυμῷ
φράζεο καὶ ποτέ μου μνήσθαι ἐξοπίσω.

81 X 263 δ. θ. ἔχουσιν. cf. Hom. hymn. Merc. 391 Cer. 435 ||
83 τούτους οὐχ boni τοὺς δ' οὐχ dett. οὐ τόσσους γὰρ B. 'ne
τόσσους οὐ γὰρ quidem recte Kal. | εὐρήσεις cum O dett. (79),
unde τοὺς οὐχ εὐρήσεις lusit Friedl. || 83s cf. Pittac. ap. Diog.
Laert. 1, 77s (Scol. Att. 34) || 86 ἐπὶ B. Hi.-Cr. || 87-90 =
1082^{ss} || 87-92 sui iuris esse maluit H.-W. || 86 ἄλλας
1082^c A || 88 σοὶ C | item incipit A. P. 11, 390 (Kaegi p. 45s) |
cf. 622 Sol. 8, 6 ὅμιν χαῖνος ἔνεστι νόος A. P. 5, 115, 2 (Kaegi
p. 81s) || 89 ἢ με¹ | ἀλλὰ 1082^c | Scol. Att. 18, 2 γυνή . . .
καθαρὸν θεμένη νόον cf. Aesch. Prom. 164 || 89s ἀποειπὼν et
ἀμφ. Hom. || 90 ἐμφανέως 1082^f | Eur. fr. 1050 N.² νεῖκος αἰρε-
σθαι || 91 Y 32 δίχα θυμὸν ἔχοντες | cf. Semon. 7, 27 (ubi δίχ'
Wil.) || 92 δειλός ci. Bekk. Br. ad 102 || 93 ἂν boni ei dett. em.
Welck. | de ὁρώης dubitat Sp., potes ὁρᾶν se al. || 94 α ν.
incipit λ 73 || 95 ε. δ. P 466 θ 584 || 96 cf. σ 168 et I 312s ||
97-100 ~ 1164^{ss} || 98s inlustrant θ 546ss 585s ἀλῖτες Hes.
op. 707 | φέρει, ἀντὶ κασιγνήτου. Friedl. || 98 cf. A. P. 12,
48, 2 || 99s cf. 37s || 99 an δέ, μοι φίλε sive δ' ἐμοὶ φίλε? ||
100 μεν Hi.-Cr.

Μηδεὶς σ' ἀνθρώπων πείσῃ κακὸν ἄνδρα φιλῆσαι
Κύρνε· τί δ' ἔστ' ὄφελος δειλὸς ἀνὴρ φίλος ὢν;
οὐτ' ἂν σ' ἐκ χαλεποῦ πόνου ῥύσαιτο καὶ ἀτης
οὔτε κεν ἐσθλὸν ἔχων τοῦ μεταδοῦν ἐθέλοι.

Δειλοὺς εὖ ἔρδοντι ματαιοτάτῃ χάρις ἐστίν·
ἴσον καὶ στείρειν πόντον ἄλως πολίης.

οὔτε γὰρ ἂν πόντον στείρων βαθὺ λήιον ἀμῶις
οὔτε κακούς εὖ δρῶν εὖ πάλιν ἀντιλάβοις·
ἀπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον· ἦν δ' ἐν ἀμάρτης,
τῶν πρόσθεν πάντων ἐκκέχυται φιλότης·
οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι παθόντες,
μνήμα δ' ἔχουσ' ἀγαθῶν καὶ χάριν ἐξοπίσω.

Μήποτε τοι κακὸν ἄνδρα φίλον ποιῆσθαι ἑταῖρον,
ἀλλ' αἰεὶ φεύγειν ὥστε κακὸν λιμένα.

Πολλοὶ τοι πόσιος καὶ βρώσιος εἰσιν ἑταῖροι,
ἐν δὲ σπονδαῖσι πρήγματι παυρότεροι.

Κιβδήλου δ' ἀνδρὸς γινῶναι χαλεπώτερον οὐδέν,
Κύρνε, οὐδ' εὐλαβῆς ἐστὶ περὶ πλέονος.

Χρυσὸν κιβδήλοιο καὶ ἀργύρον ἀνσχετὸς ἀτῆ,
Κύρνε, καὶ ἐξευρεῖν ῥαῖδιον ἀνδρὶ σοφῷ.

109 THELES ap. STOB. 4, 33 (σύγκριστις πενίας καὶ πλοῦτος),
31 p. 815 H. ἀπληστον . . . νόον || 115 Ps.-PHOCYL. 92 (γὰρ) ||
119-124 CLEM. ALEX. Strom. 6, 18, 6 p. 437 St.² qui Euripidem
haec imitatum esse Med. 516ss recte monuit. cf. Hipp. 925ss

102 cf. ad 92 | P 152s ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένητο . . . ζωὸς ἐὼν ||
101 τοῦ μετ (corr. e μεγα) δοῦναι θέλοι (ex δοῦναι θέλοι corr.) A
τοῦ μεγάλου δοῦναι θέλει O τοῦ μέγα δοῦν' ἐθέλει rell. em. Butt. ||
105 cf. 955 in. Scol. Att. 36 || 105s cf. Alc. 109/10, 26s Ps.-Phocyl.
152 || 106 alterum hemistich. idem 10 (v. adn.) || 107 i 134s μάλα
κεν βαθὺ λήιον αἰεὶ εἰς ὄρας ἀμῶιεν cf. Ps.-Hes. scut. 288 || 110 Plat.
Crito 49^a πᾶσαι . . . ἐκείναι αἱ πρόσθεν ὁμολογίαι . . . ἐκαεχρμέναι
εἰσὶ || 111 σ 107 μὴ ποῦ τι κακὸν καὶ μείζον ἐπαυρήσι | ἀμαυρίσκουσι
Ahr. || 113 τοι Br. τὸν C || 115 = Ps.-Phocyl. 92 | π. καὶ βρ. Hom.
pass. || 115s ~ 643s || 116 σπ. πρ. 70 || 117ss cf. 963ss Plat. leg.
5, 738^e || 118 ἐστὶ περὶ C ἐσθ' ἕτερον Stadtm., quod probant
multi || 119 ἀσχετος iere C (Clem.) em. Theogn. Marc. 520 |
utrumque adiectivum usurpat Hom. || 120 ῥαῖδιον B. | eodem
cادت 1004

εἰ δὲ φίλου νόος ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσι λελήθῃ
 ψυχρὸς ἑὼν, δόλιον δ' ἐν φρεσὶν ἦτορ ἔχῃ,
 τοῦτο θεὸς κίβδηλότατον πώλησε βροτοῖσιν
 καὶ γνῶναι πάντων τοῦτ' ἀνιηρότατον.
 οὐδὲ γὰρ εἰδείης ἀνδρὸς νόον οὐδὲ γυναικὸς,
 125 πρὶν πειρηθεῖς ὥσπερ ὑποζυγίου,
 οὐδὲ κεν εἰκάσσαις ὥσπερ ποτ' ἐς ὄριον ἐλθὼν
 πολλὰ γὰρ γνῶμην ἐξαπατῶσ' ἰδέαι.
 Μῆτ' ἀρετὴν εὖχου, Πολυπαῖδη, ἔξοχος εἶναι
 μῆτ' ἄφενος· μῦνον δ' ἀνδρὶ γένοιτο τύχη.
 130 Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι πατρὸς καὶ μητρὸς ἄμεινον
 ἐπλετο, οἷσ' ὁσίῃ, Κύρνε, μέμλε δίκη.
 Οὐδεῖς, Κύρν', ἀτης καὶ κέρδεος αἴτιος αὐτός,
 ἀλλὰ θεοὶ τούτων δώτορες ἀμφοτέρων·
 οὐδέ τις ἀνθρώπων ἐργάζεται ἐν φρεσὶν εἰδώς,
 135 ἐς τέλος εἴτ' ἀγαθὸν γίνεται εἴτε κακόν.
 πολλὰ γὰρ δοκέων θήσιν κακὸν ἐσθλὸν ἔθηκεν,
 καὶ τε δοκῶν θήσιν ἐσθλὸν ἔθηκε κακόν.

125s ARIST. eth. Eudem. 7. 2. 1237b 13 δεῖ γὰρ πείραν λαβεῖν, ὥσπερ λέγει καὶ Θεόγνις· || 131s STOB. 4, 25 (ὅτι χρὴ τοῦς γονεῖς... τιμῆς καταξιοῦσθαι), 1 p. 619 H. [SMA] Θεόγνιδος·

121 v 366 νόος ἐν στήθεσσι | νόον LClem. | λέληθεν Clem. ||
 122 ψυχρὸς et ψεδρὸς Theogn. v. l. ψυχρὸς LClem. | cf. Hesych. s. ψυχρά et ψεδρά || A 188s ἦτορ ἐν στήθεσσι T 169 θαρσαλέον νόοι ἦτορ ἐν φρεσὶν | ἔχει v. l. cum Clem. || 124 cf. 210. 258. 332b. 1356 Tyrt. 6, 4 | ἀνιηρότατον LClem. 'rectene?' Kal. (-ρό-) ||
 125 ad rem cf. T.W. Allen Cl. Quart. 24 (1930), 188 | οὐ γὰρ ἂν Arist. | οὐδὲ Arist. οὐτε C || 127 ποτὶ χωρίον B. Croen. p. 315 Boelte, qui contulit Thuc. 3, 20, 4 ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλύνθου εἰκάσαντες τὸ μέτρον | ἔσω Πλὺν ci. Raderm. PhW. 1924, 400s ἐς ὄριον H.-W. || 129s cf. 30. 149s || 129 εὖχου Hi.-Cr. | E 118 ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος || 130 μῦνον δ' in dubium vocavit Wil.¹ || 131s ad rem cf. Stob. eclogas l. c. || 132 ἐπλετο οἷς Theogn. C ἐπλετο τοῖς Vinet. H.-W. ἐπλεθ' ὁσοῖς ci. B. | ὁσίῃ (-οῖς A) ... δίκης Stob. C | Hes. op. 238 οἷς ἔβροις τε μέμλε κακῇ | ὁσίῃ subst. Hom. | Ps.-Phocyl. 1 δίκης ὁσίῃσι || 133ss cf. 833ss Sol. 1 Eur. Suppl. 734ss et Aristox. ap. Stob. ecl. 1, 6, 18 p. 89 W. (Friedl.) || 136 cf. Pind. Ol. 7, 26 || 137 ~ 162 | sim. cadit o 488 κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκε || 138 δοκῶν C (H.-W.) δοκέων Leutsch Hi.-Cr.

οὐδὲ τῶι ἀνθρώπων παραγίνεται, ὅσσ' ἐθέλῃσιν·
 ἴσχει γὰρ χαλεπῆς πείρατ' ἀμχανίης.
 140 ἀνθρώποι δὲ μάταια νομίζομεν εἰδότες οὐδέν·
 θεοὶ δὲ κατὰ σφέτερον πάντα τελοῦσι νόον.
 Οὐδεῖς πω ξεῖνον, Πολυπαῖδη, ἐξαπατήσας
 οὐδ' ἰκέτην θνητῶν ἀθανάτους ἔλαθεν.
 Βούλεο δ' εὐσεβέων ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν
 145 ἢ πλουτεῖν ἀδίκως χρήματα πασάμενος.
 ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶς ἀρετὴ ἐστίν,
 πᾶς δὲ τ' ἀνὴρ ἀγαθός, Κύρνε, δίκαιος ἑὼν.
 Χρήματα μὲν δαίμων καὶ παγκάκῳ ἀνδρὶ δίδωσιν,
 Κύρν'· ἀρετῆς δ' ὀλίγοις ἀνδράσι μοῖρ' ἐπεται. 150
 Ὑβριν, Κύρνε, θεὸς πρῶτον κακῶι ὥπασεν ἀνδρὶ,
 οὐ μέλλει χῶρον μηδεμίαν θέμεναι.
 Τίττει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῶι ὄλβος ἐπηται
 ἀνθρώπῳ καὶ ὅτι μὴ νόος ἄρτιος ᾖ.

141s ORIO anthol. 5, 12 ἐκ τῶν Θεόγνιδος ἐλεγείων· ||
 145 ANONYM. in Arist. eth. Nicom. 5, 3. 1129b 27 p. 210 Heylb. ||
 147 ARIST. eth. Nicom. 5, 2. 1129b 29 καὶ παροικαζόμενοι φαμεν· ||
 HELIODOR. paraphr. 5, 1 p. 87, 35 Heylb. cf. MICHAEL EPHES. ad l. p. 8 Hayd., qui Theophrasto auctore et Theognidi et Phocylidi versum tribuit || 153 CLEM. ALEX. Strom. 6, 8, 1 p. 427 St.² Σόλωνος δὲ ποιήσαντος· τίττει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολλὸς ὄλβος ἐπηται· ἀντικρὺς δὲ Θεόγνις γράφει· | SCHOL. Pind. Ol. 13, 12° Ὀμηρος·

139 ~ 617 | ὅσσα θέλῃσιν boni ὅσ' ἐθέλῃσιν dett. || 140 eodem cadit 1078 | cf. 392 || 141 cf. Sirenum cantum μ 189ss ||
 143 cf. Allen¹ p. 85s || 143s i 270s Ζεὺς δ' ἐπιτιμῆτωρ ἱκετῶν τε ξείνων τε, ξείνιος. cf. Hes. op. 327 || 143—146 conglutinavit Friedl. ||
 145ss cf. Hes. op. 320 Sol. 1, 7s Ps.-Isocr. ad Demoniac. 38 | a Theognide abiudicavit Jac. p. 71 || 146 ἦ = μάλλον ἢ cf. Kühner-Gerth 2, 303 | πασάμενος C (cf. Sol. 1, 7 Theor. 15, 90) em. Br. ||
 147 = Phocyl. 10 (cum adn.) cf. Cic. nat. deor. 1, 2 off. 1, 20 | sententiam inlustrat Hor. carm. 3, 3, 1ss || 147s in dubium vocavit Us. Kl. Schr. 1, 248. cf. Friedl. p. 587, 1 || 149s cf. 129s 315ss 321. 865 W. Haedicke l. c. 44 || 151 κακὸν dett. vetant 149. 153 | ad rem cf. Aesch. fr. 156 N.² (Friedl.) || 152 θέμενον A¹ plerique θεμένον A e corr. θέμεναι pauci dett. cf. 364. 822 ||
 153 γὰρ Sol. | κακῶι πολλὸς Sol. | at Pind. Ol. 13, 10 ἔβροις κόρον ματέρα θρασυμυθον || 153s ~ Sol. 5, 9s. cf. Diog. Laert. 1, 59 ||
 154 ἀνθρώπων AO ἀνθρώποισιν ὁσοῖς Sol. | cf. 946

Μήποτε τοι πενήν θυμοφθόρον ἀνδρὶ χολωθεῖς
μῆδ' ἀχρημοσύνην οὐλομένην πρόφρεε·
Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλως,
ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε μῆδ' ἔχειν.

Μήποτε, Κύρν', ἀγορᾶσθαι ἔπος μέγα· οἶδε γὰρ οὐδείς
ἀνθρώπων δ' τι νῦν χῆμέρη ἀνδρὶ τελεῖ.

Πολλοὶ τοι χρωῶνται δειλαῖς φρεσὶ, δαίμονι δ' ἐσθλῶι,
οἷς τὸ κακὸν δοκεόν γίνεται εἰς ἀγαθόν.
εἰσὶν δ' οἱ βουλῇ τ' ἀγαθῇ καὶ δαίμονι δειλῶι
μοχθίζουσι, τέλος δ' ἔργμασιν οὐχ ἔπεται.

Οὐδείς ἀνθρώπων οὐτ' ὄλβιος οὔτε πενιχρός
οὔτε κακὸς νόσφιν δαίμονος οὐτ' ἀγαθός.

Ἄλλ' ἄλλοι κακὸν ἐστί, τὸ δ' ἀτρεκές ὄλβιος οὐδείς
ἀνθρώπων δόποσους ἥλιος καθορᾷ.

Ὅν δὲ θεοὶ τιμῶσιν, δ' καὶ μωμεύμενος αἰνεῖ·
ἀνδρὸς δὲ σπουδὴ γίνεται οὐδεμία.

155—158 Stob. 4, 32 (π. πενίας), 34 p. 792s H. [SMA] Θεό-
γνιδος· [155—158. 179s] || 157 HESYCH. ἐπιρρέπει· ἐπιβαρεῖ.
ἐπικρατεῖ || 164 HESYCH. οὐχ ἔπεται· οὐκ ἀκολουθεῖ

155 μοι Stob. | πενίης θυμ. 1129 | χαλεφθεῖς Stob. | B 629
al. πατρὶ χολωθεῖς || 155s cf. 1115 | Hes. op. 717s μῆδ' ἐπὶ
οὐλομένην πενήν θυμοφθόρον ἀνδρὶ τέλειθ' ὀργεῖδ' ἔχειν | Γ 64
μῆ μοι . . . πρόφρεε || 156 ἀχρ. p 502, opp. πολυ. (Polluc. 3,
110) φιλοχρημοσύνη (Ps.-Phocyl. 42) | οὐλομένην | Κύρνε κακὴν
Stob., sed cf. Hes. l. c. || 157 τοι om. Stob. S | τ' ἄλλως Stob. S
ἄλλοι Theogn. C | cf. ad Sol. l. 76 et A. P. 5, 231, 5 (Kaegi
p. 71s) | ad rem cf. E 99 et Eustath. ad l. (p. 969, 32) | T 223s
ἐπὶν κλίνῃσι τάλαντα Ζεὺς cf. Θ 69 X 209 quoque || 157s cf.
Basil. M. libr. gent. 4, 177 (Migne gr. 31, 573a) || 159s inlus-
trant γ 226ss χ 287ss || 160 Hom. semel νύκτες τε καὶ ἡμέ-
ραι ξ 93 || 162 cf. Allen⁷ 211ss || 165—172 coniunxit Kal.,
165s 169s Wil.¹ || 167 Ἄλλ' (o) Cr. (cf. o 449) ἄλλ' C || 167s cf.
615s 849s Sol. 15 || 169 cf. Bacch. 5, 193 Raderm. WSt. 56
(1938/39), 1ss, qui interpretatur ὁ καὶ μωμ. αἰνεῖ, ὃν οἱ θεοὶ τι-
μῶσιν cf. Friedl. p. 590, 1 || 170 eodem cadunt 462. 798. 1182
Mimn. 10, 2

Θεοῖς εὖχον, θεοῖς ἐστὶν ἐπι κράτος· οὗτοι ἄτερ θεῶν
γίνεται ἀνθρώποις οὐτ' ἀγάθ' οὔτε κακά.

Ἄνδρ' ἀγαθὸν πενήν πάντων δάμνησι μάλιστα,
καὶ γῆρας πολιοῦ, Κύρνε, καὶ ἡλιάλων.

Χρὴ πενήν φεύγοντα καὶ ἐς βαθυκῆτα πόντον
ῥιπτεῖν καὶ πετρεῶν, Κύρνε, κατ' ἡλιβάτων.
πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενήνι δεδμημένος οὔτε τι εἰπεῖν
οὐθ' ἔρξαι δύναται, γλῶσσα δὲ οἱ δέδεται.

175s Stob. 4, 32 (π. πενίας), 38 p. 793 H. [SMA] Θεόγνιδος·
CHRYSIPP. ap. Plut. Stoic. rep. 14 p. 1039f | PLUT. commun. not. 22
p. 1069d [Chrys. fr. mor. 167 Arn.] | CLEM. ALEX. Strom. 4, 23, 3
p. 258, 18 St.² | SCHOL. Thucyd. 2, 43 | HERMOC. progymn. 4, 24
p. 8, 21s | ELIAS proleg. philos. 6 p. 15 Busse καὶ καλῶς φησὶν ὁ
Θεόγνις· | alii cf. Lucian. Tim. 26 cum Schol. p. 113 R. de merc.
cond. (52) 10. (51) 5 Plut. commun. not. 22, 8 p. 1069^e Hor. epist.
1, 1, 45s cum schol. Porphy. Greg. Naz. de virt. v. 393ss Amm.
29, 21 || 177s Stob. 4, 32 (π. πενίας), 34 p. 792 H. [SMA] sub-
iunctos exhibet tetrasticho 649—652, contra Lucianum de merc.
cond. (51) 5 eodem atque Theogn. C ordine haec legisse apparet |
ARTEMID. Onirocr. 1, 32 | BRO ap. PLUT. poet. aud. 4 p. 22a | initium
ARIST. eth. Eudem. 3, 1, 1230a 12 καὶ γὰρ ἂν ἡ ἰσχὺς καὶ ὁ πλοῦ-
τος κατὰ Θεόγνιν ἀνδρεία εἴεν· πᾶς—δεδμημένος | LUCIAN. de
merc. cond. (51) 5 εἴτα ὁ Θεόγνις πρόχειρος καὶ πολλὰ τό· πᾶς
—δεδμημένος. καὶ ὅσα ἄλλα δειμῶνα ὑπὲρ τῆς πενίας οἱ ἀγεννέ-
στατοι τῶν ποιητῶν ἐξηγητόχασιν | cf. Liban. decl. 1, 88

171 εὖχον Hi.-Cr. | Θεοῖς ἐπικράτος A οἷς ἐστι κράτος O οἷς
ἐστι μέγα κράτος rell., ex Hom. hymn. Cer. 150 em. B. ||
173—178 in unam coniunxit elegiam H.-W. || 174 Pind. Isthm. 6,
15 γῆρας . . . πολίων (Bacch. 3, 88) γῆρας et ἡπ. gen., quasi prae-
cederet μάλλον, non μάλιστα | ad ἡπ. cf. H.-W. ad locum (cf. Iones
Malaria and Greek History 26ss [Boelte]) || 175 χρὴ πενήν Be.
cum testibus: ἦν δὲ χρὴ C (H.-W.), qui si verum exhibent,
testes omnes pendent a Chrysippo, si minus is qui haec prae-
cedentibus adnexuit, ἦν δὲ χρὴ proprio Marte finxit | me-
γίστη Theogn. dett. Stob. SM Plut. (commun.) Hermog. Schol.
Thuc. Elias alii cum Hom. γ 158; cf. πολυκῆτης quoque de Nilo
(Theocr. 17, 98) || 175s cf. Hes. op. 637 Hor. epist. 1, 1, 46
Aphthon. progymn. 26 p. 8, 12ss || 176 πετρεῶν dett. Stob. S
Plut. bis Hermog. Schol. Thuc. alii | κατ' ἡλιβάτων A | Π 35
al. πέτραι τ' ἡλιβατοὶ Pind. Ol. 6, 64 πέτραι ἡλιβατοὶ | ad
rem cf. Phoenic. 3, 10 || 177 πᾶς testes καὶ Theogn. C (H.-
W.) | cf. ξ 157 δς πενήνι εἰκὼν ἀπατήλια βάζει || 177s ad rem
cf. 669s 419s

Χρή γὰρ ὁμῶς ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίλιξθαι χαλεπῆς, Κύρνε, λύσω πενίης. 180

Τεθνάμεναι, φίλε Κύρνε, πενιχρῶι βέλτερον ἀνδρὶ
ἢ ζῶειν χαλεπῇι τειρόμενον πενίῃι.

Κριὸν μὲν καὶ ὄνους διζήμεθα, Κύρνε, καὶ ἵππους
εὐγενέας, καὶ τις βούλεται ἐξ ἀγαθῶν
βήσεσθαι· γῆμαι δὲ κακὴν κακοῦ οὐ μελεδαίνει 185
ἐσθλὸς ἀνὴρ, ἦν οἱ χρήματα πολλὰ διδῶι,
οὐδὲ γυνὴ κακοῦ ἀνδρὸς ἀναίνεται εἶναι ἄκοιτις
πλουσίον, ἀλλ' ἀφνειὸν βούλεται ἀντ' ἀγαθοῦ.

179s adfert Stob. 4, 32 (π. πενίας), 36 p. 793 H. [SMA] conjunctos cum vv. 155—158 || 183—190 Stob.¹ 4, 29 (π. εὐγενείας), 53 p. 724s H. sub lemmate Ξενοφῶντος ἐκ τοῦ Περί Θεογνίδος. [(S)MA] incipit a v. 22s οὗτος δὲ ὁ ποιητὴς περὶ οὐδενὸς ἄλλου λόγον πεποιεῖται ἢ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας ἀνθρώπων, καὶ ἔστιν ἡ ποιήσας σύγγραμμα περὶ ἀνθρώπων . . . ἡ οὖν ἀρχὴ μοι δοκεῖ τῆς ποιήσεως ὁρθῶς ἔχειν· ἀρχεται γὰρ πρῶτον ἀπὸ τοῦ εὐγενέσθαι. ὧστο γὰρ (ὁ Θεογνίς) οὗτ' ἀνθρώπων οὐτε τῶν ἄλλων οὐδὲν ἂν ἀγαθὸν εἶναι, εἰ μὴ τὰ γεννήσονται ἀγαθὰ εἴη. ἔδοξεν οὖν αὐτῷ παραδειγμασι τοῖς ἄλλοις ζῴοις χρῆσασθαι, ὅσα μὴ εἰκὴ τρέφεται, ἀλλὰ μετὰ τέχνης ἕκαστα θεραπεύεται, ὅπως γενναυότατα ἔσονται. δηλοῖ δ' ἐν τοῖς ἔπεισι. [183—190]. ταῦτα τὰ ἔπη λέγει τοὺς ἀνθρώπους οὐκ ἐπίστασθαι γεννᾶν ἐξ ἄλλῃων, κατὰ (τὸ εὐγενές· ὥστε (Friedl.)) γίνεσθαι τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων κάμειν ἀεὶ μεινόμενον τὸ χεῖρον τῷ βελτίονι. οἱ δὲ πολλοὶ ἐκ τούτων τῶν ἔπων οἴονται τὸν ποιητὴν πολυχρημοσύνην τῶν ἀνθρώπων κατηγορεῖν καὶ ἀντὶ χρημάτων ἀγένηαν καὶ κακίαν ἀντικαταλλάττεσθαι εἰδότας. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἄγνοιαν κατηγορεῖν περὶ τὸν αὐτῶν βίον. ad rem cf. Xenoph. mem. 4, 4, 22ss || Stob.² 4, 30 (π. πενίας), 11^a p. 732 H. [M(A)] Θεογνίδος· || 183—186 Stob.³ 4, 22 (π. γάμον), 99 p. 534 H. [SMA] Θεογνίδος· || 185 HESYCH. μελεδαίνει· φροντίζει

179 χρή θ' αἰεὶ κατὰ γ. gnomologus, quo commodius aliena superioribus adnecteret | Hes. theog. 762 γῆν τε καὶ εὐ. v. θ. B 159 pass. ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης || 180 δίλυσθαι A δίλυσθαι rell. cum Stob. || 181 φ. K. 539 || 181s cf. Apthon. l. c. (ad 175s) || 182 χ. τ. π. 684. 752 | eodem cadit A. P. 9, 367, 4 || 183 κύνες μὲν δὴ νῶϊ δ. Stob.³ | διζοίμεθα Stob.^{1,2} A | κῶρι Stob.¹ A || 183ss cf. Ps.-Phocyl. 199ss || 183ss 199 cf. W. Haedicke l. c. 47. 65. 66 || 184 ἀγαθοῦ Stob.^{1,2} || 185 κτήσεσθαι Stob.² κτήσεσθαι Stob.¹ | ad β. cf. Themist. or. 21 p. 302 Dind. τὸν τε ἵππον ἐξετάζοντας τὸν βησόμενον || 186 οἱ τις Stob.^{1,2} | διδῶι φέρη Stob.³ || 188 ἀφνειὸν Stob.^{1,2}

χρήματα γὰρ τιμῶσι· καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἔγνημε
καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθοῦ· πλοῦτος ἔμειξε γένος. 190
οὕτω μὴ θαύμαζε γένος, Πολυπαῖδη, ἀστῶν
μαυροῦσθαι· σὸν γὰρ μίσγεται ἐσθλὰ κακοῖς.

Ἀστὸς τοι ταύτην εἰδὼς κακόπατριν εἴδους
εἰς οἴκους ἄγεται χρήμασι πειθόμενος
εὐδοξος κακόδοξον, ἐπεὶ κρατερὴ μιν ἀνάγκη 195
ἐντύει, ἢ τ' ἀνδρὸς τλήμονα θῆκε νόον.

Χρῆμα δ' ὁ μὲν Διόθεν καὶ σὸν δίκῃ ἀνδρὶ γένηται
καὶ καθαρῶς, αἰεὶ παρμόνιμον τελέθει.
εἰ δ' ἀδίκως παρὰ καιρὸν ἀνὴρ φιλοκερδέει θυμῷ
κτῆσεται, εἴθ' ὀρκῶι παρὰ τὸ δίκαιον ἐλὼν, 200
αὐτίκα μὲν τι φέρειν κέρδος δοκεῖ, ἐς δὲ τελευτὴν
αὐθις ἔγεντο κακόν, θεῶν δ' ὑπερέσχε νόος.
ἀλλὰ τὰδ' ἀνθρώπων ἀπαταῖ νόον· οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῦ
τίνονται μάκαρες προήγματος ἀμπλακίας·
ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὸς ἔτεισε κακὸν χρέος οὐδὲ φίλοισιν 205
ἄτην ἐξοπίσω παισὶν ἐπεκρέμασεν·
ἄλλον δ' οὐ κατέμαρψε δίκη· θάνατος γὰρ ἀναιδὴς
πρόσθεν ἐπὶ βλεφάροισ' ἔζετο κῆρα φέρων.

196 HESYCH. ἐντύει· κελεύει. ἐτοιμάζει. σπεύδει

189 γὰρ Stob.^{1,2} μὲν Theogn. || 189s ~ 1112 cf. 661s || 191 ~ 1349 || 191s sui iuris esse voluit Jac. || 192 cf. Hes. op. 179 || 193 Ἀστὸς (vel ἀστὸς) Heimsoeth D.; αὐτὸς C B. Hi.-Cr. al. | Alc. 87 τὸν κακοπατρίδα(ν) Πίττακον alio sensu || 193s idem de muliere Ps.-Phocyl. 204 || 194 φ 316 οἰκαδέ μ' ἀξέσθαι καὶ εἶναι θήσεσθαι ἄκοιτιν | Sol. 3, 6 χρ. πειθόμενοι || 195 cf. 387 | κ 273 κρατερὴ δέ μοι ἐπλετ' ἀνάγκη || 195s Pind. Ol. 3, 28 εὐτέ νιν . . . ἐντὶ ἀνάγκη || 196 ἐντύει C em. Br. || 197ss cf. 29s 145s 197. 465. 753s Sol. 1 Wil. SS. 268s | Pind. Nem. 8, 17 σὸν θεῶι . . . φυτευθεὶς ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώτερος. cf. Pyth. 7, 19ss Sol. 1, 25ss Hor. carm. 1, 28, 30s || 203 ἔτ' A em. pauci dett. | αὐτοῦς C em. Jacobs ἔτ' αὐτῶς (ψ 268) ci. Kal. || 205s cf. W. Haedicke l. c. 57, 40 || 206 ἐπεκρέμασεν O, unde ὑπεκρέμασεν B. (cf. 1022 Pind. Ol. 1, 57) || 207 καταμ. Hom. Pind. | Pind. Ol. 10, 105 ἀναιδέα . . . πότμον (ubi C ἀναιδέα . . . θάνατον) ut Hom. Iliad. 463a l. p. 527 (saec. a. Chr. n. VI) || 208 K 26 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίετο | B 352 al. φόνον καὶ κῆρα φέροντες

Οὐδείς τοι φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἑταῖρος·
 τῆς δὲ φυγῆς ἔστιν τοῦτ' ἀνηρότερον. 210

Οἶνόν τοι πίνειν πολὺν κακόν· ἦν δέ τις αὐτόν
 πίνειν ἐπισταμένως, οὐ κακός, ἀλλ' ἀγαθός.

Κύρνε, φίλους κατὰ πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος
 ὀργὴν συμμίσγων ἦντιν' ἕκαστος ἔχει·
 πολὺν ποὺ ὀργὴν ἔσχε πολυπλόκον, δς ποτὶ πέτρῃ, 215
 τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.
 νῦν μὲν τῇδ' ἐφέπου, τότε δ' ἄλλοιός χροά γίνου.
 κρέσσων τοι σοφίῃ γίνεται ἀτροπίης.

Μηδὲν ἄγαν ἄσχαλλε ταρασσομένων πολιητέων,
 Κύρνε, μέσῃν δ' ἔρχευ τὴν ὁδὸν ὥσπερ ἐγώ. 220

215s ATHEN.¹ 7, 317^a δ Μεγαρεύς Θεόγνις φησιν ἐν ταῖς ἐλεγείαις· [215s] ὁμοίως ἱστορεῖ καὶ Κλέαρχος ἐν δευτέρῳ Περί παροιμιῶν παρατιθέμενος τάδε τὰ ἔπη, οὐ δηλῶν ὅπου ἐστὶ· 'πολύποδος μοι, τέκνον, ἔχων νόον, Ἀμφίλοχ' ἦρος, τοῖσιν ἐφαρμόζον τῶν κεν (κατὰ) δῆμον ἴκηται' | 12, 513^d καὶ δ Θεόγνις· πολὺν ποὺ πολυπλόκον | FLVT.¹ amic. mult. 9 p. 234^f καταγελᾷ τοῦ Θεόγνιδος παρανοήτος· | 2 sollert. anim. 27 p. 968^e καὶ Θεόγνις ὁμοίως· | 3 quaest. nat. 19 p. 916^o (Θεόγνις) | SCHOL. Lucian. de saltat. 67 | Ps.-DIOGENIAN. 1, 23 [215] cf. LUCIAN. de saltat. 67 (sine nomine) IULIAN. misop. 349^d PHILOSTR. vit. soph. 1, 5

209s = 332^{a,b} del. Friedl. || 209 Οὐκ ἔστιν 332^a cum Clem. | 529 φίλον κ. π. ε. || 210 ἀνηρότατον 332^b | cf. 124 || 211 πολὺν ΑΟ em. det. || 211s ~ 509s | del. Br. Friedl. cf. Panyasis fr. 13 || 213 κύρνε O dett. θυμέ A | cf. Soph. Ant. 705 | 1083 ἐπιστρέφοντα νόημα || 213ss ~ 1071ss cf. 1257s Ps.-Phocyl. 48ss || 214 ~ 312 cf. 964 || 215ss iuris esse voluerunt B. Reitz. Jac. || 215s videntur redire ad carmen epicum supra adlatum, quo Pindarus (fr. 43) quoque hausit. est Amphiarai praeceptum filio Thebas proficiscenti datum. cf. B.⁴ ad I. et Schroeder ad Pind. fr. 43, ubi addas Soph. Iphig. fr. 286 N.² νόει πρὸς ἀνδρὶ χροάμα πολὺν ποὺ ὅπως πέτρῃ τραπέσθαι γνησίον φρονήματος et Eupol. fr. 101 K. | v. Friedl. quoque Argolica 54 adn. 32 et ad carmen epicum Ἀμφιαρόν ἐξέλασιν, ut videtur, Powell Collectan. Alexandr. p. 246 || 215 πολὺν ποὺ νόον ἔσχε πολὺν ποὺ νόον | ἔσχε Ps.-Diogenian. | Hesych. πολὺν ποὺ νόον πολὺν ποὺ νόον et 67 πολυπλόκον | 1. 415 ποτὶ π. || 216 προσομιλήσει Theogn. 6 τῇ περ ὁμιλήσῃ Plut.^{1,2} | cf. Alciph. 1, 17, 2 Sch. || 217 ἐφέπειν et γίνεν Hi.-Cr. || 217s ~ 1073s || 218 Apoll. Rhod. 4, 387 et 1047 ἀτρ. || 219 cf. 331s 335s

Ὅστις τοι δοκεῖ τὸν πλησίον ἴδμεναι οὐδὲν,
 ἀλλ' αὐτὸς μῦθος ποικίλα δῆνε' ἔχειν,
 κεῖνός γ' ἄφρων ἐστὶ νόον βεβλαμμένος ἐσθλοῦ·
 ἴσως γὰρ πάντες ποικίλ' ἐπιστάμεθα·
 ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐθέλει κακοκερδεῖσιν ἐπεσθαι, 225
 τῷ δὲ δολοπλοκίαι μᾶλλον ἄπιστοι ἄδον.

Πλούτων δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν·
 οἱ γὰρ νῦν ἡμῶν πλεῖστον ἔχουσι βίον,
 διπλάσιον σπεύδουσι. τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
 χρήματά τοι θνητοῖς γίνεται ἀφροσύνη,
 αὐτὴ δ' ἐξ αὐτῆς ἀναφαίνεται, ἦν ὁπότε Ζεὺς 230
 πέμψῃ τειρομένους, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Ἀκρόπολις καὶ πύργος ἐὼν κενόφρονι δῆμῳ,
 Κύρνε, ὀλίγης τιμῆς ἔμμορεν ἐσθλὸς ἀνὴρ.

Οὐδὲν ἐπιπρέπει ἤμιν αὐτ' ἀνδράσι σωίζομένοισιν,
 ἀλλ' ὥς πάγχυ πόλει, Κύρνε, ἁλωσομένη. 235

Σοὶ μὲν ἐγὼ πτέρ' ἔδωκα, σὺν οἷσ' ἐπ' ἀπείρονα πόντον
 πωτήσῃ καὶ γῇ πᾶσαν ἀειρόμενος

221—226 Stob. 3, 4 (π. ἀφροσύνης), 26 p. 225 H. [MA] Θεόγνιδος·

221ss cf. Soph. Ant. 707ss || 221 ἔμμεναι Stob. || 222 Δ 361 ἦμα δῆνεα οἶδε | cf. Hes. theog. 236 || 223 1271 ἀπὸ μὲν νόον ὄλεσας ἐσθλόν | 705 βλάπτουσα νόου | II 660 βασιλέα... βεβλαμμένον ἦτορ || 225 κακοκερδεῖσιν libri boni (H.-W.) em. dett. | syn. fere αἰσχροκέρδεια ap. Soph. Ant. 1056 || 226 μ. ἐπ' εἰσὶ φίλοι Stob. | cf. δολοπλόκος Sapph. 1, 2 Lyr. adesp. 129 || 227—232 ~ Sol. 1, 71—76 cf. Wil. SS. 270s || 227 ἀνδράσι κεῖται Sol. || 229 διπλάσιος Sol. || 230 κέρδεα τ. θ. ὅπως ἀνάντοι Sol. | χρήμασι ci. Kal. || 231 αὐτῆς 6 (H.-W.) αὐτῶν Sol. | ὁπότεν Sol. || 232 τεισομένην Sol. | ἄλλοτε τ' ΑΟ || 233 ad πύργος cf. Callin. 1, 20 cum adn. | 847 δῆμοι κενόφρονι | cf. Pind. Nem. 11, 29 fr. 212 Schr. || 234 Α 278 ὁμοίως ἔμμορε τιμῆς Hom. hymn. Ven. 37 μεγίστης τ' ἔμμορε τιμῆς || 235 οὐδὲν ἐπιπρέπει Α οὐδέ τι πρέπει Ο cum duob. dett. οὐδ' ἐτι γε πρ. rell. em. Bekk. οὐδ' ἐτι τι πρ. H.-W. | ἡμῖν fere 6 em. Herm. | ω 252 οὐδέ τί τοι... ἐπιπρέπει | σωίζ- 6 σωομένοισιν ci. Wack. || 237ss 'Cyrni' epilogum esse censet Wil. SS. 287 | ad rem cf. Pind. Ol. 9, 21ss Hor. carm. 2, 20, 3, 30 Ov. met. 15, 871ss || 237 eodem cadit Α 350 | cf. δ 510 κατὰ πόντον ἀπείρονα || 238 πωτήσῃ ΑΟ | καὶ Β. κατὰ 6 | ἀειράμενος Ο

ἡϊδίως· θοίνης δὲ καὶ εἰλαπίνησι παρέσση
 ἐν πάσαις πολλῶν κείμενος ἐν στόμασιν, 240
 καὶ σε σὺν αὐλίσκοις λιγυφθόγγοις νέοι ἄνδρες
 εὐκόσμως ἐρατοὶ καλὰ τε καὶ λιγέα
 αἰσονται. καὶ ὅταν δνοφερῆς ὑπὸ κεῦθεσι γαίης
 βῆις πολυκωκύτους εἰς Αἶδαο δόμους, 245
 οὐδέποτε· οὐδὲ θανὼν ἀπολείς κλέος, ἀλλὰ μελήσεις
 ἄφθιτον ἀνθρώποις· αἰὲν ἔχων ὄνομα,
 Κύρνε, καθ' Ἑλλάδα γῆν στρωφώμενος ἡδ' ἀνὰ νήσους
 ἰχθυόεντα περὶ πόντον ἐπ' ἀτρέγετον,
 οὐχ ἵππων νότοις ἐφήμενος· ἀλλὰ σε πέμψει 250
 ἀγλαὰ Μουσάων δῶρα ἰοστεφάνων.
 πᾶσι δ', ὅσοις μέμηλε, καὶ ἐσσομένοισιν αἰοιδῇ
 ἔσση ὁμῶς, ὅρ' ἂν γῆ τε καὶ ἥλιος.
 αὐτὰρ ἐγὼν ὀλέγης παρὰ σεῦ οὐ τυγχάνω αἰδοῦς,
 ἀλλ' ὥσπερ μικρὸν παῖδα λόγοις μ' ἀπαταῖς.

239s K 217 αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνησι παρέσται ||
 240 A. P. 9, 62 πάντων δ' Ἑλλήνων κείσομαι ἐν στ. Enn. epigr. 1
 (Var. 17 V.) *volito vivos per ora virum Verg. georg. 3, 9 volitare
 per ora Hor. carm. 2, 20, 1s non usitata nec tenui ferar penna* ||
 242s cf. 939 cum adn. || 243 de αἰσονται dubitat Wil.¹ | Eur.
 Iph. T. 1266s δνοφερῆς γὰς εὐνάς. cf. Hes. theog. 736 || 243s X
 482s νῦν ... Αἶδαο δόμους ὑπὸ κεῦθεσι γαίης ἐρχεται sim. al. |
 Hes. theog. 300 al. || 244 πολυκωκ. solus Theogn. cf. ὀξυκώκω-
 τος ap. Soph. Ant. 1316 || 245s ~ ω 93s | ι 19s πᾶσι δό-
 λουσιν ἀνθρώποις μέλω || 247—250 ante 239 traiec. H.-W. | ad
 rem contulit Lav. quoque Pind. Ol. 9, 21ss || 247 οὐκ ἀνὰ νῆας
 lusit Wil.¹ || 248 π. ἰχθ. Hom. | β 370 πόντον ἐπ' ἄτρο. | ω 118
 περήσαμεν ... πόντον || 249 οὐδ' Wil.¹ | sicut Dioscuri ap.
 Alc. 78 || 250 ἀγλαὰ δῶρα A 213 al. | cf. 1304 (1332. 1383) et
 Sol. 1, 51 || 251 πᾶσι διὸς οἴσι A explicavit Lachm. πᾶσιν
 οἴσι· O πᾶσι γὰρ οἴσι dett. || 251s θ 580 ἵνα ἦσι καὶ ἐσσομέ-
 νοισιν αἰοιδῇ cf. Theocr. 12, 11 || 252 T 259 Γῆ τε καὶ Ἥλιος ||
 253 1266 αἰδοῦς οὐδεμιῆς ἔτυχον || 253s cf. Pohl. p. 424s | del.
 Welek. H.-W.

Κάλλιστον τὸ δικαιοτάτον· λῶιστον δ' ὕγιαίνειν· 255
 προῖγμα δὲ τερπνότατον, τοῦ τις ἐραῖ, τὸ τυχεῖν.
 Ἴππος ἐγὼ καλὴ καὶ ἀεθλή, ἀλλὰ κάκιστον
 ἄνδρα φέρω, καὶ μοι τοῦτ' ἀνηρότατον.
 πολλάκι δ' ἡμέλεισα διαορήξασα χαλινὸν
 φεύγεν ἀπωσαμένη τὸν κακὸν ἡνίοχον. 260
 Οὐ μοι πίνεται οἶνος, ἐπεὶ παρὰ παιδί τερένῃ
 ἄλλος ἀνὴρ κατέχει πολλὸν ἐμεῦ κακίων ...
 'ψυχρόν μοι παρὰ τῆιδε φίλοι πίνουσι τοκήεις·
 ὥσθ' ἕμα θ' ὕδρευει καὶ με γοῶσα φέρει ...
 ἐνθα μέσσην περὶ παῖδα βαλὼν ἀγκῶν' ἐφίλησα 265
 δειρὴν, ἣ δὲ τέρεν φθέγγετ' ἀπὸ στόματος.
 Γνωτὴ τοι πενή γε καὶ ἄλλοτρίῃ περ ἐοῦσα·
 οὔτε γὰρ εἰς ἀγορὴν ἐρχεται οὔτε δίκας·

255s ARIST.¹ eth. Nicom. 1, 9 p. 1099a 25 ἄριστον ἄρα καὶ κάλ-
 λιστον καὶ ἥδιστον ἢ εὐδαιμονία, καὶ οὐ διώριστα ταῦτα κατὰ τὸ
 Δηλιακὸν ἐπίγραμμα· ² eth. Eudem. 1, 1 p. 1214a 5 δ μὲν
 ἐν Δῆλῳ παρὰ τῷ θεῷ τὴν αὐτοῦ γνώμην ἀποφηνάμενος
 συνέγραψεν ἐπὶ τὸ προπύλαιον τοῦ Λητῶνιον διελὼν οὐχ ὑπάρχοντα
 πάντα τῷ αὐτῷ, τὸ τε ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἡδὺ ποιήσας·
 [255s]. ἡμεῖς δ' αὐτῷ μὴ συγχωρῶμεν· ἡ γὰρ εὐδαιμονία κάλλιστον
 καὶ ἄριστον ἀπάντων οὕσα ἥδιστόν ἐστιν | Stob. 4, 39 (περὶ εὐδαι-
 μονίας), 8 p. 903 H. [SMA] Θεόγνιδος· | cf. Soph. fr. 329 N.²

255s cf. H. Frän. NGG 1924, 1214 || 255 ῥᾶιστον δ' ἐσθ' ὁ.
 Stob. C || 256 ἥδιστον δὲ πέφυκ' οὐ τις ἐραῖ τὸ τυχεῖν fere Arist.¹
 πάντων δ' ἥδιστον, οὐ τις ἐραῖ (τὸ) τυχεῖν Arist.² ἥδιστον δὲ τυ-
 χεῖν ὅν τις ἕκαστος ἐραῖ Stob. | οὐ O det. || 257—260. 261—266
 versus aenigmaticos Cleobulo vel Cleobulinae tribuit Hart. ||
 257ss cf. 1249ss 1267ss Z 506 Anaer. 4. 88 Lucil. 1041s Catau-
 della Athen. N. S. 6 (1928), 249ss || 257 ἵππων ἀέθλιον Callim.
 hymn. Del. 113 || 258 cf. 124 || 259 Z 506s ἵππος ... δεσμὸν
 ἀπορρήξας, ubi Et. Magn. 51, 12 δεσμὰ διαορήξας || 260 φεύ-
 γεν C formam Doricam interpretati sunt editores | ὥσαμένη
 det. || 261ss cf. Howald Festschr. f. Kaegi 1919, 164s || 262 κατα-
 χεῖ ci. Herm., sed de portus imagine (velut 114) contulit rec-
 tissime Kai. Soph. El. 502 εἰ μὴ τότε φάσμα νεκρὸς εὐ κατα-
 σχήσει et Trach. 826 (Croen.) | post v. 262 lac. statuit Schnw. ||
 263 'ψυχρόν cf. νερό· Kal. | τῆσδε? Boelte || 264 γ. ποθεῖ ci. Hi.
 γοῶσ' ἀφορᾷ Boelte (ex Herod. 8, 37 ἀπώρων τὸ ἱρόν) || 265 λα-
 βὼν C em. Herm. || 267 γνῶτ' ei A γνῶτῃ rell. | τε A em. Bekk.
 om. rell.

πάντη γὰρ τοῦλασσον ἔχει, πάντη δ' ἐπίμνηκτος,
 πάντη δ' ἐχθρὴ ὁμῶς γίνεται, ἔνθα περ ἦμ. 270

Ἴσως τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ θνητοῖς ἀνθρώποις
 γῆρας τ' οὐλόμενον καὶ νεότητ' ἔδωσαν.
 τῶν πάντων δὲ κάκιστον ἐν ἀνθρώποις θανάτου τε
 καὶ πασέων νοῦσων ἐστὶ πονηρότερον.
 παῖδας ἐπεὶ θρέψαιο καὶ ἄρμενα πάντα παράσχοις, 275
 χρήματα δ' εἰ καταθῆις πόλλ' ἀνιηρὰ παθόν,
 τὸν πατέρ' ἐχθαίρουσι, καταρῶνται δ' ἀπολέσθαι
 καὶ στυγέουσ' ὥσπερ πτωχὸν ἐσερχόμενον.

Εἰκὸς τοι κακὸν ἄνδρα κακῶς τὰ δίκαια νομίζειν,
 μηδεμίαν κατόπισθ' ἄζόμενον νέμεσιν. 280
 δειλῶι γὰρ τ' ἀπάλαμνα βροτῶι πάρα πόλλ' ἀνελέσθαι
 παρ ποδός, ἡγεῖσθαι θ' ὥς καλὰ πάντα τιθεῖ.

Ἄστῶν μηδεὶ πιστὸς ἐὼν πόδα τῶνδε πρόβαινε
 μήθ' ὀρκῶι πῖσυνος μήτε φιλημοσύνηι,
 μὴδ' εἰ Ζῆν' ἐθέλῃ παρέχειν βασιλῆα μέγιστον 285
 ἔγγυνον ἀθανάτων πιστὰ τιθεῖν ἐθέλων.

Ἐν γὰρ τοι πόλει ὧδε κακοφύγοι ἄνδραει οὐδέν
 ἥως δε τοσώσαιε† πολλοὶ ἀνολβότεροι.

269 ἐπίμ. solus Th. || 271 eodem cadit Σ 404 || 271ss Mimnermum sapiunt, ex Hes. op. 181—202 pendere cognovit Nestle l. c. 121 (271—278 ~ Hes. 181. 185—189 279—282 ~ Hes. 190/2 283—288 ~ Hes. 194. 186. 193ss, praeterea ~ Hes. 61ss [283 ~ 61 284 ~ 66 288 ~ 68] 289—292 ~ Hes. 193. 195ss 293ss ~ Hes. 202ss cf. or. ap. Herod. 5, 92 β γ) cf. Schadewaldt Ant. 9 (1933), 292 || 271s cf. Hom. hymn. Ven. 243ss || 272 item incipit 768. cf. 527. 1011. 1021 | κὰν νεότητ' A a. corr. κἀνεότητα (i. καὶ ἐνεότητα) ci. Elter, sed cf. 527s || 274 πονηρότατον C, fort. recte (cf. 173s et Kühner-Gerth 1, 23) πονηρότερον Hart. || 275 cf. 695 Ps. Hes. scut. 84 ἄρμ. π. παρέχον Hes. op. 407 χρήματα ... πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι || 276 ἐγκαταθῆις C (ε//κ- A) em. B. ex 409. 1061, negat Friedl., qui inter se respondere censet ἐγκ. ('domi') et ἐσερχ. ('domum') et ad syntaxim contulit ζ 286ss et Kühner-Gerth 2, 1, 219 || 277s cf. 821s || 280 γ 40 οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἐσεσθαι || 281 βροτῶι A || 281s cf. T. W. Allen ClQuart. 24 (1930), 188 || 282 ad π. π. cf. Pind. Pyth. 3, 60. 10, 62 || 283 τῶνδε C em. Herm. || 287 cf. Allen l. c. 188 || 288 ὥς δὲ C ἐς δὲ Boiss. ὥστε δὲ σώϊζεσθαι Schmidt H.-W.

Νῦν δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν κακὰ γίνεται ἐσθλὰ κακοῖσιν
 ἀνδρῶν· ἡγέονται δ' ἐκτραπέλοισι νόμοις· 290
 αἰδῶς μὲν γὰρ ὄλωλεν, ἀναιδείῃ δὲ καὶ ὕβρις
 νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

Οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίνυται, ἀλλὰ μιν ἔμπης
 καὶ κρατερόν περ ἐόνθ' αἰρεῖ ἀμυχανίη.

Κωτίλωι ἀνθρώπωνι σιγᾷν χαλεπώτατον ἄχθος, 295
 φθειγγόμενος δ' ἀδαῆς οἷσι παρῆι μελετῶι,
 ἐχθαίρουσι δὲ πάντες· ἀναγκλή δ' ἐπίμειξις
 ἀνδρὸς τοιούτου συμποσίωι τελέθει.

Οὐδέις λῆι φίλος εἶναι, ἐπὶν κακὸν ἀνδρὶ γένηται,
 οὐδ' ὧι κ' ἐκ γαστροῦς, Κύρνε, μῆς γεγόνῃ. 300

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἴσθι καὶ ἀρπαλέος καὶ ἀπηγνῆς
 λάτρεισι καὶ δμῶσιν γέλτοσ' ἑὶ ἀγκυθύροις.

Οὐ χορὴ κυγκλίζειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀτρεμίζειν,
 τὸν δὲ κακὸν κινεῖν, ἔστ' ἂν ἐς ὀρθὰ λάβῃς.

Τοὶ κακοὶ οὐ πάντως κακοὶ ἐκ γαστροῦς γεγόνασιν, 305
 ἀλλ' ἀνδρεςσι κακοῖς συνθέμενοι φιλήν

289 eodem cadit Hes. op. 179 || 289s cf. Allen⁵ 280s, qui audacius postulat κακοῖσιν, ἀνδρῶν ἡγέονται δ' || 290 ἀνδρῶσιν ci. Cr. || 291s cf. 647s || 292 Callin. 1, 4 πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει || 293 antea lacunam statuit Kai., cuius de argumento contulit Croen. v. 139s | μ 30 δανύμενοι κρέα || 203s δ 335 κρατεροῖο λέοντος || 294 O 195 καὶ κρατερός περ ἐόν (Hom. hymn. Merc. 386) || 295 eodem cadit 1384 | cf. Allen¹ 85s || 296 ἀδδῆς B. conl. Hesych. ἀδῆς· ἀτεροπῆς et ἀδῆς· ... ἐνιοὶ δὲ ἀρδῆς, contulit Wil.¹ ἀδῆς apud Phryn. ed. Bekk. 22, 3 ἀτῆι τοῖσι Stadtm. | μέλειται C interpr. Cr. πέλεται Cam. Turn. Stadtm. H.-W. || 297 πάντας A em. O dett. | ἀναγκλή ci. Kal. || 299s cf. 857ss cum adn. || 299 οὐδέις δη Α οὐθὲ θέλει O οὐδ' ἐθέλει rell. em. Sauppe B. | ad vocem Doricam cf. φεύγεν 260 al. infinit. Doric. | Ω 436 μή μοι τι κακὸν ... γένηται || 300 ὧι A interpretati sunt Bekk. B. ἦν rell. | μῆς C em. B. || 301 = 1353 (ἔστι) cf. adn. | versus sumptus ē genuinis Cynri distichis 1353ss || 302 cf. παρὰθνος || 303 Hesych. κυγκλίζειν· κινεῖν. πειράζειν cf. eundem sub κίγκλος || 304 Soph. Oed. reg. 50 στάντες τ' ἐς ὀρθόν | λάβῃς O dett. || a//||ης A βάλλης Ald. H.-W. (cf. 265) || 305 πάντες A || 305ss contulit Cr. Flor. Anth. lat. 1, 249 R., H.-W. Eur. El. 367ss | cf. W. Haedicke l. c. 45, 8 || 306 Xenoph. anab. 2, 5, 8 συνθέμενοι φιλήν

ἔργα τε δαίλ' ἔμαθον καὶ ἔπη δύσφημα καὶ ὕβριν
ἐλπίμενοι κείνους πάντα λέγειν ἔνυμα.

Ἐν μὲν συσσίτοισιν ἀνὴρ πεπνυμένος εἴη·
πάντα δέ μιν λήθειν ὥς ἀπεόντα δοκοῖ.

εἰς δὲ φέροι τὰ γελοῖα· θύρηφι δὲ καρτερός εἴη
γνώσκων ὀργὴν ἦντιν' ἕκαστος ἔχει.

Ἐν μὲν μαινομένοις μάλα μαίνομαι, ἐν δὲ δικαίοις
πάντων ἀνθρώπων εἰμὶ δικαιοτάτος.

Πολλοὶ τοι πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πέπονται,
ἀλλ' ἡμεῖς τούτοις οὐ διαμεινόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἔπει τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Κύρην, ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰεὶ,
τολμᾷ δ' ἐν τε κακοῖς κείμενος ἐν τ' ἀγαθοῖς.
εἰ δὲ θεὸς κακῶι ἀνδρὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάσσει,
ἀφραίνων κακίην οὐ δύνάται κατέχειν.

Μήποτ' ἐπὶ σμικρῇ προφάσει φίλον ἀνδρ' ἀπολέσσαι
πειθόμενος χαλεπῇ, Κύρνε, διάβολῳ.

315—318 Stob. 3, 1 (π. ἀρετῆς), 8 p. 5 H. [M Paris. 551] Θεό-
γνιδος· || 319—322 Stob. 3, 37 (π. χρηστότητος), 3 p. 699 H.
[SMA] Θεόγνιδος·

309 εἶναι A Homeri haud immemor (θ 388) ἴσθι rell. em. Herm. ||
309ss Allen³ 239 verborum formas (infin. et con.) imperativos
et adhortativos interpretatur: 309 εἶναι (310 μιν plur.), 310 δόκει,
311s φέρειν et ἔχῃς cum dett. || 310 δόκει C em. Geel || 311 δὲ³ om. A |
Aeschyl. Ox. Pap. 2161 col. II 14f παρέξει . . . τὰ γελοῖα (Maas) ||
312 ~ 214. 898 | cf. Euen. 3 || 313 cf. Scol. Att. 19, 2 Horati dulce est
desipere in loco et recepto dulce mihi furere est amico Paul. ad
Rom. 12, 15 χαίρειν μετὰ χαίρόντων || 314 cf. Sol. 11, 2 || 315s = Sol. 4,
9ss | cf. 683ss 1084 cum adn. || 315ss cf. W. Haedicke l. c. 44 || 315 τοι
γὰρ Sol. || 317s cf. Eur. El. 941ss || 318 ἄλλοτε τ' A || 319 cf. 1083s |
ἐμπ. al. 317 || 320 ἐν τ' ἀγαθοῖς κείμενος ἐν τε κακοῖς Stob. | cf. 555.
355. 1029 al. || 321 ὀπάσει Stob. SM ὀπάσσει Theogn. dett. ὀπάσει
Stob. A | cf. 149 || 322 κακίην Theogn. βίον Stob. || 323 cf. 1281 | Thuc.
1, 141, 1 ἐπὶ μεγάλῃ καὶ ἐπὶ βραχείᾳ . . . προφάσει | debuit προφάσει,
ut 831 πλοῦτι et 444s numero plurali retento δόσεις' Sp. || 324 διαβο-
λήν B. ad Hom. hymn. Merc. 56 παραβόλα Ψ 132 παραβάται
Theogn. 1278^d (950) καταμάσφας, sed Pind. Pyth. 2, 76 ἄμαχον
κακὸν . . . διαβολῶν ὑποφάτιες | addas μεταβολῶν Simon. 13, 19

εἴ τις ἁμαρτωλῆσι φίλων ἐπὶ παντὶ χολῶιτο,
οὐποτ' ἂν ἀλλήλοισ' ἄρθμοι οὐδὲ φίλοι
εἴεν· ἁμαρτωλαὶ γὰρ ἅμ' ἀνθρώποισιν ἔπονται
θνητοῖς, Κύρνε· θεοὶ δ' οὐκ ἐθέλουσι φέρειν.

Καὶ βραδὺς εὐβουλος εἶλεν ταχὺν ἀνδρα διώκων,
Κύρνε, σὺν εὐθείῃ θεῶν δίκῃ ἀθανάτων.

Ἦσυχος ὥσπερ ἐγὼ μέσσην ὁδὸν ἔρχομαι ποσσὶν
μηδ' ἐτέρουσι δίδου, Κύρνε, τὰ τῶν ἐτέρων.

Οὐκ ἔστιν φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἐταῖρος·
τῆς δὲ φυγῆς ἔστιν τοῦτ' ἀνηρότατον.

Μήποτε φεύγοντ' ἀνδρα ἐπ' ἐλπίδι, Κύρνε, φιλήσῃς·
οὐδὲ γὰρ οἴκαδε βὰς γίνεται αὐτὸς ἔτι.

Μηδὲν ἄγαν σπεύδων· πάντων μέσ' ἄριστα· καὶ οὕτως,
Κύρην, ἔξεις ἀρετὴν, ἣν τε λαβεῖν χαλεπόν.

Ζεὺς μοι τῶν τε φίλων δοίῃ τίσιν, οἳ με φιλεῦσιν,
τῶν τ' ἐχθρῶν μείζον, Κύρνε, δυνησόμενον.

331s adfert Stob. 3, 15 (π. ἀσωτίας), 6 p. 477 H. [S] Θεόγνι-
δος· || 332^a Clem. Alex. Strom. 6, 8, 1 p. 427 St.^a

325 χολοῖτο Kal. || 326 π 427 ἡμῖν ἄρθμοι | sim. cadit
1312 || 327 ἅμ' Emp. Homeri memor ἐν C probat Kal. ||
329 εὐβουλος ci. Friedl. ex Aesch. Choeph. 696 | cf. Εὐβουλεύς
deus (Kern) | ad rem v. θ 329 || 330 εὐθείῃ C (cf. Sol. 3,
36 εὐθύνει δὲ δίκας σχολιάς) praeter O (ὡ e ras.) | Hes.
theog. 86 op. 36 al. ἰθείῃσι δίκῃσιν (Hom. hymn. Cer.
152) | certamine in Patrocli honorem instituto Ὀδυσσεὺς πολέ-
μῃσις Minerva adiutrice devicit Ὀϊλῆος ταχὺν Αἰάντα (Ψ 754ss) ||
331 ~ 220 cum adn. | ἦσυχος om. Stob. || 332 δίδου Stob.
διδούς C H.-W. || 332^{a,b} ~ 209s || 332^a οὐδεὶς τοι 209 contra
Clem. Alex. | cf. 529 || 332^b eodem cadit 124 cum adnot. |
ἀνηρότερον 210 || 333 ἀνέο³ Herm. | ἐπὶ ἐλπίδι ci. B. ad Pind.
Pyth. 2, 49, sed cf. 823 || 334 αὐτὸς Kal. ἀσπὸς ci. Kern ex
193 || 335s cf. 401ss Hes. op. 694 Phocyl. 12 Crit. 5 So-
dam. cum adnot. Soph. Phil. 620 Reitz. Epigr. u. Skol. 66 ||
337 ad τῶν cf. 345 || 337s cl. Sol. 1, 5s || 338 δυνησόμενοι
Schae. alii alia (-μένων, -μένων), neque tamen quidquam certi
'potentiorē quendam' Kal., an 'superiorem (esse)'? cf. Allen¹
85s

χοῦτως ἂν δοκέοιμι μετ' ἀνθρώπων θεὸς εἶναι,
εἴ μ' ἀποτεισάμενον μοῖρα κίχοι θανάτου.

340

Ἀλλὰ, Ζεῦ, τέλεσόν μοι, Ὀλύμπιε, κείριον εὐχῆν·
δὸς δέ μοι ἀντὶ κακῶν καὶ τι παθεῖν ἀγαθόν.
τεθναίνην δ', εἴ μή τι κακῶν ἄμπανμα μεριμνέων
εὐροίμην, δοίην δ' ἀντ' ἀνιῶν ἀνίας.

345

αἴσα γὰρ οὕτως ἐστί. τίσις δ' οὐ φαίνεται ἡμῖν
ἀνδρῶν, οἳ τὰ μὰ χρεῖματ' ἔχουσι βίην
συλήσαντες· ἐγὼ δὲ κύνων ἐπέρησα χαράδρην
χειμάρρῳι ποταμῶι πάντ' ἀποσεισάμενος·
τῶν εἴην μέλαν αἶμα πιεῖν· ἐπὶ τ' ἐσθλὸς ὄροιο
δαίμων, ὃς κατ' ἐμὸν νόον τελέσειε τάδε.

350

Ἄ δειλὴ πενίη, τί μένεις προλιποῦσα παρ' ἄλλον
ἄνδρ' ἰέναι; μὴ δὴ μ' οὐκ ἐθέλοντα φίλει·
ἀλλ' ἴθι καὶ δόμον ἄλλον ἐποίχεο μηδὲ μεθ' ἡμέων
αἰεὶ δυστήνου τοῦδε βίου μέτεχε.

Τόλμα, Κύρνε, κακοῖσιν, ἐπεὶ κἀσθλοῖσιν ἔχαιρες,
εὐτέ σε καὶ τούτων μοῖρ' ἐπέβαλλεν ἔχειν.
ὥς δὲ περ ἐξ ἀγαθῶν ἔλαβες κακόν, ὥς δὲ καὶ αὖτις
ἐκδύναι πειρῶ θεοῖσιν ἐπευχόμενος.

355

339 ἀνθρώποις ci. Br. || 340 cf. 362 | κίχη C (probat H.-W.) em. Herm. | alterum hemistichium est Mimn. 6, 2 Sol. 12, 4 Tyr. 5, 5 | cf. 820 Callin. 1, 15 Sol. 19, 18 Simon. 135, 2 Arist. Pepl. 29, 2 || 341 κ 483 δ Κίχη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν | A 508 ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ | κύριον ci. Emp. || 342 II 40 δὸς δέ μοι || 343 cf. 1325 | Hes. theog. 55 ἄμπανμὰ τε μερ-μηράων cf. Bacch. 5, 7 || 345 ad τίσις cf. 337 || 347 cf. Allen⁷ 211ss || 347s χαράδρης et χειμάρρῳι ποταμῶι Δ 454. 452 E 87s ποταμῶι . . . χειμάρρῳι | cf. Anacr. 45 || 349 μέλαν αἶμα Hom. pass., sed λ 98 πλεῖν αἶμα κελανόν (232. 390) vel κελανεφές (153) | ξ 104 ἐπὶ δ' ἄνδρες ἐσθλοὶ ὄροιντο || 349s Achaeis χαλεπὸς δέ τις ὄρορε δαίμων (τ 201) || 350 ο 203 ὅπως οἱ κατὰ μοῖραν ἵπο-σγόμενος τελέσειεν || 351 cf. 649 || 351s μένεις; et ἰέναι H.-W. || 351ss cf. Hippon. 29 et Kaegi p. 36s || 352 μὴ δὴ μ' Bekk. μ' ἦν δὴν A τὶ δὴ μ' O τὶ δὲ δὴ μ' rell. μὴ δὴν μ' H.-W. ad 597 cf. 1243 δὴν δὴ | similiter cadit 1094 || 355ss cf. Archil. 67^a, 4ss || 355 cf. 1029 | κἀσθλοῖσιν boni em. dett. || 356 οὔτε A || 357 αὖτις A || 358 θεοῖς A | κ 533 ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν | eodem cadit 944 cf. 1116

μηδὲ λίην ἐπιφαινε· κακὸν δέ τε, Κύρην, ἐπιφαινῶν
παύρους κηδεμόνας σῆς κακότητος ἔχεις.

360

Ἄνδρός τοι κραδίη μινύθει μέγα πῆμα παθόντος,
Κύρην· ἀποτεινυμένου δ' αὖξεται ἐξοπίσω.

Εὖ κώτιλλε τὸν ἐχθρόν· δταν δ' ὑποχείριος ἔλθῃ,
τεῖσαι μιν πρόφασιν μηδεμίαν θέμενος.

Ἴσχε νόωι, γλώσσης δὲ τὸ μείλιχον αἰὲν ἐπέστω·
δελῶν τοι τελέθει καρδίη δῆυτέρῃ.

365

Οὐ δύναμαι γνῶναι νόον ἀστῶν ὄντων· ἔχουσιν·
οὔτε γὰρ εὖ ξρδων ἀνδάνω οὔτε κακῶς·
μωμεῦνται δέ με πολλοί, ὁμῶς κακοὶ ἤδὲ καὶ ἐσθλοί·
μυμείσθαι δ' οὐδεὶς τῶν ἀσφῶν δύναται.

370

Μή μ' ἀέκοντα βίην κεντῶν ὑπ' ἄμαξαν ἔλαυνε·
εἰς φιλότητα λίην, Κύρνε, προσελκόμενος.

Ζεῦ φίλε, θαναμάζω σε· σὺ γὰρ πάντεσσιν ἀνάσσεις
τιμὴν αὐτὸς ἔχων καὶ μεγάλην δύναμιν·
ἀνθρώπων δ' εὖ οἶσθα νόον καὶ θυμὸν ἐκάστου·
σὸν δὲ κράτος πάντων ἔσθ' ὕπατον, βασιλεῦ.

375

πῶς δὴ σευ, Κρονίδη, τολμᾷ νόος ἀνδρὸς ἀλιτροῦς
ἐν ταυτῇ μοίρῃ τὸν τε δίκαιον ἔχειν,
ἦν τ' ἐπὶ σωφροσύνην τρεφθῇ νόος ἦν τε πρὸς ὕβριν
ἀνθρώπων ἀδίκαιος· ἔργμασι πειθομένων;

380

359 τε A τι plerr. an δὲ σέ? | ἐπιφαινῶν C em. Br. || 360 π. κ. 645 || 361 Γ 50 μέγα π. || 362 cf. 340 || 363 δ' om. A | ο 448 χρυσὸν ὅτις γ' ὑποχείριος ἔλθῃ cf. Herod. 1, 106 || 363s cf. 815s 851s || 364 cf. 152s | νιν C em. Schn. Kallim. 137 (Wil.¹) || 365 ἴσχι A | νόωι A νόον rell. | γλώσσης A γλώσσῃ rell. | ἐπέστω A ἐπέσθω rell. || 365s cf. Ps.-Phocyl. 20 τ 42 || 366 ~ 1030 | κραδίη C fere omnes || 367s ~ 1184^{a,b} cf. 24 || 367 item incipit 695. 939 | X 382 νόον δ. ἔχ. | cf. 814. 1016 || 368 ἀνδρῶν A || 369s nota μωμ- et μμ- || 369 sim. cadit Γ 319 || 373ss cf. 731ss 743ss Sol. 1, 25ss Wil. Gl. 2, 116¹ || 373 Callim. epigr. 6 Ζεῦ φίλε (A. P. 5, 108. 166 Kaegi p. 69s) | v 112 Ζεῦ πάτερ, ὃς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποις ἀνάσσεις sim. al. ι 552 (Ζεὺς) ὃς πᾶσιν ἀνάσσει A 288 πάντεσσι δ' ἀνάσσειν || 374 α 117 τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχει || 375 π. κ. θ. Δ 309 || 378 τὸν δε A || 379 τρεφθῇ C em. Neander et Br. cf. Apoll. Rhod. 4, 618 Allen⁷ 211ss || 380 ~ Sol. 1, 12. 3, 11

Οὐδέ τι κεκριμένον πρὸς δαίμονός ἐστι βροτοῖσιν,
οὐδ' ὁδὸν ἦρτιν' ἰὼν ἀθανάτοισιν ἄδοι.

ἔμπης δ' ὄλβον ἔχουσιν ἀπήμονα· τοὶ δ' ἀπὸ δειλῶν
ἔργων ἰσχυρὸν θυμὸν ὁμῶς πενήνῃ
μητέρ' ἀμηχανίης ἔλαβον τὰ δίκαια φιλεῦντες,
ἢ τ' ἀνδρῶν παράγει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην
βλάπτουσ' ἐν στήθεσσι φρένας κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης·
τολμᾷ δ' οὐκ ἐθέλων αἴσχεα πολλὰ φέρειν
χρημοσύνην εἰκων, ἢ δὴ κακὰ πολλὰ διδάσκει,
ψεύδεά τ' ἐξαπάτας τ' οὐλομένας τ' ἔριδας,
ἄνδρα καὶ οὐκ ἐθέλοντα· κακὸν δέ οἱ οὐδὲν ἔοικεν·
ἢ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίκει ἀμηχανίην.

Ἐν πενήνῃ δ' ὅ τε δειλὸς ἀνὴρ ὅ τε πολλὸν ἀμείνων
φαίνεται, εἴτ' ἂν δὴ χρημοσύνη κατέχη·
τοῦ μὲν γὰρ τὰ δίκαια φρονεῖ νόος, οὗ τέ περ αἰεὶ
ἰθεῖα γνώμη στήθεσιν ἐμπεφύνη·
τοῦ δ' αὖτ' οὔτε κακοῖς ἔπεται νόος οὔτ' ἀγαθοῖσιν.
τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾷν χρὴ τὰ τε καὶ τὰ φέρειν.

Αἰδεῖσθαι δὲ φίλους φεύγειν τ' ὀλεσθήρορας ὄρκους
ἐντράπελ' ἀθανάτων μῆνιν ἀλευάμενος.

381s secl. Emp. Wil.¹ H.-W. Friedl., qui 379s versibus
383ss excipere voluerunt || 381 ἐστι plerique ὅστις A || 382 ἦν τις edd.
cum uno e dett. | cf. 912 || 382s continuavit Kal., 380. 383 D. ||
383 Pind. fr. 107, 7s ἀπήμονα ἐς ὄλβον || 384 ἰσχυρὸν O ἰσχυρὸν
dett. pauci || 384s cf. Alc. 142 Herod. 8, 111 || 385 cf. 392 ||
386 cf. 404. 630. 865 || 387 O 724 βλάπτειν φρένας ... Ζεὺς |
cf. 195 Hes. theog. 517 ξ 178 κ 273 κρατερῇ δέ μοι ἐπλεῖ
ἀνάγκη | num post 387 lacuna statuenda est? || 388 α 229
al. αἴσχεα πολλά | cf. 398 || 388s 391 cf. 651 || 389 cf. Tyr. 6, 8
cum adn. || 389s cf. ξ 157 Eur. El. 376 || 390 cf. Hes. theog.
205 || 392 cf. 140 || 393 cf. H. Frän. NGG 1924, 98^e | eodem
cadunt Z 479 H 114 al. Hes. op. 19 || 395 οὐτε A expl. Bekk. ||
396 ἐμπεφύνη A | A 513 ἐμπεφύνη | cf. Semon. 29, 5 || 398 cf. 388.
445s 658 | τὰ καὶ τὰ dictio Pindar. cf. Pyth. 4, 23 al. (Friedl.) ||
398ss conglutinavit H.-W. || 399 cf. φειδυσίην B 883 al. ||
400 ἐντράπελ' A (cf. 290 ἐκτραπέλοισι νόμοις et Pind. Pyth. 4,
105) ἐντράπελ' δ' rell. ἐντράπελ' Bekk. ἐντρέπεν Br. B. ἐντρέπεν
Kal. | ἀλευάμενον A retinent H.-W. Friedl., ille post ὄρκους
lacuna statuta cum B., hic ante 399 | E 444 μῆνιν ἀλευάμενος
ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος

Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος
ἔργμασιν ἀνθρώπων· πολλὰκι δ' εἰς ἀρετὴν
σπεύδει ἀνὴρ κέρδος διζήμενος, ὅτινα δαίμων
πρόφρων εἰς μεγάλην ἀμπλακίην παράγει,
καὶ οἱ ἔθνηε δοκεῖν, ἃ μὲν ἦι κακὰ, ταῦτ' ἀγάθ' εἶναι
εὐμαρέως, ἃ δ' ἂν ἦι χρήσιμα, ταῦτα κακὰ.

Φίλιππος δὲν ἡμαρτες· ἐγὼ δέ τοι αἴτιος οὐδέν,
ἀλλ' αὐτὸς γνώμης οὐκ ἀγαθῆς ἔτυχες.

Οὐδένα θησαυρὸν παισὶν καταθήσει ἀμείνω
αἰδοῦς, ἢ τ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρην, ἔπεται.

Οὐδενὸς ἀνθρώπων κακίων δοκεῖ εἶναι ἐταῖρος,
ὧι γνώμη θ' ἔπεται, Κύρην, καὶ ὧι δύναμις.

Πῶν δ' οὐχ οὕτως θωρήξομαι, οὐδ' ἐμέ γ' ὄνος
ἐξάγει, ὥστ' εἰπεῖν δειῶν ἔπος περὶ σοῦ.

Οὐδέν' ὁμοῖον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενος εὐρεῖν
πιστὸν ἐταῖρον, ὅτωι μὴ τις ἔνεστι δόλος·
ἐς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατρέβομαι ὥστε μολύβδωι
χρυσός, ὑπερτερῆς δ' ἄμμιν ἔνεστι λόγος.

Πολλά με καὶ συνιέντα παρέρχεται· ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
συνῶ γνώσκων ἡμετέρην δύναμιν.

401s cf. Bacch. 14, 16ss Wil. Gl. 2, 123^a || 401ss cf. 335s
cum adn. || 403s cf. Hes. op. 667s Soph. Ant. 620ss ||
404 cf. 386. 630 || 407 φίλιππος δ'σαν ci. B.³ φήλος ἐὼν ad
Hesych. 'φήλος' B.⁴ conlato Ar. pao. 1165 cum schol. |
σοι A || 408 ἔτυχες] εἰαμεινω A errore e versu sequenti ||
409 καταθήσει AO -σηι dett. | cf. 238. 276 et Xenoph.
Cyr. 8, 2, 15 θησαυροῦς ... καταθέσθαι || 409s ~ 1161s, |
cf. γ 24 Plat. leg. 5, 729^b || 410 cf. 635 | ad rem cf. O
661s || 413 οὐδ' ἐμέ γ' Herm. οὐδὲ μετ' (i. με F-?) A οὐδὲ
μεγ' O οὐδὲ με dett. D.² | cf. 470 || 414 ἐξάγει ci. Ahr. Emp.
ex 630 | σέυ Hi.-Cr. || 415—418 = 1164^{e-h} cf. Scol. Att. 33 ||
417 μολύβδωι C H.-W. || 417s ~ 1105 | cf. 447ss et H.-W.
ad l. || 418 Hesych. ὑπερτερῆσι· νεωτερισμοῖς· ὑπερηφανίαις
cf. καθυπερτερία | ἄπασσι B. contra 1164^h | νόος dett.
ex 1283. 632 || 419 cf. 669 || 419s cf. 613s || 420 ὑμετέρεν ci.
Herm.

Πολλοῖς ἀνθρώπων γλώσση θύρα οὐκ ἐπίκεινται
ἀρμόδιαί καί σφιν πόλλ' ἀμέλητα μέλει.
πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἄμεινον,
ἐσθλὸν δ' ἐξελθὼν λώϊον ἢ τὸ κακόν.

Πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον
μυθ' ἐσιδεῖν ἀνγὰς ὀξέος ἡελίου,
φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Αἰδαο περῆσαι
καὶ κεῖσθαι πολλὴν γῆν ἐπαμυσάμενον.

421—424 Stob. 3, 36 (π. ἀδολεσχίας), 1 p. 690s H. [SMA] Θεό-
γνιδος. || 425—428 Sext. Empir. Pyth. hypot. 3, 231 | Stob.¹ 4,
52 (π. ζωῆς), 30 p. 1081 H. [A] Θεόγινδος. | Epicr. ap. Dio-
laert. 10, 126 ὁ δὲ παραγγέλλων τὸν μὲν νέον καλῶς ζῆν, τὸν δὲ
γέροντα καλῶς καταστρέφειν, εὐήθης ἐστὶν οὐ μόνον διὰ τὸ τῆς ζωῆς
ἀσπαστόν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ τὴν αὐτὴν εἶναι μελέτην τοῦ καλῶς ζῆν
καὶ τοῦ καλῶς ἀποθνήσκειν. πολὺ δὲ χεῖρον καὶ ὁ λέγων, κάλλιστον
μὲν μὴ φῦναι· φύντα—περῆσαι. εἰ μὲν γὰρ πεπονηδὼς τοῦτο φησι,
πῶς οὐκ ἀπέροχεται ἐκ τοῦ ζῆν; κτλ. || 425—427 Clem. Alex. Strom.
3, 15, 1 p. 202 St.² (Theodoret. graec. aff. cur. 5, 12 p. 125) |
Svid. s. v. ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι | Macar. 2, 45 || 425. 427 Certam.
Hom. et Hes. p. 37 Wil. (ubi una p. 45s Pap. Flinders-Petrie edita
est) | Stob.² 4, 52 (ἔπαινος θανάτου), 22 p. 1079s H. [SA] ἐκ τοῦ
Ἀλκυδάμαντος Μουσείου. | Ps.-Dioegenian. 3, 4s cf. Phot. pinacogr.
p. 50 Elt. Soph. Oed. C. 1224 cum Schol. Eur. fr. 285. 908 N.²

421s θύρα οὐκ ἐπίκεινται ἀρμόδιῃ Stob. || 421 ζ 19 θύρα δ' ἐπί-
κενται φαίνει cf. A. P. 11, 304, 5 et clavem linguae (supra
19, infra 815. 847 et Crit. 3 cum adn.) || 422 π. ἀλάλητα πέλει
Stob. ὁ π. ἀλάλητα μέλει Geel. πολλά λαλήτα πέλει Buech. ||
423 ἐνδοθεν ἦλθεν Stob. || 423s Soph. Ai. 362 al. εὐφημα φώνει ||
424 ἐξελθὼν dett. plerique ἐξελθὼν AO pauci dett. ἐξελθεῖν Stob. |
versum vix corruptum alii aliter sanare frustra conati sunt | ἢ τὸ
κακὸν utpote glossema uncis inclus. H.-W. || 425 πάντων Theogn. ὁ
Clem. (Theodoret.) ἀρχὴν Sext. Stob.¹ 2 Certam. Homeri (ubi in
Pap. Fl.-P. [ἐπιχθονίοισι [φέριστον] Wil.) Macar. Diogen. Suid. ||
425ss de his versibus et de sententia in litteris graecis divul-
gata, quam Silenum olim Midae tradidisse ferunt, disseruerunt
multi, in primis Vahlen Ges. philol. Schr. 1 (Lips. 1911), 126s
H.-W. p. 258ss cf. sit tibi terra levis et Iuv. 7, 207 || 426 ἐσορᾶν
Clem. (Theodoret.) | ὀξέας Stob.¹ A | P 371s αὐγὴ ἡελίου ὀξεία
(650 Pind. Ol. 3, 24) Hes. op. 414 μένος ὀξέος ἡελίου (Hom.
hymn. Apoll. 374) || 427 cf. Plut. consol. ad uxorem 10 p. 611^f |
ὁμος Certam. ὁ contra Pap. | E 646 π. Ἄ. περῆσεν (Ψ 71) || 428 γ.
ἐπ. Herod. 8, 24 (Friedl.) | γαῖαν ἐπεσσύμενον Sext., unde γῆν
ἐπεσσύμενον B. ad Pind. Nem. 11, 16 (γᾶν ἐπεσσύμενος), sed
cf. Apoll. Rhod. 1, 1305

Φῦσαι καὶ θρέψαι ῥᾶιον βροτὸν ἢ φρένας ἐσθλὰς
ἐνθήμεν οὐδεὶς πω τοῦτο γ' ἐπεφράσατο,
ὅστις σάφρον' ἔθηκε τὸν ἄφρονα κακὸν κακοῦ ἐσθλόν.
εἰ δ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτο γ' ἔδωκε θεός,
ἰᾶσθαι κακότητα καὶ ἀτηρὰς φρένας ἀνδρῶν,
πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον.
εἰ δ' ἦν ποιητὸν τε καὶ ἐνθετον ἀνδρὶ νόημα,
οὐποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ πατρὸς ἔγεντο κακός,
πειθόμενος μύθοισι σαόφροσιν· ἀλλὰ διδάσκων
οὐποτε ποιήσει τὸν κακὸν ἄνδρ' ἀγαθόν.

Νήπιος, δὲ τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον ἐν φυλακῇσιν,
τῶν δ' αὐτοῦ ἰδίων οὐδὲν ἐπιστρέφεται.

432s Clearch. ap. Athen. 6, 256^c (ὃν ἰατρῆσαι τὴν ἄγνοιαν
οὐδ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτο γε νομίζω δεδόσθαι) | Plut. quaest. Plat.
1, 3 p. 1000^c (ὁ τοῦ μεγίστου τῶν κακῶν, ἀπάτης καὶ κενοφροσύνης,
ἀπαλλάττων λόγος) | Dio Prus. 1, 8 (I 2 Arn.) ὡς φησιν ὁ ποιη-
τῆς. || 434ss Plat. Men. 95^e ἐν ἄλλοις δὲ γε ὀλίγον μεταβάς
[praecedunt vv. 33ss] 'εἰ δ' ἦν ποιητὸν φησι κ. ἔ. ἀ. ν.', λέγει πῶς
ὅτι 'πολλοὺς ἂν μ. κ. μ. ἔφ.' οἱ δυνάμενοι τοῦτο ποιεῖν (velut οἱ Ἀσκλη-
πιάδαι 432), καὶ 'οὐ ποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ—ἀγαθόν [438]' ἐννοεῖς ὅτι
αὐτὸς αὐτῶν πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν τὰναντία λέγει; — φαίνεται (de
hoc Platonis loco cf. Pohl. p. 412s, 2) | cf. Arist. eth. Nicom.
10, 10 p. 1179b 4ss εἰ μὲν οὖν ἦσαν οἱ λόγοι αὐτάρκεις πρὸς τὸ
ποιῆσαι ἐπεικεῖς, πολλοὺς ἂν μ. κ. μ. δικαίως ἔφερον κατὰ τὸν
Θεόγνιν, καὶ ἔδει ἂν τούτους πορίσασθαι | Heliodor. paraphr. ad
l. p. 227, 28 Heylb. | Michael Ephes. ad l. p. 605 Heylb.

429 φαῖσαι A | ψ 325 al. ἔτικτε καὶ ἔτρεφε | ὄμιον Hi.-Cr. ||
429s cf. Pind. Ol. 9, 100ss 2, 86ss Eur. Hipp. 79ss (Beu.) Hor.
epist. 1, 18, 100 P 470 ἐξέλετο φρένας ἐσθλὰς I 639 Ἰλαον ἐνθεο
θυμὸν || 429ss cf. W. Haedicke l. c. 45 || 430 πω om. A | cf.
706 et E 665 τὸ μὲν οὐτὶς ἐπεφράσατο || 431 οὐτὶς A | 'ἔθηκε de
conatu' Kal., an idem fere quod ὅστε ... θείναι? (Friedl.) |
κακὸν κακοῦ O κακοῦ A καὶ κακοῦ (vel κακόν) rell. | cf. 577 ψ11ss ||
432 εἰ δ' A οὐ δ' O cum testibus || 433 ἀπειράς boni || 432ss testes
secutus hunc versuum ordinem olim statuit B.: οὐδ' Ἀσκλη. —
433... + 435. 434... + 436 κοῦποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ κτλ. sed cf. H.W.
p. 260 || 435. 434. 436—438 hoc ordine exhibet Ostrac. Arsinoit.
s. III a. Chr. n. Raccolta Lumbroso p. 234 cf. Aegyptus 6 (1925),
255 || 436 ἐγένετο Plat. ὁ || 437 Ψ 295 π. μ. | Φ 462s οὐκ ἂν με σαό-
φρονα μυθήσαιο ἔμμεναι || 438 ποιήσεις ὁ (H.-W.) praeter A ||
439s cf. Allen Cl Quart. 24 (1930), 189 || 440 αὐτοῦ ὁ (H.-W.) |
κίδιον boni ἰδίων rell. em. Jacobs γ' ἰδίων Friedl. φίλιον ci. Kal. |
eodem vel sim. cadunt A. P. 11, 319, 6. 5, 47, 6

Οὐδείς γὰρ πάντ' ἐστὶ πανόλβιος· ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλός
τολμᾷ ἔχων τὸ κακὸν κοῦκ ἐπίδηλος ὁμῶς,
δειλὸς δ' οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσιν
θυμὸν ἔχων μίμνειν. ἀθανάτων δὲ δόσις
παντοία θνητοῖσιν ἐπέρχεται· ἀλλ' ἐπιτολμᾷν
χρὴ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν, ἔχειν.

445

Εἴ μ' ἐθέλεις πλύνειν, κεφαλῆς ἀμίαντον ἀπ' ἄκρης
αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ ῥεύσεται ἡμετέρης,
εὐρήσεις δέ με πᾶσιν ἐπ' ἔργμασιν ὥσπερ ἄπερθον
χρυσὸν ἐρυθρὸν ἰδεῖν τριβόμενον βασάνωι,
τοῦ χροῖης καθύπερθε μέλας οὐχ ὀπίσκειται ἰός
οὐδ' εὐρώς, αἰεὶ δ' ἄνθος ἔχει καθαρὸν.

450

*Ὠνθροπ', εἰ γνώμης ἔλαχες μέρος ὥσπερ ἀνοίης
καὶ σῶφρον οὕτως ὥσπερ ἄφρων ἐγένου,
πολλοῖσ' ἂν ζηλωτὸς ἐφάνεο τῶνδε πολιτῶν
οὕτως ὥσπερ νῦν οὐδενὸς ἄξιος εἶ.

455

Οὐ τοι σύμφορόν ἐστι γυνή νέα ἀνδρὶ γέροντι·
οὐ γὰρ πηδαλλίω πείθεται ὡς ἄκατος,

441 HESYCH. πανόλβιος· παμμακάριστος || 457s ATHEN. 13, 560^a τοῦ Μεγαρίκου ποιητοῦ παραινέσαντος· (EUSTATH. in II. 1345, 56) | STOB. 4, 32 (π. γάμου), 110 p. 542 H. [SMA] Θεόφριδος· in trimetros iambico stransposuit THEOPHILVS comicus poeta [fr. 6 II 475 K.] apud Athen. I. c. || 457. 458 CLEM. ALEX. Strom. 6, 14, 5 p. 434 St.³

441—446 = 1162^a—f || 441 cf. Bacch. 5, 54 | πανολβ. Hom. hymn. Bacch. 54 || 442 ἐπίδηλον 1162^b || 443s cf. Archil. 67a || 444 θυμὸν ὁμῶς μίμνειν 1162^d | δέ O cum parte dett. τε A || 444ss cf. Ω 527s Γ 65s α 353 || 444s δόσις παντοῖα... ἐπέρχονται C em. A. Corsenn (cf. Maas Metr.² p. 33 Cröen. p. 315) || 445 'πάνθ' οἷα... ἐπέρχεται Us.' Be. || 447 Θ 83 ἄκρην καὶ κορυφήν || 449ss cf. 1105s 417 Sapph. 141. 142 B.⁴ p. 67s, 88 L. Ibyc. 5, 41ss || 450 χρυσόν, H.-W. || 453 cf. 595 ἀνθροπ' || 454 ἐγένου Hi.-Cr. || 455 πολιτῶν Hi.-Cr. || 457 τοι om. Eustath. | σύμφορον A σύμφορος O (?) Eustath. | χρῆσιμόν Clem. | ἐστι O plerique ἐνεστι A alii om. Eustath. | νέα γυνή Clem. | γεραίωι Athen. E Eustath. || 458 Hom. hymn. Apoll. 418 οὐ πηδαλλίω πείθεται νηὺς εὐεργής

οὐδ' ἄγκυραι ἔχουσιν· ἀπορρήξασα δὲ δεσμά
πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.

460

Μήποτ' ἐπ' ἀπρήτοισι νόον ἔχε μηδὲ μενοῖνα
χρῆμασι, τῶν ἄνους γίνεται οὐδεμία.

Εὐμαρέως τοι χρῆμα θεοὶ δόσαν οὔτε τι δειλὸν
οὔτ' ἀγαθόν· χαλεπῶι δ' ἔργματι κῦδος ἔπι.

Ἄμφ' ἄρετῃ τρίβον καὶ τοι τὰ δίκαια φίλ' ἔστω,
μηδὲ σε νικάτω κέρδος, ὃ τ' αἰσχρὸν ἔστι.

465

Μηδένα τῶνδ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῶν
μηδὲ θύραζε κέλευ' οὐκ ἐθέλοντ' ἰέναι,
μηδ' εὐδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδῃ, ὅντιν' ἂν ἡμῶν
θωρηχθέντ' οἴνωι μαλθακὸς ὕπνος ἔλῃ,

470

μηδὲ τὸν ἀγρυπνέοντα κέλευ' ἀέκοντα καθεύδειν·
πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ' ἀνιερὸν ἔφν.

τῶι πλύνειν δ' ἐθέλοντι παρασταδὸν οἰνοχοεῖτω·
οὐ πάσας νύκτας γίνεται ἄβρᾶ παθεῖν.

αὐτὰρ ἐγὼ — μέτρον γὰρ ἔχω μελιηδέος οἴνου —
ὕπνου λυσικάκου μνήσομαι οἴκαδ' ἰόν.

475

467. 469 (— Σιμ.) PHEROCRAT. in Chironē ap. ATHEN. 8, 364^c [CAF I, 153, 6s K.] δ δ' ἄχθεται αὐτὸς ὁ θύων Τῶι κατακοιλούντι καὶ εὐδὸς ἔλεξ' ἐλεγεία·

459 ἄγκυραν Athen. C Eustath. | ἀπορρήξασα Stob. B | Z 507 δεσμὸν ἀπορρήξας (O 264) || 461 νόμῳ B.³ sed β 92 al. νόος δέ οἱ ἄλλα μενοῖνα | σχέσι ci. B.⁴ || 462 B 347 ἄνους δ' οὐκ ἔσεται αὐτῶν | eodem cadunt 170. 798. 1182 Mimn. 10, 2 || 463 δειλὸν defendit Bl. RhM. 62 (1907), 269 καλὸν B. alii οὔτ' ἐπίδηλον Hecker H.-W. || 465 cf. ad 197 | Pind. Pyth. 11, 54 ἄμφ' ἄρεταῖς τέταμαι | τρίβον Hi.-Cr. | τοι A σοι rell. || 466 cf. Hes. op. 352 || 467—496 cf. Bl. I. c. Euen. 1 Xenophan. 1: Eueno dedit praeter alios C. M. Bowra ClRev. 48 (1934), 2ss || 467 τῶνδ' C μήτ' Pherecr. || 467s cf. Ω 218 ο 68. 72s || 469 μήθ' Pherecr. | idem Σ. appellatur 667. 1349 | ἂν A om. rell. | ἡμέων Hi.-Cr. || 469s τ 511 ὅντιν' ἂν γ' ὕπνος ἔλῃ γλυκερός || 470 cf. 413. 508. 842. 884 Anaer. 147 B.⁴ Pind. fr. 72 Ar. Ach. 1134 Et. Magn. s. v. θάραξ p. 460, 36 | Hes. fr. 121 Rz. μ. ὅ. || 472 ~ Euen. 8 (πράγμ'), ubi legas adnot. || 473 παρ. Hom. || 474 in α. π. cadit Sol. 14, 4 cf. 722 || 475 μ. οἱ. Σ 545 al. | ad rem cf. Euen. 2, 1 || 476 λ. solus Theogn. | η 138 ὅτε μνησάιτο κοῖτον | οἴκαδ' A

ἦξω δ' ὡς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι·
 οὔτε τι γὰρ νήφω οὔτε λήν μεθύω.
 δς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκέτι κείνος
 τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερός οὐδὲ νόον· 480
 μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήφοσι γίνεται αἰσχρά,
 αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδέν, ὅταν μεθύῃ,
 τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων, τότε νήπιος. ἀλλὰ σὺ ταῦτα
 γινώσκων μὴ πῖν' οἶνον ὑπερβολάδην,
 ἀλλ' ἢ πρὶν μεθύειν ὑπανίστασο — μὴ σε βιάσθω 485
 γαστήρ ὥστε κακὸν λάτρην ἐφημέριον —
 ἢ παρεὼν μὴ πῖνε. σὺ δ' ἔγχεε' τοῦτο μάταιον
 κοτίλλεις αἰεὶ· τοῦνεκά τοι μεθύεις·
 ἢ μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιος, ἢ δὲ πρόκειται,
 τὴν δὲ θεοῖς σπένδεις, τὴν δ' ἐπὶ χειρὸς ἔχεις· 490
 ἀρνεῖσθαι δ' οὐκ οἶδας. ἀνίκητος δὲ τοι οὗτος,
 δς πολλὰς πίνων μὴ τι μάταιον ἐρεῖ.
 ὅμεις δ' εὖ μυθεῖσθε παρὰ κρητῆρι μένοντες,
 ἀλλήλων ἐριδος δὴν ἀπερυσκόμενοι,

477—487 ATHEN. 10, 428^{c,d} (e Theophrasti περὶ μέθης? Kai.)
 καὶ Θεογνίς δὲ φησιν· || 479—486 STOB. 3, 18 (π. ἀκρασίας), 13
 p. 515s H. [SMA] Θεόγνιδος·

477 ἦξω Theogn. C ἦκω Athen. λήξω Emp. ἔξω Ahr. | intel-
 legas 'domum revertar'. aliter H.-W. || 477s cf. Xenophan. I,
 17s || 478 ~ 840 | οὔτε τι νήφω εἰμ' οὔτε λήν μεθύων Athen.
 οὐτ' ἐτι alii || 479 cf. Hör. carm. 1, 18, 7 | οὐκέτ' ἐκείνος Athen.
 Stob. || 480 αὐτῆς Athen. A | γνώμης Athen. AC || 481 νή-
 φουσι Theogn. C praeter A, Stob. S; sed cf. 627 et σώφροσι |
 Hesych. νήφοντες· νήφοντες || 482 θ' ἔρδων Athen. AC || 483 502
 καὶ πρὶν ἐὼντα σοφόν | τε καὶ ἥπιος Athen. || 484 ὅπ. solus
 Theogn., sed alibi ἀναβ- (Hom. hymn. Merc. 411), ἐμβ-, παρα-
 βολλάδην (Ap. Rh. 4, 936) || 485ss cf. 627s || 485 πρὶν μεθύειν
 ἀρξῇ δ' ἀπανίστασο (om. ἀλλ' ἢ) Athen. | μεθύων Stob. C |
 cf. Ps.-Isocr. ad Demonic. 32 | μὴ δὲ β. Stob. C, unde Herm.
 coni. μηδὲ βιάσθω γαστήρ σ' || 486 contulit H.-W. Plut. Demetr.
 1, 2 || 489 cf. GEL s. v. φιλ. II || 491 αἰνεῖσθαι A || 491ss cf. Xeno-
 phan. 1, 19ss || 492 πολλὸν A || 493 cf. 1047. 981 Anaer. 96 ||
 493s sim. Tyrt. 6, 7, 15 de militibus || 494 ἐριδας dett. Hi.-Cr. |
 δὴν (δὴν) C, unde ἐριδος δὴνε' ἐρικ. Mekler τῆλ' Stadtm. | ad
 δὴν cf. P. V. d. Mühl Δὴν bei Theognis und Homer I F. 50
 (1932), 135ss. idem ibidem contulit Dion. Chalc. 2, 2 καὶ κυλίων
 ἐριδας διαλύσατε

εἰς τὸ μέσον φωνεῦντες ὁμῶς ἐνὶ καὶ συνάπασιν· 495
 χούτως συμπόσιον γίνεται οὐκ ἄχαρι.

Ἄφρονος ἀνδρὸς ὁμῶς καὶ σώφρονος οἶνος, ὅταν δὴ
 πίνῃ ὑπὲρ μέτρον, κοῦφον ἔθηκε νόον.

Ἐμ πυρὶ μὲν χρυσὸν τε καὶ ἀργυρον ἴδριες ἄνδρες
 γινώσκουσ', ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον 500
 καὶ μάλα περ πυντοῦ, τὸν ὑπὲρ μέτρον ἤρατο πίνων,
 ὥστε κατασχῦναι καὶ πρὶν ἐόντα σοφόν.

Οἶνοβαρέω κεφαλὴν, Ὀνομάκριτε, καὶ με βιάται
 οἶνος, ἀτὰρ γνώμης οὐκέτ' ἐγὼ ταμὴς
 ἡμετέρης, τὸ δὲ δῶμα περιτρέχει. ἀλλ' ἄγ' ἀναστάς 505
 πειρηθῶ, μὴ πως καὶ πόδας οἶνος ἔχει
 καὶ νόον ἐν στήθεσσι· δέδοικα δὲ μὴ τι μάταιον
 ἔρξω θωρηχθεὶς καὶ μέγ' ὄνειδος ἔχω.

Οἶνος πινόμενος πολὺς κακόν· ἦν δὲ τις αὐτόν
 πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακόν, ἀλλ' ἀγαθόν. 510

497—508 STOB. 3, 18 (π. ἀκρασίας), 14. 15 (τοῦ αὐτοῦ). 16
 p. 516s H. [SMA] || 500 ATHEN. 2, 37^e inde ab ἀνδρός, ubi
 οἶνος errore om. C || 509s ARTEMIDOR. onirocr. 1, 66 | GALEN. δι-
 ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν κτλ. vol. 2 p. 40, 20 ed. Mue. | CLEM.
 ALEX. strom. 6, 11, 5 p. 431 St.² | STOB. 3, 18 (π. ἀκρασίας), 11
 p. 515 H. [SMA] τοῦ αὐτοῦ·

495 συνάπασιν A συνάπαντι Kal. || 497 ὁμῶς] ἄγαν Stob. ||
 497s lemmate omisso v. 486 adnectunt Stob. C || 498 πίνῃ A
 (i. πίνῃ) | ὑπερμετρον A, sed cf. 501 et Panyasin ap. Athen. 2, 37^b
 (fr. 13) | κ. . . v. 580 || 499 ἐμ A ἐν rell. | ζ 232s ὡς δ' ὅτε τις
 χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ ἴδρις | κ 35 χρ. τε καὶ ἄ. eodem
 versus loco | in l. ἄ. cadit η 108 || 500 cf. Alc. 104. 66 Simon. 99 ||
 501 πυντὴ περ εἶδον v 131 al. | τὸν—πίνων] κακότητα δὲ πᾶσαν
 ἐλέγχει Stob. | ἤρατο cf. 976 et B.⁴ ad l. || 502 κατασχύνειν Stob. |
 πρὶν] τὸν Stob. | cf. 483 || 503 βεβιάται A || 504 γλώσσης B, vide
 an recte propter 506s et 1185s et fr. mel. adesp. Alexandr. 13 |
 cf. 1242 οὐκέτ' ἐσμι ταμὴς et Alc. 19 || 505 cf. 843 || 506 πει-
 ρήσω Stob. | ἔχη Stob. SA || 507 v 366 καὶ v. ἐν στ. || 507s cf.
 841s || 508 cf. 470 | μ. ὁ. Hom. hymn. Ven. 248 | ἔχων Kal. |
 cf. 546 αἰσχρὸν ὄν. ἔ. sim. cadit 1378 || 509 πολὺς L Clem.
 Stob. | κακὸς Artemidor. Clem. Stob. || 509s ~ 211s | αὐτόν
 πίνῃ] αὐτῷ χεῖται Clem. || 510 κακὸς . . . ἀγαθός 212 Artemi-
 dor. Stob.

Ἥλθεες δὴ, Κλεάριστε, βαθὺν διὰ πόντον ἀνύσας
ἐνθάδ' ἐπ' οὐδὲν ἔχοντ', ὦ τάλαν, οὐδὲν ἔχων . . .

μηδὲ τοι πλευρήσιον ὑπὸ ζυγὰ θήσομεν ἡμεῖς,

Κλεάρισθ', οἷ' ἔχομεν χοῖα διδοῦσι θεοί.

οὔτε τι τῶν ὄντων ἀποθήσομαι, οὔτε τι μεῖζον

σῆς ἔνεκα ξενίης ἄλλοθεν οἰσόμεθα.

τῶν δ' ὄντων τῶριστα παρέξομεν· ἦν δέ τις ἔλθῃ

σεῦ φίλος ὢν, κατάκεισ', ὥς φιλότιτος ἔχεις.

ἦν δέ τις εἰρωτῶι τὸν ἐμὸν βίον, ὥδ' οἱ εἰπεῖν·

ὥς εὖ μὲν χαλεπῶς, ὥς χαλεπῶς δὲ μάλ' εὖ,

ὥσθ' ἓνα μὲν ξείνων πατρώιον οὐκ ἀπολείπειν,

ξείνια δὲ πλεονέσθ' οὐ δυνατὸς παρέχειν.

Οὐ σε μάτην, ὦ Πλοῦτε, βροτοὶ τιμῶσι μάλιστα·

ἦ γὰρ ἐρήϊως τὴν κακότητα φέρεις.

Καὶ γάρ τοι πλοῦτον μὲν ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔοικεν,

ἦ πενήτη δὲ κακῶι σύμφορος ἀνδρὶ φέρειν.

Ἔμοι ἐγὼν ἥβης καὶ γήραος οὐλομένοιο,

523s Stob. 4, 31 (ἐπαινος πλούτου), 1 p. 733 H. [SMA corp. Par. 739 Elt.] Θεόγνιδος· || 525s Stob. 4, 31 (ἐπαινος πλούτου), 3^a p. 734 H., ubi continuat 699—702 [SMA] || 527s Stob. 4, 50 (π. γήρας), 44 p. 1039 H. [SMA] (Θεόγνιδος·) A. P. 9, 118 [Βησαντίνου]

511 Hom. hymn. Merc. 337 πολὺν διὰ γῶρον ἀνύσας | cf. 691 | ad rem v. T. W. Allen Cl Quart. 24 (1930), 189s || 513 τοι ἔπος Leutsch | cf. v 20s | πλωτήρσιν ci. Boelte conl. Arist. politic. γ 4 p. 1276b 20. 22 || 515 τὰ ἄριστα ἔμ. Bekk. Κλεάριστε? Kai. Allen⁷ 211ss | δέ τις plerique δι ης A || 515s et 517s traiecit Herw., vetant Fraccaroli Friedl. cf. H.-W. ad l. | ad rem cf. o 280s || 516 κατάκεισ' ἔμ. διάκεισο explic. Kal. κατερεῖς Peppm. κατέκειρ Sitz. H.-W. κατακείσθ' (ω) . . . ἔχει ci. Boelte | φιλοτιτο A || 517 μεζον dett. || 521 ἀποπέμπειν Peppm. || 525 πλεονέσθ' dett. pauci: vide an recte || 523 βροτοῖ | θεοῖ Stob. corp. Par., unde θεῶν ci. Trine. probat H.-W. || 523s cf. 1117s || 524 ἦ | σὺ Stob. corp. Par. ('ad Theogn. 373?' Hense) || 524s continuat Kal. || 525 τοι | Ζεὺς Gesn.¹ | ἔοικεν | ἔδοικεν SMA || 525s cf. F. Hübner De Pluto (Diss. Hal. 23 [1914]), 246ss || 526 κακῶι | σοφῶι Stob. gnomologum an secutus, qui stoici cuiusdam vestigia pressit. contulit Hense Chrys. fr. mor. 167 Arn. | σύμφορον Stob. || 527 A 404. ὦ μοι ἐγὼ (Theogn. 1107) | cf. 768 et Hes. theog. 225 γῆρας τ' οὐλόμενον | (γῆρας) οὐλόμενον Hom. hymn. Ven. 247 || 527s cf. 271ss cum adn. 1131s | γῆρας ἐπερχόμενον Sol. 14, 10

τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονισομένης.

Οὐδὲ τινα προῦδωκα φίλον καὶ πιστὸν ἐταῖρον,
οὐδ' ἐν ἐμῇ ψυχῇ δούλιον οὐδὲν ἐνι.

Αἰεὶ μοι φίλον ἦτορ λαίναται, δαπνὸς ἀκούσω
αὐλῶν φθιγγομένων ἡμερόεσσιν ὅπαι.

Χαίρω δ' εὖ πίνων καὶ ὑπ' ἀνλητῆρος αἰείδων,
χαίρω δ' εὐφρογγον χερσὶ λέρην ὀχέων.

Οὔποτε δουλείῃ κεφαλὴ ἰθεῖα πέφυκεν,
ἀλλ' αἰεὶ σκολιῇ καυχένα λοξὸν ἔχει·
οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται οὐδ' ὑάκινθος,
οὐδὲ ποτ' ἐκ δούλης τέκνον ἐλευθέριον.

Οὔτος ἀνὴρ, φίλε Κύρνε, πέδας χαλκεύεται αὐτῶι,
εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

Δειμαίνω, μὴ τήνδε πόλιν, Πολυπαῖδῃ, ὕβρις
ἢ περ Κενταύρους ὠμοφάγους ὄλεσεν.

Χρή με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσσαι,
Κύρνε, δίκην ἰσὺν τ' ἀμφοτέροισι δόμεν, . . .

535s Stob. 4, 19 (π. δεσποτῶν καὶ δούλων), 36 p. 428 H. [SMA] Θεόγνιδος· | PHILO πάντα σπουδαῖον εἶναι ἐλευθέρων 155 ἐκείνα εὖ πεφάνηται·

528 ἀπονισομένης Stob. SM ἀπονισομένης Stob. A || 529 οὐδὲ τινα O οὐδένα A οὐδένα <πω> B. H.-W. | 209 φίλος κ. π. ε. | π. ε. Hom. pass. in fine hexametri cf. Catull. 30, 3 || 531 ἀκούω Emp. || 532 cf. 761 Hom. hymn. Merc. 452 ἡμερόεις βρόμος αὐλῶν || 533 σ 408 εὖ δαυμάμενοι | αἰείδων Pierson ex 825. 1065 et Archil. 123 B.⁴ (αἰδων ὑπ' ἀνλητῆρος) ἀκούων ἔ, quod def. Friedl. || 533s ad rem cf. Allen l. c. (ad 511) 190 et Archil. 51, 51ss || 534 cf. Ariston. 1, 15 || 535 εὐθεῖα dett. Stob. Philo | cf. Geyso p. 43 || 535s cf. Heinz Kronasser WSt. 57 (1939), 21 || 536 αἰεὶ Stob. Philo | cf. Tyrt. 8, 2 || 537 οὐδ' Bekk. || 537s cf. W. Haedicke l. c. 46 || 538 οὔτε Bekk. H.-W., sed οὐδὲ fortius: Archil. 67a, 4 μήτε . . . μηδὲ et Pind. Pyth. 10, 11s τε . . . δὲ cont. Friedl. || 539 αὐτῶι A αὐτῶι rell. | Auson. id. 7 contulit Cr. || 540 = 554, unde seclutit Hart. || 541s cum 1103s coniunxit Peppm., coniunctos auctor distichi 603s legisse videtur Crusio || 542 ὀλέσῃ dett. || 543ss cf. 805ss 945s

μάντεσί τ' οἰωνοῖς τε καὶ αἰδομένοις ἱεροῖσιν, 545
 ὄφρα μὴ ἀμπλακίης αἰσχροὺς ὄνειδος ἔχω.
 Μηδένα πω κακότητι βιάζομαι· τῷ δὲ δικαίῳ
 τῆς εὐεργεσίας οὐδὲν ἀρειότερον.
 Ἄγγελος ἀφθογγος πόλεμον πολύδακρον ἐγείρει,
 Κύρον, ἀπὸ τηλαγγέος φαινόμενος σκοπιῆς. 550
 ἀλλ' ἵπποις ἔμβαλλε ταχυπτέρνοισι χαλινούς·
 δήμιον γάρ σφ' ἀνδρῶν ἀντιάσειν δοκέω.
 οὐ πολλὸν τὸ μεσηγνύ· διαπρήξουσιν κέλευθον,
 εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.
 Χρὴ τομῶν χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα 555
 πρὸς τε θεῶν αἰτεῖν ἔκλυσιν ἀθανάτων.
 Φράζομαι· κίνδυνός τοι ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς,
 ἄλλοτε πόλλ' ἔξεις, ἄλλοτε παυρότερα,
 ὥστε σε μήτε λήν ἀφνεὸν κτεάτεσσι γενέσθαι,
 μήτε σέ γ' ἐς πολλὴν χρημοσύνην ἐλάσαι. 560
 Εἴη μοι τὰ μὲν αὐτὸν ἔχειν, τὰ δὲ πόλλ' ἐπιδοῦναι
 χρήματα τῶν ἐχθρῶν τοῖσι φίλοις ἔχειν.
 Κεκλήσθαι δ' ἐς δαῖτα, παρέξεσθαι δὲ παρ' ἐσθλόν
 ἄνδρα χρεὼν σοφίην πᾶσαν ἐπιστάμενον 565
 τοῦ συνιεῖν, ὅποταν τι λέγῃ σοφόν, ὄφρα διδαχθῆς
 καὶ τοῦτ' εἰς οἶκον κέρδος ἔχων ἀπίης.

ante 545 unum distichon vel plura desiderant editor. | cf. Pohl. 430, 2 | A 775 ἐπ' αἰθ. i. (μ 362 Hes. op. 755) || 546 eodem fere cadit 1378 | cf. 508 μέγ' ὁ. ἔ. || 547 πω (cf. 1373) || πως Kal. τοι αἰ. Cr. παῖ ci. B. || 548 εὐεργεσίας A || 549 πόλεμον πολύδακρον Γ. 165. X 487 | π. ... ἐγείρειν Y 31 || 551 ἵππους A | T 393s ἐν δὲ χαλινούς ... ἔβαλον || 552 cf. Hi. Jb. 1886, 62 || 553 πολλὴν ... κέλ. Br. H.-W. | διαπρήξουσιν κέλ. sim. Hom. || 554 = 540 || 555s ~ 1178a.b | E 384 χαλ. ἄλγε(α) | cf. Semon. 1, 23s || 557 φράζομαι δ' ὁ A | alterum hemistichium K 173. cf. Herod. 6, 11 || 559 ὥστεσσε A ὥστε σε rell. λωιστά σε Geel H.-W., sed vide an plura intercederint || 559s sui iuris esse voluit H.-W. || 560 ἐλ. intrans. ut Tyr. 8, 10 || 561 αὐτῶν A αὐτῶν ci. B. || 563ss an maioris epigrammatis frustulum? || 563 τ' ci. Kal. | παρέξεσθαι A || 564 O 411s ὅς ἐά τε πάσης εὐ εἰδῆ σοφίης || 565 τοῦ σ. inf. fin. | διδαχθῆ A

Ἦβηι τερπόμενος παίζω· δηρὸν γὰρ ἐνερθεὶν
 γῆς ὀλέσας ψυχὴν κείσομαι ὥστε λίθος
 ἀφθογγος, λείψω δ' ἐρατὸν φάος ἡελίοιο·
 ἔμπης δ' ἐσθλὸς ἐὼν ὄφρα οὐδὲν ἔτι. 570
 Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πείρα δ' ἄριστον·
 πολλοὶ ἀπειρήτοι δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.
 Εὖ ἐρδων εὖ πάσχει· τί κ' ἄγγελον ἄλλον ἰάλλοις;
 τῆς εὐεργεσίας ῥηιδίῃ ἀγγελίῃ.
 Οἱ με φίλοι προδιδοῦσιν, ἐπεὶ τὸν γ' ἐχθρὸν ἀλεῦμαι 575
 ὥστε κυβερνήτης χοιράδας εἰναλίας.
 Ῥῆιον ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν ἢ κ' κακοῦ ἐσθλόν.
 μή με δίδασκ'· οὐ τοι τηλικὸς εἰμὶ μαθεῖν.
 Ἐχθαίρω κακὸν ἄνδρα, καλυψαμένη δὲ πάρεμι
 σμικρῆς ὄρνιθος κοῦφον ἔχουσα νόον. 580
 Ἐχθαίρω δὲ γυναικα περιδρομον ἄνδρα τε μάργον,
 ὅς τὴν ἀλλοτριὴν βούλετ' ἄρουραν ἄρουν.
 Ἀλλὰ τὰ μὲν προβέβηκεν, ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι
 ἀεργά· τὰ δ' ἐξοπίσω, τῶν φυλακῇ μελέτω.
 Πᾶσιν τοι κίνδυνος ἐπ' ἐργασιν οὐδέ τις οἶδεν, 585
 πῇ σήσσειν μέλλει πρήγματος ἀρχομένου.

585—590 Stob.¹ 4, 47 (π. τῶν παρ' ἐλπίδα), 16 p. 1006 H. [SMA]
 Θεόγνιδος· (Stob.² cf. Sol. l. c.)

567ss Mimnermum sapiunt || 567 at ψ 212 ἡβης τερπῆραι || 569 Pind. Ol. 10, 75 σελένας ἐρατὸν φάος | cf. Praxill. 2, 1 || 570 ex. cf. Αἰδης (H.-W.) || 571s ~ 1104a.b (ubi 1104b ἀγαθοί) | cf. Alem. 109 || 574 εὐεργεσίας A ut 548 | ῥηιδίᾳ ἀγγελίᾳ A || 575 exordium redit 861, sim. 813 || 576 εἰναλῖος (ο corr. ex ω vel α) A ἐναλῖος O, quod def. Friedl. || 577 ῥηιδίον E (H.-W.) em. O. Schn. | θειρά A | κ' κακοῦ O κακοῖ A || 579s Callim. epigr. 28 contulit Reitz. Epigr. u. Skol. 69, 76, qui 581s respondentem inducit || 580 κοῦφον ... νόον 498 || 581 cf. Semon. 7, 13ss Phocyl. 2, 4 Soph. eleg. 3, 4 (de Euripide) || 581s Callim. epigr. 28 contulit H.-W. | secl. Wil.¹ || 582 ἀλλοτριᾶν A || 583 aliter Emped. 12, 1 Die.-Kr.⁵ ἀμ. ἔ. γ. || 584 ἐργα E em. B. Hi. alii (ἀργά) | ἐξοστῖσω A || 585—590 = Sol. 1, 65—70 cf. Wil. SS. 269s

ἀλλ' ὁ μὲν εὐδοκιμεῖν πειρώμενος οὐ προνοήσας
εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν·
τῷ δὲ καλῶς ποιεῦντι θεὸς περὶ πάντα τίθησιν
συντυχὴν ἀγαθὴν, ἐκλυσιν ἀφροσύνης.

590

Τολμᾶν χρῆ, τὰ διδοῦσι θεοὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν,
ῥηϊδίως δὲ φέρειν ἀμφοτέρων τὸ λάχος,
μήτε κακοῖσιν ἀσῶντα λίην φρένα μήτ' ἀγαθοῖσιν
τερφθέντ' ἐξαπίνης, πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.

Ἀνθρῶπ', ἀλλήλοισιν ἀπόπροθεν ὤμεν ἐταῖροι·
πλὴν πλούτου παντὸς χρήματός ἐστι κόρος.
δὴν δὴ καὶ φίλοι ὤμεν· ἀτάρ τ' ἄλλοισιν ὀμίλει
ἄνδράσιν, οἳ τὸν σὸν μᾶλλον ἴσασιν νόον.

595

Οὐ μ' ἔλαθες φοιτῶν κατ' ἀμαξιτόν, ἦν ἄρα καὶ πρὶν
ἡλᾶστρες κλέπτων ἡμετέρην φιλήν.
ἔρρε, θεοῖσιν τ' ἐχθρὸς καὶ ἀνθρώποισιν ἄπιστε,
ψυχρὸν δς ἐν κόλπῳ ποικίλον εἶχες ὄφιν.

600

Τοιάδε καὶ Μάγνητας ἀπώλεσεν ἔργα καὶ ὕβρις,
οἷα τὰ νῦν ἱερὴν γῆνδε πόλιν κατέχει.

591ss ad rem cf. Archil. 67^a || 591 τολμᾶν χρῆ 1178^a (555) | 1171 θεοὶ θνητοῖσι διδοῦσιν ἄριστον (Croen.) || 592 φέρειν imperat.?' Kal. | ἀμφοτέρων A (o altera e ras.) || 593s ~ 657s cf. 989 et Hi. Jb. 1888, 149 | sui iuris esse voluerunt B. H.-W. contra Archilochum || 593 ἀσῶ τι B. H.-W. | μήτ' μὴδ' Friedl. || 594 τερφθῆς δ' A τερφθῆς rell. em. Bekk. anacoluthon defendit Kal. | τέλος ἄκρον est θάνατον | aliter Simon. 134, 2 cf. A. P. 7, 300, 2 || 595 ἀνθρῶπ' ut 1249 παῖ, sed cf. 453 ἀνθρῶπ' || 596 aliter de Troianis IV 636. 639 πάντων μὲν κόρος ἐστὶ . . . Τρῳῆς δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν | cf. 1158 Sol. 1, 71 || 597 = 1243 (praeter ἔπειτ') | cf. Hi. Jb. 1888, 149s | καὶ παῖ B. || 597s disticho antecedenti quasi respondere docuit Reitz. Epigr. u. Skol. 76. cf. Anecd. ed. Bekk. 1, 65 Ps.-Diogenian. 8, 50 | ad ἄλλ. ὄμ. ἄν. cf. 31s 1377s || 599 Meleagr. A. P. 5, 184 contulit H.-W. | κατ' ἀμαξιτόν X 146 || 600 Σ 543 ζεύγεα . . . ἑλᾶστρεον || 601 cf. π 72ss | τ' om. A Q || 602 δν . . . εἶχον Sint. probante Crusio ad Babr. fab. 147^a p. 137s Cr. || 603s Hart. errore Callino vindicat. | cf. 1103s cum adn. Mimn. 12, 4 et Wil. Gl. 2, 123¹

Πολλῶι τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἤδη
ἄνδρας, ὅσοι μοίρης πλείον ἔχειν ἔθελον.

605

Ἀρχῇ ἐπι ψεύδους μικρὰ χάρις· εἰς δὲ τελευτὴν
αἰσχρὸν δὴ κέρδος καὶ κακόν, ἀμφοτέρων,
γίνεται. οὐδὲ τι καλόν, ὅττι ψεύδος προσομαρτῇ
ἀνδρὶ καὶ ἐξέλθῃ πρῶτον ἀπὸ στόματος.

610

Οὐ χαλεπὸν ψέξαι τὸν πλησίον οὐδὲ μὲν αὐτόν
αἰνῆσαι, δειλοῖσ' ἀνδράσι ταῦτα μέλει.
σιγᾶν δ' οὐκ ἐθέλουσι κακοὶ κακὰ λεσχάζοντες,
οἳ δ' ἀγαθοὶ πάντων μέτρον ἴσασιν ἔχειν.

Οὐδένα παμπήδην ἀγαθὸν καὶ μέτριον ἄνδρα
τῶν νῦν ἀνθρώπων ἡέλιος καθορᾷ.

615

Οὐ τι μάλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται·
πολλὸν γὰρ θνητῶν κρέσσονες ἀθάνατοι.

Πόλλ' ἐν ἀμηχανίῃσι κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ·
ἄκρην γὰρ πενήτην οὐχ ὑπερεδράμομεν.

620

605s Stob. 3, 18 (π. ἀκρασίας), || p. 514 H. [SMA] Θέογνιδος· | laudat Teles ap. Stob. 4, 32 (π. πενίας), 21 p. 785 H. (Tel. rel.^a p. 45 H.) οὐ κακῶς δὲ καὶ Θέογνις λέγει· π. τ. πλείους λ. κ. ὤ. ἄνδρας || 607—610 Stob. 3, 12 (π. ψεύδους), 16 p. 446 H. [SMA] Θέογνιδος· || 617 HESYCH. καταθύμια· ἀρέσκοντα τῇ ψυχῇ. ἡδέα. εὐθυμία. ἢ κατὰ νόον || 617s Stob. 4, 34 (π. τοῦ βίου ἐν βραχύς), 55 p. 841 H. [MA] Θέογνιδος· || 619—622 Stob. 4, 33 (σύγκρισις πενίας καὶ πλούτου), 15 p. 801 H. [SMA] Θέογνιδος·

605s cf. 693s || 606 πλέον A πλεῦν' Stob. C | ἐθέλουσιν ἔχειν Stob., quod defendit Nietzsche RhM. 22 (1867), 188, quem refutavit O. Crueger De Theogn. (diss. Regim. a. 1882)

43s || 607 μικρὴ dett. || 608 ἀμφοτέρα Stob. M^dA ἀμφοῖ S | cf. 980 || 609 γίνεται οὐδ' ἐπὶ Hi. Jb. 1886, 63 (H.-W.) | προσομαρτεῖ Stob. AM^d cum O et dett. προσομαρτῇ A || 613s cf. 419s || 615s cf. 849s Sol. 15 || 617 ~ 139 | τι τοι Stob. C | cf. P 201 | eodem cadit B 330 || 618 πολλῶν O Stob. MA (H.-W.) || 619s = 1114^{a,b} || 619 πολλὰ δ' ἄμ. 1114^a | ἄχν. κῆρ Hom. || 620 ἀκρὴν γὰρ πενήτης 1114^b, unde ἄκρην . . . πενήτης ci. B., qui contulit Eur. fr. 230 N.^a Aesch. Eum. 562

Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν·
παῖσιν δ' ἀνθρώποις αὐτὸς ἔνεστι νόος.

Παντοῖαι κακότητες ἐν ἀνθρώποισιν ἔασιν,
παντοῖαι δ' ἀρεταὶ καὶ βίотου παλάμαι.

Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν 625
καὶ σιγᾷ αἰεὶ· τοῦτο γὰρ οὐ δυνατόν.

Αἰσχροὶν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφουσιν εἶναι,
αἰσχροὶν δ' εἰ νήφων παρ' μεθύουσι μένει.

Ἦβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρός,
πολλῶν δ' ἐξαίρει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην. 630

᾿Ωτινι μὴ θυμοῦ κρέσσων νόος, αἰὲν ἐν αἵταις,
Κύρην, <δ γε> καὶ μεγάλαις κεῖται ἐν ἀμπλακίαις.

Βουλευόν δις καὶ τρίς, ὃ τοί κ' ἐπὶ τὸν νόον ἔλθῃ·
ἀτηρὸς γάρ τοι λάβρος ἀνὴρ τελέθει.

621 ET. MAGN. 758, 41 (= HERODIAN. π. ὀρθογρ. II 592, 12ss L.) sine poetae nomine, om. πλ. | AEL. DIONYS. περὶ ἀκλήτων ὀνομάτων ap. Aldum Pium Manutium Ὁθησαυρός· Κέρας ἀμαλθείας. καὶ κῆποι Ἀδωνίδος Thesaurus Cornucopiae et Horti Adonidis Venetiis 1496 fol. non numerat. 2^r med. (cf. Reitz. Gesch. d. gr. Etymol. p. 364), ubi τιᾷ, ἀτιεῖ, πενιχρόν || 623 HESYCH. παλάμαι· ... αἱ τέχναι, ἐπεὶ δὲ αὐτῶν πολλὰ μαίμεθα || 625s STOB. 3, 34 (π. τοῦ εὐκαίρως λέγειν), 13 p. 684 H. [SM] Θεόγνιδος· || 625 Ps.-DIOGENIAN. 2, 90 | GREGOR. CYPR. 1, 86 | SVID. s. v. ἀργαλέον (qui falso addit Εὐριπίδου λόγος Βάκχαις) || 627s STOB. 3, 18 (π. ἀκραιάς), 10 p. 515 H. [SMA] τοῦ αὐτοῦ (Θεόγνιδος)· || 629s STOB. 4, 11 (π. νεότητος), 12 p. 339 H. [SMAL] Θεόγνιδος·

621 cf. Hi. Jb. 1886, 63. 1888, 150 et Hesych. ἀτίει· ἀτιμάζει. ἢ ἀφροντιστεῖ || 622 αὐτὸς ὣς Br. || 623s cf. 1027s | 625 πόλλ' ἄγ. Hom. saepius diverso sensu garriendi || 626 ἀει Stob. C | τοῦτο γ. οὐ δ. uncis inclus. H.-W. || 627s cf. 485ss | ἐχθρόν bis Stob. C || 627 τοί τι O Stob. A | νήφουσιν ut 481 | νήφουσι μῆναι ei. Leutsch, adsentitur B. || 628 μένῃ Stob. S μένοι Theogn. unus e dett. || 630 cf. 386. 404 || 631 II 688 Διὸς κρείσσων νόος (P 176) | cf. Eur. fr. 715 N.² || 632 κυρὸν (rasur.) A K. <δ γε> Br. K. <ἐν> (i. ἐγκείται) Kal. Κύρην καὶ <ἐν> μ. κ. ἀμνηστίας B. H.-W. (Kal.) ad 646 || 633 cf. Plat. Phil. 59^e | βουλευόν Hi.-Cr. || 634 contrarium fere η 51s

Ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἔπεται γνώμη τε καὶ αἰδώς· 635
οἱ νῦν ἐν πολλοῖς ἀτρεκέως ὀλέγοι.

Ἐλπὶς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοῖοι·
οὔτοι γὰρ χαλεποὶ δαίμονες ἀμφοτέρω.

Πολλάκι παρ' δόξαν τε καὶ ἐλπίδα γίνεται εὖ δεῖν 640
ἔργ' ἀνδρῶν, βουλαῖς δ' οὐκ ἐπέγεντο τέλος.

Οὐ τοί κ' εἰδείης οὗτ' εὖνον οὔτε τὸν ἐχθρόν,
εἰ μὴ σπονδαίου πρᾶγματος ἀντιτύχῃς.

Πολλοὶ παρ' κρητῆρι φίλοι γίνονται ἐταῖροι,
ἐν δὲ σπονδαίῳ πρᾶγματι πανρότεροι.

Παύρους κηδεμόνας πιστοὺς εὖροις κεν ἐταίρους 645
κείμενος ἐν μεγάλῃ θυμὸν ἀμνηστίας.

Ἦδη νῦν αἰδώς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν,
αὐτὰρ ἀναδείη γαῖαν ἐπιστρέφεται.

Ἄ δειλὴ πενή, τί ἐμοῖς ἐπικειμένη ὁμοῖα 650
σῶμα κατασχύνεις καὶ νόον ἡμέτερον;
αἰσχροὶ δέ μ' οὐκ ἐθέλοντα βίη καὶ πολλὰ διδάσκεις
ἐσθλὰ μετ' ἀνθρώπων καὶ κάλ' ἐπιστάμενον.

635s STOB. 3, 37 (π. χρηστότητας), 16 p. 701 H. [S] Θεόγνιδος· || 637s STOB. 4, 46 (π. ἐλπίδος), 11 p. 999 H. [S] Θεόγνιδος· || 639s STOB. 4, 47 (π. τῶν παρ' ἐλπίδα), 15 p. 1006 H. [SMA] Θεόγνιδος· || 647s STOB. 3, 32 (π. ἀναδείας), 8 p. 676 H. [SML] Θεόγνιδος· || 649—652 STOB. 4, 32 (π. πενίας), 34 p. 792 H. [SMA] Θεόγνιδος· subiuncti sunt et conglutinati 177s

635 ~ 410 || 636 οἱ Stob. οὐ Theogn. C || 637 ὁμοῖα Stob. || 639s cf. 665s || 639 εὖ δεῖν Emp. Ahr. εὖρεῖν C (εὖρεῖν A) | Aesch. Pers. 601 ὅταν ὁ δαίμων εὖροσιν || 640 βουλαῖο A | ἐπέγεντο] ἐπείσεν τὸ Stob. || 641 εὖνον B. Hi.-Cr. | τὸν] τοι ei. Emp., sed cf. 424 || 642.644 πρῆγματος (-τι) C (H.-W.) praeter A || 643s ~ 115s | cf. 697s cum adn. || 645 π. κηδ. 360 || 646 cf. 1295 || 647 ἢ δὴ mavult B. || 647s cf. 291s || 648 οὐτὰρ A | ἐπέρχεσθ' ὁμῶς Stob. S ἐπιστρέφεται ἐπέρχεσθ' ὁμῶς Stob. M ἐπιστρέφεται ὁμῶς Stob. L || 649 ὃ Theogn. dett. pauci Stob. A, sed ἃ δειλέ sim. pass. Hom. | idem exordium 351 || 649ss cf. 383ss || 651 eodem versus loco οὐκ ἐθ. β. N 572 | καὶ πολλὰ Theogn. C κατὰ πολλὰ Stob. C καὶ <δειλὰ> Ahr. lacuna antiquitus dittographia quadam orta, at tamen cf. 388s 391, 'turpia ac multa quidem' Be. cf. H.-W. ad l.

Εὐδαιμόν εἴην καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισιν,
Κύρην· ἀρετῆς δ' ἄλλης οὐδεμιῆς ἔραμαι.

Σὺν σοί, Κύρνε, παθόντι κακῶς ἀνιώμεθα πάντες·
ἀλλὰ τοι ἀλλότριον κῆδος ἐφημέριον.

Μηδὲν ἄγαν χαλεποῖσιν ἀσῶ φρένα μῆδ' ἀγαθοῖσιν
χαῖρ', ἐπεὶ ἔστ' ἀνδρὸς πάντα φέρειν ἀγαθοῦ.

Οὐδ' ὁμόσαι χρή τοῦτ'· οὐ μήποτε πράγμα τόδ' ἔσται·
θεοὶ γάρ τοι νευσεῶσ', οἷσιν ἔπεστι τέλος.

†καίπρηξαι† μέντοι τι· καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸν ἔγεντο
καὶ κακὸν ἐξ ἀγαθοῦ. καὶ τε πενιχρὸς ἀνὴρ
αἶψα μάλ' ἐπλούτησε καὶ δς μάλα πολλὰ πέπεται
ἐξαπίνης ἀπὸ γ' οὖν ὥλεσε νυκτὶ μίηι.

καὶ σώφρων ἡμαρτε καὶ ἄφρονι πολλάκι δόξα
ἔσπετο καὶ τιμῆς καὶ κακὸς ὢν ἔλαχεν.

Εἰ μὲν χρήματ' ἔχοιμι, Σιμωνίδη, οἶά περ ἦδη,
οὐκ ἂν ἀνιώμην τοῖς ἀγαθοῖσι συνών.

νῦν δέ με γινώσκοντα παρέρχεται, εἰμὶ δ' ἄφρωνος
χρημοσύνη πολλῶν γνούς ἂν ἄμεινον ἔτι,

653s Stob. 4, 39 (π. εὐδαιμονίας), 12 p. 904 H. [SMA] Θεόγνιδος· || 665s Stob. 4, 42 (π. τῶν παρ' ἀξίαν εὐτυχούντων), 5 p. 961 H. [SMA] Θεόγνιδος·

653 καὶ A defend. B. | cf. 2 et Wil. Gl. 1, 369 || 656 τό γ' Br. | ad ἐφ. cf. 966 || 657s ~ 593s 401 || 659 τοῦτ' οὐ Ahr. τοῦτο τί A τοῦτο O τοῦτω Marc. τοῦθ' ὅτι Cam. H.-W. | ad rem cf. Archil. 74 || 660 Hes. op. 741 τῶι δὲ θεοὶ νευσεῶσι | τοι Cam. Herm. τε AO | Sol. 1, 58 καὶ τοῖς οὐδὲν ἔπεστι τέλος || 661 πρήξαν μέτοπιν τι Heimsoeth πρήξις· θάμα τοί τι Sitz. Jb. 1894, 137 | πρήξαι ex χρή pendere vult H.-W. 'an pro imper.?' Kal. || 661s cf. 431. 189ss || 663 καὶ] δὲ A | πέπεται C em. Br. || 664 ἀπὸ γ' οὖν Diehl ἀποτόν A πάντα O πάντ' οὖν dett. | cf. H. Jb. 1888, 151 || 665s cf. 639s 1111s || 666 καί] om. Stob. C τις Gesn.¹ | κακῶς Stob. M || 667-682 integra elegia | cf. 467ss cum adn. Eueni elegiam I Alc. 30. 46 Hor. carm. 1, 14 || 667 idem Σμ. 469. 1349 | περ C πρὶν Ahr. | οἶα πάρουθεν Wecklein || 668 ἀνιώμην O dett. ἀνολίμην A || 669s cf. 177s 419s || 670 γνοῦσαν A (cf. 682) γνούς περ unus e dett. H.-W. γνούς ἂν nonnulli dett. γνούς rell. cum O

οὐνεκα νῦν φερόμεσθα καθ' ἰστία λευκὰ βαλόντες
Μηλίου ἐκ πόντου νύκτα διὰ δνοφερήν·

ἀντλεῖν δ' οὐκ ἐθέλουσιν· ὑπερβάλλει δὲ θάλασσα
ἀμφοτέρων τοίχων. ἥ μάλα τις χαλεπῶς
σώιζεται. οἱ δ' ἔρδουσι· κυβερνήτην μὲν ἔπαυσαν
ἐσθλόν, ὃ τις φυλακὴν εἶχεν ἐπισταμένως·

χρήματα δ' ἀρπάζουσι βίηι, κόσμος δ' ἀπόλωλεν,
δασμὸς δ' οὐκέτ' ἴσος γίνεται ἐς τὸ μέσον·
φορητοὶ δ' ἄρχουσι, κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθύπερθεν.
δαιμάινω, μή πως ναῦν κατὰ κύμα πῆι.

ταῦτά μοι ἡνίχθω κεκρυμμένα τοῖς ἀγαθοῖσιν·
γινώσκω δ' ἂν τις καὶ κακός, ἦν σοφὸς ἦι.

Πολλοὶ πλοῦτον ἔχουσιν ἀίδριες· οἱ δὲ τὰ καλὰ
ζητοῦσιν χαλεπῇ τειρόμενοι πενήνῃ.

ἔρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανή παράκειται·
εἴργει γὰρ τοὺς μὲν χρήματα, τοὺς δὲ νόος.

Οὐκ ἔστι θνητοῖσι πρὸς ἀθανάτους μαχέσασθαι
οὐδὲ δίκην εἰπεῖν· οὐδενὶ τοῦτο θέμις.

Οὐ χρή πημαίνειν ὅτε μὴ πημαντέον εἴη,
οὐδ' ἔρδειν ὃ τι μὴ λώιον ἦι τελέσαι.

Χαίρων εὖ τελέσειας ὁδὸν μεγάλου διὰ πόντου
καὶ σε Ποσειδάων χάρμα φίλοις ἀγάγοι.

Πολλοὺς τοι κόρος ἀνδρας ἀπώλεσεν ἀφραίνοντας·
γνῶναι γὰρ χαλεπὸν μέτρον, ὅτ' ἐσθλὰ παρῆι.

683-686 Stob. 4, 31 (π. πλοῦτον), 44 p. 749 H. [SMA] Θεόγνιδος· || 693s Stob. 3, 4 (π. ἀφροσύνης), 43 p. 230 H. [MA] Θεόγνιδος·

671 'ad οὐνεκα cf. 853 Hom. hymn. Apoll. 376' Be. | A 480 ἀνὰ θ' ἰστία λευκὰ πέτασαν ι 77 ἰστία λεῖκ' ἐρύσαντες || 672 ν. δ. ὁν. ο 50. cf. Hes. theog. 107 || 675 οἱ δ' C οἶα ci. Bekk. (Lav. H.-W.), sed cf. 685 || 681 cf. Xenophan. fr. 35 Die.-Kr.⁵ (Friedl.) || 682 κακὸν C em. Br. || 683ss ad rem cf. 1061s 315s || 684 χαλεποὶ A | χ. τ. π. 182. 752 || 686 γὰρ τοὺς μὲν] τοὺς μὲν δὴ Stob. || 687 E 130 ἀθανάτοισι θεοῖς . . . μάχεσθαι Z 129 οὐκ ἂν ἔργω θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχόμεν || 691 cf. 511 || 691s 'nota prompticon antiquissimum' Kern Friedl. || 692 cf. P 636 Sapph. 25, || 693 πολλός Stob. C | cf. 605s || 693s Soloni vindicavit Hart. || 694 μέτρον] παῦρον Stob. C καιρόν ci. B. παῦσον ci. Buech.

Οὐ δὴ δύναιμαί σοι, θυμέ, παρασχεῖν ἄρμενα πάντα·
τέτλαθι· τῶν δὲ καλῶν οὐ τι σὺ μούνος ἐραῖς.

Εἴ μὲν ἔχοντος ἐμοῦ πολλοὶ φίλοι· ἦν δέ τι δεινὸν
συγκύρσῃ, παῦροι πιστὸν ἔχουσι νόον.

Πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίνεται ἥδε,
πλουτεῖν· τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὄφελος,
οὐδ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχοις Ῥαδαμάνθους αὐτοῦ,
πλείονα δ' εἰδείης Σισύφου Αἰολίδεω,
ὅς τε καὶ ἐξ Αἰδέω πολυδρεΐησιν ἀνῆλθεν
πείσας Περσεφόνην αἰμυλίοισι λόγοις,
ἣ τε βροτοῖς παρέχει λήθην βλάπτουσα νόοιο —
ἄλλος δ' οὕτω τις τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,
ὄντω δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφικαλύψει,
ἔλθῃ δ' ἐς σκιερὸν χῶρον ἀποφθιμένων,
κυνέας τε πύλας παραμείνεται, αἶ τε θανόντων
ψυχὰς εἰργουσιν καίπερ ἀναινομένας.

695s Stob. 3, 19 (π. ἀνεξικακίας), 11 p. 531 H. [MA: S sine
lemmate] Θεόγνιδος || 695 adfert Corp. Paris. 641 Elt. ||
699—702 Stob. 4, 31 (π. πλούτου), 3 p. 733s H. [SMA] Θεόγνιδος·

695 idem exordium 367. 939 | similia e pictura vascularia
contulit Cr. (P. Kretschmer Gr. Vaseninschr. p. 87, 56 nunc
Hartwig Meisterschalen p. 258, 8) qui coni. οὐ δύναιμαί, οὐ
σοι, θ. cf. W. Schu. GGA 1896, 237 Wil. SS. 120 Bacch. fr. 18
(Maas) | παρασχεῖν Us. | cf. 275 et 1029 cum adn. (τόλμα,
θυμέ) Hes. theog. 639 παρέσχεθον ἄρμενα πάντα Pind. Nem. 3,
58 ἐν ἀρμένιοις πᾶσι θυμὸν αἰξῶν || 695s cf. Archil. 67^a Wil.
Aesch. Ag. 1299 adn. || 696 οὐχί Stob. | μόνος boni | ad rem
cf. Bacch. fr. 14 Theocr. 13, 1ss || 697 εἴ || 697s cf. 643ss
857ss 929s || 698 ~ 73 | νόον A || 699—718 carmen integrum (cf.
699s ~ 717s), quod pridem contulerunt cum Tyr. 9. cf. Reitz.
Epigr. u. Skol. 78 W. Jaeger Tyr. 544ss || 699 πᾶσιν δ' ἀν-
θρώποις ἀρ. Stob. | Aesch. Pers. 432 πλήθος... ἀνθρώπων ||
699s cf. Alc. 101 Wil. Gl. 2, 124¹ || 700 X 513 οὐδὲν σοί γ' ὄφελος ||
701 ἔχοι Stob. || 701s cf. Tyr. 9, 6ss || 702 εἰδείη Stob. | IV 355
πλείονα ἥδει | Z 154 Σίσυφος Αἰολίδης || 702ss cf. Alc. 73 G. Rath-
mann Quaestiones Pythagoreae Orphicae Empedocleae (Diss.
Hal. 1933) p. 141, 26 || 703 ψ 77 πολυδρεΐησι νόοιο (β 346) || 704
α 56 αἰμ. λόγοισιν (Hom. hymn. Merc. 317) || 705 223 νόον βε-
βλαμμένος ἐσθλοῦ || 706 ~ 430 || 707 ~ II 350 δ 180 || 708 απο-
φθιμένος A || 709 Ps.-Hes. scut. 249 Κῆρες κύνεαι | παρ.
coniunct.

ἀλλ' ἄρα καὶ κεῖθεν πάλιν ἤλκυθε Σίσυφος ἥρως
ἐς φάος ἡελίου σφῆσι πολυφροσύναις —
οὐδ' εἰ ψεύδεα μὲν ποιοῖς ἐτύμοισιν ὁμοῖα
γλῶσσαν ἔχων ἀγαθὴν Νέστορος ἀντιθέου,
ὠκύτερος δ' εἰήσθα πόδας ταχεῶν Ἀρπυιῶν
καὶ παίδων Βορέω, τῶν ἄφαρ εἰσι πόδες.
ἀλλὰ χρὴ πάντας γνώμην ταύτην καταθέσθαι,
ὥς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν.

Ἴσόν τοι πλουτοῦσιν, ὅτωι πολὺς ἀργυρὸς ἔστιν
καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία
ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ὧι τὰ δέοντα πάρεστιν,
γαστρί τε καὶ πλευραῖς καὶ ποσὶν ἄβρᾶ παθεῖν,
παιδὸς τ' ἡδὲ γυναικὸς· διὰ δέ κε τῶν ἀφρίκηται
ὥρη, σὺν δ' ἥβη γίνεται ἁρμοδία.
ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα
χρήματ' ἔχων οὐδεὶς ἐρχεται εἰς Αἶδεω,
οὐδ' ἂν ἀποινα διδούς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρεῖας
νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

Φροντίδες ἀνθρώπων ἔλαχον περὶ ποικίλ' ἔχουσαι
μυρόμεναι ψυχῆς εἴνεκα καὶ βίότου.

717s Stob. 4, 31 (π. πλούτου), 8 p. 736 H. [SMA] Θεόγνιδος·
cf. Eur. Phoen. 438ss || 719—728 Stob. 4, 33 (σύγκρισις πενίας καὶ
πλούτου), 7 p. 798 H. [SMA] Θεόγνιδος· (cf. Sol. l. c.)

711 κἀκεῖθεν C em. Bekk. || 713 ~ τ 203 | ψευδέα A || 714 λ 512
Νέστωρ ἀντιθέος | cf. A 248s Ov. met. 13, 63 || 714ss cf. Tyr. 9, 4, 8 ||
715 ex Et. Magn. 138, 21 Ἀρπυιῶν Wil.¹ et Gl. 1, 267 B. olim ||
717 ταύτην γνώμην πάντας (πάντως A, ut videtur) Stob. probat
Leutsch Phil. 23 (1874), 472 conl. Ar. eccl. 658 ταύτην ci. B. ||
717s cf. 699s || 718 an Πλούτος? Kern. cf. 1117 cum adn. || 719—728 =
Sol. 14 || 719ss cf. Hor. epist. 1, 12, 5s (cui rerum suppetit usus, si
ventri bene, lateri est pedibusque tuis) et epigrammatum aucto-
res apud Kaegi 9ss Reitz. Epigr. u. Skol. 77s || 720 eodem ca-
dunt 988 X 602 || 721 ταλεοντα A τάδε πάντα Stob. contra Hora-
tium (Kai.) || 722 eodem cadit 474 || 724 δ' in apodosi || 726 in ἐρχεται
εἰς Αἶδην cadunt Tyr. 10, 38 Mimn. 2, 14 || 727 = 1187 || 727s cf.
527s cum. adn. || 729 cf. B 215 Sapph. 36, 3s Hor. carm. 2, 16, 11s |
cf. adi. ποικιλόπτερος ap. Eur. Hipp. 1270 (Ἔρωος) Pratin. 1, 5
(μέλος) | similiter μέριμναι ap. Mimn. 1, 7 | ἔλαχον Allen³ 239ss ||
729s cf. Hi. Jb. 1886, 63 || 730 μύρεσθαι Hom. pass. versus initio

Ζεῦ πάτερ, εἶθε γένοιτο θεοῖς φίλα τοῖς μὲν ἀλιτροῖς
 ὕβριν ἀδεῖν, καὶ σφιν τοῦτο γένοιτο φίλον
 θυμῷ, σχέτλια ἔργα ἱδιατὰ φρεσὶ δ' ὅστις ἱδθήρης
 ἐργάζοιτο θεῶν μηδὲν ὀπιζόμενος,
 αὐτὸν ἔπειτα πάλιν τεῖσαι κακὰ· μηδ' ἔτ' ὅπισσω
 πατρὸς ἀτασθαλίας παισὶ γένοιτο κακόν·
 παῖδες δ', οἳ τ' ἀδίκον πατρὸς τὰ δίκαια νοεῦντες
 ποιῶσιν, Κρονίδη, σὸν χόλον ἀζόμενοι,
 ἐξ ὀρχῆς τὰ δίκαια μετ' ἀστοῖσιν φιλέοντες,
 μή τιν' ὑπερβασίην ἀντιτῆναι πατέρων.
 ταῦτ' εἰη μακάρεσσι θεοῖς φίλα· νῦν δ' ὁ μὲν ἔρδων
 ἐκφεύγει, τὸ κακὸν δ' ἄλλος ἔπειτα φέρει.
 Καὶ τοῦτ', ἀθανάτων βασιλεῦ, πῶς ἐστὶ δίκαιον,
 ἔργων ὅστις ἀνὴρ ἐκτὸς ἐὼν ἀδίκων
 μή τιν' ὑπερβασίην κατέχων μηδ' ὄρκον ἀλιτρον,
 ἀλλὰ δίκαιος ἐὼν, μή τὰ δίκαια πάθῃ;
 τίς δὴ κεν βροτὸς ἄλλος ὄρων πρὸς τοῦτον ἔπειτα
 ἄξοιτ' ἀθανάτους καὶ τίνα θυμὸν ἔχων,
 ὀππότ' ἀνὴρ ἀδικὸς καὶ ἀτάσθαλος οὔτε τευ ἀνδρός

731—742 Solonis elegiam esse ci. B. | cf. 203ss 395ss 373ss
 Sol. 1, 29ss Eur. Hipp. 1329ss || 731 β 33s εἶθε ... Ζεὺς ...
 τελέσειεν, at X 41s αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο, ὅσων
 ἐμοί η 316 μὴ τοῦτο φίλον Διὶ ... γένοιτο cf. 741 et Allen¹ 85s ||
 731s aut corruptos aut contractos esse censuerunt editores:
 sed ne ἀδεῖν quidem mutandum videtur conlata elegia 373ss
 (203ss 44) || 732s H 31s ἐπεὶ ὧς φίλον ἔπλετο θυμῷ ὅμιν ἀθα-
 νάτῃσι || 733 σχ. ξ. ξ 83 al. | διατάρφει δ' A μετὰ φρεσὶ δ' (θ' O)
 plerique μετὰ φρεσὶν (ὅστις) Cam. Br. H.-W. (ἐργ' ἀδινὰ φρ. δ'
 ci. Kal. | ἀθήρης & ἀγενής Kal. ἀτηνής editt. veter. ἀδειρής
 (-θηρ-) B. Sauppe H.-W. ex Hesych. et Et. Magn. s. v. ||
 733s Ω 733 ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο | ad rem contulit Lav. LXX Iob
 21, 7ss || 734 cf. 1148 | μηδέν Herm. || 735 μηδὲ τ' & explic.
 Herm. || 735s cf. Sol. 1, 31s || 737 δ' dett. (731 μὲν) τ' A θ' O ||
 738 παιῶσιν A || 739 τὰ om. A || 740 ὑπερβασίη vox Homérica |
 cf. 745 || 741 cf. 731 | ἔρδων A || 742 ἔπειτεν ἔχει ci. Us. Kl.
 Schr. I 242 || 743—752 num eidem auctori atque elegia superior
 tribuenda? cf. Eur. fr. 286. 293. 832 N.² || 744 Aesch. Choeph.
 1031s ἐκτὸς αἰτίας κακῆς εἶναι || 745 κατέχων] ποτ' ἔχων Sitz.
 τελέων Hi. | μηδ' Bekk. μὴθ' & | an ἀλιτρός? || 746 cf. 794 | πα-
 θεῖν ci. Friedl.

οὔτε τευ ἀθανάτων μῆνιν ἀλευόμενος
 ὕβριζι πιλούτω κεκορημένος, οἳ δὲ δίκαιοι
 τρύχονται χαλεπῇ τειρόμενοι πενήτι;
 Ταῦτα μαθὼν, φίλ' ἐταῖρε, δικαίως χρήματα ποιού
 σώφρονα θυμὸν ἔχων ἐκτὸς ἀτασθαλίας
 αἰεὶ τῶνδ' ἐπέων μεμνημένος· εἰς δὲ τελευτήν
 αἰνήσεις μύθῳ σώφρονα πειθόμενος.

Ζεὺς μὲν τῇσδε πόλῃος ὑπειρέχοι αἰθέρι ναίων
 αἰεὶ δεξιτερὴν χεῖρ' ἐπ' ἀπημοσύνη
 ἄλλοι τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοί· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 ὀρθῶσαι γλώσσαν καὶ νόον ἡμέτερον.
 φόρμυγξ δ' αὖ φθέγγουθ' ἱερὸν μέλος ἦδὲ καὶ αὐλός·
 ἡμεῖς δὲ σπονδὰς θεοῖσιν ἀρεσσάμενοι
 πίνωμεν χαρίεντα μετ' ἀλλήλοισι λέγοντες
 μηδὲν τὸν Μῆδων δειδιότες πόλεμον.
 ὧδ' εἰη κε(ν) ἄμεινον, εὐφρονα θυμὸν ἔχοντας
 νόσφι μεριμνάων εὐφροσύνης διάγειν
 τερπομένους, τηλοῦ δὲ κακὰς ἀπὸ Κῆρας ἀμύναι

750 ἀλευόμενος Marc. cf. 400 E 444 μῆνιν ἀλευόμενος (II 711) ||
 752 cf. 182. 684 || 753 ad ταῦτα μαθὼν cont. Nestle l. c. Theogn.
 31. 37. 99 Semon. 29, 11 Scol. Att. 14 al. | ποιεῖ B.² Hi.-Cr. ||
 753ss cf. 29s 37s Sol. 1, 7s Pohl. 425s || 755 cf. A. P. 7, 472, 15 |
 αἰεὶ A || 756 cf. 1351s adn. || 757ss 769ss 773ss—792 prooemium
 poetae Megarensis alterius iunioris homonymi fortasse hymnis
 1—38 simile. cf. Jac. 107s 139s, negant Pohl. 427 Harrison l. c.
 254 Nestle l. c. 121 || 757ss B 412 Hes. op. 18 Δ 166 Ζεὺς ...
 αἰθέρι ναίων Δ 249 αἶ κ' ὅμιν ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων ε 7 al. Ζεῦ
 πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες Γ 308 Ζεὺς ... καὶ ἀθά-
 νατοι θεοὶ ἄλλοι (298) | α 121 al. χεῖρα ... δεξιτερὴν || 759 834 ἀθ.
 μ. θ. Y 54 μάκ. θ. | Π 728 αὐτ. Ἄπ. (X 538) || 761 φόρμυγξ δ' αν A
 em. Br. | φθέγγουθ' A cum plerisque dett. | Σ 495 αἰεὶ φόρ-
 μυγγῆς τε βοήν ἔχον | cf. 532 || 762 ἀρεσσάμενοι A O ἀρεσσάμενοι
 dett. ad Hom. (I 112 al.) θεοῖσι χαρισσάμενοι ci. Sitz. || 763 Xeno-
 phan. 1, 13—24 cont. Jac. || 764 των ... πολεμων A || 765 εἰη κεν B.
 εν καὶ A εἰναὶ καὶ rell. | ὁμόφρονα Br. ad X 263 Hom. hymn.
 Merc. 391 Cer. 435, sed cf. 1329ss || 766 1153 ἀπάτερε μεριμνέων ||
 767 ~ 13 | post τερπ. lacunam statuerunt B. H.-W. | Κῆρας
 Jac. (p. 101) | cf. Mimn. 2, 5ss II 75 Λαπαῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύναι +

γῆρας τ' οὐλόμενον καὶ θανάτοιο τέλος.

Χρὴ Μουσέων θεράποντα καὶ ἄγγελον, εἴ τι περισσόν
εἶδεῖν σοφίης, μὴ φθονερὸν τελέθειν,
ἀλλὰ τὰ μὲν μῶσθαι, τὰ δὲ δεικνύνει, ἄλλα δὲ ποιεῖν.
τί σφιν χρήσεται μῦθος ἐπιστάμενος;

Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας πόλιν ἄκρην
Ἀλκαθῶνι Πέλοπος παιδί χαριζόμενος.
αὐτὸς δὲ στρατὸν ὕβριστήν Μῆδων ἀπέρυκε
τῆσδε πόλεος, ἵνα σοι λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ
ἦρος ἐπερχομένου κλειτὰς πέμπωσ' ἐκατόμβας
τερπόμενοι κιθάρῃ καὶ ἔρατῃ θαλίῃ
παιάνων τε χοροῖς· ἰαχῇσι τε σὸν περὶ βωμόν.
ἣ γὰρ ἔγωγε δέδοικ' ἀφραδίην ἐσορῶν
καὶ στάσιν Ἑλλήνων λαοφθόρον. ἀλλὰ σὺ, Φοῖβε,
ἱλαος ἡμετέρεν τήνδε φύλασσε πόλιν.

Ἦλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ εἰς Σικελὴν ποτε γαῖαν,

783 HARPOCRAT. p. 150 D. s. v. Θεογνίς.

M 402 κῆρας ἄμυνεν (A 11) adde M 326s (1) et Eur. fr. 757 N.² | praeterea contulit Nestle p. 122 Σ 117 Φ 547s X 202ss || 768 cf. 527s cum adn. et A. P. 5, 11 | θ. τ. Γ 309 al. || 769 Hom. hymn. 32, 20 (ἄιδοι) Μουσάων θεράποντες cf. Archil. 1 Margit. 1 Hes. theog. 100. Ar. av. 909 | sim. cadit 1386 || 769ss contulit Pohl. 438, 3 Plat. Crat. 406^a τὰς δὲ Μούσας τε καὶ ὄλως τὴν μουσικὴν ἀπὸ τοῦ μῶσθαι, ὡς ἔοικεν, καὶ τῆς ζητήσεώς τε καὶ φιλοσοφίας τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπωνόμασεν et Et. Magn. 589, 42 Hellad. ap. Phot. bibl. 531a 2 || 770 εἶδεῖν, σοφίης B. H.-W. || 771 μῶσθαι A | δεικνύνει boni δεικνύναι dett. H.-W. | π. utpote ποιητῆς || 772 τίς A || 773 π. ἄ. X 383 = Megara | ad rem cf. Paus. 1, 42, 1s Ditt. Syll.³ 653, 22 RE XV 201, 58ss || 774 similiter cadit A. P. 7, 300, 4 || 776 πόλεως C -λεος Hi.-Cr. | σοι τοι Cr. | eodem cadit 1256 || 777 cf. Alc. 98 Stesich. 14, 3 | H 450 θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας (M 6) || 778 τερπόμενοι B. | κιθάρῃ καὶ C em. Ahr. κ. <τῇδ> Sitz. Phil. Rdsch. 1882, 1605 Hi. Jb. 1888, 151 κιθάρῃ(σ' ἡδ') B. alii alia | λ 603 τέρεται ἐν θαλίῃ || 779 ἰαχῇσι A ἰαχῇσι rell. | cf. A 473 Pind. Pyth. 3, 17 Hes. theog. 4 || 781 cf. δημοφθόρος (Callistr. stat. 14) πολιτοφθόρος (Plat. leg. 9, 854^c) || 783ss cf. Beloch Fleck. Jbb. 34 (1902), 730 || 783 915 εἶδον μὲν γὰρ ἔγωγ'

ἦλθον δ' Εὐβοίης ἀμπέλοεν πεδίον
Σπάρτην τ' Εὐρώτα δονακοτρόφου ἀγλαὸν ἄστν.
καὶ μ' ἐφίλειν προφρόνως πάντες ἐπερχόμενον.
ἀλλ' οὐ τίς μοι τέρεψις ἐπὶ φρένας ἦλθεν ἐκείνων.
οὕτως οὐδὲν ἄρ' ἦν φίλτερον ἄλλο πάτης.

Μήποτέ μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλο φανεῖη
ἀντ' ἀρετῆς σοφίης τ', ἀλλὰ τόδ' αἰὲν ἔχων
τερποίμην φόρμιγγι καὶ ὀρχηθμῶι καὶ ἀοιδῇ
καὶ μετὰ τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὸν ἔχοιμι νόον.

Μῆτε τινα ξένων δηλεύμενος ἔργμασι λυγροῖς
μήτε τιν' ἐνδήμιον, ἀλλὰ δίκαιος ἐὼν,
τὴν σαυτοῦ φρένα τέρεπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τοί σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

Τοὺς ἀγαθοὺς ἄλλος μάλα μέμφεται, ἄλλος ἐπαινεῖ,
τῶν δὲ κακῶν μνήμη γίνεται οὐδεμία.

Ἀνθρώπων δ' ἄψεκτος ἐπὶ χθονὶ γίνεται οὐδεὶς
ἀλλ' ὥς λῶιον, εἰ μὴ πλεόνεσσι μέλοι.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐτ' ἔσσεται οὐτε πέφυκεν,
δοσις πᾶσιν ἁδὼν δύσεται εἰς Αἶδω.
οὐδὲ γὰρ δς θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
Ζεὺς Κρονίδης, θνητοῖς πᾶσιν ἁδεῖν δύνатаι.

784 ἄ. π. Pind. Is. 8, 49s | ad rem cf. Soph. fr. 239 N.² || 785 τ' dett. δ' boni | Eur. Iph. A. 179 ἀτ' Εὐρ. δ. cf. Corinn. 17 Ἀδ-
δοντος δονακοτρόφου || 786 Pind. Pyth. 10, 66 φιλέων φιλέοντ' ...
προφρόνως. cf. 2, 16 || 788 ad rem contulit H.-W. i 29ss (34)
Eur. fr. 6 N.² || 789s cf. Eur. Herc. 673ss || 791 Hom. hymn.
Merc. 506 τερπόμενοι φ. | eodem cadit Ps.-Hes. scut. 282 | Hom.
hymn. Apoll. 149s καὶ ὀρχ. καὶ ἄ. ... τέρεπουσιν || 792 cf. 35s ||
793 cf. Hes. op. 225s || 794 cf. 746 || 794ss contulit Powell PhW.
1932, 623 Cass. Dion. 59, 16, 6 || 795s = Mimn. 7 (ubi ἄλλος
τίς σε) | cf. Wil. SS. 285 || 795 Hom. hymn. Merc. 565 σὴν αὐτοῦ
φρένα τέρεπε || 798 cf. 170 cum adn. || 800 λῶιον εἰ Cr. ei λῶιον A
λῶιον δ O ὦ (ὡς, ὁ) λῶιον οὐ dett. ὡς λῶιον ἦι Wil. Herakl.²
2, 54 alii alia conati sunt Allen³ 240 δς λῶιος οὐ cum cod. K ||
802 μ 383 δύσομαι εἰς Αἶδω Hom. δύναι δόμον Αἶδος εἶσω ||
803 ~ M 242 || 804 Z. Kq. Hes. op. 158

Τόρνου καὶ στάθμης καὶ γνώμονος ἄνδρα θεωρὸν 805
 εὐθύτερον χρεῖ <ἐ>μεν, Κύρνε, φυλασσόμενον,
 ὤπιτι κεν Πυθῶνι θεοῦ χρήσασ' ἱέρεια
 ὁμῆην σημήνηι πίνονος ἐξ ἀδύτου·
 οὔτε τι γὰρ προσθεῖς οὐδέν κ' ἔτι φάρμακον εὖροις,
 οὐδ' ἀφελὼν πρὸς θεῶν ἀμπλακίην προφύγοις. 810
 Χρημ' ἐπαθον θανάτου μὲν ἀεικέος οὐ τι κάκιον,
 τῶν δ' ἄλλων πάντων, Κύρνε, ἀνηρότατον·
 οἷ με φίλοι προὔδωκαν· ἐγὼ δ' ἐχθροῖσι πελασθεῖς
 εἰδήσω καὶ τῶν ὄντων ἔχουσι νόον.
 Βοῦς μοι ἐπὶ γλώσσηι κρατερῶι ποδὶ λὰξ ἐπιβαίνων 815
 ἴσχει κωτίλλειν καίπερ ἐπιστάμενον.
 Κύρνε, ἔμπης δ' ὅ τι μοῖρα παθεῖν, οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι·
 ὅττι δὲ μοῖρα παθεῖν, οὐ τι δέδοικα παθεῖν.
 Ἐς πολυάρετον κακὸν ἤκομεν, ἔνθα μάλιστα,
 Κύρνε, συναμφοτέρους μοῖρα λάβοι θανάτου. 820
 Οἷ κ' ἀπογηράσκοντας ἀτιμάζωσι τοκῆας,
 τούτων τοι χώρη, Κύρνε, ὀλέγη τελέθει.
 Μῆτε τιν' αὔξε τύραννον ἐπ' ἐλπίδι κέρδεσιν εἶκων,
 μῆτε κτεῖνε θεῶν ὄρκια συνθέμενος.

805ss ad rem cf. 543ss 945 Scol. Att. 9 || 805 θεωρὸν C
 em. Vinetus: negat Allen⁶, qui genet. partit. interpretatur ||
 806 χρεῖ μὲν C (χρη μὲν A) em. Ahr., qui idem Kl. Schr. 1, 159
 <ι>μεν ex 945, nisi χρημὲν scrib. cum Specht (cf. Ahr. Beitr.
 z. gr. u. lat. Etymol. 53ss) || 807 'an κ' ἐν?' H.-W. || 808 ad π. ἐξ
 α. cf. Tyr. 3^a, 2 || 809 N. T. Apoc. 22, 18s contulit H.-W. || 810 οὐδ'
 AO οὐτ' dett. || 811 μενοεικέος A | cf. Soph. El. 206 | eodem cadit
 1175 || 812ss cf. 1015s || 813 in. cf. 575. 861 || 814 τῶν dett. τὸν AO |
 eodem cadit 1016 | cf. 366 et X 382 νόον ὄντων ἔχουσι || 815 cf. supra
 ad 19s 365s 504 et Aesch. Ag. 36s fr. 316 N.² Soph. Oed. Col.
 1051s Philostr. vit. Apoll. 6, 11 p. 111 Theogn. 847 A. P. 12, 48.
 5, 267, 4 Apoll. Rhod. 2, 220 Polluc. 9, 61 Zenob. 2, 70 N 618 |
 γλώσσης C praeter A || 816 T 80 ἐπισταμένοι περ ἔόντι || 817 cf.
 M 326s + ε 345 || 818 μαθεῖν² B.⁴ || 820 cf. 340 Tyr. 5, 5 Mimn.
 6, 2 Sol. 22, 4. 19, 18 || 821s cf. 277s || 821 κ' boni δ' dett. H.-W. |
 ἀτιμάζονσι C (H.-W.) em. B. | cf. Hes. op. 185. 187 et decalogi
 legem quartam || 822 cf. 152 || 823 ἐλπίσι C em. Bekk. ex 333 ||
 823s ~ 1179ss || 824 cf. decalogi legem quintam (?)

Πῶς ὅμιν τέτληκεν ὑπ' ἀλγητῆρος αἰδεῖν 825
 θυμός; γῆς δ' οὖρος φαίνεται ἐξ ἀγορῆς,
 ἥ τε τρέφει καρποῖσιν ἐν εἰλαπίναις φορέοντας
 ξανθῆσιν τε κόμαις πορφυρέους στεφάνους.
 ἀλλ' ἄγε δῆ, Σκύθα, κείρε κόμην, ἀπόσπανε δὲ κῶμον,
 πένθει δ' εὐώδη χώρον ἀπολλύμενον. 830
 Πίστει χρηματ' ὄλεσσα, ἀπιστήνῃ δ' ἐσάωσα·
 γνώμῃ δ' ἀργαλέῃ γίνεται ἀμφοτέρων.
 Πάντα τάδ' ἐν κοράκεσσι καὶ ἐν φθόρῳι· οὐδέ τις ἡμῖν
 αἴτιος ἀθανάτων, Κύρνε, θεῶν μακάρων,
 ἀλλ' ἀνδρῶν τε βίη καὶ κέρδεα δειλὰ καὶ ὕβρις 835
 πολλῶν ἐξ ἀγαθῶν ἐς κακότητ' ἔβαλεν.
 Δισσαί τοι πόσιος κῆρες δειλοῖσι βροτοῖσιν,
 δίψα τε λυσιμελῆς καὶ μέθυσις χαλεή·
 τούτων δ' ἂν τὸ μέσον στρωφήσομαι, οὐ δέ με πείσεις
 οὔτε τι μὴ πίνειν οὔτε λίην μεθύειν. 840
 Οἶνος ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα χαρίζεται, ἐν δ' ἀχάριστον,
 εὐτ' ἂν θωρήξας μ' ἀνδρα πρὸς ἐχθρὸν ἀγῃ.
 ἀλλ' ὅποταν καθύπερθε ἐὼν ὑπέρνερθε γένηται,
 τουτάκις οἴκαδ' ἵμεν πανσάμενοι πόσιος.

825 ex. = 533 ex. || 826 in dubium vocavit Wil.¹ || 827 ante ἐν
 irrisionis negligens lacunam statuit B. cf. Allen¹ 85s || 828 cf.
 Sapph. 98B, 4ss [π]ορφύροι ... [στρέφει? πλόκαι?] ... ξανθο-
 τέρας... κόμας... στεφάνοισιν | noluit Diehl ξανθῆσιν ἐν τε || 829s ad
 rem cf. Plat. leg. 1, 637^e Anacr. 43, 5 Herod. 6, 84 Athen. 5,
 221^a H.-W. ad l. || 829 ἀπόσπανε A || 830 χώρον A || 831 cf. Hes.
 op. 372. 311 || 832 μνήμη ci. Ahr., sed cf. Jaeger Paideia 1, 264 |
 ἀργαλέῃ γίνεται A || 833 cf. ἐς κόρακας Ar. vesp. 51 al. ἐς φθόρον
 Aesch. Sept. 252 Ag. 1267 W. cf. Bacch. 14, 61 Thuc. 2, 52
 Callim. hymn. 2, 113 Vahlen Kl. Schr. 2, 463 (Friedl.) || 834 a 32
 et Eur. fr. 256 N.² contulit H.-W. | αἰ. μάκ. θ. 759 θ. μακ. A 339
 θ 281 || 835 ε 329 ὕβρις τε βίη τε || 837 μ 341 πάντες μὲν στρωγοὶ
 θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσιν | δ. βρ. Hom. saepius || 839 eodem fere
 cadunt 1363 A 648 v 363 || 840 ~ 478 | οὐτ' ἔτι alii || 841 ἀχάρι-
 στος O dett. H.-W. || 841ss cf. 507ss Ps.-Isocr. ad Demonic. 31 ||
 843s sui iuris esse voluit H.-W. || 843 γ 170. 172 ἥ καθύπερθε ...
 ἥ ὑπέρνερθε | ἐὼν C em. Epkema ἐόνθ' Herm. H.-W. | ad rem
 cf. 505 Petron. 64 Iuv. 6, 304 || 844 Pind. Pyth. 4, 28 τουτάκι,
 ut 859 πανράκι secundum πολλάκι

Εἷδ' μὲν κείμενον ἄνδρα κακῶς θέμεν εὐμαρὲς ἔστιν, 845
εὐ δὲ θέμεν τὸ κακῶς κείμενον ἀργαλέον.

Λὰξ ἐπίβα δῆμῳ κενεόφρονι, τύπτε δὲ κέντρῳ
ὀξεί καὶ ζεύγλιν δύσλοφον ἀμφιτίθει·
οὐ γὰρ ἔθ' εὐρήσεις δῆμον φιλοδέσποτον ὧδε 850
ἀνθρώπων, ὁπόσους ἥελιος καθορᾷ.

Ζεὺς ἄνδρ' ἐξολέσειεν Ὀλύμπιος, ὃς τὸν ἐταῖρον
μαλθακὰ κωτίλλων ἐξαπατᾷν ἐθέλει.

Ἦδεα μὲν καὶ πρόσθεν, ἅτὰρ πολὺν λῶια δὴ νῦν,
οὐνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδεμὶ' ἔστι χάρις.

Πολλάκι δὴ πόλις ἦδε δι' ἡγεμόνων κακότητα 855
ὥσπερ κεκλιμένη ναῦς παρὰ γῆν ἔδραμεν.

Τῶν δὲ φίλων εἰ μὲν τις ὀρᾷ μέ τι δειλὸν ἔχοντα,
αὐχέν' ἀποστρέψας οὐδ' ἐσορᾷν ἐθέλει·
ἦν δὲ τί μοι ποθεν ἐσθλόν, ἃ πανράκι γίνεται ἀνδρὶ,
πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότητας ἔχω. 860

Ὅτ' με φίλοι προδιδούσι καὶ οὐκ ἐθέλουσιν τι δοῦναι
ἀνδρῶν φαινομένων· ἄλλ' ἐγὼ αὐτομάτῃ

845s cf. W. Haedicke l. c. 45 || 845 ἄνδρα C ἀνδρὶ Herm. ἄστν B. ad Sol. 4, 21 | καλῶς A || 846 εὐ θέμεναι δὲ κ. κ. J. L. (Revue Phil. N. S. 25 [1901], 47) | τὸ C τι Kal. || 847 Z 65 λὰξ ἐν στήθεσι βὰς (N 618) cf. 19 et 815 cum adn. | cf. 233 κενεόφρονι δ. || 847ss Soloni olim tribuit Hart. re vera a Solone ex Aristotele redivivo hi versus Megarenses carpentes alieni non sunt (fr. 24) || 848 cf. 1023s || 849s cf. 615s 168 || 851s cf. Hipparch. 2 μὴ φίλον ἐξαπάτα et supra 363 εὐ κώτιλλε τὸν ἐχθρόν || 852 Hes. op. 373s ἐξαπατάτω αἰμύλα κωτίλλουσα || 853s = 1038a.b (ubi 1038a recte λῶιον ἦδη) cf. 955s | cf. Wil. Herakl.² 2, 54 || 854 οὐνεκα AO τούνεκα rell. | cf. 956. 1340 Scol. Att. 14 || 855 πολλάκις (s. eras. A) ἢ C (H.-W.) em. O. Schn. et Sint. πολλάκι τοι Raderm. || 855s cf. Sol. 4 cum adn. 3, 1ss 8, 1 || 857 μ' ἔτι A || 857ss cf. 299s 697s 929s Eur. fr. 465 N.² Marc. Arg. A. P. 5, 113 Ov. trist. 1, 9, 5s et adi. στρεψαύχην ap. Theopomp. com. 54 || 859 ad πανράκι cf. 844 || 861ss loquitor meretricula || 861 idem exordium 575, sim. 813 | οὐκ ἐθέλουσ' ὑπακοῦσαι Boelte, qui de porta aperienda intellegit (Plat. Phaed. 59^e Xenoph. conviv. 1, 11) || 861s με δοῦναι ἀνδρῶν τῶραμένῳ Wil.¹

ἐσπερήν τ' ἔξειμι καὶ ὀρθρήν αὖτις ἔσειμι,
ἦμος ἀλεκτρονῶν φθόγγος ἐγειρομένων·

Πολλοῖς' ἀχρήστοισι θεὸς διδοῖ ἀνδράσιν ὄλβον 865
ἐσθλόν, ὃς οὐτ' αὐτῷ βέλτερος οὐδὲν ἔων
οὔτε φίλοισ'. ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος οὐποτ' ὀλεῖται·
αἰχμητῆς γὰρ ἀνὴρ γῆν τε καὶ ἄστν σοῖ.

Ἐν μοι ἔπειτα πέσοι μέγας οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεῖν 870
χάλκεος, ἀνθρώπων δαῖμα χαμαιγενέων,
εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μετ' ἐπαρκέσω οἱ με φιλεῦσιν,
τοῖς δ' ἐχθροῖς' ἀνὴρ καὶ μέγα πῆμ' ἔσομαι.

Ὀνε, τὰ μὲν σ' αἰνῶ, τὰ δὲ μέμφομαι· οὐδὲ σε πάμπαν 875
οὔτε ποτ' ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι.
ἐσθλόν καὶ κακόν ἐσοι. τίς ἂν σέ γε μωμῆσαιτο,
τίς δ' ἂν ἐπαινῆσαι μέτρον ἔχων σοφίης;

Ἦβα μοι, φίλε θυμέ· τάχ' αὖτις ἄλλοι ἔσσονται
ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι.

865—868 Stob. 4, 42 (π. τῶν παρ' ἀξίαν εὐτυχοῦντων), 6 p. 951 H. [SMA] τοῦ αὐτοῦ (Θεόγνιδος) || 868 HESYCH. σοῖ· βοηθεῖ. καὶ σώζει

863 αὐτῆς A cum paucis dett. | εἴσειμι A || 865 cf. 149. 321 || 865ss Tyrtaeum versus condidisse ci. B., auctor non immemor erat Glauci Hectorem castigantis P 140ss || 866 οὐτ' αὐτῷ A οὐθ' αὐτῷ plerique αὐτῷ Stob. M αὐτῷ SA | οὐδὲν ἔων] ἔνδον ἔων Sitz. alii alia || 866s contulit B. Xenoph. apol. Socr. 31 οὔτε τῇ ἐαυτοῦ πόλει οὔτε τοῖς φίλοις οὔτε αὐτῷ ἄξιος οὐδενὸς ἐγένετο || 867 οὔτε] οὐδὲ Stob. C | eodem cadunt B 325 H 91 ω 196 | cf. Tyrt. 9, 31 Eur. fr. 734 N.² || 868 cf. P 144 πόλιν καὶ ἄστν σωσῆς et Callin. 1, 20 | τε om. Stob. SA || 869ss cf. Hor. carm. 3, 3, 7s || 869 O 36 al. Hes. theog. 110. 702. 840 οὐρ. εὐρ. ἔπ. || 869s P 425 χάλκεον οὐρανόν ο 329 σιδήρεος οὐρ. || 870 Hom. hymn. Ven. 108 Cer. 353 Hes. theog. 879 χαμ. ἀνθρ. || 872 ρ 446 πῆμα ... δαυτὸς ἀνὴρ (Ὀδυσσεύς) | nota ἀνὴρ || 873 αἰνέω Hi.-Cr. | in μηδὲ σε πάμπαν cadit Y 108, in οὐδ' δ γε π. M 406 || 874 = 1092 || 875 τε boni γε dett. || 876 ἐπαινῆσαι O ἐπαινῆση A em. Br. | contulit H.-W. Aristot. fr. 524 Bekk. χαίρε, ... Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης || 877s = 1070a.b Mimn. sapiunt cf. Phoenic. 3, 17 || 877 ἦβαν A ἡβᾶοι O em. Ahr. B. | cf. Hesych. s. v. ἡβᾶν ... εὐωχεῖσθαι (Lav.) | θυμὸς appellatur 695. 1029 quoque || 878 aliter B 699 | eodem cadit A. P. 5, 84, 2

Πιν' οἶνον, τὸν ἐμοὶ κορυφήν' ὑπὸ Τηϋγέτοιο
 ἄμπελοι ἤνεγκαν, τὰς ἐρύτευσ' ὁ γέρον
 οὔρεος ἐν βήσσησι θεοῖσι φίλος Θεότιμος,
 ἐκ Πλατανιστοῦντος ψυχρὸν ὕδωρ ἐπάγων.
 τοῦ πίνων ἀπὸ μὲν χαλεπὰς σκεδάσεις μελεδῶνας,
 θωρηχθεὶς δ' ἔσσαι πολλὸν ἐλαφρότερος.

Εἰρήνη καὶ πλοῦτος ἔχοι πόλιν, ὄφρα μετ' ἄλλων
 κωμάζοιμι· κακοῦ δ' οὐκ ἔραμαι πολέμου.

Μηδὲ λήην κήρυκος ἂν' οὗς ἔχε μακρὰ βοῶντος·
 οὐ γὰρ πατρώας γῆς πέρι μαρνάμεθα.
 ἀλλ' αἰσχρὸν παρεόντα καὶ ὠκυπόδων ἐπιβάντα
 ἵππων μὴ πόλεμον δακρυόεντ' εἰσιδεῖν.

Οἱ μοι ἀναλκείης· ἀπὸ μὲν Κήρινθος ὄλωλεν,
 Ληλάντου δ' ἀγαθὸν κείρεται οἰνόπεδον·
 οἱ δ' ἀγαθοὶ φεύγουσι, πόλιν δὲ κακοὶ διέπουσιν.
 ὥς δὴ Κυρελιδέων Ζεὺς ὀλέσειε γένος.

891 HESYCH. Κήρινθος·... πόλις Εὐβοίας || 892 HESYCH. Λη-
 λάντου πεδῖον· τῆς Εὐβοίας, ὀνομασμένον ἀπὸ Ληλάντου βασιλέως

879ss Theognis, si re vera auctor est, hospitem Spartanum loquentem inducit. cf. Wil. TG. 118 || 879 ἀπὸ (ἀπο) C em. Hecker ex Hom. hymn. 17, 3 ὑπὸ Τηϋγέτου κορυφῆς || 881 cf. A 87 al. Hes. op. 510 οὐρ. ἐν β. + Tyrt. 4, 1 || 882 ad Πλ. cf. Paus. 3, 23, 1. 4, 34, 4 Fr. Dornseiff, Echtheitsfragen 16, cui obloquitur F. Boelte RE s. Platanistus || 883 cf. 1323 θ 149 Cypr. 7 Hor. carm. 2, 11, 17s A. P. 11, 55, 1 || 884 θωρηχθῆς A | θ. 508 | ἐλαφρότερος editt. cum C praeter A (ἐλαφρότερος), sed cf. Kühner-Gerth 1, 38 | eodem cadit A. P. 9, 259, 2 || 885 ω 486 πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἄλλος ἔστω cf. Hübner l. c. (ad 525) 262 || 886 I 64 πολέμον ἔραται || 887 ἂν' οὗς plerique anisō- sin A | cf. 461 et Aesch. fr. 122 N.² ἄκουε δ' ἂν' οὗς ἔχων | B 224 μακρὰ βοῶν cf. Proclidae epigr. 182 K. et Tyrt. 6, 18 (Croen.) || 887-894 cf. Allen³ 240 || 889s cf. 949ss | sui iuris esse voluit H.-W. | C 128s ἵππων ὠκυπόδων ἐπέβησε cf. B 383 E 255 || 890 π. δ. E 737 al. || 891ss loquitur Eretriensis vel Eretriensium socius' Be. || 891 ἀναλκείης C (H.-W.) em. Bekk. ad Hom. ἀναλκείησι || 892 Hom. hymn. Ap. 220 στής δ' ἐπὶ Ληλάντῳ πεδίῳ | οἶν. I 579 || 894 κυρελίδων A explicaverunt Herm. et B. | ad rem cf. B. ad l. Busolt Gr. Gesch. 1² 650, 6 Suid. s. v. Κυρελιδῶν ἀνάθημα· ἐξώλης εἶη Κυρελιδῶν γενεά | δ 668 Ζεὺς ὀλέσειε

Γνώμης δ' οὐδὲν ἄμεινον ἀνὴρ ἔχει αὐτὸς ἐν αὐτῷ
 οὐδ' ἀγνωμοσύνης, Κύρῳ, ὀδυνηρότερον.

Κύρῳ, εἰ πάντ' ἀνδρεσσι καταθνητοῖς χαλεπαίνειν...
 γινώσκειν, ὥς νοῦν οἶον ἕκαστος ἔχει
 αὐτὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἔργματα τῶν τε δικαίων
 τῶν τ' ἀδίκων, μέγα κεμ πῆμα βροτοῖσιν ἐπὶν.

Ἔστιν δὲ μὲν χεῖρων, δὲ δ' ἁμείνων ἔργον ἕκαστον·
 οὐδείς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

Ὅστις ἀνάλωσιν τηρεῖ κατὰ χρήματα θηρῶν,
 κνδίστην ἀρετὴν τοῖς συνεισὶν ἔχει.

εἰ μὲν γὰρ κατιδεῖν βίотου τέλος ἦν, ὁπόσον τις
 ἡμελλ' ἐκτελέσας εἰς Αἰδαο περᾶν,
 εἰκὸς ἂν ἦν, δς μὲν πλείω χρόνον αἶσαν ἐμμενεν,
 φεῖδ' εἶσθαι μᾶλλον τοῦτον δν εἶχε βίον.

νῦν δ' οὐκ ἔστιν. δ. δὴ καὶ ἐμοὶ μέγα πένθος ὄρωρεν
 καὶ δάκνομαι ψυχὴν καὶ δίχα θυμὸν ἔχω.

ἐν τριόδῳ δ' ἔστηκα. δὴ εἰς τὸ πρόσθεν ὁδοί μοι·
 φροντίζω τούτων ἦρτιν' ἴω προτέρην.

895 cf. 1171s || 897 Ζεὺς εἰ π. B. H.-W. | χαλεπαίνειν Herm. H.-W. 'ingrueret' Kal. = χαλεπὰ ἦν' Allen³ 240 || 897s inter se non cohaerere vidit Cam. || 898 ~ 312 cum adn. | γινώσκειν ὥς A γινώσκων ὥς rell. γινώσκων καὶ Hart. H.-W. γ. Ζεὺς B.³ || 899s τῷ δὲ δικαίῳ τῷ τε (δ') ἀδίκῳ fere C em. Herm. et B., dat. retinet Kal. || 900 κεμ A κεν rell. || 901 ἕκαστον C em. Bekk. || 902 idem exordium 973. 1364 | αὐτὸς plerique αἰστος A, unde ἔσθ' δς Mein. | ad rem cf. Eur. Rhes. 106s || 903-930 Attica haec elegia. ('nota δᾶν.' Us.) aevi fere Platonici a Theognide et argumento et sermone longe differt; cf. Allen³ 239ss Wil. Gl. 1, 360³. 358² || 903 μετὰ ci. Wil.¹ | χορήματ' ἀνθρώπων ci. Cr., sed audias τηρεῖ, θηρῶν, legas 923s | cf. 912. 914 || 904 συνει A || 905 H 104 II 787 βίотῳ τελευτῇ | τι A || 905ss contulit H.-W. Bacch. 3, 78ss Lucian. A. P. 10, 26s v. Cataudella Athen. N. S. 6 (1928), 249ss || 906 αἶδω A || 907 πλέονος χρόνον Hart. χρόνον B.² | A 416 ἐπεὶ νό τοι αἶσα μινυνθά περ || 908 τοῦτο νῦν A τοῦτον ἴν' Bekk. H.-W. | βίον est βιотον || 909 A 254 H 124 μέγα πένθος | A 658 πένθεος ὅσον ὄρωρε || 910 Plat. conv. 218^a τὴν καρδίαν... δηχθεὶς | τυχηρ A | καὶ κνῶμαι ψ. Raderm. loco prioris mendi καὶ δι(α)κνο- μαι (RhM. 55 [1900], 150) Allen⁷ 211ss | τ 524 ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται || 911 τὸ πρόσθεν A (τὸ om. O) defend. Croen. quo- que εἰσι(ν) πρόσθεν editt. || 911s Plat. leg. 7, 799^c καθάπερ

ἢ μηδὲν δαπανῶν τρέχω βίον ἐν κακότητι,
 ἢ ζῶω τερπνῶς ἔργα τελῶν ὀλίγα.
 εἶδον μὲν γὰρ ἔγωγ', ὃς ἐφείδετο κοῦποτε γαστρὶ 915
 σίτον ἐλευθέριον πλούσιος ὢν ἐδίδου.
 ἀλλὰ πρὶν ἐκτελέσαι κατέβη δόμον Ἄιδος εἶσω,
 χρήματα δ' ἀνθρώπων οὐπιτυχῶν ἔλαβεν,
 ὥστ' ἐς ἄκαιρα πονεῖν καὶ μὴ δόμεν ὦι κ' ἐθέλῃ τις.
 εἶδον δ' ἄλλον, ὃς ἦι γαστρὶ χαριζόμενος 920
 χρήματα μὲν διέτρωπεν, ἔφη δ'· 'ὕπαγω φρένα τέρας·'
 πτωχεύει δὲ φίλους πάντας, ὅπου τιν' ἴδῃ.
 οὕτω, Δημόκλεις, κατὰ χρήματ' ἄριστον ἀπάντων
 τὴν δαπάνην θέσθαι καὶ μελέτην ἐχέμεν.
 οὕτε γὰρ ἂν προκαμῶν ἄλλωι κάματον μεταδοίης, 925
 οὐτ' ἂν πτωχεύων δουλοσύνην τελείῃς
 οὐδ', εἰ γῆρας ἴκοιο, τὰ χρήματα πάντ' ἀποδραΐῃ.
 ἐν δὲ τοιῷδε γένει χρήματ' ἄριστον ἔχειν.
 ἦν μὲν γὰρ πλουτήης, πολλοὶ φίλοι, ἦν δὲ πένηται,
 παῦροι, κοῦκέθ' ὁμῶς αὐτὸς ἀνὴρ ἀγαθός. 930

Φεῖδεσθαι μὲν ἄμεινον, ἐπεὶ οὐδὲ θανόντ' ἀποκλαίει
 οὐδεὶς, ἦν μὴ ὄρεα χρήματα λειπόμενα.
 Παύροις' ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κάλλος ὀπηδεῖ·
 ὀλβιος, ὃς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν.

933s FLORIL. Monac. 114

ἐν τριῶν γενόμενος καὶ μὴ σφόδρα κατειδὼς ὁδόν, ... ἀνέροιτ'
 ἂν αὐτὸν καὶ τοὺς ἄλλους τὸ ἀπορούμενον, καὶ οὐκ ἂν πρότερον
 ὀρμήσειε κτλ. 'cf. Xenoph. memor. 2, 1, 21ss' Kal. || 913 τ 360
 ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρησάσκουσιν || 914 τερπνῶν A || 917 ψ 252
 κατέβη δ' A. εἰ. || 918s ὁ ἐπιτυχῶν et ἄκαιρος Plat. || 919 cont.
 Friedl. Hes. op. 354 καὶ δόμεν, ὃς κεν δῶι, καὶ μὴ δόμεν, ὃς κεν
 μὴ δῶι | ω κε θελήσῃ A ὥς κ' ἐθέλοι τις plerique ὦι κ' ἐθέλοι τις
 Bekk. H.-W. ὦι κε θελήσῃ (?) Wil. || 920 cf. 1000 γ. χαριζό-
 μενοι | cf. A. P. 9, 249, 4. 573, 2 Iuba A. P. app. 5, 29 || 921 ὑπαγ'
 ὦ, φρένα τέρας ci. Raderm. ex Eur. Cycl. 52 al. || 924 Hes.
 op. 457 τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκῆα θέσθαι || 925ss cf.
 Hi. Jb. 1888, 152 || 927 ο 246 οὐδ' ἔκετο γῆρας οὐδόν ||
 929s cf. 697s 857ss cum adn. || 933 P 251 τιμὴ καὶ κῆδος
 ὀπηδεῖ. cf. θ 237 || 933s cf. Jüthner Charisteria f. Rzach 117 ||
 934 ἀμφοτερον A

πάντες μιν τιμῶσιν· ὁμῶς νέοι οἱ τε κατ' αὐτόν 935
 χώρης εἰκονοῦσι τοί τε παλαιότεροι.
 γηράσκων ἀστοῖσι μετατρέπει οὐδέ τις αὐτόν
 βλάπτειν οὐτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει.
 Οὐ δύναμαι φωνῇ λίγ' ἀειδέμεν ὥσπερ ἀηδὼν·
 καὶ γὰρ τὴν προτέρεην νύκτ' ἐπὶ κῶμον ἔβην. 940
 οὐδὲ τὸν αὐλητὴν προφασίζομαι· ἀλλὰ με γῆρας
 ἐκλείπει σοφίης οὐκ ἐπιδευόμενον.
 Ἐγγύθεν αὐλητῆρος ἀείσομαι ὧδε καταστάς
 δεξιῶς ἀθανάτοις θεοῖσιν ἐπευχόμενος.
 Εἰμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδὸν οὐδετέρωσσε 945
 κλινόμενος· χρὴ γὰρ μ' ἄρτια πάντα νοεῖν.
 πατρίδα κοσμήσω, λιπαρὴν πόλιν, οὐτ' ἐπὶ δῆμωι
 τρέψας οὐτ' ἀδίκους ἀνδράσι πειθόμενος.
 Νεβρόν ὑπέξ ἐλάφοιο λέων ὥς ἀλκὶ πεποιθὼς
 ποσσὶ καταμάρψας αἵματος οὐκ ἔπιον· 950
 τειχέων δ' ὑψηλῶν ἐπιβάς πόλιν οὐκ ἀλάπαξα·
 ζευξάμενος δ' ἱπποὺς ἄρματος οὐκ ἐπέβην·
 πρῆξας δ' οὐκ ἔπρηξα καὶ οὐκ ἐτέλεσσα τελέσσας·
 δρῆξας δ' οὐκ ἔδρησ', ἦρυσσα δ' οὐκ ἀνύσας.

947s Stob. 3, 39 (π. πατρίδος), 15 p. 724 H. [SMA] Θεόγνιδος·

935—938 ~ Tyrt. 9, 37—42 cf. Reitz. Epigr. u. Skol. 64² |
 sui iuris esse maluit H.-W. || 937 γηράσκων (δ') Orelli H.-W. ||
 939ss cf. Allen⁷ 211ss || 939 cf. 695 et Kretschmer Vaseninschr.
 56 p. 87 | ἀδόμεν C em. Schnw. | 242s λιγὰ ἀισονται κ 254 λιγ'
 ἀειδεν Alcm. 40 λιγ' ἀείσομαι || 941s μ' ἐταῖρος ... ἐπιδευό-
 μενος C em. Emp. || 942 sim. cedit A. P. 5, 248, 4 || 943 cf. 533.
 825 || 944 θεοῖς AO | eodem cedit 358 cf. 1116 | ξ 423 φ 203 ἐπὶ-
 χετο πᾶσι θεοῖσιν || 945—948 Solonis esse censet B. secutus Geyso
 p. 59 cf. Sol. 24, 19. 3, 32. 39. 4, 8. 5, 1ss || 945s cf. 543ss 805s ||
 946 cf. 154 || 947s sui iuris esse voluit H.-W. || 948 πρῆξας Stob. C ||
 949ss 959ss versus erotici. cf. Callim. epigr. 28 Herond. 1, 25
 H.-W. ad l. || 949s = 1278c.d || 949 C 248 νεβρόν ... τέκος ἐλάφοιο |
 E 299 al. λέων ὥς ἀ. πεπ. | cf. Plat. Charm. 155d || 950 κα-
 ταμάρψας A e corr. 1278d | E 65 II 598 κατέμαρπτε διώκων |
 λ 96 αἵματος ... πῶο || 951 B 367 πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις || 952 γ 492
 al. ἱπποὺς τ' ἐξεύνηντ' ἀνὰ θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον E 192
 ἄρματα τῶν κ' ἐπιβατῶν || 953s οὐκ quater Schn.

Δειλούς εἶ ἔρδοντι δύο κακά· τῶν τε γὰρ αὐτοῦ 955
 χηρώσει πολλῶν καὶ χάρις οὐδεμία.
 Εἴ τι παθὼν ἀπ' ἐμεῦ ἀγαθὸν μέγα μὴ χάριν οἶδας,
 χορίζων ἡμετέρους αὖτις ἴκοιο δόμους.
 Ἔστε μὲν αὐτὸς ἔπινον ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
 ἡδὺ τί μοι δόκεεν καὶ καλὸν εἶμεν ὕδωρ. 960
 νῦν δ' ἤδη τεθόλωται, ὕδωρ δ' ἀναμίσγεται ἱλνί,
 ἄλλης δὴ κρήνης πίομαι ἢ ποταμοῦ.
 Μήποτ' ἐπαινήσεις, πρὶν ἂν εἰδῆς ἄνδρα σαφηνέως,
 ὄργην καὶ ἔνθυμὸν καὶ τρόπον ὅστις ἂν ᾔη.
 πολλοὶ τοι κίβδηλον ἐπὶ κλοπὸν ἦθος ἔχοντες 965
 κοῦπτουσ' ἐνθέμενοι θυμὸν ἐφημέριον.
 τοῦτων δ' ἐκφαίνει πάντως χρόνος ἦθος ἐκάστων.
 καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμης πολλὸν ἄρ' ἐκτός ἔβην·
 ἔφθην αἰνήσας πρὶν σοῦ κατὰ πάντα δαίηαι
 ἦθεα· νῦν δ' ἤδη νηὺς αἶθ' ἐκὰς διέχω. 970

955s Stob. 2, 46 (π. ἀχαριστίας), 12 p. 261 W. [L.] Θεόγνιδος· ||
 963—968 Stob. 3, 1 (π. ἀρετῆς), 65 p. 26 H. [MA.] Θεόγνιδος· ||
 963 Oris anth. 8, 11 p. 54, 6 Schn. | Floril. Monac. 107

955s cf. 853s || 955 in. cf. 105 | αὐτοῦ Ἡ. W. || 956 χηρώσει
 Theogn. Ἡ. W. | χηρώσει Br. | πολλῶν Theogn. Ἡ. W. | κτεά-
 των Stob. || 958 1333 χορίζων ... ἐλευσέαι ρ 121 ὅττεν χορίζων
 ἱκόμην Λακεδαίμονα διὰν | αὐθις A || 959ss cf. H. W. Cl Rev. 39 (1925),
 101ss || 959 αὐτὸς quasi 'solus' (Boelte) | ἀ. κρ. μελ. II 160 Φ 257 ||
 960 ἐδόκει Ἡ. W. em. Herm. | ἡμεν A H. W. εἶμεν rell. ἔμμεν
 Herm. || 961 ἱλνί Ahr. (cf. eiusdem Beitr. z. Etymol. 175, 6 et fr.
 mel. adesp. 84, 16 B.4) ὕδωρ Ἡ. W. Cr. ex Aristoph. fr. 879 p. 587 K.
 (cf. Meister Herodas p. 90) 'an ὕλει ad ὕλιν Et. Magn. Herodian. I
 p. 90?' Cr. || 961s cf. Allen² 53 || 962 cf. A. P. 5, 46, 28 Reitz.
 Epigr. u. Skol. 69 || 963 ἐπαινήσεις Stob. Oris Flor. Mon. | ἄνδρα
 ἴδης Oris Flor. Mon. | σαφηνέως Flor. Mon. (cf. Herod. I, 140)
 -ς ἀφανέως M^d Stob. (perit A) σαφηνέως Theogn. Ἡ. W. | σώ-
 φρονα Oris Flor. Mon. || 963ss cf. 117ss A. P. 5, 186 (Kaegi p. 44) ||
 964 ἐνθυμὸν | θυμὸν Stob. | ὅστις ἂν ᾔη Ἡ. W. Stob. (H. W.) |
 Archil. 67a 7 γίγνωσκε δ' οἷος ἔνθυσμός ἀνθρώπους ἔχει. cf. Anacr. 65
 et Hesych. ἐνθυσμός· τρόπος || 965 κίβδηλοι ci. Epkema | Hes. op.
 67, 78 ἐπ. ἦ. cf. πανεπίκλοπος quoque et ἀκλόπος || 966 I 639 ἴλαον
 ἐνθεο θυμὸν | ἐφ. ut 656 || 967 πάντως Theogn. unus e dett., ut
 Epkema correxit, πάντων Theogn. rell. Stob. || 969 σευ Hi.-Cr. ||
 969s δ 493 δαίηαι ἐμὸν νόον || 970 δ' ἤδη | πέτρης Ahr. δ' ἡκῆς Stu-
 dem. (ex Archil. 43) | ατ' A νηὺς αἶτε βὰς ci. Kal.

Τίς δ' ἀρετὴ πίνοντ' ἐπιόντιον ἄθλον ἐλέσθαι;
 πολλάκι τοι νικᾷ καὶ κακὸς ἄνδρ' ἀγαθόν.
 Οὐδέεις ἀνθρώπων, ὃν πρῶτ' ἐπὶ γαῖα καλὴν
 εἰς τ' Ἐρεβος καταβῆι, δόματα Περσεφόνης,
 τέρεται οὔτε λύρης οὔτ' ἀσλητήρος ἀκούων 975
 οὔτε Διωνύσου δῶρ' ἐπαιερόμενος.
 ταῦτ' ἐσορῶν κραδίην εἶ πείσομαι, ὄφρα τ' ἐλαφρὰ
 γούνατα καὶ κεφαλὴν ἀτρεμέως προφέρω.
 Μὴ μοι ἀνὴρ εἴη γλώσση φίλος, ἀλλὰ καὶ ἔργωι,
 χερσὶν τε σπείδοι χορήμασι τ', ἀμφοτέρω.
 980
 μηδὲ παρὰ κρητῆρι λόγους ἐμὴν φρένα θέλγοι,
 ἀλλ' ἔρδων φαίνοιτ', εἴ τι δύναιτ', ἀγαθόν.
 Ἥμεῖς δ' ἐν θαλήσει φίλον καταδόμεθα θυμὸν,
 ὄφρ' ἔτι τερωλῆς ἔργ' ἐρατεινὰ φέροι.
 αἶψα γὰρ ὥστε νόημα παρέρχεται ἀγλαὸς ἦβη· 985
 οὐ δ' ἔππων ὁρμὴ γίνεται ὠκντέρη,
 αἶ τε ἀνακτα φέρουσι δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν
 λάβρως πυροφόρῳ τερωτόμενοι πεδίῳ.
 Πῶν' ὁπότεν πίνωσιν· δταν δέ τι θυμὸν ἀσθητῆς,

979 Floril. Monac. 147

971 cf. ἐπιόντιος, παρόντιος (Ar. Ach. 981) || 973 idem exordium
 902. 1364 | N 114 κατὰ γαῖα καλὴν πετρεῖ | καλύνει Ἡ. W. em. Turn. ||
 973ss cf. fr. chor. adesp. 16 Hor. carm. 1, 4, 17ss || 974 II 327
 βήτην εἰς Ἐρεβος | eodem cadit 1296 cf. A. P. 11, 274, 2 || 976 διο-
 νύσου A | δῶρ' ἐπαιερόμενος Ἡ. W. Diehl δῶρον ἀειρόμενος Schae. B.
 H. W. cf. 501 || 977 ὄφρ' ἔτ' Schnw. H. W. || 977s cf. Hor. epod.
 13, 3s || 979ss cf. 63 || 980 σπείδων A σπείδει O em. dett. σπείδων
 Hartel et Dreykorn σπείδων B. | ad ἀμφ. cf. 608 || 981 κρητῆρι A
 κρητῆρι (-ρα O) rell. em. Bekk. | θέλγοις A em. Bekk. | σ 282s
 θέλγος δὲ θυμὸν μελιχίον ἐπέσσει, νόος δὲ οἱ ἄλλα μενοῖνα || 983ss
 'fort. Mimnermi sunt' B. || 983 θαλίσει A θαλίσει O em. dett. ||
 984 παρῶν Lav. πέλην ci. Bl. ex Mimn. 2, 12 || 985s om. A |
 ad rem cf. 1020s || 985 η 36 νέες ὠκείαι ὥς ... νόημα Hom. hymn.
 Ap. 186s ἀπὸ χθονὸς ὥστε νόημα εἶσι | Simon. 115, 1 ἀγλαὸν ...
 ἦβην Bacch. 5, 154 ἀγλαὸν ἦβαν || 986 Hom. hymn. Cer. 383
 ἔππων ... ὁρμήν || 987 N 239 al. ἀμ πόνον α. || 988 Φ 602 πε-
 δίοιο ... πυροφόροιο. cf. Sol. 14, 2 || 989 δ' ἔτι A explic. Br. | ad
 θ. ἀσ. cf. 593 Allen⁷ 211ss | Herod. 3, 41 ἐπ' ὧν ἂν μάλιστα
 τὴν ψυχὴν ἀσθητῆς

μηδεὶς ἀνθρώπων γινῶι σε βαρυνόμενον. 990
 Ἄλλοτέ τοι πάσχων ἀνῆσαι, ἄλλοτε δ' ἔρδων
 χαιρήσεις· δύναται δ' ἄλλοτε ἄλλος ἀνὴρ.
 Εἰ θεΐης, Ἀκάδημε, ἐφίμερον ὕμνον ἀεῖδεν,
 ἄθλον δ' ἐν μέσσωι παῖς καλὸν ἄνθος ἔχων 995
 σοὶ τ' εἴη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηρισάντων,
 γνοίης χ' ὅσων ὄνων κρέσσονες ἡμίονοι.
 Τῆμος δ' ἥελιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἔπους
 ἄρτι παραγγέλλοι μέσσατον ἡμαρ ἔχων,
 δείκνυν δὴ λήγοιμεν, ὅτου τινα θυμὸς ἀνώγοι,
 παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι. 1000
 χέρνιβα δ' αἶψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἴσω
 εὐειδῆς ῥαδιναῖς χερσὶ Λάκαινα κόρη.
 Ἡ δ' ἄρετῇ, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
 κάλλιστόν τε φέρειν γίνεται ἀνδρὶ σοφῶι.
 ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόλλ' ἔτι παντὶ τε δήμῳ,
 ὅστις ἀνὴρ διαβάς ἐν προμάχοισι μένει. 1005
 ξυνὸν δ' ἀνθρώποις ὑποθήσομαι, ὄφρα τις ἤβης
 ἀγλαὸν ἄνθος ἔχων καὶ φρεσὶν ἐσθλὰ νοήι.

993—996 ATHEN. 7, 310^b οὐδὲ τὸ παιδερασθεῖν ἀπανάλνεται ὁ σοφὸς ὁστος· λέγει γοῦν· praecedunt 997ss || 996 EUSTATH. in II. 1291, 54 || 997—1002 ATHEN. 7, 310^a ἦν δὲ καὶ ὁ Θεόγνης περὶ ἡδοναπείων, ὡς αὐτὸς περὶ αὐτοῦ φησιν διὰ τούτων· [997ss] sequuntur 993ss

992 χαιρήσει A -ρήσειν rell. em. B. | ἄλλοτε δ' E em. B. | ad ἄλλ. ἄλλ. cf. Sol. 1, 76 || 993 εἴτ' εἴησιν καλὴν μὲν ἐφίμερον ὕ. ἀ. Athen. E εἴθ' εἴη σ' Ἀκάδ. Turn. | ἐφίμερον A(O) em. dett. | Theocr. 1, 61 ἐφίμ. ὕ. ἀείσσης Apoll. Rhod. 4, 1399 ἐφ. ἀείδουσαι || 994 καλὸς Athen. | cf. 1007s || 995 σοὶ τι εἴη A | δηρισάντων AO (-ησ-) δηρησάντων det. quidam δηριώσιν Athen. || 996 χ' dett. Athen. τ' A θ' O | cf. Anan. 2, 3 || 997ss cf. Allen⁷ 211ss || 999 δὴ Athen. τε Theogn. dett. δὲ AO | ἔπον E ὅσον Athen. (H.-W.) em. Mein. ὅσον ci. Bl. || 1000 γ. χ. 920 cum adn. || 1002 ῥαδιναῖς Athen. E | cf. 6 || 1003—1006 ~ Tyr. 9, 13ss | eodem cadit I 50 || 1004 eodem cadit 120 || 1005 cf. Tyr. 7, 29ss || 1006 μένη Cam. H.-W. || 1007—1012 Mimnermo vindicavit B. || 1007 ad ὕπ. cf. 27 et 1049 cum adn. || 1007ss cf. 1070 || 1008 ἔχων E praeter Marc. (ἐχῆ) | καὶ intensivum est (Kai.) | cf. Hi. Jb. 1888, 153

τῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πασχέμεν· οὐ γὰρ ἀνηβᾶν
 δις πέλεται πρὸς θεῶν οὐδὲ λύσις θανάτου 1010
 θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἐλέγχει
 οὐλόμενον, κεφαλῆς δ' ἀπτεται ἀκροτάτης.
 Ἄ μάκαρ εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅστις ἀπειρος
 ἄθλων εἰς Αἶδω δῶμα μέλαν κατέβη,
 πρὶν τ' ἐχθροὺς πτῆξαι καὶ ὑπερβῆναι περ ἀνάγκη 1015
 ἐξετάσαι τε φίλους, ὅντιν' ἔχουσι νόον.
 Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροίην ῥέει ἀσπετος ἰδρῶς,
 ποιῶμαι δ' ἐσορῶν ἄνθος ὁμηλικίης
 τερονδὸν ὁμῶς καὶ καλόν· ἐπεὶ πλέον ὄφελον εἶναι·
 ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίνεται ὥσπερ ὄναρ 1020
 ἤβη τιμήεσσα· τὸ δ' οὐλόμενον καὶ ἄμορφον
 αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται.
 Οὐδοτε τοῖς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν ἀνχένα θήσω
 δύσλοφον, οὐδ' εἰ μοι Τμῶλος ἔπεστι κάρηι.
 Δειλοί τοι κακότητι ματαιότεροι νόον εἰσὶν, 1025
 τῶν δ' ἀγαθῶν αἰεὶ πρήξεις ἰθύεσθαι.
 Πρὶν δὲ τοι πρῆξις ἐν ἀνθρώποις κακότητος,
 τοῦ δ' ἀγαθοῦ χαλεπή, Κύρνε, πέλει παλάμη.

1009 ὦν ci. Wack. (Synt. 2, 82) | αὐτοῦ E (H.-W.) || 1009s de Iasone || 1011 καλὸν B. H.-W. | ἐλαύνει Hart. Hi. ἐρεῖδει Cr. cave ἐφέρεται | num κακὸν obi. est? || 1011s κακῶι del. δ^a Ahr. | cf. 1022 Mimn. 5, 3 A. P. 11, 25 || 1013ss cf. 377ss 341ss || 1013 de εὐδαίμων adi. cf. Wil. Gl. 1, 369 || 1014 αἰδων A em. Bekk. | καταβῆ O || 1015 τ' γ' ci. Bekk. | ad ὑπερβῆναι cf. 1247 et I 501 | πρὸς ἀνάγκην ci. Cr. || 1015s cf. 812ss || 1016 τε] δε A | eodem cadit 814 cf. 366 || 1017s cf. A 811 al. Hes. op. 447 Sapph. 2, 13s et v. 6 || 1017ss cf. Schadewaldt Ant. II (1933), 282ss || 1018 ad ποιῶμαι cf. χ. 298 | εισορῶν A | ad ὁμ. cf. IV 431 || 1019 ὄφελον boni || 1020—1023 ~ Mimn. 5 cf. Wil. SS. 285ss || 1020s cf. Theocr. 27, 8 || 1022 ἐπιπυρέμαται Hecker ex 1184 || 1023 ἐποζύγιον A || 1023s Mimnermo tribuit B. cf. Geyso p. 61 | cf. 1357s ἐπὶ ζυγὸν ἀνχένι κείται δύσμορον et Hes. op. 815 ἐπὶ ζυγὸν ἀνχένα θείναι et Hom. hymn. Cer. 217 ἐπὶ γὰρ ζυγὸς ἀνχένι κείται | 848 ζεύγλην δύσλοφον || 1027s cf. 623s Hes. op. 287ss

Τόλμα, θυμέ, κακοῖσιν ὅμως ἄτλητα πεπονθώς·
 δειλῶν τοι κραδίη γίνεται δξύτέρη. 1030
 μὴ δὲ σύ γ' ἀπρήκτοισιν ἐπ' ἔργμασιν ἄλγος ἀέξων
 ἔχθρι μηδ' ἄχθου, μηδὲ φίλους ἀνία
 μηδ' ἐχθροὺς εὐφραϊνε. θεῶν δ' εἰμαρμένα δῶρα
 οὐκ ἂν ῥηϊδίως θνητὸς ἀνὴρ προφύγοι,
 οὐτ' ἂν πορφυρέης καταδὸς ἐς πνυθμένα λίμνης, 1035
 οὐδ' ὅταν αὐτὸν ἔχη Τάρταρος ἡερόεις.
 Ἄνδρα τοί ἐστ' ἀγαθὸν χαλεπώτατον ἐξαπατήσαι,
 ὥς ἐν ἔμοι γνώμη, Κύρνε, πάλαι κέκριται.
 Ἥϊδεα μὲν καὶ πρόσθεν, ἀτὰρ πολλὸν λώϊον ἦδη, 1038a
 οὐνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδεμὶ' ἐστὶ χάρις. 1038b
 Ἀφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἵτινες οἶνον
 μὴ πίνουσ' ἄστρον καὶ κνὸς ἀρχομένον. 1040
 Δεῦρο σὺν ἀλγητῇρι· παρὰ κλαίοντι γελῶντες
 πίνωμεν κέινου κήδεσι τερπόμενοι.
 Εἴδωμεν· φυλακὴ δὲ πόλεος φυλάκεσσι μελήσει
 ἄστυφέλῃς ἐρατῆς πατρίδος ἡμετέρης.
 ναὶ μὰ Δί', εἴ τις τῶνδε καὶ ἐγκεκαλυμμένος εὐδῇ, 1045
 ἡμέτερον κῶμον δέξεται ἀρπαλέως.

1029—1034 Stob. 4, 56 (παρηγορικά), 9 p. 1125 H. [SMA]
 Θεόγνιδος·

1029 K 232 P 68 θυμὸς ἐτόλμα | cf. 695s θυμέ, ... τέτλαθι et 355
 τόλμα, Κύρνε et orac. ap. Herod. 5, 56 τλήθι λέων ἄτλητα παθῶν
 τετλητότι θυμῷ | 695 θυμέ 877 φίλε θυμέ | ὁμῶς Stob. C || 1029ss 'cf.
 Archil. 67a 58' Be. || 1030 ~ 366 || 1031 γ' Theogn. dett. Stob. τ'
 Theogn. boni [ἐπ'] ἐφ' Stob. C | P 139 πένθος... ἀέξων || 1032 ἔχθρι
 Theogn. C αὐχέι Stob. C ὄχθρι Emp. B. H.-W. μόχθρι Cr. | ἄχθου
 dett. ἄχθου Cr. ἐχθρι A ἄχθρι O αἰσχεα Stob. C || 1033 εὐφραϊνε A
 θέλων A || 1033s cf. 1190 et Φ 265s || 1034 οὐκ ἂν | δ οὐ (οὐ) Stob. C
 ρηϊδῖος A || 1035 Eur. Hipp. 744 ὁ ποντομέδων πορφυρέας λίμνας ||
 1035s Pind. fr. 207 Schr. Ταρτάρου πνυθμῆν || 1036 αὐτὸς ci. Herm. |
 Θ 13 Τάρταρον ἡερόεντα || 1038 ἔμοι A ἐμῇ rell. || 1038a,b = 853s
 (ubi 853 λώϊα δὴ νῦν) || 1039 cf. 1069 Reitz. Epigr. u. Skol. 64² ||
 1039s cf. Alc. 94s cum adn. || 1040 καὶ | τοῦ Reitz. l. c. | ἐρχομένον
 ci. Welck. || 1041s humanius sensit 1217s || 1043 πόλεως A πό-
 λευς H.-W. || 1043s adhibuit Antiphil. A. P. 9, 413. cf. Reitz.
 l. c. 57 || 1045s sui iuris esse voluit H.-W. || 1045 τόνδε A O

Νῦν μὲν πίνοντες τερπόμεθα καλὰ λέγοντες·
 ἄσσα δ' ἔπειτ' ἔσται, ταῦτα θεοῖσι μέλει.

Σοὶ δ' ἐγὼ οἶά τε παιδὶ πατὴρ ὑποθήσομαι αὐτός
 ἐσθλά· σὺ δ' ἐν θυμῷ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλεν· 1050
 μήποτ' ἐπειγόμενος πράξις κακόν, ἀλλὰ βαθεῖη
 σῇ φρενὶ βούλευσαι σῶι ἀγαθῷ τε νόωι·
 τῶν γὰρ μαινομένων πέτεται θυμὸς τε νόος τε,
 βουλή δ' εἰς ἀγαθὸν καὶ νόον ἐσθλὸν ἄγει.

Ἀλλὰ λόγον μὲν τοῦτον εἴασομεν, αὐτὰρ ἔμοι σύ
 αὔλει καὶ Μουσῶν μνησόμεθ' ἀμφότεροι. 1055
 αὐταὶ γὰρ τάδ' ἔδωκαν ἔχειν κεχαρισμένα δῶρα
 σοὶ καὶ ἔμοι, <μελέ>μεν δ' ἀμφιπερικτίοισιν.

Τιμαγόρα, πολλῶν ὁργὴν ἀπάτερθεν ὀρῶντι
 γινώσκειν χαλεπὸν καίπερ ἐόντι σοφῷ. 1060
 οἷ μὲν γὰρ κακότητα κατακρύψαντες ἔχουσιν
 πλούτῳ, τοὶ δ' ἄρετῇ οὐλομένην πενήνῃ.

Ἐν δ' ἥβῃ πάρα μὲν ξὺν ὁμήλικι πάννυχον εὐδῇ
 ἱμερτῶν ἔργων ἐξ ἔρον ἰέμενον·

1061s Stob. 4, 33 (σύγκρισις πενίας καὶ πλούτου), 9 p. 799 H.
 [SMA] Θεόγνιδος·

1048 ἔπειτ' A || 1049 σοὶ δε τῷ A em. B. | cf. μ 217 Hes.
 op. 107 | ὑπ. sicut 27. 1007 || 1050 Hom. σὺ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο
 σῆμιν || 1051 πράξις A O | βαθείης A || 1051s T 125 κατὰ φρένα
 ... βαθείαν || 1052 α 444 βούλευε φρεσὶν ἦσιν ὁδόν | σω τ (i.
 σῶι. an = σώωι τ' ? Kal.) αγαθῶ τε A | γ 266 al. φρεσὶ γὰρ κέχηρτ'
 αγαθήσιν || 1053 Eur. Bacch. 332 νῦν γὰρ πέτει τε καὶ φρονῶν
 οὐδὲν φρονεῖς | Δ 309 νόον καὶ θυμόν || 1054 β 281 al. βουλήν τε
 νόον τε | νόον ἐσθλὸν C νόος ἐσθλὸν B. νόος ἐσθλός Hart. H.-W. ||
 1055s cf. Xenophon. 6, 1 | εἴας. et μνησ. coniunctivi || 1056 μου-
 σέων B. || 1057 αὐταὶ Cr. ad Tyrt. 2, 1 Theogn. 773 | κεχ...
 δῶρα Y 298s || 1058 <μελέ>μεν δ' Ahr. μεν δ' A νυν O μὴν rell.
 μέλομεν δ' Hi. μενέμεν δ' Kal. | ἀμφ. Callin. 1, 2 || 1059 τιμαγα-
 ραπόλλων A em. Cam. | T. idem fort., qui appellatur Eleg. adesp.
 20d 8 [...] μαγόρης... ὁ Χίος | Hom. hymn. Merc. 403 ἀπ. ἰδὼν ||
 1061s ad rem cf. 525s cum adn. 683ss 1117s || 1062 Hes. op.
 717 οὐλομένην πενήνῃ cf. A. P. 9, 367; 12. 169, 2 || 1063—1068 Mim-
 nermo tribuerunt B. alii || 1064 Hom. ἐξ ἔρον ἔντο

ἔστι δὲ κωμάζοντα μετ' ἀθλητῆρος ἀεΐδων·
 τούτων οὐδὲν <ἔγεν>τ' ἄλλ' ἐπιτερπνότερον
 ἀνδράσιν ἢ δὲ γυναιξί. τί μοι πλουτός τε καὶ αἰδώς;
 τερπώλῃ νικᾷ πάντα σὺν εὐφροσύνῃ.
 Ἄφρονες ἀνθρώποι καὶ νῆπιοι, οἳ τε θανόντας
 κλαίουσ' οὐδ' ἤβης ἀνθος ἀπολλόμενον.
 Τέρπεό μοι, φίλε θυμέ· τάχ' ἄν τινες ἄλλοι ἔσονται
 ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαινα ἔσομαι.
 Κύρνε, φίλους πρὸς πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος
 συμμίσγων ὁργὴν οἷος ἕκαστος ἔφν.
 νῦν μὲν τῶιδ' ἐφέπον, τότε δ' ἄλλοιός πέλεν ὁργὴν·
 κρεῖσσόν τοι σοφίῃ καὶ μεγάλῃς ἀρετῆς.
 Πρήγματος ἀπρήκτου χαλεπώτατόν ἐστι τελευτήν
 γνῶναι, ὅπως μέλλει τοῦτο θεὸς τελέσαι·
 ὁρῶν γὰρ τέταται· πρὸ δὲ τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι
 οὐ ξυνετὰ θνητοῖς πείρατ' ἀμηχανίης.
 Οὐδένα τῶν ἐχθρῶν μωμῆσομαι ἐσθλὸν ἐόντα,
 οὐδὲ μὲν αἰνήσω δειλὸν ἐόντα φίλον.
 Κύρνε, κύνει πόλις ἦδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκμη ἀνδρα
 ὕβριστήν, χαλεπῆς ἡγεμόνα στάσιος·
 ἄστοι μὲν γὰρ ἔασι σαόφρονες, ἡγεμόνες δὲ
 τετράφαται πολλὴν εἰς κακότητα πεσεῖν.
 Μὴ μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλας,
 εἴ με φιλεῖς καὶ τοι πιστός ἐνεστι νόος,
 ἀλλὰ φίλει καθαρὸν θέμενος νόον ἢ μ' ἀποπειπῶν

1065 cf. 533. 825. 1041 || 1066 τοι dett. τι O om. A, em. Maas (coll. 202. 436), οὐδὲν τοι τούτων Rich. H.-W. <ἔπεσ>τ' O. Schn. <ἐνεσ>τ' Cr. ἐπιτερπνότερον cum uno e dett. et Turn. Friedl. || 1067 in. = v 408 Mimm. 1, 5 in. || 1069 cf. 1039 || 1069s cum Mimm. 0 conglutinavit Bl. || 1070 cf. 1007s ἤβης ἀγλαὸν ἀνθος N 484 ἢ ἄ. infra 1131s || 1070^{a, b} = 877s || 1071-1074 ~ 213-218 cf. 1083s 1257s || 1073 τῶιδ' τοῦδ' A | ἐφάπεν Hi.-Cr. || 1074 eodem cadit A. P. app. 3, 39 || 1077 in. cf. 119 Simon. 13, 10s || 1078 πείρατ' ἀμυχ. 140 || 1081-1082^b = 39ss cf. Heinem. H. 34 (1899), 594 Wil. SS. 285 || 1081s N 633 ἀνδρῶσι ... ὕβριστήσιν || 1082^{c-f} = 87ss || 1082^d σοι C || 1082^e εἴ μ' ἀπ. A

ἔχθαιρ' ἐμφανέως νεῖκος ἀειράμενος.
 οὕτω χρηὴ τόν γ' ἐσθλὸν ἐπιστρέφαντα νόημα
 ἔμπεδον αἰὲν ἔχειν ἐς τέλος ἀνδρὶ φίλοι.
 Δημῶναξ, σοὶ πολλὰ φέρειν βαρὺ· οὐ γὰρ ἐπίστη
 τοῦθ' ἔρδειν, ὃ τί σοι μὴ καταθύμιον ᾔη.
 Κάστορ καὶ Πολύδευκες, οἳ ἐν Λακεδαίμονι δῖη
 ναίειτ' ἐπ' Εὐρώται, καλλιρῶοι ποταμῶι,
 εἴ ποτε βουλευσάμην φίλῳ κακόν, αὐτὸς ἔχοιμι·
 εἰ δὲ τι κείνος ἐμοί, δις τόσον αὐτὸς ἔχοι.
 Ἀργαλέως μοι θυμὸς ἔχει περὶ σῆς φιλότητος·
 οὔτε γὰρ ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύναμαι,
 γινώσκων χαλεπὸν μὲν, δταν φίλος ἀνδρὶ γένηται,
 ἐχθαίρειν, χαλεπὸν δ' οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖν.
 Σκέπτεο δὴ νῦν ἄλλον, ἐμοί γε μὲν οὐ τις ἀνάγκη
 τοῦθ' ἔρδειν· τῶν μοι πρόσθε χάριν τίθεσο.
 Ἦδη καὶ πτερόγεσσω ἐπαίρομαι, ὥστε πετεινὸν
 ἐκ λίμνης μεγάλης, ἀνδρα κακὸν προφυγῶν
 βρόχον ἀπορρήξας· σὺ δ' ἐμῆς φιλότητος ἀμαρτῶν
 ὕστερον ἡμετέρην γνῶσιν ἐπιπροσύνῃ.
 Ὅστις σοὶ βούλευσεν ἐμεῦ πέρι, καὶ σ' ἐκέλευσεν
 οἴχεσθαι προλιπόνθ' ἡμετέρην φιλήν.

1083 cf. 213 || 1083s cf. 319. 1071ss | σ 215 οὐκέτι σοι φρένας ἔμπεδοι οὐδὲ νόημα || 1084 item incipit π 107 (ἔχων) cf. 319. 317 | Hom. hymn. Merc. 462 ἐς τέλος || 1085 δημῶν αἰὼι δε πολλὰ A interpretatus est et emendavit Welck. || 1086 = 1238 | καταθ. 617. 1283 || 1087 γ 326 v 440 Λακεδαίμονα διὰν || 1089s ad sententiam cf. Hes. op. 708ss || 1091ss cf. 1219ss Catull. 75. 85 || 1092 = 874 || 1093 γινώσκω A || 1094 cf. 352 | lusit Strato A. P. 12, 203 οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖς με, φίλῳ δ' ἐγὼ οὐκ ἐθέλοντα. cf. Kaegi 40ss || 1095s ~ 1160^{a, b} | cf. 1151. 1237s et P 652 || 1096 πρόσθεν A | Eur. Ion. 1104 χάριν θέσθαι || 1097 sensu translato 237s || 1097s cf. Alc. 106, 6ss || 1098 λίμνης] λόχμης ci. Haupt op. 2, 567 et Herm. || 1099 βρόχον Scal. B. ad Hesych. βρόγχος· βρόχος (?) | eodem cadit 1361 cf. 1379 || 1100 ἐπιφρ. Hom. || 1101s = 1278^{a, b} | cf. 1239. 1262 || 1102 προλιπόντ' A | post hunc v. lacunam statuit H.-W.

Ὑβρις καὶ Μάγνητας ἀπώλεσε καὶ Κολοφῶνα
καὶ Σμύρνην. πάντως, Κύρνε, καὶ ὕμ' ἀπολεῖ.

Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πείρα δ' ἄριστον.
πολλοὶ ἀπειρήτοι δόξαν ἔχουσ' ἀγαθοί.

εἰς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατριβόμενός τε μολύβδω
χρυσὸς ἀπεφθός ἐὼν καλὸς ἅπασιν ἔστι.

ὦ μοι ἐγὼ δειλός· καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς,
τοῖς δὲ φίλοις πόνος δειλὰ παθὼν γενόμην.

Κύρν', οἱ πρόσθ' ἀγαθοὶ νῦν αὖ κακοί, οἱ δὲ κακοὶ πρὶν

νῦν ἀγαθοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν,
τοὺς ἀγαθοὺς μὲν ἀτιμότερους, κακίους δὲ λαχόντας

τιμῆς; μνηστεύει δ' ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἀνὴρ.
ἀλλήλους δ' ἀπατῶντες ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶσιν
οὗτ' ἀγαθῶν μνήμην εἰδότες οὔτε κακῶν.

Πολλὰ δ' ἀμνηχανίησι κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ·
ἀρχὴν γὰρ πενήτης οὐχ ὑπερεδράμομεν.

Χρημάτων ἔχων πενήτην μ' ἀνείδισας· ἀλλὰ τὸ μὲν μοι
ἔστι, τὰ δ' ἐργάσομαι θεοῖσιν ἐπενξάμενος.

Πλοῦτε, θεῶν κάλλιστε καὶ ἡμεροέστατε πάντων,
ὅν σοι καὶ κακὸς ὦν γίνεται ἐσθλὸς ἀνὴρ.

1103s cf. 541s 603s 1082 Mimn. 12, 4 Wil. SS. 283 Gl. 2, 123¹ RE XI 420 || 1104ss cf. Jüthner Charisteria f. Rzach 118 || 1104^{a,b} = 571s (ubi 572 ἀγαθῶν) || 1105 = 1164^g ~ 417 | μολύβδω C (H.-W.) || 1105s sui iuris esse voluit H.-W. || 1106 χρυσὸς ἀπεφθός 449 | cf. Herod. 1, 50 Thuc. 2, 13, 4 al. || 1107s = 1318^{a,b} (ubi ὦ μοι A. cf. Herodian. II 610 L.) || 1107 οἱ μοι A | T 54 ὦ μοι ἐγὼ δειλὴ | cf. Γ 51 δυσμενέσιν μὲν χάριμα | alterum comp. ἐπίχαρμα (Eur. Herc. 459 al.) || 1108 φίλους δ A | δειλὰ C δεινὰ Cam. ad A 1318^b | γενόμην A || 1109—1114 cf. 57ss (53) || 1109 an bis οἱ? || 1111s cf. 665s || 1112 cf. 189s || 1114^{a,b} ~ 619s || 1115 cf. 155s | μοι ἀνείδισας Emp. | τὸ μὲν μοι Friedl. τὰ μὲν μοι edit. prior. cum dett. τεμμεμοί A τὰ μέντοι O || 1116 λ 46 al. ἐπενξασθαι δὲ θεοῖσιν | ad exitum cf. 358. 944 || 1117 ~ 1365 cf. Wil. SS. 120 || 1117s cf. 1061s 683ss 699ss 523s sententiam inlustrat praeter ceteros Hor. carm. 3, 16 cf. F. Hübner (l. c. ad 525) 248. 256

Ἦβρις μέτρον ἔχοιμι, φίλοι δέ με Φοῖβος Ἀπόλλων
Λητοῖδης καὶ Ζεὺς, ἀθανάτων βασιλεὺς,
ὄφρα δίκη ζῶοιμι κακῶν ἐκτοσθεν ἀπάντων
ἦβρι καὶ πλούτῳ θυμὸν ἱανόμενος.

Μή με κακῶν μίμνησκε· πέπονθά τοι οἶα τ' Ὀδυσσεύς
ὅς τ' Αἰδεῶ μέγα δῶμ' ἤλυθεν ἐξαναδύς,

ὅς δὴ καὶ μνηστῆρας ἀνείλετο νηλεί θυμῷ

Πηνελόπτης ἔμφορον κουριδῆς ἀλόχον,
ἦ μιν δῆθ' ὑπέμεινε φίλῳ παρὰ παιδί μένουσα,
ὄφρα τε γῆς ἐπέβη † δαυμαλέους τε μυχοῦς.

Ἐμπτόμαι πενήτης θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνων
οὐδ' ἀνδρῶν ἐχθρῶν, οἳ με λέγουσι κακῶς·
ἀλλ' ἦβρην ἐρατὴν ὀλοφύρομαι, ἦ μ' ἐπιλείπει,
κλαίω δ' ἀργαλέον γῆρας ἐπερχόμενον.

Κύρνε, παροῦσι φίλοις κακοῦ καταπαύσομεν ἀρχήν,
ζητῶμεν δ' ἔλκει φάρμακα φρομένῳ.

Ἐλπίς ἐν ἀνθρώποισι μόνη θεὸς ἐσθλῇ ἔνεστιν,

1129—1132 Stob. 4, 50 (π. γῆρας), 43 p. 1039 H. [SMA] Θεό-
γνιδος· || 1135 Stob. 4, 46 (π. ἐλπίδος), 12 p. 999 H. [SMA]
Θεόγνιδος·

1119 ἦβ. μ. ἰκέσθαι δ 668 sim. al. | Λητοῖδης primum Hom.
hymn. Merc. 158 || 1120 eodem cadit 1346 || 1121 δική A βίον
plerique | Hes. op. 115 κακ. ἐκτ. ἀπ. || 1121s cf. F. Hübner l. c. 260 ||
1122 ψ 47 θυμὸν ἱάνθης || 1124 μ 21 ἐπήλθετε δῶμ' Αἰδαο | μετὰ
ci. Sitz. μεγάρων olim ci. Raderm. | ε 438 κύματος ἐξαναδύς (Od.)
Asius 1, 4 βορβόρου ἐξαναδύς || 1125 ἀνείλατο A χαλκῷ O |
ι 272 al. νηλ. θυμ. || 1126 A 113s Κλυταιμῆστρας ... κ. ἀλ. |
εὐφορον A recepit H.-W. | sim. cadunt Callin. 1, 7 Tyrt. 6, 6
A. P. 5, 515, 4 || 1128 λ 166s 481s οὐδέ πω ἀμῆς γῆς ἐπέβην
ait Ulixes | Democr. fr. 299 Die.-Kr.⁵ γέας (acc. plur.) εἶδον
contulit Allen³ 241 | δειλαλέους A γε (pro τε) O δαυδαλέου
τε μυχοῦ Wassenbergh ad η 87ss || 1129 ἐλπίομαι O εἰ πίομαι
dett. οὔτε γε μὴν Stob. εἰ πίομαι Ahr. | 155 πενήτην θυμ. Hes. op.
717 οὐλομένην πενήτην θυμοφθόρου | οὐ om. Stob. C | μελεδαίνω O
dett. Stob. A || 1129ss Mimnermo dedit B. cf. Mimn. 2, 15, 7, 2 ||
1129. 1133 cf. Allen³ l. c. || 1130 οἱ μὲς Stob. M || 1131s cf. 527s
1069s Hor. carm. 2, 11, 5ss || 1132 Mimn. 1, 10 ἀργ. γ. Theogn.
728 et Sol. 14, 10 κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον || 1133 cf. Hi. Jb. 1888,
154 Sitz. Jb. 1894, 138 | παθοῦσι M. Schmidt alii alia | καταπ.
coniunctiv. || 1135 ἀνθρώποις Stob. | μόνῃ Stob. SM || 1135ss cf. Hes.

ἄλλοι δ' Οὐλυμπόν(δ') ἐκπρολιπόντες ἔβαν·
 οἶκετο μὲν Πίστις, μεγάλη θεός, οἶκετο δ' ἀνδρῶν
 Σωφροσύνη, Χάριτες τ', ὦ φίλε, γῆν ἔλιπον·
 ὄρκοι δ' οὐκέτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι,
 οὐδὲ θεοὺς οὐδεὶς ἄζεται ἀθανάτους.
 εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γένος ἐφθίται οὐδὲ θέμιστας
 οὐκέτι γινώσκουσ' οὐδὲ μὲν εὐσεβίας.
 ἀλλ' ὄφρα τις ζῶει καὶ ὄρῃ φῶς ἡελίοιο,
 εὐσεβέων περὶ θεοὺς Ἑλπίδα προσμενέτω·
 ἐχέσθω δὲ θεοῖσι κατ' ἀγλαὰ μηρία καίων
 Ἑλπίδι τε πρώτῃ καὶ πυμάτῃ θυέτω.
 φραζέσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σκολιὸν λόγον αἰεὶ,
 οἱ θεῶν ἀθανάτων οὐδὲν ὀπιζόμενοι
 αἰὲν ἐπ' ἄλλοτρίοις κτεάνοις ἐπέχουσι νόημα
 αἰσχρὰ κακοῖς ἔργοις σύμβολα θηγκάμενοι.
 Μήποτε τὸν παρόντα μεθεὶς φίλον ἄλλον ἐρεῖνα
 δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.
 Εἴη μοι πλουτοῦντι κακῶν ἀπάτερθε μεριμνέων
 ζῶειν ἀβλαβέως μηδὲν ἔχοντι κακόν.

1151s A. P. 10, 40 ('ἀδελφόν') | ANECD. Par. ed. Cram. 4, 374, 13 ||
 1153-1156 Stob. 4, 39 (π. εὐδαιμονίας), 14 p. 905 H. [SMA] Θεό-
 γνιδος·

op. 96ss 219ss Eur. fr. 408. 826 N.² Babr. 58 RE V 2454ss
 A. Lesky WSt. 55 (1937), 21ss || 1136 Οὐλυμπιον & em. Cam. Br.
 ad A 221 Οὐλυμπιόνδε βεβήκει | θ 515 Ps.-Phocyl. 85 ἐκπρ.
 sim. ἀποπρολείπω (Hes. fr. 144 Ap. Rhod. 1, 1285) et καταπρο-
 λείπω (Ap. Rhod. 3, 1164) | Aesch. Pers. 18 ἔρκος προλιπόντες
 ἔβαν || 1139 Ὅρκοι Wil.¹ ex Hesiodo | δίκαιοι δίκαι τε Sitz.
 Jb. 1894, 139 || 1140 cf. 748 || 1141 ἐφθίτω & em. Schae. ||
 1141s i 215 οὔτε δίκας εὐ εἰδόντα οὔτε θέμιστας || 1142 εὐνο-
 μίας Herw. || 1143 ~ Σ 61 | φῶς A φῶς rell. || 1143ss sui
 iuris esse maluit Lav. || 1144 Plat. symp. 193^a εὐσεβεῖν περὶ
 θ. || 1145 ἐχόμενος τε ci. Br. B. | Hes. op. 337 cadit in ἀγλ.
 μηρ. καίων γ 9 θεῶν δ' ἐπὶ μηρία καίων | καὶ & em. Schae. ||
 1146 Hom. hymn. 29, 5s πρώτη πυμάτῃ τε Ἰστίῃ ... σπένδον
 μελιθεῖα οἶνον || 1148 cf. 734 || 1151s = 1238^{a,b} cf. 1313 ||
 1151 παρὲς Anecd. || 1152 ~ 1262 | Simon. 92, 2 ῥ. περδόμενοι ||
 1153-1156 alterum distichon alteri obloquitur || 1153 πλουτεῖντι
 Br. | μεριμνῶν dett. Stob. & | 766 νόσφι μεριμνῶν

Οὐκ ἔραμαι πλουτεῖν οὐδ' εὐχομαι, ἀλλὰ μοι εἴη
 ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλέγων μηδὲν ἔχοντι κακόν.

1155

Πλοῦτος καὶ σοφὴ θνητοῖς ἀμαχώτατον αἰεὶ·
 οὔτε γὰρ ἂν πλούτου θυμὸν ὑπερκορέσαις·
 ὥς δ' αὐτως σοφίῃν ὁ σοφώτατος οὐκ ἀποφεύγει,
 ἀλλ' ἔραται, θυμὸν δ' οὐ δύναται τελέσαι.

1160

ᾧ νέοι, οἱ νῦν ἄνδρες, ἐμοὶ γε μὲν οὐ τις ἀνάγκη
 ταῦθ' ἔρδειν· τῶν μοι πρόσθε χάριν τίθεσο.

1160a

b

Οὐδένα θησαυρὸν † παισὶν καταθήσειν † ἄμεινον·
 αἰτοῦσιν δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρνε, δίδου.

Οὐδεὶς γὰρ πάντ' ἐστὶ πανόλβιος· ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλός 1162a
 τολμᾷ ἔχον τὸ κακὸν κοῦκ ἐπίδηλον ὁμῶς,
 δειλὸς δ' οὐτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσιν
 θυμὸν ὁμῶς μίσγειν. ἀθανάτων τε δόσεις
 παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ'· ἀλλ' ἐπιτολμᾷν
 χρὴ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν, ἔχειν.

f

Ὀφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα καὶ οὐατα καὶ νόος ἀνδρῶν
 ἐν μέσσωι στηθέων ἐν συνετοῖς φέεται.

1163

Τοιοῦτός τοι ἀνὴρ ἔστω φίλος, δς τὸν ἐταῖρον
 γινώσκων ὀργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει

1164a

b

1155s A. P. 10, 113 ('ἀδέσποτον') | BASIL. MAGN. libr. gentil.
 8, 183. | cf. SCHOL. Lucian. apol. 13 p. 238 R. (Θεόγνιδα) GEOR-
 GID. in ANECD. graec. ed. Boiss. 1 p. 67 ORAC. Silyll. 2, 109s
 Geffek. || 1157-1160 Stob. 4, 31 (π. πλούτου), 26 p. 740 H. [SMA]
 Θεόγνιδος· || 1163s Stob. 3, 3 (π. φρονήσεως), 19 p. 198 H. [MA]
 Θεόγνιδος·

1155s cf. 1191s || 1155 ἔραμαι] ἐθέλω Anth. | οὐδ' οὐκ Anth.
 οὐτ' Basil. || 1156 cf. Callim. epigr. 26, 1s | ἀπὸ] ἐκ Anth. |
 ἔχοντα Anth. || 1157 σοφίῃ] πενή Stob. A || 1157s om. Theogn. &
 inseruit Turn. ex Stob. || 1157ss contulit H.-W. ad syntaxin
 1267ss || 1158 cf. 596 Sol. 1, 71 | ὑπερκορ. Polluc. 7, 23 || 1159 idem
 exordium 1270 || 1160 τελέσαι] κορέσαι Stob. || 1160^{a,b} ~ 1095s ||
 1160^b τῶν relat. ? Kal. || 1161 καταθήσειν παισὶν O || 1161s ~ 409s,
 ubi 410 αἰδοῦς ἢ τ' ... ἔπειτα || 1162^{a-1} ~ 441-446 || 1162^d 444
 θυμὸν ἔχον μίμνειν || 1163 ἀνδρὸς Stob. || 1164 ἐν σ.] εὐξένετος Stob. &
 unde εὐξένετος Hart. H.-W. || 1164^{a-d} = 97-100

- ἀντὶ κασιγνήτου. σὺ δέ μοι, φίλε, ταῦτ' ἐνὶ θυμῷ
φράζεο καὶ ποτέ μου μνήσσαι ἐξοπίσω. 1164c
οὐτὶν' ὁμοῖον ἐμοὶ δύναιμι διζήμενος εὐρεῖν
πιστὸν ἑταῖρον, ὅτωι μὴ τις ἔνεστι δόλος·
ἐς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατριβόμενός τε μοκλύδωι
χρυσὸς ὑπερτερύης ἄμμιν ἔνεστι λόγος. e
Τοῖς ἀγαθοῖς σύμμισγε, κακοῖσι δὲ μήποθ' ὁμάρτει, 1165
εὖτ' ἂν ὁδοῦ στέλλῃι τέρματ' ἐπ' ἐμπορίῃν.
Τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὴ μὲν ἀπόκρισις, ἐσθλὰ δὲ ἔργα·
τῶν δὲ κακῶν ἄνεμοι δειλὰ φέρουσιν ἔπη.
Ἐκ καχεταρείης κακὰ γίνεται· εὖ δὲ καὶ αὐτός
γνώσῃι, ἐπεὶ μεγάλους ἥλιτες ἀθανάτους. 1170
Γνώμην, Κύρνε, θεοὶ θνητοῖσι διδοῦσιν ἄριστον
ἀνθρώποις· γνώμη πείρατα παντός ἔχει.
ὦ μάκαρ, ὅστις δὴ μιν ἔχει φρεσὶν· ἢ πολὺ κρείσσων
ἕβριος οὐλομένης λευγαλέου τε κόρου
ἔστι· κακὸν δὲ βροτοῖσι κόρος . . . τῶν οὔτι κάκιον·
πᾶσα γὰρ ἐκ τούτων, Κύρνε, πέλει κακότης. 1175
Εἴ κ' εἴης ἔργων αἰσχροῶν ἀπαθὴς καὶ ἀεργός,
Κύρνε, μεγίστην κεν πείραν ἔχοις ἀρετῆς.
Τολμᾶν χρὴ χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσιν ἦτορ ἔχοντα,
πρὸς δὲ θεῶν αἰτεῖν ἐκλυσιν ἀθανάτων. 1178a
b

1164^d μεν Hi.-Cr. || 1164^{e-h} ~ 415-418 || 1164^g = 1105 |
τ' ἐλθὼν A | μοκλύδωι C H.-W. || 1165 συμμισε A || 1166 Hes. op.
646 εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίῃν τρέφας ἀεσίφρονα θυμόν | ὁδοστυλεῖ A
em. B. || 1169 καχ' ετερείης A, unde καχεταρείης H.-W. || 1170 Ps.-
Hes. scut. 79s μέγ' ἀθανάτους μάκαρας . . . ἥλιτεν Ἀμφιτρυῶν
cf. I 375 || 1171 cf. 591 | ἀρίστην C em. Bekk. || 1171s cf. 895s ||
1172 ἀνθρώπος boni em. B. | cf. Sitz. Jb. 1894, 139 || 1173 Γ 182
δ μ. | κρείσσων] κρέσσων B. || 1174 cf. Sol. 5, 9 τίττει γὰρ κόρος
ἕβριον || 1175 lacunam statuit Cr. 'an τῶν gen. poss.?' Kal.
Friedl. | ἔστι κακὸν δὲ βρ. κ. parenthesin haud inepte interpre-
tatus est H.-W. | eodem cadit 811 || 1176 τούτου Cam. Ahr. ||
1177 εἴ κ' = εἴθε? cf. I 141s | Aesch. Sept. 411 αἰσχροῶν γὰρ
ἀργός || 1178 μεγίστης . . . πείρατ' ci. Hecker, sed cf. 571 | Plat.
Lach. 189^b ἔδωκας σαντοῦ πείραν ἀρετῆς || 1178^{a,b} ~ 555s

- Κύρνε, θεοὺς αἰδοῦ καὶ δειδῖναι· τοῦτο γὰρ ἄνδρα
εἴργει μῆθ' ἔρδειν μῆτε λέγειν ἀσεβῆ. 1180
δημοφάγον δὲ τύραννον ὅπως ἐθέλεις κατακλίνει,
οὐ νέμεσις πρὸς θεῶν γίνεται οὐδεμία.
Οὐδένα, Κύρνε, ἀγχαί φασιμβρότου ἡελίοιο
ἄνδρ' ἐφορῶσ', ὡὶ μὴ μῶμος ἐπικρέματα.
Ἀστῶν δ' οὐ δύναμαι γινῶναι νόον ὅτιν' ἔχουσιν· 1184a
οὔτε γὰρ εὖ ἔρδων ἀνδάνω οὔτε κακῶς. b
Νοῦς ἀγαθὸν καὶ γλῶσσα· τὰ δ' ἐν παύροις πέφυκεν 1185
ἀνδράσιν, οἱ τούτων ἀμφοτέρων ταμίαι.
Οὐ τις ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρεῖαν
δυστυχίην, εἰ μὴ μοῖρ' ἐπὶ τέρμα βάλοι.
οὐδ' ἂν δυσφροσύνας, ὅτε δὴ θεὸς ἄλγεα πέμπῃι,
θνητὸς ἀνὴρ δώροισ' ἱλάμενος προφύγοι. 1190
Οὐκ ἔραμαι κλισμῷ βασιλικῷ ἐγκατακεῖσθαι
τεθνεώς, ἀλλὰ τί μοι ζῶντι γένοιτ' ἀγαθόν.
ἀσπάλαθοι δὲ τάπησιν ὁμοῖον στρώμα θανόντι,
τῷ ξύλον οὐ σκληρόν γίνεται, οὐ μαλακόν.
Μή τι θεοὺς ἐπιόρκον ἐπόμενθι· οὐ γὰρ ἀνεκτόν 1195
ἀθανάτους κρῖναι χρεῖος ὀφειλόμενον.

1179s ORIO anthol. 3, 5 p. 45 Schn.

1179 αἰδεῦ Cr. | ρ 188 τὸν αἰδέομαι καὶ δειδῖναι | δειδῖναι Hom. ||
1180 μῆθ' ἔρδειν] μῆτε παθεῖν Oris || 1181 τυραννον A | A 231
δημοβόρος βασιλεὺς | ad κατακλ. cf. Sol. 4, 3 || 1181s aliter indi-
cat 823s || 1182 cf. 170 cum adn. || 1183 β 181 ἀνδρὶς ἡελίοιο |
κ 138 et Hes. theog. 958 φασιμβρότου ἡ. || 1184 cf. H.-W. ad l. ||
1184^{a,b} = 367s || 1185 δ' B. τ' C || 1185s cf. 504ss || 1187 = 727
(οὐδ' ἂν) || 1187s cf. Sol. 22, 9s || 1189 δυσφρ. Hes. theog. 528 Si-
mon. 73 | πέμπει O dett. πέμποι ci. B. (H.-W.) || 1189s quales
fugit Prometheus Hes. theog. 528s || 1190 cf. 1033s cum adn. |
ἱλάμενος B. Hi. βουλόμενος fere C (-λομαι O) def. Kal. | προφύ-
γη A em. Cam. || 1191s cf. 1155s || 1194 τὸ ξ. ἡ σκλ. γ. ἡ μ. C em.
Herm. τῷ ξ. ἡ σκλ. γ. ἡ μαλακόν; Kal. cf. Hi. Jb. 1888, 154
versum seclut H.-W. || 1195 ἐπιόρκος A probat Kal. | K 332
ἐπιόρκον ἐπώμοσε | ἀνυστόν ci. Emp. ad Eur. Heracl. 961 al. ||
1196 A 686 χρεῖος ὀφείλετο

*Ορνιθος φωνήν, Πολυπαῖδην, ὅξυν βοώσης
 ἤκουσ', ἣ τε βροτοῖσ' ἄγγελος ἦλθ' ἀρότου
 ὥραλον· καὶ μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν,
 ὅττι μοι εὐανθεῖς ἄλλοι ἔχουσιν ἀγρούς,
 οὐδὲ μοι ἡμίονοι κυφὸν ἔλκουσιν ἀροτρον
 τῆς ἄλλης ἱμνηστῆς εἵνεκα ναυτιλῆς.

1200

Οὐκ εἴμ', οὐδ' ὅπ' ἐμοῦ κεκλήσεται οὐδ' ἐπὶ τύμβωι
 οἰμωχθεὶς ὑπὸ γῆν εἴσι τύραννος ἀνὴρ.
 οὐδ' ἂν ἐκεῖνος ἐμοῦ τεθνηότος οὗτ' ἀνιῶιτο
 οὐτε κατὰ βλεφάρων θερμὰ βάλοι δάκρυα.

1205

Οὐτε σε κωμάζειν ἀπερύκομεν οὐτε καλοῦμεν·
 ἀργαλέος παρεών, καὶ φίλος, εὖτ' ἂν ἀπῆς.

Αἶθων μὲν γένος εἰμί, πόλιν δ' εὐτείχεα Θήβην
 οἰκῶ πατρώιας γῆς ἀπερυκόμενος.

1210

Μή μ' ἀφελῶς παίζουσα φίλους δένναζε τοκῆς,
 Ἀργυρί· σοὶ μὲν γὰρ δούλιον ἦμαρ ἐπι,
 ἡμῖν δ' ἄλλα μὲν ἐστι, γύναι, κακὰ πόλλ', ἐπεὶ ἐκ γῆς
 φεύγομεν, ἀργαλή δ' οὐκ ἐπι δουλοσύνη,

1197 P 89 δὲ βοήσας || 1197ss cf. Hes. op. 448ss | sim. de vere Alc. 98 || 1198 B 786 ἄ. ἦλθε... *Ιρις sim. al. || 1198s Hes. op. 616s ἀρότου μεμνημένος εἶναι ὥραλον || 1199 at N 282 ἐν... κραδίη... στέργοισι πατάσσει Pind. fr. 123 μέλαινα κραδίη cf. A 103 φρένες ἀμφιμέλαιναν || 1200 εὐανθέας Hi.-Cr. || 1201 ἡνίοχοι A | κυφόν... ἀροτρον cf. IG 14, 2012, 4 || 1202 τῆς μάλα μισητῆς Hertzberg Cr. sed ἄλλως 'malae' optime de navigatione, i. de poetae exilio τῆς ἄλλως (i. 'temere') μν. Lav. Homeri ἄλοχος μνηστῆς contulit Allen³ 242 μνηστῆς ad μνάσμαι traxit Liddell-Scott-Jones vol. 2 p. 2 μυσσῆς ci. Kal. alii alia tentaverunt | Hes. op. 618 εἰ δὲ σε ναυτιλῆς δυσπεμφέλον ἱμερος αἰρεῖ || 1203ss re-miniscere epitaphii Enniani || 1203 κεκλαύσεται ci. Br. | οὐδεὶς οὐδ' ὅπ' ἐ. κεκλαύσεται ci. Hi. Jb. 1888, 155 || 1203. 1205 ἐμεῦ Cr. || 1205 τεθνηότος boni || 1206 δάκρυα θερμὰ βάλοι ci. Passow probat H.-W. | δ 114 δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε P 437s δάκρυα... θερμὰ κατὰ βλεφάρων... ὅς ἐστι || 1207 καλεῖται Hi.-Cr. || 1208 ἀργαλέος ci. B. | γὰρ ἐὼν C em. Cam. | cf. Hi. Jb. 1886, 64 || 1209 Ἄων Wil.¹ Αἶθων ci. Kal. ex 1216 | O 57 πόλιν εὐτείχεα || 1210 οἰκῶ πατρώιας Hi.-Cr. || 1211 ad ἀφ. Solonem ap. Polluc. 1, 29 cont. Wil.¹ | παίζουσα A κλῆζουσα ci. Boelte i. sine patris nomine, ut servum decet. cf. Arist. rep. Athen. 21, 4 Wil. Ar. u. Ath. 2, 169, 1 H. Frän. Gl. 14 (1925), 2 || 1212 σοὶ dett. σν AO | δ. ἦ. Hom.

οὐδ' ἡμᾶς περναῖσι πόλις γε μὲν ἔστι καὶ ἡμῖν
 καλὴ Ληθαίωι κεκλιμένη πεδίωι.

1215

Μήποτε παρ' κλαίοντα καθεζόμενοι γελᾶσωμεν
 τοῖσ' αὐτῶν ἀγαθοῖς, Κύρην, ἐπιτερόμενοι.

Ἐχθρὸν μὲν χαλεπὸν καὶ δυσμενεῖ ἐξαπατήσαι,
 Κύρνε· φίλον δὲ φίλῳ ῥαῖδιον ἐξαπατᾶν.

1220

Πολλὰ φέρειν εἰώθε λόγος θνητοῖσι βροτοῖσιν
 πταίσματα τῆς γνώμης, Κύρνε, ταράσσομένης.

Οὐδὲν, Κύρην, ὀργῆς ἀδικώτερον, ἢ τὸν ἔχοντα
 πημαίνει θυμῷ δειλὰ χαριζομένη.

Οὐδὲν, Κύρην, ἀγαθῆς γλυκερώτερόν ἐστι γυναικός.
 μάρτυς ἐγώ, σὺ δ' ἐμοὶ γίνου ἀληθοσύνης.

1225

1226

Ἦδη γὰρ με κέκληκε θαλάσσιος οἶκαδε νεκρός
 τεθνηκῶς ζωῶι φθεγγόμενος στόματι.

1229

1230

1221—1226 servavit Stob. 3, 8 (π. δειλίας), p. 342 H. [SMA] Θεόγνιδος· [1221. 2] 3, 20 (π. ὀργῆς), 1 p. 539 H. [SMA] Θεόγνιδος· [1223. 4] 4, 22 (π. γάμον), 5 p. 495 H. [SMA] Θεόγνιδος· [1225. 6] || 1229s debentur ATHEN. 10, 457^a.^b τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Θεόγνιδος τοῦ ποιητοῦ· [1229s] σημαίνει γὰρ κόχλον

1215 οὐδ' Bekk. οὐδ' C | ἡμέας Hi.-Cr. | ut patris nomen, ita oppidi homini libero proprium est (Boelte) || 1216 ποταμῶι ci. Br., sed cf. Kern Inser. Magnes. testim. VIII nr. XV || 1217s aliter sensit 1041s || 1218 αὐτῶν C (H.-W.) || 1219 δυσμενῆ C em. B. dubitat Friedl. | cf. Hi. Jb. 1888, 156 || 1219s cf. 1091ss || 1220 ῥαῖδιον B. || 1221 λόγος] δέος ci. B. φόβος Heimsoeth || 1222 πταίσματα ci. Allen⁶ || 1224 cf. Pind. fr. 127 Bacch. fr. 20 B, 20 || 1226 δέ μοι Stob. MA δέ μου B expl. Br. | γίνου Cr. || 1227s = Mimn. 8 || 1229s cf. Cleobul. 3 Hesych. s. κόχλος || 1230 sim. cadunt Simm. A. P. 7, 193 adesp. A. P. 5, 135. 7, 12 al. (Kaegi 80)

[fragm. sedis incertae legisti v. 25 adnot.]

ΕΛΕΓΕΙΩΝ Β

- Σχέτλι' Ἔρωσ, μανίαι σε τιθηνήσαντο λαβοῦσαι·
 ἐκ σέθεν ὤλετο μὲν Ἴλιον ἀκρόπολις,
 ὤλετο δ' Αἰγείδης Θησεὺς μέγας, ὤλετο δ' Αἴας
 ἐσθλὸς Οἰλιάδης σῆσιν ἀτασθαλίαις.
- 5 ὦ παῖ, ἄκουσον ἐμεῦ δαμάσας φρένας· οὗ τοι ἀπειθῇ 1235
 μῦθον ἐρῶ τῇ σῇ καρδίῃ οὐδ' ἄχαριν.
 ἀλλὰ τλήθι νόωι συνιεῖν ἔπος· οὗ τοι ἀνάγκη
 τοῦθ' ἔρδειν, ὃ τί σοι μὴ καταθύμιον ᾔη.
- Μήποτε τὸν παρεόντα μεθεῖς φίλον ἄλλον ἐρεῦνα 1238 a
 10 δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος· b
 πολλάκι τοι παρ' ἐμοὶ κατὰ σοῦ λέξουσι μάταια
 καὶ παρὰ σοὶ κατ' ἐμοῦ· τῶν δὲ σὺ μὴ ξυνίει.
- Χαιρήσεις τῇ πρόσθε παροιχομένῃ φιλότῃ, 1239
 τῆς γὰρ ἐπερχομένης οὐκέτ' ἔσσι ταμίης.
- 15 Δὴν δὴ καὶ φίλοι ὤμεν· ἔπειτ' ἄλλοισιν ὀμίλει
 ἦθος ἔχων δόλιον, πίστιος ἀντίτυπον.
- Οὐποθ' ὕδωρ καὶ πῦρ συμμειξεται· οὐδέ ποθ' ἡμεῖς 1245
 πιστοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ φίλοι ἐσσύμεθα.
- Φρόντισον ἔχθος ἐμὸν καὶ ὑπέρβασιν, ἴσθι δὲ θυμῶι,
 20 ὥς σ' ἐφ' ἀμαρτωλῇ τέλλομαι ὥς δύναματ.
- Παῖ, σὺ μὲν αὖθ', ὥς ἵππος, ἐπεὶ κριθῶν ἐκορέσθης,
 αὐθις ἐπὶ σταθμοῦς ἤλυθες ἡμετέρους 1250

1231ss ~ 1-18 et 1235ss ~ 19-38 contulit Jac., qui H.-W. secutus Ap.Rhod. 4, 445ss (σχέτλιος Ἔρωσ) huc spectasse censet || 1231 Μανίαι Jac. | Soph. Oed. Col. 1050s Πόντιαι σεμνά τιθηνονται τέλη θνατοῖσιν cont. Kern || 1233 A 265 Θ. Αἰγ. || 1233s cf. a 7 || 1236 κραδίη A em. Bekk. || 1237 συνιδεῖν A em. Lachm. || 1237s cf. 1095s || 1238 = 1086 | χ 392 ἔπος εἴπωμι τό μοι καταθύμιόν ἐστιν. cf. 1283 || 1238a, b = 1151s || 1240 ξυνίει A (H.-W.) || 1242 τῆς δὲ παρερχομένης A (H.-W.) em. B. | sim. cadit 504 | cf. Alc. 19 || 1243 ~ 597 | ὀμίλει ci. Bekk. || 1244 πιστεως A πίστεως Bekk. H.-W. || 1246 ἐπ' A ἔτ' Bekk. H.-W. || 1247 εχθρός A em. Bekk. | cf. 1015 || 1249ss cf. 257ss 1267ss Z 506 Anacr. 4. 88 || 1249 αὐτως A (H.-W.) αὐθ' ὥς Emp.

- ἡνίοχον τε ποθῶν ἀγαθὸν λειμῶνά τε καλὸν
 κρήνην τε ψυχρὴν ἄλσά τε σκιερὰ.
- 25 Ὀλβιος, ὦ παῖδές τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
 θηρευταὶ τε κύνες καὶ ξένοι ἄλλοδαποί.
- Ὅστις μὴ παῖδάς τε φιλεῖ καὶ μώνυχας ἵππους 1255
 καὶ κύνας, οὐποτέ οἱ θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ.
- ὦ παῖ, κιλλούροισι πολυπλάγκτοισιν ὁμοῖος
 30 ὄργην, ἄλλοτε τοῖς, ἄλλοτε τοῖς φίλος εἶ.
- ὦ παῖ, τὴν μορφήν μὲν ἔφνυς καλός, ἀλλ' ἐπικεῖται 1260
 καρτερὸς ἀγνώμων σῇ κεφαλῇ στέφανος·
 ἱκτίνον γὰρ ἔχεις ἀγχιστροφόν ἐν φρεσὶν ἦθος
 ἄλλων ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.
- 35 ὦ παῖ, ὃς εὖ ἔρδοντι κακὴν ἀπέδωκας ἀμοιβήν,
 οὐδέ τις ἀντ' ἀγαθῶν ἔστι χάρις παρὰ σοί·
 οὐδὲν πῶ μ' ὦνησας· ἐγὼ δὲ σε πολλάκις ἦδη 1265
 εὖ ἔρδων αἰδοῦς οὐδεμιῆς ἔτυχον.
- Παῖς τε καὶ ἵππος ὁμοῖον ἔχει νόον· οὔτε γὰρ ἵππος
 40 ἡνίοχον κλαίει κείμενον ἐν κονίῃ,
 ἀλλὰ τὸν ὑστερον ἄνδρα φέρει κριθαῖσι κορεσθεῖς·
 ὥς δ' αὖτως καὶ παῖς τὸν παρεόντα φιλεῖ. 1270
- ὦ παῖ, μαργυσίνῃσ' ἀπὸ μὲν νόον ὠλεσας ἐσθλόν,
 αἰσχύνῃ δὲ φίλοις ἡμετέροισ' ἐγένου,
 45 ἄμμε δ' ἀνέψυξας μικρὸν χρόνον· ἐκ δὲ θυελλῶν
 ἦκά γ' ἐνωρμίσθην νυκτὸς ἐπειγόμενος.

1252 ἄλσος A || 1253s = Sol. 13 || 1255s cf. 1253s || 1256 x 464s οὐδέ ποθ' ὅμιν θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ cf. 776 || 1257 κινδύνουσι A em. Herw. ad Ael. nat. an. 12, 9 δὲ ἱκτίνουσι Welck. B. Hi. H.-W. (hic om. δὲ) ex 1261 | ὁμοῖοι ci. Wil. Hi. || 1257s cf. 213ss 1071ss || 1258 τοῖσι φιλεῖν (φίλην Herm. Ahr. φίλει B. 4 πελάς H.-W.) A em. Carrière || 1260 ἀγνοιῶν ci. Kukula perperam || 1261 cf. 1302 || 1262 ~ 1152 (ubi δειλῶν). 1238b || 1263ss cf. 105. 108. 253s 368s Pohl. 425, 1 || 1263 cf. Eur. Or. 466s οἷς ἀπέδωκε ἀμοιβὰς σὺ καλὰς || 1264 cf. 1340 || 1266 cf. 253 || 1267ss ad syntaxin contulit H.-W. 1157ss, ad rem legas 257ss 1249ss || 1268 Π 471 κείτο ... ἐν κονίῃσιν P 427s ἡνίοχοιο ἐν κονίῃσι πεσόντος || 1269s cf. 1249 || 1270 idem exordium 1159 | eodem cadit 1368 || 1271 cf. 1301 | μὲν Bekk. μεν A || 1273 θελλῶν A

Ὁραῖος καὶ Ἔρως ἐπιτέλλεται, ἥνικα περ γῆ
 1275 ἄνθεσιν εἰαρινοῖς θάλλει ἀεζομένη.
 τῆμος Ἔρως προλιπὼν Κύπρον, περικαλλέα νῆσον.
 50 εἶσιν ἐπ' ἀνθρώπους σπέρμα φέρων κατὰ γῆς.
 Ὅστις σοι βούλευσεν ἐμεῦ πέρι, καὶ σ' ἐκέλευσεν
 1278a οἴχεσθαι προλιπόνθ' ἡμετέρεην φιλήν.
 b
 Νεβρὸν ὑπὲξ ἐλάφοιο λέων ὥς ἀλκι πεποιδιῶς
 c ποσσὶ καταιμάργας αἵματος οὐκ ἔπιον.
 d
 55 Οὐκ ἐθέλω σε κακῶς ἔρδειν, οὐδ' εἴ μοι ἄμεινον
 πρὸς θεῶν ἀθανάτων ἔσσεται, ὦ καλὲ παῖ.
 1280 οὐ γὰρ ἁμαρτωλαῖσιν ἐπὶ σμικραῖσι κἀθημαι.
 τῶν δὲ καλῶν παίδων οὐτις ἔτ' οὐκ ἀδικῶν.
 ὦ παῖ, μή μ' ἀδίκει — ἔτι σοι καταθύμιος εἶναι
 60 βούλομαι — εὐφροσύνη τοῦτο συνεῖς ἀγαθῆ.
 <οὐ γὰρ τοί με δόλωι> παρελεύσαιο οὐδ' ἀπατήσεις.
 1285 νικήσας γὰρ ἔχεις τὸ πλεόν ἐξοπίσω.
 ἀλλὰ σ' ἐγὼ τρώσω φεύγοντά με, ὥς ποτέ φασιν
 Ἰασίου κόρυνην, παρθένον Ἰασίην,
 65 ὥραϊν περ εἰῶσαν ἀναινομένην γάμον ἀνδρῶν
 φεύγειν· ζωσαμένη δ' ἔργ' ἀτέλεστα τέλει
 1290 πατρός νοσφισθεῖσα δόμων ξανθῇ Ἀταλάντῃ.
 ὠχετο δ' ὑψηλὰς εἰς κορυφὰς ὀρέων

1275ss cf. Ale. 35 Hor. carm. 1, 19, 9ss || 1276 B 89 ἄ. εἰαρι-
 νοῖσιν (Cypr. 2 cf. Rhiani 3, 4) || 1276^{a,b} = 1101s || 1276^{c,d} =
 949s || 1278^o ὑπεξαφοῖο A || 1278^d καταιμάργας A e corr.
 cf. 950 || 1281 cf. 325ss | κἀθημαι rem iudiciale sapere vidit
 Schnw. || 1282 ουτοσε τουτ' αδικων A | em. et expl. Welck. οὐ
 τίσις οὐδ' ἀδικων Boiss. Hi. H.-W. | contulit Allen³ 242 Callim.
 ep. 27, 2 Tib. 1, 9, 4 || 1283 καθύμιος A cf. 1238 cum adn. ||
 1285 < > A man. rec. | ἀπατήσης A (compendio scr.) em. Bekk. ||
 1285s ἀπάτησι νικήσας γ' ἂν ἔχοις Sitz. Hart. (ποτ' ἔχεις), sed
 cf. A 132 οὐ παρελεύσαιο οὐδέ με πείσεις || 1288 Ps.-Arist. pepl. 44
 κόρυς Ἰασίου || 1289s contulit Be. Ar. Lysistr. 785 || 1290ss cf.
 Hes. fr. 21 Rz. ποδώκης δι' Ἀταλάντη ... ἀναίνοτο φύλον ὁμοῖον
 ἀνδρῶν βουλομένη φεύγειν γάμον ἀλφειστῶν || 1290 ζωσαμένη A
 em. Bekk. | -στ' ἐτέλει Blaydes || 1292 Π 297 ὑψηλῆς κορυφῆς
 ὄρεος M 282 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφᾶς

φεύγονσ' ἡμερόεντα γάμον, χρυσῆς Ἀφροδίτης
 70 δῶρα· τέλος δ' ἔγνω καὶ μάλ' ἀναινομένη.
 ὦ παῖ, μή με κακοῖσιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρήνης,
 1295 μηδὲ με σὴ φιλότης δώματα Περσεφόνης
 οἴχηται προφέρουσα· θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν
 βᾶξιν τ' ἀνθρώπων ἥπια νωσάμενος.
 75 ὦ παῖ, μέχρι τίνος με προφύξεαι; ὥς σε διώκων
 δίζημι· ἀλλὰ τί μοι τέρεμα γένοιτο κιχεῖν
 1300 σῆς ὀργῆς. σὺ δὲ μάργον ἔχων καὶ ἀγήνορα θυμὸν
 φεύγεις ἱκτίνου σχέτλιον ἦθος ἔχων.
 ἀλλ' ἐπίμεινον, ἐμοὶ δὲ δίδου χάριν· οὐκέτι δηρὸν
 80 ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεράνου.
 Θυμῶι γνούς, ὅτι παιδείας πολυηράτον ἄνθος
 1305 ὠκύτερον σταδίου, τοῦτο συνεῖς χάλασον
 δεσμοῦ, μή ποτε καὶ σὺ βηῖσαι, ὕβριμε παίδων,
 Κυπρογενοῦς δ' ἔργων ἀντιάσεις χαλεπῶν,
 85 ὥσπερ ἐγὼ νῦν ὦδ' ἐπὶ σοί. σὺ δὲ ταῦτα φύλαξαι,
 μὴ δὲ σε νικήσῃ ἱππαιδαῖδη κακότης.
 1310 Οὐκ ἔλαθες κλέψας, ὦ παῖ· καὶ γὰρ σε διώμμαι·
 τούτοις, οἷσπερ νῦν ἄρθμιος ἦδὲ φίλος

1293 γ. ἰ. Hom. hymn. Ven. 142 | cf. E 429 ἡμερόεντα ... ἔργα
 γάμοιο | eodem cadit Mimn. 1, 1 || 1293s Γ 64 δῶρ' ἐρατὰ ...
 χρυσῆς Ἀφροδίτης || 1295 ~ Ω 568 cf. φ 87 | ὀρεινῆς A em. Bekk.
 Herm. || 1296 eodem cadit 974 || 1297 v 63s θύελλα οἴχοιτο προ-
 φέρουσα κατ' ἡερόεντα κέλευθα cf. Z 346 | Hom. hymn. Ven. 290
 θεῶν δ' ἐπ. μ. ε 146 Διὸς δ' ἐπ. μ. || 1298 βαξ. vox Mimnermi |
 νωσ. Callim. fr. 345 Theocr. 25, 263 || 1299ss cf. Anacr. 4 Hor.
 carm. 4, 10 et Kaegi 26ss 30 Erw. Pfeiffer Virgils Bukolika
 (Stuttg. 1933) 24 || 1301 σηοιοιγ A restituit Herm. | cf. 1271 |
 λ 562 ἀγ. φ. || 1302 φευγοῖς A em. Bekk. | cf. 1261 || 1303 = 309 ἀλλ'
 ἄγε νῦν ἐπίμεινον | A. P. 5, 263, 9 ἀλλὰ κατοικτίρασα δίδου χάριν |
 οὐκέτι δηρὸν Hom. pass. || 1303s cf. 1329. 1331s || 1304 = 1332 |
 cf. 1383 Hom. hymn. 6, 18 ἰοστεράνου Κυθερείης Sol. 7, 4 Κύνρις
 ἰοστ. Theogn. 250 Μουσῶν δῶρα ἰοστεράνων || 1305 cf. 1348 |
 ο 366 ἥβην πολυήρατον (Hom. hymn. Ven. 225) || 1305ss cf. 985s
 A. P. 12, 29, 1s. 30. 31. 35. 39 (Kaegi 20ss) || 1309 οἱ δ' A em.
 Bekk. οἷδ' B. || 1310 παῖδ' ἀδασῇ B. παῖδ' ὅλοη ci. Sitz. ||
 1311 διώμμαι A explic. Herm. || 1312 φίλοις A em. B. | cf. 326

- ἔπλεν — ἐμὴν δὲ μεθ' ἧκας ἀτίμητον φιλότητα —
 90 οὐ μὲν δὴ τούτοις γ' ἦσθα φίλος πρότερον.
 ἀλλ' ἐγὼ ἐκ πάντων σ' ἐδόκουν θήσεσθαι ἐταῖρον
 πιστόν· καὶ δὴ νῦν ἄλλον ἔχοισθα φίλον.
 ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδων κείμε· σὲ δὲ μή τις ἀπάντων
 ἀνθρώπων ἐσορῶν παιδοφιλεῖν ἐθέλοι.
 95 ὦ μοι ἐγὼ δειλός· καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς,
 τοῖσι φίλοις δὲ πόνος δεινὰ παθὼν γενόμην.
 *Ω παῖ, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὰ χάριν ἡμερόεσσαν
 Κύπρις, σὸν δ' εἶδος πᾶσι νέοισι μέλει,
 τῶνδ' ἐπάκουσον ἐπὼν καὶ ἐμὴν χάριν ἔνθεο θυμῶι,
 100 γνούς ἔρος ὥς χαλεπὸν γίνεται ἀνδρὶ φέρειν.
 Κυπρογένῃ, παῦσόν με πόνων, σκέδασον δὲ μερίμνας
 θυμοβόρους, τρέφον δ' αὖθις ἐς εὐφροσύνας·
 μερμήρας δ' ἀπόπανε κακὰς, δὸς δ' εὐφρονη θυμῶι
 μέτρον ἥβης τελέσαντ' ἐργματα σωφροσύνης.
 105 *Ω παῖ, ἕως ἂν ἐχῇς λείαν γέννην, οὐποτε σαίνων
 παύσομαι, οὐδ' εἰ μοι μόρσιμόν ἐστι θανεῖν.
 Σοὶ τε διδοῦν ἔτι καλόν, ἐμοὶ τ' οὐκ αἰσχρὸν ἐρῶντι
 αἰτεῖν· ἀλλὰ γονέων λίσσομαι ἡμετέρων·
 αἰδέο μ', ὦ παῖ, <τήνδε> διδοὺς χάριν, εἰ ποτε καὶ σὺ
 110 ἔξεις Κυπρογενεὺς δῶρον ἰοστεφάνου,

1313 cf. 1151s || 1314 οὐ ... γ' Herm. σν ... τ' A || 1314ss cf. Catull. 72, 1ss || 1315 σήσεσθαι A em. Seidler || 1316 ἔχοισθα A 'habeas tibi' Kal. ἔχεισθα Bekk. | cf. Sapph. 18, 2 || 1317 κειμι A em. Bekk. || 1318 παιδοφιλεῖν A em. Bekk. (ex 1345) παῖδα φιλεῖν Kal. || 1318^{a, b} = 1107s, ubi cf. adn. || 1320 παυσινεοῖσι A, sed cf. Hor. carm. 1.4, 19s quo calet iuventus nunc omnis et mox virgines tepidant || 1321 cf. 1366 | Z 326 ὅλον ... ἔνθεο θυμῶι || 1323 ex. cf. 883 || 1323ss cf. 765ss || 1324 στρέφον A (H.-W.) em. Mey | cf. Sapph. 1, 25s || 1325 cf. 343 cum adn. | Hesych. μερμήραι φροντίδες. βουλαί. μερίμναι | Hes. theog. 55 ἀμπαυμά τε μερμηράων | ευφρόδων A em. Bekk. || 1326 ἥβης μέτρον δ 668 al. | cf. 1119 || 1327 λαν A λείαν Bekk. || 1329 cf. 1303s | διδόντ' A (H.-W.) em. B. διδοῦν' Herm. διδόντι τι H.-W. adn. p. 251 || 1330 Hom. λίσσεσθαι γούνων || 1331 παῖ, <τήνδε> Herm. Wil. παι<δίσκε> D. olim παῖ <κλέ> B. παῖ. <παιδί> (διδ. χ. εἰ ποτε) Kal. alii plura excidisse iudicant || 1331s cf. 1303s || 1332 = 1304 cum adn., seclutit H.-W.

- χρηίζων καὶ ἐπ' ἄλλον ἐλεύσεαι· ἀλλὰ σὲ δαίμων
 δοῖη τῶν αὐτῶν ἀντιτυχεῖν ἐπέων.
 *Ολβιος ὅστις ἐρῶν γυμνάζεται, οἰκαδὲ <δ'> ἐλθὼν
 εὐδεν σὸν καλῶι παιδί πανημέριος.
 115 Οὐκέτ' ἐρῶ παιδός, χαλεπὰς δ' ἀπελάκτισ' ἀνίας
 μόχθους τ' ἀργαλέους ἄσμενος ἐξέφηνον,
 ἐκλέλνμαι δὲ πόθον πρὸς ἐνστεφάνου Κυθρεῖης·
 σοὶ δ', ὦ παῖ, χάρις ἔστ' οὐδεμία πρὸς ἐμοῦ.
 Αἰαῖ, παιδός ἐρῶ ἀπαλόχροος, ὅς με φίλοιον
 120 πᾶσι μάλ' ἐκφαίνει κοῦκ ἐθέλοντος ἐμοῦ.
 τλήσομαι οὐ κρύφας ἀκούσι<α> πολλὰ βίαια·
 οὐ γὰρ ἐπ' αἰκελίωι παιδί δαμείς ἐφάνην.
 Παιδοφιλεῖν δέ τι τερπνόν, ἐπεὶ ποτε καὶ Γανυμήδους
 ἤρατο καὶ Κρονίδης, ἀθανάτων βασιλεύς,
 125 ἀρπάξας δ' ἐς *Ολυμπον ἀνήγαγε καὶ μιν ἔθνηκεν
 δαίμονα παιδείης ἀνθος ἔχοντ' ἑρατόν.
 οὕτω μὴ θαύμαζε, Σιμωνίδη, οὐνεκα κἀγὼ
 ἐξεδάην καλοῦ παιδὸς ἐρωτι δαμείς.
 130 *Ω παῖ, μὴ κώμαζε, γέροντι δὲ πειθεο ἀνδρὶ.
 οὐ τοι κωμάζειν σύμφορον ἀνδρὶ νέωι.
 Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἐστι καὶ ἀρπαλέος καὶ ἀπηγής,
 ὄφρα τέλειος ἔη, Κύρνε, νέοισιν ἔρος·

1333 958 χρηίζων ... ἰκοιο || 1335 cf. 1253. 1375 | suppl. Bekk. H.-W. || 1336 εὐδεν inf. fin. | εὐδεν Bekk. H.-W. || 1339 ἐνστ. K. θ 288 Hom. hymn. Ven. 176 A. P. 5, 87 || 1340 cf. 854. 1264 || 1341 ἀπαλ. παιδ. Meleag. A. P. 12, 133 | ἀπ. Hes. op. 519 Hom. hymn. Ven. 14 || 1343 αεκουσι A em. Welck. et Boiss. || 1344 cf. 1350 || 1344s continuat Kal. || 1345ss Eueno dedit B., cui adsentiantur Jac. Bowra cf. 467ss 667ss || 1345 παιδ. 1318 | δ' ἐτι A expl. Bekk. || 1346 ἤρατο K. Heimsoeth B. ex II 182 Hom. hymn. Ven. 57, obloquitur Croen. conlatis Ditt. Syll.³ 739, 9 IG IV 932, 42 | eodem cadit 1120 || 1348 cf. 1305 A. P. 12, 151, 1 || 1349 ~ 191 | idem Σ. 469. 667 || 1350 ἐξεδάμην A em. Sauppe Cr. ad Ap. Rhod. 4, 1565 | cf. 1344 || 1351 ἀνδρὶ μύθωι ? Kal. cf. 756. 1207s et Aesch. Ag. 750 γέρον λόγος (Croen.) || 1353ss cf. 1369ss | Cygni disticha genuina || 1353 = 301 (cum adn.) cf. Sapph. 137 *Ερος ... γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρπετον Orph. fr. 361 K. A. P. 5, 133 Meleag. A. P. 12, 109. 154. 5, 162 (Kaegi 39) || 1354 τέλειος A em. Bekk.

- ἦν μὲν γὰρ τελέσει, γλυκὺ γίνεται· ἦν δὲ διώκων
μὴ τελέσει, πάντων τοῦτ' ἀνηρότατον. 1355
- 135 Αἰεὶ παιδοφίλησιν ἐπὶ ζυγὸν αὐχένι κεῖται
δύσμορον, ἀργαλέον μνήμα φιλοξενίης.
χρὴ γάρ τοι περὶ παῖδα πονούμενον εἰς φιλότητα
ὥσπερ κληματίνωι χεῖρα πυρὶ προσάγειν. 1360
- Ναῦς πέτερι προσέκυρσας ἐμῆς φιλότητος ἁμαρτῶν,
140 ὦ παῖ, καὶ σαπροῦ πείσματος ἀντελάβου.
Οὐδαμὰ σ' οὐδ' ἀπεὼν δηλήσομαι· οὐδέ με πείσει
οὐδείς ἀνθρώπων, ὥστε με μὴ σε φιλεῖν.
ᾧ παιδων κάλλιστε καὶ ἡμεροέστατε πάντων,
στῆθ' αὐτοῦ καὶ μου παῦρ' ἐπάκουσον ἔπη. 1365
- 145 Παιδὸς τοι χάρις ἐστί· γυναικὶ δὲ πιστὸς ἐταῖρος
οὐδείς, ἀλλ' αἰεὶ τὸν παρεόντα φιλεῖ.
Παιδὸς ἔρωσ καλὸς μὲν ἔχειν, καλὸς δ' ἀποθέσθαι·
πολλὸν δ' εὐρέσθαι ῥήτερον ἢ τελέσαι. 1370
- μυρία δ' ἐξ αὐτοῦ κρέμαται κακά, μυρία δ' ἐσθλά·
150 ἀλλ' ἐν τοι ταῦτ' ἐστι καὶ τις ἔννεστι χάρις.
Οὐδαμὰ πω κατέμενας ἐμὴν χάριν, ἀλλ' ὑπὸ πᾶσαν
αἰεὶ σπονδαίην ἔρχεαι ἀγγελίην.
Ὀλβιος ὅστις παιδὸς ἐρῶν οὐκ οἶδε θάλασσαν,
οὐδέ οἱ ἐν πόντῳ νῆξ ἐπιούσα μέλει. 1375

1365 INSCR. vasculi Tanagraei a. fere 500 a. Chr. ap. Udalric.
Koehler Ath. Mitt. 9 (1884), 1s Kretschmer Griech. Vasensinschr.
p. 86, 54 Wil. SS. 120 Jac. 77 ὁ παιδὸν κάλλιστε

1355 cf. Anacreont. 27 B. || 1356 cf. 124 cum adn. || 1357 cf. γυναι-
κοφίλης (Theocr. 8, 60), παρνοφίλης (A. P. 11, 416) || 1357s cf. 1023s ||
1358 δύσλοπον Ahr. H.-W. | φιλοξ. Bacch. 3, 16 || 1359s sui
iuris esse voluit H.-W. || 1361 eodem cadit 1099, cf. 1379 ||
1361s Ar. vesp. 1341ss contulit Reitz. Epigr. u. Skol. 83, 2 ||
1363 ἀπὸν cf. Benecke | eodem fere cadunt 939 A 648 v 363 ||
1364 idem exordium 902. 973 || 1365 ~ 1117 | cf. Oedipod. fr.
2 K. (1) || 1366 cf. 1321 || 1368 eodem cadit 1270 || 1369ss cf. 1353ss ||
1371s cf. Asclep. A. P. 12, 153 || 1372 ἐντός Kal. | ταῦτ' ἐστι
sanum λέγει Ahr. || 1375 cf. 1335. 1253 Hor. epod. 2, 1. 5 cum
adn. Heinzi

- 155 Καλὸς ἐὼν κακότητι ἴφιμον δειλοῖσιν ὁμιλεῖς
ἀνδράσι καὶ διὰ τοῦτ' αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχεις,
ὦ παῖ· ἐγὼ δ' ἀέκων τῆς σῆς φιλότητος ἁμαρτῶν
ὠνήμην ἔρδων οἶά τ' ἐλεύθερος ὢν. 1380
- Ἄνθρωποι σ' ἐδόκουν χροσῆς παρὰ δῶρον ἔχοντα
160 ἔλθεῖν Κυπρογενοῦς <...
... Κυπρογενοῦς> δῶρον ἰοστεφάνου
γίνεται ἀνθρώποισιν ἔχειν χαλεπώτατον ἄχθος,
ἂν μὴ Κυπρογενὴς δῶι λύσιν ἐκ χαλεπῶν. 1385
- Κυπρογενὲς Κυθέρεια δολοπλόκε, σοὶ τι περισσόν
165 Ζεὺς τόδε τιμήσας δῶρον ἔδωκεν ἔχειν·
δαμναῖς [δ'] ἀνθρώπων πυκινὰς φρένας, οὐ δέ τις ἔστιν
οὕτως ἴφθιμος καὶ σοφὸς ὥστε φυγεῖν.

1377 φιμον A φρενῶν Haupt φίλων Bekk. φιλῶν (φύλων) D. ||
1377s cf. 31s 597s || 1378 eodem fere cadit 546 || 1379 sim. cadunt
1099. 1361 || 1381s duo disticha temere coaluisse vidit Bekk.,
qui idem iteravit Κυπρογενοῦς ex 1304. 1382, negat Kal., qui
conectit K., δ. ἰοστεφάνου. ceterum v. 1304 adn. || 1384 eodem
cadit 295 || 1385 an A ἦν Schnw. || 1386 κυθέρεια A em. Bekk. |
Sapph. 1, 1s Ἀφρόδιτα ... δολοπλόκε | sim. cadit 769 || 1386s cf.
Hes. theog. 399s || 1388s spectant prooemium (1231ss 1235ss) ||
1388 δ' del. Hart. | Ξ 294 πυκ. φρ. | idem fere de Cupidine
Hes. theog. 122

ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΑ

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ

Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεούς, νόμοι ὥς διάκειται,
τίμα καὶ σέβου δοκον. ἔπειθ' ἥρωες ἀγανούς
τούς τε καταχθονίους σέβε δαίμονας ἔννομα ῥέζων
σοὺς τε γονεῖς τίμα τούς τ' ἄγχιστ' ἐγγεγαῶτας.
τῶν δ' ἄλλων ἀρετῇ ποιεῦ φίλον ὅστις ἄριστος.

1s IAMBL. vit. Pyth. 144 περί δὲ τοὺς δοκούς εὐλαβῶς οὕτως
διέκειντο πάντες οἱ Πυθαγόρειοι μεμνημένοι τῆς Πυθαγόρου ὑπο-
θήκης τῆς [1. 2] | PROCL. in Tim. I 203, 24 D. ὥσπερ εἰδῶθαι
λέγεσθαι παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις τό· ἀθανάτους—τίμα || 4 STOB.
4, 5 (ὅτι χρητὸς τὸν γονεῖς κτλ.), 11 p. 621 H. [SMA] Πυθαγό-
ρου ἐκ τῶν Χρυσῶν ἐπῶν.

de editione a P. C. van der Horst curata v. praefationis
p. IV. cf. quoque Fabre d' Olivet I versi d'oro con esame,
spiegazione e sviluppo Bari 1931 | tit. πυθαγορικά χρυσὰ ἐπη M
rubro π. ἐπη τὰ οὕτως ἐπικαλούμενα χρυσὰ στοιχειωσιν περιέχον-
τα τῆς τελειότητος τῶν πυθαγορείων φιλοσοφίας V | adde S. Lind-
stam Eranos 29 (1931), 146ss Cod. Upsaliens. Graec. 21 s. XV/XVI
fol. 29s (U), qui exhibet textum (Χρυσὰ ἐπη τοῦ Πυθαγόρου) et
Πυθαγορικῶν χρυσῶν ἐπῶν φράσις (idem quod cod. Bodl. auct.
F 6, 26 = Codic. misc. I 20) G. Vollgraff Mn. 60 (1932), 435s |
Iamblichum et Alciphronem (3, 55, 7) primos Χρ. ἔ. titulo usos
esse recte statuit Nauck p. 219ss cf. Lucr. 3, 12 aurea dicta
(Epicuri) Cic. off. 3, 70 illa aurea (verba), veteris cuiusdam for-
mulae, sed accuratius Chalcid. ad v. 70s Aurei versus || 1ss cf.
Ps.-Phocyl. 8 cum adn. Plat. rep. 3, 392a περί... θεῶν... καὶ
περί δαιμόνων τε καὶ ἡρώων καὶ τῶν ἐν Αἴδου | adde Diog. Laert.
8, 23 de Triptolemi praeceptis primis Xenocr. fr. 98 H. (Kern)
Iambl. v. P. 31 || 4 Ps.-Hes. scut. 20 τῶς γὰρ οἱ διέκειτο | Herod.
9, 26 ἐπὶ διακειμένοις | διάκειται Arceus διάκεινται G || 2 Eur.
Suppl. 594s τοὺς θεοὺς ἔχειν, ὅσοι δέκην σέβονται Plat. leg. 6, 777d
ὁ φύσει... σέβον τὴν δέκην || 3 ad κ. δ. cf. A. P. 7, 333, 1 | E 403
αἰσῶτα ῥέζων Hom. epigr. 15, 23 αἰσῶτα ῥέζειν || 4 σοὺς τε UV
dett. Hierocl. lemm. Stob. SA (cf. Ps.-Phocyl. 8) τοὺς τε M Hie-
rocl. comm. (?) Stob. M | Herod. 5, 79 τῶν ἀγχιστὰ δέσονται | ἐγγε-
γαῶτας Hierocl. V lemm. et comm. (οἱ ἀγχιστεῖς· οἱ ἐγγύτατα τῶν
γονέων ὄντες) ἐγγε- V ἐγγ- M (κ e corr.) dett. Stob. || ἀρεστὸς V
(errore) | Hom. Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος

πραεσί δ' εἶκε λόγοισ' ἐργοισί τ' ἐπωφελίμοισι.
μὴ δ' ἐχθαίρε φίλον σὸν ἁμαρτάδος εἵνεκα μικρῆς,
ὄφρα δύνῃ· δύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι ναίει.

Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι, κρατεῖν δ' εἰθίλῃς τῶνδε,
γαστροὺς μὲν πρῶτιστα καὶ ὕπνου λαγνείης τε
καὶ θυμοῦ. προήξῃς δ' αἰσχρὸν ποτε μῆτε μετ' ἄλλου
μῆτ' ἰδίῃ· πάντων δὲ μάλιστ' αἰσχύνειο σαντόν.
εἰτα δικαιοσύνην ἀσκεῖν ἐργοῖς τε λόγοις τε,
μὴ δ' ἀλογίστως σαντόν ἔχειν περὶ μηδὲν ἐθιζε,
ἀλλὰ γνῶθι μὲν, ὥς θανέειν πέπρωται ἅπασιν,
χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτᾶσθαι φιλεῖ, ἄλλοτ' δλέσθαι.

7s SIMPLIC. in Epict. 30 p. 328 Schw. πευθόμενον τῷ χρυσῷ
ὄντως ἐκείνῳ παραγγέλματι· μὴ δ'—δύνῃ || 8 GENES. hist.
reg. p. 89, 19 ed. Bonn. τῆς ἀνάγκης κορυφουμένης, ἐπεὶ περ
'δύναμις ἂ. ἐγγ. v.' || 9—16 STOB. 3, 1 (π. ἀρετῆς), 11 p. 6 H. [M]
Πυθαγόρου· κρατεῖν δὲ εἰθίλῃς κτλ. || 9s AMMON. in Porphyrt.
isagog. p. 15, 17 Busse καὶ γὰρ καὶ ὁ ἡθικός νόμος τίθησιν ἐαν-
τῷ, ὅταν λέγῃ· κρατεῖν δ' εἰθίλῃς—ὑπνὸν καὶ φιλότῃτος ||
11s HIEROCL. comm. 13 p. 447M. προήξῃς δ'—σαντόν || 12 GALEN.
π. διαγνώσεως καὶ θεραπείας τῶν ἐν τῇ ἐκείστῃ ψυχῇ ἰδίων παθῶν
5 vol. 5, 26 K. σὺ δὲ σαντόν αἰδοῦ μάλιστα πευθόμενος τῷ φάντι·
πάντων—σαντόν | STOB.² 3, 24 (π. τοῦ συνεδέστος), 2 p. 601
H. [SMA Mac.] Πυθαγόρου· π.—σ. | ELLIEN proleg. philos. 12
p. 34, 10 Busse ἡνέκα ἐπαύδωμεν ἐαντοῖς τὰ τῷ ὄντι Χρυσὰ ἐπη
Πυθαγόρου τό· π.—σ.

6 πράξειν εἶχε U | Plat. leg. 10, 888a ἐν πράξει λόγοις... νουδετῶν |
ἐπωφελίμοισι V dett. Hierocl. lemm. et comm. (ἐπ' ὀφείλει τῇ
ἡμετέρῳ πράττονσιν) || 7 ἐχθαίρε V | Phot. lex. p. 88, 2 Reitz.
ἁμαρτάδα Ἡρόδοτος [1, 91] καὶ οἱ ἄλλοι Ἰωνες | μικρᾶς M dett.
Simpl. | cf. Iambl. v. P. 232 (p. 124, 25s Deu.) || 8 ἐγγ. v. Hes.
op. 288 | Chaerem. fr. 18 p. 788 N.² contulit Nauck || 9 τ. μ. σὺ.
ζ. = Theogn. 31 | ad κ. cf. 49 | εἰθ. reit 35, sed cf. Stob. ||
10s cf. Tim. Loc. 102^a. 103^a || 10 μὲν om. Stob. || 11s ad rem
cf. Ps.-Phocyl. 76 Democ. 84 Die.-Kr.⁵ Musonium Demogritum
Theophrastum Catonem ap. Stob. 3, 31, 6ss || 11 προήξῃς dett.
Stob. || 12 μῆτ' αὐτός Stob.¹ | δὲ] δὴ Stob.² SM^dA | αἰσχύναιο M
dett. || 13 Herod. 1, 96 δικαιοσύνην... ἥσκει | cf. Plat. Gorg.
527^a Iambl. v. P. 167 | ἀσκεῖ dett. pauci Hierocl. comm. p. 435
Stob. | ἐργοῖς τε καὶ λόγοις Plat. || 14ss cf. Nauck p. 211s || 14 ἀλο-
γιστον M | παρὰ M | ad rem cf. 27, 39 | Plat. Tim. 87^c τὰ δὲ...
μέγιστα ἀλογίστως ἔχομεν || 15s cf. Ps.-Phocyl. 109 || 15 Γ 309
θανάτου τέλος πεπρωμένον ἐστίν || 16 φιλεῖ M dett. | ἄλλοτε δ' M
Stob. | cf. Ps.-Phocyl. 27 cum adn.

ὅσα δὲ δαιμονίαισι τύχαις βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσιν,
 ἦν ἂν μοῖραν ἔχῃς, ταύτην φέρε μὴ δ' ἀγανάκει.
 ἰᾶσθαι δὲ πρέπει καθ' ὅσον δύνῃ, ὧδε δὲ φράζων.
 οὐ πάνν τοις ἀγαθοῖς τούτων πολὺ Μοῖρα δίδωσιν.

Πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δειλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
 προσπίπτουσ', ὧν μὴτ' ἐκπλήσσοο μὴτ' ἄρ' εἰσῆς
 εἴργεσθαι σαντόν. ψεῦδος δ' ἦν πέρ τι λέγεται,
 πράως εἶχ'. δὲ δὲ τοι ἐρέω, ἐπὶ παντὶ τελείσθω.
 μηδεὶς μὴτε λόγῳ σε παρείπημι μὴτε τι ἔργῳ
 πρῆξαι μὴδ' εἰπεῖν, δὲ τί τοι μὴ βέλτερόν ἐστιν.

Βουλεύου δὲ πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μωρὰ πέληται.
 δειλοῦ τοι πράσσειν τε λέγειν τ' ἀνόητα πρὸς ἀνδρός.
 ἀλλὰ τὰδ' ἐκτελέειν, ἃ σε μὴ μετέπειτ' ἀνήσει.
 πρᾶσσε δὲ μηδὲν τῶν μὴ ἐπίστασαι, ἀλλὰ διδάσκου

17s PLVT. consol. ad Apoll. 29 p. 116^e καλῶς δ' οἱ Πυθαγό-
 ρεῖοι παρεκελεύσαντο λέγοντες· | Ps.-PLVT. vit. Hom. 153 p. 424
 Bern. παρὰ τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ Πυθαγορικόν· | Stob. 4, 44 (ὅτι δεῖ
 γενναίως φέρειν τὰ προσπίπτοντα κτλ.), 17 p. 962 H. [SMA] Πυ-
 θαγόρου· || 21—26. 39 Stob. 3, 3 (π. φρονήσεως), 21 p. 199 H. [MA
 Tr.] Πυθαγόρου ἐκ τῶν Χρυσῶν ἐπῶν (ἐκ τ. Χρ. ἐπ. om. Tr.)· ||
 25s Hierocl. comm. 18 p. 459 M. || 29 Hierocl. comm. 18 p. 459 M.

17s cf. Iambl. v. P. 145 || 17 δὲ M dett. Stob. C Plut. τε UV
 Hierocl. Ps.-Plut. | δαιμονίῃσι Plut. | Plat. Hipp. mai. 304^b ἐμὲ
 δὲ δαιμονία τις τύχη... κατέχει | α 34 ἐπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν ||
 18 ὧν M dett. Hierocl. Stob. | ἔλῃς M dett. Stob. | ταύτην V Hierocl.
 lemm. Stob. πράως M dett. Hier. comm. p. 442. 445 καλῶς Hier.
 p. 438. 441 | φέρε Plut. | Plat. Phaed. 69^d οὐ χαλεπῶς φέρω
 οὐδ' ἄν. || 20 μοῖρα Horst || 21 λόγοι om. V | Hes. fr. 164 Rz. δειλῶν
 τε καὶ ἐσθλῶν τέκμαρ ἐραργές || 21s Polyb. 4, 85, 5 ὅταν δὲ κατὰ τινος
 τῶν φίλων... προσπέσῃ τις αὐτῷ λόγος | Plat. rep. 4, 436^e οὐδὲν
 ... ἡμᾶς τῶν τοιούτων λεγόμενον ἐκπλήξῃ || 22 ἐκπλήσσοο M ||
 23 ὄργεσθαι M | δ' ἦν πέρ τι | δῆν (ἦν) τί σοι Stob. M^d Tr. δ' ἂν τι
 σοι Stob. A δ' ἂν σοι τι Gesn. | γένηται Stob. || 24 εἶχ' V eike
 Hierocl. lemm. et comm. Stob. C ἴσχι' M εἶχ' et ἴσχ' dett. |
 B 257 ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἐστί | πᾶσι Stob. ||
 25 λόγος M dett. | παρείπη M | Z 337 με παρείπουσ'... μαλακοῖς
 ἐπέεσσιν | μηδὲ τι Stob. A μὴ τέ τοι Monac. 476 | ἔργον M || 26 πρῆ-
 ξες M πράξαι Stob. M^d A | τοι μὴ om. Stob. A μὴ om. Stob. M^d |
 βέλτ. ε. Hom. || 27 cf. 14. 39 | πῶς M || 27ss de versibus a Stob.
 omissis cf. Hense l. c. || 28 πρῆσσειν M dett. || 29ss cf. Ps.-Isocr. ad
 Demonic. p. 12^b (Horst) || 29 ἀνύσῃ V Hierocl. lemm. et p. 459 M.
 (C) an recte (cf. 34. 39) ? || 30 πρῆσσε M dett. | μηδὲν ὧν V μηδὲ ἐν
 ὧν M dett. em. Mull. Nauck cum paucis dett. (U) | διδάσκου M dett.

ὅσα χρεῶν, καὶ τερπνότατον βίον ὧδε διάξεις.
 οὐ δ' ὕγίειας τῆς περὶ σῶμ' ἀμέλειαν ἔχειν χορή,
 ἀλλὰ ποτοῦ τε μέτρον καὶ σίτου γυμνασίων τε
 ποιεῖσθαι. μέτρον δὲ λέγω τὸδ', δὲ μὴ σ' ἀνῆσει.
 εἰθίζον δὲ δαίταν ἔχειν καθάρειον ἄθρυπτον
 καὶ πεφύλαξο τοιαῦτα ποιεῖν, ὅποσα φθόνον ἴσχει.
 μὴ δαπανᾶν παρὰ καιρὸν ὅποια καλῶν ἀδαήμων
 μὴδ' ἀνελεύθερος ἴσθι. μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον.
 πρᾶσσε δὲ ταῦθ', ἃ σε μὴ βλάψει, λόγισαι δὲ πρὸ ἔργου.

32—35 Stob. 4, 37 (π. ὕγίειας κτλ.), 1 p. 877 H. [SMA]
 Πυθαγόρου· || 34 Hierocl. comm. 18 p. 459 M. μέτρον
 κτλ. || 37s Stob. 3, 15 (π. ἀσωτίας), 7 p. 477 H. [SMA Mac.]
 Πυθαγόρου·

31 Plat. Epin. 986^e ἄριστα... ἐδνχέστατά τε διάξεν τὸν βίον |
 διάξης M || 32ss cf. Iambl. v. P. 97 || 32 ὕγίειας Stob. C ὕγίειης M
 dett. Horst | περὶ | κατὰ SMA (+τὸ Tr.) || 33 σίτου M dett. || 33s τε
 π.] πεποιῆσθαι Stob. A | cf. Ps.-Phocyl. 68s Ps.-Plat. Anter. 134^e
 τὰ μέτρα γυμνάσια τὴν εὐεξίαν ἐμπαινεῖν τοῖς ἀνθρώποις Iambl.
 v. P. 163 || 34 τὸδ' | τοῦτο Stob. A τοῦδ' Stob. M | ἀνύσῃ V dett.
 Hierocl. lemm. et p. 459 (C) Stob. A vide an recte | cf. 29. 39 ||
 35 εἰθίζον M ἐθίζον Stob. E ἐθνίζον Stob. M ἐθίζουσαν Stob. A |
 ἔχειν Stob. M | καθάρειον Stob. C | Athen. 3, 74^d ἡ συνή... ἡγε-
 μῶν τοῦ καθάρειον βίον τοῖς ἀνθρώποις ἐγένετο | ἄθρυπτον M |
 Plut. apophth. 17 p. 180^e ἀθρυπτικῶς διατρωμένον καὶ ἀσθητῶς.
 cf. eiusdem consol. ad Apoll. 5 p. 609^e ἀθρυπταί τῇ περὶ δαίταν ||
 36 καὶ τις φύλαξο πράττειν ταῦθ' ὅτι ὅσα φθ. ἴ. M | τοιαῦτα
 Monac. 476 dett. alii Hierocl. lemm. et p. 458 M. ταῦτα V γε
 ταῦτα dett. || 37 δαπανῶν V dett. Hierocl. Horst δαπάνα Cob. |
 ὅποια καλῶν ἀδαήμων] ἀπειροκάλως ἐνὶ ἡμῶν Stob. C ἀπ. ἀνοή-
 μων ci. Buech. ἀπειροκάλως glossema dictionis καλῶν ἀδαή-
 μων putat fuisse Hense | ἀπειρ. vox Platonica | μ 208 κακῶν
 ἀδαήμονες || 37s cf. Ps.-Phocyl. 81s Iambl. v. P. 169 || 37ss inter-
 dicta multa exhibet Hes. op. 707ss (Kern) || 38 Plat. rep. 6,
 486^b δὲ κόσμος καὶ μὴ φιλοχρήματος μὴδ' ἀνελεύθερος | ad μέτρον
 δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον cf. Theanus epist. ap. Herch. p. 606, 27
 καὶ ἐπὶ τοῦτο δεῖ νοεῖν, μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον et Ps.-Phocyl.
 36 cum adn. et 137; praeterea v. Theogn. 401 cum adn. ||
 39 πρῆσσε M | ταῦτα V Stob. M^d Tr. | ἃ σε μὴ M dett. Hierocl.
 comm. Stob. C ἃ μὴ σε V dett. Hierocl. lemm. Stob. Tr. |
 βλάπτει V dett. Hierocl. lemm. et comm. (cf. 29. 34) βλάπτει
 Stob. M^d A βλάπτει Tr. | λόγισαι M | cf. 14. 27 | add. MU e Por-
 phyr. vit. Pyth. (40) πρῶτα μὲν ἐξ ὑπνοιο μελίφρονος ἐξυπνασας
 εὐ μάλα πωπνέειν (πωπνέειν vel μάλ' ὀπνέειν Mull. Nauck) ὅσ'
 ἐν ἡματι ἔργα τελέσεις· cf. Pyth. vers. V p. 230 Nauck

Μή δ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι προσδέξασθαι, 40
πρὶν τῶν ἡμερῶν ἔργων τρεῖς ἑκαστον ἐπελθεῖν·
'πῆν παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθ
ἀρξάμενος δ' ἀπὸ πρώτου ἐπέξειθι καὶ μετέπειτα
δειλὰ μὲν ἐκπρήξας ἐπιπλήσσο, χρηστὰ δὲ τέρπειν.

40-44 HIEROCL. comm. 19 p. 460 M. | ARRIAN. dissert. 3, 10, 2 p. 263s Sch. ἑκαστον δόγματος ὅταν ἡ χρῆσι παρῇ, πρόχειρον αὐτὸ ἔχειν δεῖ· ἐπ' ἀρίστοι τὰ περὶ ἀρίστον... ἐν κοίτῃ τὰ περὶ κοίτης· cf. 24, 6, 32ss p. 415 Sch. | AMMON. in Porphyr. isagog. p. 15, 23 Busse καὶ δικάζει (ὁ ἡθικός) δ' εαυτὸν, ὅτε φησὶν· || 40-42. 44 ELIAS proleg. philos. p. 34, 17 Busse ἡνίκα πάλιν ἐπαύδωμεν εαυτοῖς τὰ αὐτὰ Χρυσῶ ἔπη· μὴ δὲ ὕπνον—οὐκ ἐτελέσθ; αἰσχροὶ μὲν ἐκπρήξας ἐπιπλήσσο, ἐσθλὰ δὲ τέρπειν || 40-42 PORPH. vit. Pyth. 40 πρὸ μὲν οὖν τοῦ ὕπνου ταῦτα εαυτῶν τὰ ἐπὶ ἐπαύειν ἑκαστον· [40-42]. πρὸ δὲ τῆς ἐξαναστάσεως ἐκεῖνα· (cf. supra ad 39 et SCHOL. ad l. ταῦτα πάντα ἐν τοῖς Χρυσοῖς ἐπεσιν τὰ παραγγέλματα κεῖται) | AVSON. 363, 14ss non prius in dulcem declinans lumina somnum omnia quam longi reputaverit acta diei: qua praetergressus, quid gestum in tempore, quid non? cf. HOR. sat. 1, 4, 133ss CYPR. GALL. gen. 912 || 42 PLVT. superst. 7 p. 168^b προσκρούσας ἐν πολιτείαις καὶ περιπεσὼν ἀδοξίας... ἡ διαβολαῖς... τὴν αἰτίαν ἐξ αὐτοῦ καὶ τῶν περὶ αὐτὸν ἀνασκοπεῖ· curios. 1 p. 515^t ἑκαστον πρὸς εαυτὸν λέγοντος· | DIOG. LAERT. 8, 22 (SVID. s. Πυθαγόρας) λέγεται παρεγγυᾶν αὐτὸν (τὸν Πυθαγόραν) ἑκαστοτε τοῖς μαθηταῖς τάδε λέγειν εἰς τὸν οἶκον εἰσιούσι· | THEMIST. or. 13, 175^a εἶτα οὐδὲ ἐπιλέγει αὐτοῦ εἰς τὸν ὕπνον ἰών· ποῖ παρέβην κτλ. | EYSTRAT. in Arist. eth. Nicom. p. 2, 9 Heylb. ἴν' ἐν μηδὲν ποτε τοῦ εἶ ἀπολείποτο, ὡς ἐφ' ἑκάστον λέγειν τῶν πεπραγμένων ὡς Φωκυλίδης· πῆν παρέβην κτλ. | CIC. Cato 38 Pythagoreorumque more exercendae memoriae gratia, quid quoque die dixerim audierim egerim, commemoro vesperi || 43s AVSON. 363, 24ss sic dicta et facta per omnia ingrediens ortoque a vesperere cuncta revolvens offensus pravis dat palmam et praemia rectis || 44 CLEM. Alex. paed. 1, 94, 1 p. 146 St.² καὶ μοι δοκεῖ συνεῖς τοῦτο ὁ Σάμιος παραγγέλλειν Πυθαγόρας· δειλὰ μὲν — τέρπειν.

40ss cf. Iambl. v. P. 256 (p. 138, 3ss Deu.) cum adn. || 40 K 2 μαλακοῖ δαδμημένοι ὕπνοι || 41 ἡμερῶν Arrian. C | ἔργων λογισασθαι ἑκαστα Arrian. C | ε. λογ. ἑκαστον Hierocl. comm. p. 461 bis || 42 πῆν; τί Ammon. C | μοι δέον; δέ μοι vel μοι δὲ Ammon. C | δέον ἐκτελέσθαι Arrian.¹ || 43 δ' om. V | ἀπὸ τοῦ πρώτου διέξειθι Ammon. C | ἀπὸ τοῦδε ἐπέξειθι Arrian. C | αὐτὰρ ἔπειτα Ammon. C || 44 δειλὰ VM plerique Hierocl. δειλὰ Monac. 476 alii cum dett. Arriani αἰσχροὶ Ammon. Elias | ἐπρῆξας Eliae unus cod. βέξας Arrian. C | ἐσθλὰ δὲ M Elias | τέρπειν dett. Clem. Arrian. Anecd. Hierocl. pars codic. Ammon. Elias | add. MU al. ταῖς αὐταῖς ἀρεταῖς ποιεῦ φίλον ὅν κ' ἐθέλησθα (cf. 5)

ταῦτα πόνει, ταῦτ' ἐκμελέτα, τούτων χρὴ ἐρᾶν σε· 45
ταῦτά σε τῆς θεῆς ἀρετῆς εἰς ἔχρια θήσει
ναὶ μὰ τὸν ἀμετέραι ψυχᾷ παραδόντα τετρακτὸν,
παγὰν ἀενάου φύσεως.

45s IAMBL. protr. 3 p. 10 P. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος τόπος γνώμαις χρώμενος... ὃν ἔχοντες παρελθόντες ἐν ἄλλοις τε καὶ ἐν τοῖς Χρυσοῖς ἔπεσιν, ὃν ὀλίγα αὐτὰ δειγμάτων παραθετέον τὰ τοιαῦτα· | GEORG. CEDREN. synops. 1 p. 274, 18 ed. Bonn. Πυθαγόρας δὲ ὁ Σάμιος... καὶ τὰ Χρυσῶ ἔπη ἔγραψεν... ταῦτα, φησὶ, πόνει κτλ. | HIEROCL. comm. proem. p. 416 M. || 47 IULIAN. or. 6 p. 196^b ἄλλος οὐ γαστήρ ἀρχει σὺν καὶ τὰ ἐνεργον γαστρός... οὐπω τῆς ἐλευθερίας ἐθίγες οὐδὲ ἐγεύσω τοῦ νέκταρος· οὐ μὰ τὸν ἐν στέροισιν ἐμοῖς π. τ. consilio detorsit Iulianus | MACR. somn. Scip. 1, 6. 41 (numerus) quaternarium quidem Pythagorei, quem τετρακτὸν vocant, adeo... venerantur, ut ex eo et iuris iurandi religionem sibi fecerint: οὐ μὰ τὸν ἀμετέραι κτλ. per qui nostrae animae numerum dedit ipse quaternum || 47s DAVID proleg. philos. 15 p. 48, 24 Busse ὁ τέσσαρα ἀριθμὸς πάνν ἦν τίμιος παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις, ὡς καὶ αὐτοὶ ὁμνούντες εἰς τὸν Πυθαγόραν δηλοῦσι λέγοντες· ναὶ μὰ τὸν ἀμετέραις ψυχαῖς—φύσεως, τοῦτ' ἔστι· 'ναὶ μὰ τὸν Πυθαγόραν τὸν παραδόντα ἡμῖν τὸν τέσσαρα ἀριθμὸν τὴν πηγὴν τῆς ἀενάου φύσεως' | GEORG. CEDREN. synops. 1 p. 275, 2 ed. Bonn. δοκῶν τὰ λεχθέντα πιστοῦται (Πυθ.) λέγων οὕτως· ναὶ μὰ—φύσεως | PROCL. in Tim.¹ I 16, 31 D. οἱ τὸν ἀριθμὸν ὁμνούντες [v. IX p. 234 Nauck]· 'πατέρα μακάρων καὶ ἀνδρῶν καὶ τὴν τετρακτὸν παγὰν ἀενάου φύσεως' || 53, 5 D. οὕτω δὲ καὶ αὐτὴν τὴν τετρακτὸν π. ἀ. φ. ὁμνησεν ὁ τῶν Χρυσῶν ἐπὶ π. πατήρ | NICET. in Greg. Naz. vol. 2 p. 1227 ed. Colon. ὁμνον δὲ οὕτως οἱ τούτου (τοῦ Πυθ.) μαθηταί, καθὼς ἐν τοῖς Χρυσοῖς καλουμένοις ἔπεσιν αὐτοῦ φησὶ· || v. 48 contextum genuinum praebent (cf. Pyth. vers. IV p. 229s Nauck): AET. placit. 1, 3, 8 ap. Plut. epit. 1, 3 p. 877 (Stob. I, 10, 12 p. 125 W. [FP]) = DOXOG. Gr. p. 282 (Vorsokrat. 1, 454s Die.-Kr.⁵ Die. Archiv f. Gesch. d. Philos. 3, 457) διὸ καὶ ἐφθέγγοντο οἱ Πυθαγόρειοι ὡς μεγίστον δοκῶν ὄντος τῆς τετραδός· οὐ μὰ τὸν ἀμετέραι ψυχᾷ... φύσεως εἰζωμά τ' ἔχουσαν | HIPPOCL.

46 θέλας dett. Iambl. Georg. || 47 ναὶ μὰ C Hierocl. David Georg. Nicet. οὐ μὰ ceteri | ἀμετέραις ψυχαῖς David ἀμετέραι κεφαλῇ Stob. Sext. Empir.¹ Hippol.¹ ἀμετέρας σοφίας Iambl.¹ ἀμετέρας γενεᾷ Porph. Theol. arithm. ἀμετέρῃ γενεᾷ Iambl.² | παραδόντα Iambl.¹ | cf. τριπλῶς ap. Athen. 11, 480^b (v. l.) || 48 πηγὴν Sext. Empir. plerique Hippol.¹⁻² (4) Theo Smyrn. | αἰενάου M ἀενάου dett. haud pauci et auctorum codic. plerique | φύσεως Aet. cod. Paris. 1734 Porph. Theol. arithm. σοφίαν Stob. [adn.: εἰζωμά τ' Aet. codic. AB Hippol.⁴ Theon. Smyrn. cod. A εἰζωμάτα testes reliqui et codic. om. Hippol.¹]

Ἄλλ' ἔρχευ ἐπ' ἔργον
θεοῖσιν ἐπενεξάμενος τελέσαι. τούτων δὲ κρατήσας
γνώσσαι ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνθρώπων
σύστασιν, ἥ τε ἕκαστα διέρχεται, ἥ τε κρατεῖται.
γνώσῃ δ' ἡ θέμις ἐστί, φύσιν περὶ παντός ὁμοίην,
ὥστε σε μήτε ἀελοῦτ' ἐλπίζειν μήτε τι λήθειν.
γνώσῃ δ' ἀνθρώπους αὐθαίρετα πῆματ' ἔχοντας

elench.¹ 6, 23, 4 p. 150 W. *ἄθεν καὶ ὁρκος τίς ἐστι τοῖς Πυθαγορικοῖς ἡ τῶν τεσσάρων στοιχείων συμφωνία. ὁμνούνσι δ' οὕτως· ναὶ μὰ... πηγῇν... ἔχουσιν* ² 1, 2, 9 p. 6 W. *αὐτήν δὲ Πυθαγόρας ἔφη ἱερὰν τετρακτὴν· πηγῇν—ρίζώματα ἔχουσιν.* cf. ³ 4, 51, 7 p. 75 W. ⁴ 6, 34, 1 p. 162 W. | SECT. Empir. adv. math.¹ p. 209, 24 Bekk. p. 22 M. *οἱ Πυθαγορικοὶ ποτε μὲν εἰώθασιν λέγειν τό [v. X p. 234s Nauck]· ἀρεθμῶν δὲ τε πάντ' ἐπέκειν'*, ὅτε δὲ τὸν φυσικώτατον ὁμνῶναι ὁρκον οὕτως [Vorsokr. 1, 454, 15 Die.-Kr.⁵]· οὐ μὰ τὸν—ἔχουσιν. cf. ⁶ p. 722, 4s; ⁷ p. 723, 27 Bekk., ubi πηγῇν—ἔχ. | PORPH. vit. Pyth. 20 δὲ αὐτῆς (τῆς τετρακτὸς) ἐπιμύνην ὥς θεὸν τινα τὸν Πυθαγόραν ἐπιφθεγγόμενον πάντες ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐπ' αὐτῶν βεβαιουμένοις· οὐ μὰ... ἔχουσιν | IAMBL. vit. Pyth.¹ 150 ἀναφέρεται γὰρ μὴν εἰς τοὺς Πυθαγορικοὺς καὶ τοιοῦτο τις ὁρκος, αἰδῶ μὲν ποιουμένων ὀνομάζειν Πυθαγόραν..., διὰ δὲ τῆς εὐρέσεως τῆς τετρακτὸς δηλοῦντων τὸν ἄνδρα· οὐ μὰ τὸν ἄμ. σοφίας—ἔχ. ² 162 εἰς ὁρκον σχήματα περιέσταιτο (i. Πυθαγόρον πλάσματα καὶ ποιήματα) τοῖς ὁμακόσι· οὐ μὰ τὸν—ἔχουσιν | THEO SMYRN. expos. rer. math. p. 94, 6 Hill. *διὸ καὶ ὁρκος ἦν αὐτοῖς (τοῖς Πυθαγορικοῖς)· οὐ μὰ τὸν—ἔχ.* | THEOL. arithm. p. 22, 20 de Falco *καθὰ πον καὶ Ἐμπεδοκλῆς· οὐ μὰ τὸν—ἔχουσιν* || 49—53 IAMBL. prot. 3 p. 11 P. *εἰς γὰρ τὴν θεωρητικὴν σοφίαν διὰ τούτων παρακαλεῖ τούτων δὲ—λήθειν* || 54 CHRYSIPP. ap. Gell. 7, 2, 12 [fr. 1000 II p. 294 Arn.] *διὸ καὶ ὑπὸ τῶν Πυθαγορείων εἰρηται* [54] *ὥς τῶν βλαβῶν ἑκάστοις παρ' αὐτοῖς (sic sive αὐτοῖς G.) γινομένων καὶ καθ' ὁρμὴν αὐτῶν ἀμαρτανόντων τε καὶ βλαπτομένων καὶ κατὰ τὴν αὐτῶν διάνοιαν καὶ θέσιν* || 54s IAMBL. prot. 3 p. 12 P. *αἱ δὲ ἐπὶ τούτοις γνώμαι ἀπὸ τῆς προαιρετικῆς ἐν ἡμῖν ζωῆς ποιοῦνται τὴν παράκλησιν ὅλον· γνώσῃ δ'—τλήμονας...* pergit paulo post: *παραπλήσια δὲ τούτοις καὶ τὰ τοιαῦτά ἐστιν· οἷ τ' ἀγαθῶν—συνιᾶσιν*

49 λ 46 ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν | δὲ om. M | ad χρ. cf. 9 || 50 ω 64 ἀθάνατοι τε θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρωποὶ || 52s om. M errore in fine f. 4v || 52 δ' ἡ M plerique Hierocl. Horst δ' ἡ V | Hom. ἡ θέμις ἐστί et ἀσπίδα παντός· ἔσσην || 54 Soph. Oed. reg. 1230s τῶν δὲ πημονῶν μάλιστα λυποῦσ' αἱ φανῶσ' αὐθαίρετοι || 54ss cf. Horst p. 41ss Orph. fr. 233 p. 247 K.

τλήμονας, οἷ τ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων οὐτ' ἐσορώσιν
οὔτε κλύουσι, λύσιν δὲ κακῶν παῦροι συνιᾶσιν.
τοίῃ Μοῖρα βροτῶν βλάπτει φρένας· οἱ δὲ κύλινδροι
ἄλλοι τ' ἐπ' ἄλλα φέρονται ἀπειρονα πῆματ' ἔχοντες.
λυγρὰ γὰρ συνοπαδὸς Ἔρις βλάπτουσα λέληθεν
σύμφυτος, ἦν οὐ δεῖ προάγειν, εἰκοντα δὲ φεύγειν.

Ζεῦ πάτερ, ἡ πολλῶν γὰρ κακῶν λύσεως ἀπαντας,
εἰ πᾶσιν δείξαις, οἷοι τω δαίμονι χρῶνται.
ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν,
οἷς ἱερὰ προφέρουσα φύσις δεικνυσιν ἕκαστα.
ὦν εἰ σοὶ τι μέτεστι, κρατήσεις ὦν σε κελεύω
ἐξακέσας, ψυχὴν δὲ πόνων ἀπὸ τῶνδε σαώσεις.
ἀλλ' ἔργον βρωτῶν ὦν εἵπομεν ἐν τε Καθαρμοῖς

58—60 IAMBL. prot. 3 p. 13 P. *οὐ γὰρ ἀνεκτὸν ἐστὶ κυλινδροῖς δοκῶτας· ἄλλ. ἐπ' ἄ. φέρεσθαι ἀπ. π. ἔχοντας*... paulo post pergit: *ἡ δὲ μετὰ ταῦτα γνώμη ἐστὶ τοιαύτη· λυγρὰ γὰρ—φεύγειν* || 60 SIMPLIC. in Epict. 2 p. 85 Schw. *ἔπερ δὲ τῶν Χρυσῶν ἐπὶ πω ποιητῆς εἶπεν, εἰκοντα χρὴ φεύγειν ἀπὸ τῶν τοιούτων* || 61—63 IAMBL. prot. 3 p. 14 P. *πρὸς γὰρ μὴν τὴν θέαν τελειότητα... αἱ τοιαῦται γνώμαι παρακαλοῦσι* || 67s HIEROCL. comm. 16 p. 456 M. *ἀλλ'—κρίνων*

56 κλύει M | Plat. Phaedr. 244^e *λύσιν... τῶν παρόντων κακῶν | συνιᾶσιν M συνίσασιν N. cum dett. nonnullis (-σᾶσι(v))* U || 57 μοῖρ' αὐτῶν V dett. Hierocl. lemm. et comm. Horst | ξ 178 τὸν δὲ τις ἀθανάτων βλάπτει φρένας ἐνδον εἰσας | οἱ δὲ MV cum plerisque Hierocl. lemm. *ὥς δὲ Nauck Horst cum Hierocl. comm. (ὅλον, ὥς) et dett. paucis | κυλινδροῖς V dett. Hierocl. lemm. | de cylindro cf. Vollgraff Mn. 52 (1924), 207ss (De lapide cylindro)* || 57s P 688 πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κλίνδει. cf. P 99 A 347 || 59 λυγρὴ M dett. | Plat. Phaedr. 245^c *ψυχὴ θεῶν συνοπαδὸς γενομένη* || 59s ζ 92 *ἐρίδα προφέρουσαι.* cf. Γ 7 || 60 ἡ... προάγειν M dett. || 61 *τε libri plerique Hierocl. lemm. et comm. om. dett. pauci γὰρ editores quidam κε Mull. Nauck Horst* | ε 397 τὸν γὰρ θεοὶ κακότητος ἔλυσαν | πᾶνσεως M dett. Iambl. σώσεως Monac. 476 et det. alter || 62 εἰ] ἡ M dett. Hierocl. lemm. et comm. | δείξεις unus e dett. Iambl. | τω Monac. 113 *τῶι cum plerisque editores, δείξεις ὁποῖον ci. Nauck* | ad rem cf. Horst p. 49ss || 63 *ἐστ' ἀνθρώπων M | sententiam inlustravit Horst p. 57s, cf. in primis Orph. fr. 32a 7 et 32c 3. 4e 3 K.* || 65s *κελεύω, ἐξ. ψ. δὲ Horst* || 66 Hesych. *ἀκέονσι· θεραπεύουσι.* Phot. lex. p. 59 Reitz. *ἀκέσασθαι καὶ ἀκέσαι· ἰάσασθαι* | Marcell. Sidet. pisc. 98 *σπαρίδες... ἀκροχορδῶνας ἐξακέουσιν* || 67 βρωτῶν M || 67s cf. Orph. fr. 3 p. 82 K. Plat. rep. 2, 364^e *λύσεις τε καὶ καθαρμοὶ ἀδικημάτων διὰ θυσῶν... εἰσὶ Phaedr. 82^d τῇ ἐκείνης (τῆς φιλοσοφίας) λύσει*

ἐν τε Λύσει ψυχῆς, κρίνων καὶ φράζεν ἕκαστα
 ἡνίοχον γνώμην στήσας καθύπερθεν ἀρίστην.
 ἦν δ' ἀπολείψας σῶμα ἐς αἰθέρ' ἐλεύθερον ἔλθεις,
 ἔσσεαι ἀθάνατος θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι θνητός.

70

69—71 IAMBL. PROT. 3 p. 15 P. ἐπὶ τέλει τοίνυν πρὸς τὴν μετά-
 στασιν τῆς ψυχῆς προτρέπει καὶ τὴν ζωὴν αὐτῆς τὴν καθ' ἑαυτήν. ...
 λέγει δὲ οὕτως· ἡνίοχον—θνητός. sequitur interpretatio ||
 70s HIEROCL. COMM. 20 p. 463 M. | CHALCID. in Plat. Tim. 35
Pythagoras etiam in suis Aureis versibus: 'corpore depo-
sito cum liber ad aethera perges, evades hominem factus deus
aetheris almi'

τε καὶ καθαρμοῖ 67^d (θάνατος) λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώ-
 ματος || 69 ad ἦν. cf. Plat. Polit. 266^b Phaedr. 246^a Plut. Galb.
 6, 4 | cf. Iambl. v. P. 82 (p. 47, 20 Deu.) || 70 ad ἀπολ. cf.
 Ps.-Phocyl. 77 Ps.-Plat. Axioch. 366^a ἡ ψυχὴ ... τὸν οὐράνιον
 ποθεῖ καὶ σύμφυλον αἰθέρα | σῶμ' εἰς Monac. 481 s. XIII |
 num ἐλεύθερος Chalcid. ? sed cf. Cic. Tusc. 1, 51 (animus) cum
 exierit et in liberum caelum quasi domum suam venerit et
 Polluc. 5, 109 ἀέρι ... ἐλευθέρω || 70s cf. Ps.-Phocyl. 103s ||
 71 Emped. 112, 4s Die.-Kr.^s ἐγὼ δ' ὅμιν θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι
 θνητός πωλεῖμαι. cf. Suid. s. Πυθαγόρας Orph. Thur. 1, 10 (fr.
 32c 10 K.) θεὸς δ' ἔσσι ἀντι βροτοῖο Ps.-Phocyl. 104 ὅπισω δὲ
 θεοὶ τελέθονται

ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ

ΓΝΩΜΑΙ

Ταῦτα δίκηισ' ὁσίησι θεοῦ βουλευμάτα φαίνει
 Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα.
 μήτε γαμοκλοπέειν μήτ' ἄρσενα Κύπρην ὀρίνειν
 μήτε δόλους ῥάπτειν μήτ' αἵματι χεῖρα μαινεῖν.
 μή πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεῖν.

5

5—79 = OR. Sib. 2, 56—148 codic. Ψ Geffek. (Σ), qui utrius-
 que Testamenti uberrimos congegessit locos similes. cf. Suid. s.
 Φωκ. ... εἰσι δ' ἐκ τῶν Σιβυλλιακῶν κεκλεμμένα | Alf. Kur-
 fess Das Mahngedicht des sog. Phokylides im 2. Buch der Ora-
 cula Sibyllina (ZfNTWiss. 38 [1939], 171ss), qui χρησμοιδόν
 exemplari γνωμολόγον meliore et minus trunco usum esse sibi
 persuasit, qua de causa hic illic (velut v. 30) oraculorum lectio-
 nem probavit contra libros Ps.-Phocylideos

tit. ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ ΓΝΩΜΑΙ (litteris auratis) P + Φωκυλ-
 λίδου γνώμαι + L Φωκυλίδου φιλοσόφου ποιήσεις ὀφέλμιμος sscr.
 Focilidis philosophi poesis utilis M et interpr. lat. ΦΩΚΥΛΙ-
 ΔΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΠΟΙΗΣΙΣ ΩΦΕΛΙΜΟΣ :: B tit. graec.
 deest in V, sed manu recenti praescriptum est Poema heroic.
 ethicum | ad tit. cf. Suid. s. Φωκυλίδης quoque | ad codd.
 cf. praefat. p. Vs | ad rem cf. Christ-Schmid II 1°, 621s RE
 XX 505ss et B. S. Easton Theol. Rev. 14 (1932), 222ss Ps.-
 Phocylides Fr. Dornseiff Echtheitsfragen antik-griech. Littera-
 tur, Rettungen des Theognis, Ps.-Phokylides ... Berol. 1939,
 37ss E. Howald DLZ 1940, 663ss (in primis ad v. 87). cf. Prae-
 cepta Delphica Miletopolitana ap. Ditt. Syll.³ III 1268 (Kern) ||
 1s damn. Ber. cum V, quo in libro hi versus una cum titulo
 videntur interisse; sed cf. 229 et Ro. 25ss || 1 ὁσίησι M dett. ὁσίοισι
 BLP (cf. 57 ἄγριον ὀργήν et Kühner-Bl. 1, 536s) ταῦτ' ἀδίκωισ'
 ὁσίοις τε ci. Ro. | cf. 5. 37 || 2 ὁ om. B | ad ὁ.δ. cf. v 41s || 3 ~ Or.
 Sib. 5, 430 (cf. 3, 764) | γαμ. verbum novum, sim. ὑποκλοπέω
 (X 382) et φρενοκλοπέω (Hesych.) | γάμον κλοπέειν MP γάμο
 κλοπέειν B | μήτ' αἵματι χεῖρα μαινεῖν P || 4s vv. 4. 5 inverso
 ordine praebet P | cf. 34 et π 423 || 5 in. cf. Theogn. 146 Or. Sib.
 2, 119s (Theogn. 1155s) | μήτε δόλους ῥάπτειν μήτ' ἄρσενα Κύπρην
 ὀρίνειν P

ἀρκεῖσθαι παρεοῦσι καὶ ἀλλοτριῶν ἀπέχεσθαι.
ψεύδεα μὴ βάσειν, τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.

Πρῶτα θεὸν τιμᾶν, μετέπειτα δὲ σείο γονῆς.
πάντα δίκαια νέμειν, μὴ δὲ κρίσιν ἐς χάριν ἔλκειν.
μὴ <τ>ρύψης πενήτην ἀδίκως, μὴ κρῖνε πρόσωπον.
ἦν οὐ κακῶς δικάσης, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσσει.
μαρτυρίην ψευδῇ φεύγειν· τὰ δίκαια βραβεύειν.
παρθενίην τηρεῖν, πίστιν δ' ἐν πᾶσι φυλάσσειν.
μέτρα νέμειν τὰ δίκαια, καλὸν δ' ἐπίμετρον ἀπάντων.
σταθμὸν μὴ κρούειν ἐτερόζυγον, ἀλλ' ἴσον ἔλκειν.

■ ET. MAGN. 365, 40 cod. V¹ Iώνων γὰρ ἴδιον τὸ τὰ ἀπαρέμφοτα ἀντὶ
προστακτικῶν λαμβάνειν, ὡς τό· [6] ἀντὶ τοῦ ἀρκού καὶ ἀπέχου.
cf. GREGOR. COR. de dial. p. 425 Schaef. uterque sine poetae nomine

6 παρεοῦσι LP παρ' εἰοῖσι MV Et. Magn. Gregor. Cor. (εἰοῖς);
sed cf. Telet. ap. Stob. 4, 33, 31 p. 812 H. ἀρκούμενος τοῖς παροῦσι,
τῶν ἀπάντων οὐκ ἐπιθυμῶν. Democr. 191 Die.-Kr.⁵ (Vorsokr. 2,
184, 10) τοῖς παρεοῦσιν ἀρκέσθαι | καὶ τῶνδ' Et. Magn. Gregor.
Cor. | Epictet. diss. 3, 7, 11 p. 254 Sch. εἰ ἀπέχεται τῶν ἀλλοτριῶν
A. Plan. 193 ἀλλοτριῶν ἀπέχειν κλοπῆμους χέρας | cf. Ro. 30s ||
7 Herond. 2, 102s εἰ τι μὴ ψεύδος . . . ἢ παροιμὴ βάσει | πάντα
φυλάσσειν + μηδὲ μάτην εἰδῶλα σέβον, τὸν δ' ἀφάνισον αἰεὶ Σ ||
8 θεοῦς L | τίμα BLPV Σ | ~ Carm. aur. 1ss cum adn. cf. Hesiod.
Chiron. hypoth. fr. 170 Rz. cum adn. Guil. Markscheffel et Pind.
Pyth. 6, 23ss cum schol. (Be.) | Eur. fr. 853, 2 N.² θεοῦς τε τιμᾶν
τούς τε φύσαντας γονῆς Xenoph. memor. 4, 4, 20 Or. Sib. 3, 593s
Ro. 31s | δὲ sscr. M² om. Σ || 8ss e LXX pendere constat,
cf. Ro. 33 || 9 πᾶσι ci. B. παντὶ Kal. | Or. Sib. 1, 272 τὰ δίκαια νέ-
μοντες | νέμων BLP | μὴδ' εἰς κρίσιν χάριν M μὴδ' εἰς κρ. ἀδικον Σ |
ἔλκων LP ἔλκε V ἔλθης Σ || 10 ῥύψης C Σ em. Sitz. Kr. ex Hes.
op. 250s σκολιήμσι δίκημιν ἀλλήλους τρίβουσι. cf. 19, unde θλίψης
Ber. μὴδ' ἔψη ci. Ludw. | μὴ λάβη πρόσωπον (κρῖνε | iudica sscr.
interpr. lat.) M πρόσωπα V προσώπων Σ || 11 δικάσεις M | μετέ-
πειτα θεὸς σε Σ | δικάσει MLPV Σ | cf. Sext. Pyth. sent. 183s
p. XIV Elter Lps. 1892 || 12 cf. ψευδομαρτυρεῖν et Ro. 33 | ἀγο-
ρεύειν V (δίκαι'): Σ (δ' ἀγ.), sed cf. Or. Sib. 2, 45 Demosth. 3, 27
Philon. II 718 M. Muson. p. 33, 8s H. al. || 13 παρθενίην M 'ni
fallor' (Ludw.) παρθενίην rell. cum Σ, quod emend. iam Ber. ex
A. P. 7, 37 LXX Levit. 6, 2. cf. Stob. 3, 28, 21 p. 624, 7. 625,
7 H. | πίστιν ἀγάπην Σ | ἐν ἐπὶ BLPV | φυλάσσει B | cf. 218 et
Sprüche d. 7 Weisen 144 ed. Wölfflin SBMünch. 1886, 294 ||
14 μετανέμειν sscr. τ(ὰ) B | μ. ν. τ. δ. redeunt ad LXX (Ro. 34) |
δ' om. M¹ (add. interpr. lat.) | ἐπὶ μέτρα πάντων P ἅπαντα V
ἅπασι P Σ | cf. 36 Carm. aur. 38 cum adn. || 15 ad ἐτ. cf. LXX
Levit. 19, 19 Ro. 13. | contrar. ἰσόζυγος (Hesych.)

μὴ δ' ἐπιτορκήσης μὴτ' ἀγνώως μὴτε ἔκοντί·
ψεύδορκον στυγέει θεὸς ἄμβροτος ὅστις ὁμόσση.
σπέρματα μὴ κλέπτειν· ἐπαράσιμος ὅστις ἔλπειται.
μισθὸν μοχθήσαντι δίδου, μὴ θλίβε πένητα.
γλώσση νοῦν ἐχέμεν, κρυπτόν λόγον ἐν φρεσὶν ἴσχειν.
μὴτ' ἀδικεῖν ἐθέλης μὴτ' οὖν ἀδικοῦντα ἐάσης.
πτωχῶι δ' εὐθὺν δίδου μὴ δ' αὖριον ἐλθέμεν εἴπης.
πληρώσας σέο χεῖρ' ἔλεον χρήζοντι παράσχου.
ἄστεγον εἰς οἶκον δέξαι καὶ τυφλὸν ὁδηγεῖν.
ναυηγὸς οἴκτιρον, ἐπεὶ πλόος ἐστὶν ἀδηλος.
χεῖρα πεσόντι δίδου, σῶσον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα.

16 praecedunt in V ἅπαντα μὴτ'. ἀγνώως μὴτ' ἐθέλοντι ἐλείπει
(e 14 + 16 + 18 orta) | μὴδ' Σ μὴτ' C | μὴτ' μὴθ' Σ | ἐναγνώως M
ἀγνώως B ἀγνώα P ἀγνώως Σ | adi. sim. ἀλλογνώως (Emped. 126
Die.-Kr.⁵) | μὴτε LV (e corr. μὴτ' a. corr.) μὴτ' M μὴθ' P Σ | ἐκὼν
τι M ἔκοντὶ B ἐθέλοντι V v.l. | cf. adv. ἀκοντὶ, ἐθέλοντι (Thuc. 8, 2) ||
16s cf. R. Hirzel Der Eid p. 27. 75ss 85s al. Ro. 35 || 17 στυγέει
μερόπων θεὸς L in textu, γρ. θεὸς ἄμβροτος in mg. | ἄμβροτον B βρο-
τόν P | θεὸς ὅτι κεν ἂν τις ὁμόσση + ἐξ ἀδίκων ἔργων δῶρον χερεῖ
(χεῖρὶ codic.) μὴ ποτε δέξῃ Σ (cf. Or. Sib. 2, 272) | ὁμόσση B ὁμόσ-
σει PV ὁμύσσει M || 18. 20 ~ Or. Sib. 2, 71ss || 18 μὴ om. P | ἐπα-
ράσιμ' P ἐπαράσιμ' B | ἐπαράσ. novum | ἔλπειται L in textu, γρ. ἀρεῖται
in mg. ἔλπειται + εἰς γενεὰς γενεῶν, <εἰς> σκορπισμὸν βίωτοιο. μὴ
ἀρσενικοῦτεῖν, μὴ σκυφαντεῖν, μὴτε φονεύειν Σ || 19 cf. Ro. 35s et
Or. Sib. 3, 630 || 20 cf. Ro. 36 | νοῦν ἔχε μὴ κρ. ci. Ludw. | ἴσχει V |
ἴσχειν + ὀρφανικοῖς χήραις ἐπιδευομένοις δὲ παράσχου Σ | post l.
lacunam statuit Cr. || 21 repetunt BP ante 132 | ἐθέλοις B (BP
132) ἐθέλε P, sed cf. 48. 97 | οὖν om. MPVΣ, sed cf. 118 et Kühner-
Gerth 2, 158 | ἀδικοῦντας Ber. B. ἀδικεῖν τιν' ἐάσης ci. Ludw. ||
22 πτωχοῖς (om. δ') Σ | εὐθὺς MP | μὴ δ' μὴ M¹ μὴτ' Σ || 23 ἰδρῶσι
(-όση Mendelssohn) σταχέων χερεῖ χρ. π. Σ | πληρώσεις BP -σει MV |
ἀν πληρῆς εἰ σέο χερεῖ aut πληρωθεὶς σέο χερεῖ? sed cf. 28 | χεῖρες P |
ἔλεον P, quod ci. B. (cf. 29) ἔλεους V ἔλεον MLB | ad rem cf. Ro.
37 | παράσχου + ὅς δ' ἐλεημοσύνην παρέχει, θεοῖσι οἷδε δανείζειν.
θύεται ἐκ θανάτου ἔλεος, κρίσις ὁππότεν ἔλθῃ. οὐ θυσίην, ἔλεος
δὲ θέλει θεὸς ἀντὶ θυσίης. ἐνδύσον [οὖν] γυμνόν, μετὰ δὲ πεινῶντ'
ἀγτων σῶν Σ || 24 ~ LXX Ies. 58, 7 καὶ πτωχοῦς ἀστέργους εἰσαγε
εἰς τὸν οἶκόν σου. cf. Ro. 37s | οἶκους LP || 25 ναυηγὸς B ναυη-
γὸς V | cf. Dion. Prus. or. 7, 52 (I 199 Arn.) | οἷ. ὁ γὰρ πλοῦς Σ ||
26ss ordinem turbatum 28. 29. 26. 27. 30 litteris α' (26), β' (27),
γ' (28), δ' (29), ε' (30) restituit L || 26 δ' om. M | contulerunt Ber.
LXX Levit. 25, 35 et B. Ps.-Isocr. ad Demonic. 29 Philon. tom.
6, 207 Lps. | ad ἀτ. ἀν. cf. Epictet. diss. 4, 1, 159 p. 385 Sch. et
Stoicorum illud (III 49, 206 Arn.) δὸς περιστασιον καὶ λαβὴ τὸν
ἄνδρα (Procl. in Tim. I 57, 1s D.) | opp. εὐπερίστατος (Hesych.)

Κοινὰ πάθη πάντων· ὁ βίος τρόχος· ἄστατος ὁλβος.
πλοῦτον ἔχων σὴν χεῖρα πενητεύουσιν ὄρεξον·

ὦν σοι ἔδωκε θεός, τούτων χρῆζουσιν παράσχον.

ἔστω κοινὸς ἅπας ὁ βίος καὶ ὁμόφρονα πάντα.

[Αἶμα δὲ μὴ φαγέειν, εἰδωλοθύτων ἀπέχεσθαι.]

Τὸ ξίφος ἀμφιβαλοῦ μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ' ἐς ἄμυναν.

εἶθε δὲ μὴ χρῆζοις μήτ' ἐκνομα μήτε δικαίως·

ἦν γὰρ ἀποκτείνης ἐχθρόν, σέο χεῖρα μαινέεις.

Ἄγρου γειτονέοντος ἀπόσχεο μὴ δ' ἄρ' ὑπερβῆις.

[πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγείναι.]

[κτῆσις δὴσίμους ἐσθ' ὁσίαν, ἀδίκων δὲ πονηρά.]

μηδὲ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λωβήσῃ ἀροῦρης.

36 PAROEMIogr. app. 1, 461 adn. | SCHOL. Lucian. p. 5, 9 R. (Didymum secutus Cleobulo Lindio dat) | EVST. in II. 1318, 8 | SCHOL. HOR. serm. 1, 1, 106 | ANAL. gramm. ed. Keil 12, 13 | ANECD. ed. Bachm. 2, 97 καὶ τὸν Φωκυλίδην πάντων μ. ἄρ. φάμενον | CHOEROB. in Hephaest. p. 179, 11 C. πᾶν μ. ἄ. (Et. Gvd. 658, 16) | CLEM. ALEX. Strom. 1, 61, 2 p. 38s St.² (Δίδυμος ἀνατίθηναι) | ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ ΤΟ' ΜΕΤΡΟΝ ἈΡΙΣΤΟΝ | LONGIN. in Hephaest. p. 84, 1 C. καὶ γὰρ τὴν 'ἐμμετρίαν' μέτρον προσαγορεύομεν ὡς ὁ εἰπὼν· μέτρον ἄριστον

27 in. cf. 59 | πάθη om. P | ὁ βίος] βίος Σ ὁμός P | singula illustravit Ro. 38s cf. 10s et Carm. aur. 16 || 28 πενητεύοντι M, cf. ad 23 || 29 τοι ex σοι corr. P τοι V (cf. 224. 161) | τούτων] καὶ αὐτὸς Σ | χρῆζουσιν M χρῆζοντι ssc. ουσι Paris. 1630 χρῆζοντι LPV Σ, cf. 23 || 30 ὁ om. M | cf. Ro. 39s | κοινὸς πᾶς ὁ βίος μερόπων, ἄνιστος δὲ τέτυκται + μὴ ποτε ἄνδρα πένητα ἰδὼν σκώψης ἐπέεσσιν μηδὲ κακῶς γε προσεῖπης κομμητόν τινα φῶτα. τὸ ζῆν ἐν θανάτῳ δοκιμάζεται· εἰ τις ἐπραξεν ἐκνομον ἢ δίκαιον, διακρίνεται εἰς κλίαν ἐλθών. μηδὲ φρένας βλάπτειν οἶνοι μηδὲ πίνειν ἄμετρα. Σ || 31 interpretuerunt unus e dett. (Vat.) et Σ | δ' ἀπέχεσθαι Σ || 32 ἀμφιβαλεῖς ssc. -οῦ L | μὴ] οὐ L | φόνον] φῶλον Σ | εἰς BLPV ἐπ' Σ | ἀγαλμα M e corr. interpretis lat., qui ssc. in ornamentum || 33 χρῆζαις V χρῆζης M χρῆσῃ Σ | ἐκνομα L Σ ἐκνομα P (sic) ἐκνομα MV ἐκνομα B | μήτε δικ.] μήτε ἀδίκως dett. || 34 ἦν] ἦν B κἂν Σ | σείο P | σὴν χ. μαινέεις (η vid. corr. ex ei) V μαινέεις Σ | cf. 4 || 35 γειτονέοντος Σ | ἀπόσχον M Σ | μὴ τὸν δ' ἄρ' Σ | δ' ἂν V | cf. LXX Exod. 2, 5 Deuter. 19, 14 al. Or. Sib. 3, 240 || 36 = 69^b exhibit BM Σ | πᾶς ὁρος ἐστὶ δίκαιος Σ | ὑπερβασίην δ' ἀλέεινε 69^b B in text. ὑπερβασίη δ' ἀλεγείνῃ Σ | cf. 98. 14 Carm. aur. 38 Hes. op. 694. 828 Theogn. 401s Maer. sat. 5, 16, 6 Ro. 55 Dikaiomata Halens. p. 66s || 37 praebeunt unus e dett. (χρῆσις) et Σ || 38 λωβήσῃ καρπὸν Σ λωβήσῃς eis B

Ἔστωσαν δ' ὁμότιμοι ἐπήλυδες ἐν πολιήταις·
πάντες γὰρ πενήτης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτον,
χώρης δ' οὐ τι βέβαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισιν.

Ἡ φιλοχρημοσύνη μῆτηρ κακότητος ἀπάσης.

χρυσὸς ἀεὶ δόλος ἐστὶ καὶ ἀργυρὸς ἀνθρώποισιν.

Χρυσέ, κακῶν ἀρχηγέ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων,

εἶθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν·

σεῦ γὰρ ἐκῆτι μάχαι τε ληλασίαι τε φόνοι τε,

ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν ἀδελφείοι τε συναίμοις.

Μὴ δ' ἕτερον κεύθῃς κραδίηι νόον ἄλλ' ἀγορεύων

42 PAROEMIogr. app. 1, 461 adn. || 44 ZONAR. 1842 | THEODOR. PRODR. ap. La Porte du Theil Notices et extraits 8 (1810), 88 [44] ὡς ὄφελον, ὅδωρ καὶ γαῖα γενόμενος, εἰς τὰ ἐξ ὧν συνέστη-
κας ἀνελύθης || 44-46 ANECD. gr. ed. Boiss. 1, 97 || 44-47 ET. MAGN. 321, 45 ἔκῆτι·

39 δ' V Σ om. MBLP | cf. Ro. 41 et ὁμοίτιμος (Hesych.), σύντιμος || 40 ξενίης πειρήσσονται (πειρήσονται Rzach) πολυμύ-
χθον + ὡς ξένοι ἀλλήλων· ξείνος δὲ γε οὗτις ἐν ἡμῖν (ὁμῖν edit.)
ἔσσει, ἐπεὶ πάντες βροτοὶ αἱματος ἐξ ἐνὸς ἐστε Σ | πολυπλ.
Hom. | ξενίης Ber. cum Σ ξενίης πειρ. γῆς πολυπλάγκτοι ci. Ludw. ||
40s cf. Ro. 41s || 41 χώρης MPV χώρη B χωρὶς ssc. γρ. χώρη L
χάρις M¹ χήροις ci. Ludw. | ἔχειν τόπον Σ | παῖδον M | ἀνθρώ-
ποισιν + μηδὲ θέλης πλουτεῖν μηδ' εὖχεο· ἀλλὰ τόδ' εὖχου ζῆν
ἀπὸ τῶν ὀλλῶν μηδὲν τε ἔχοντα ἀδικον (~ Theogn. 1155s) Σ ||
42ss cf. Geffck. Kynika u. Verw. Heidelb. 1909, 40 Ro. 42ss ||
42 cf. Orac. ap. Diod. 7, 12, 5s (Tyrt. 3^a) Or. Sib. 8, 17.
3, 235s 641s I Tim. 6, 10 Caton. ap. Gell. 11, 2, 2 Tib. 1,
3, 47ss (Kurfess) | φιλοχρηματῆ ssc. μουσύνῃ L | cf. πολυχρη-
μοσύνη et πολυχρηματία ap. Polluc. 3, 110, ἀφιλοχρηματία (Plut.),
εὐχρηματία (Poll. 3, 109) | ἀπάσης + μὴ πόθος εἰς χρυσὸν ἢ
εἰς ἀργυρον. ἐν δ' ἄρα καὶ τοῖς ἐσσεταὶ ἀμφήρης θυμοφθόρος
ἐνθα σίδηρος Σ || 44 βιοφθόρε novum, sed cf. ψυχοφθόρος
(Orph. hymn. 68, 6), σωματοφθόρος | χαλ. δ 423 || 45 σε M ssc.
interpr. lat. om. Anecd. | πῆμα ποθεινὸν ἐγερόνεις Anecd. ||
46 σεῦ V ssc. rell. cum Σ | eodem cadit Or. Sib. 13, 87 ||
47 cf. Ov. met. 1, 140ss (145s) Cat. 64, 397ss (Kurfess) | ἀδελ-
φιοὶ B ἀδελφοὶ M (-φοι) LPΣ (v. l.) ἀδελφείως V | συναίμοι
τε Et. Magn. | cf. 206 | συναίμοις + μὴ δὲ δόλους ὁρᾷται
(= 4 in.), μὴ πρὸς φίλον ἦτορ ὁπλίζειν Σ || 48 μήθ' Σ | κεύ-
θῃς M² κεύθῃς B κεύθων ssc. οἰς L κεύθων PV probat Ro. |
κραδίηι V | ἀγόρευε M¹ ut vid. ἀγορεύων M e corr. interpr. lat.
ἀγορεύσεις (in mg. -εύεις) L ἀγορεύεις B -σης V -σας P ἀγορεύεις
ci. Ro., sed cf. 21. 97

μηδ' ὡς πετροφονῆς πολύπους κατὰ χώρον ἀμείβου.
πᾶσιν δ' ἀπλός ἴσθι, τὰ δ' ἐκ ψυχῆς ἀγόρευε.

Ὅστις ἐκὼν ἀδικεῖ, κακὸς ἀνὴρ· ἦν δ' ὑπ' ἀνάγκης,
οὐκ ἐρέω τὸ τέλος. βουλή δ' εὐθύνει ἐκάστου.

Μὴ γανυροῦ σοφίῃ μὴτ' ἀλκῇ μὴτ' ἐνὶ πλούτῳ·
εἰς θεὸς ἐστὶ σοφὸς δυνατός θ' ἅμα καὶ πολύολβος.

Μὴ δὲ παροικομένοισι κακοῖς τρύχου τεδὼν ἦπαρ·
οὐκέτι γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον.

Μὴ προπετῆς ἐς χεῖρα, χαλίνου δ' ἄγριον ὀργήν·
πολλάκι γὰρ πλῆξας ἀέκων φόνον ἐξετέλεσσεν.

Ἔστω κοινὰ πάθη· μηδὲν μέγα μηδ' ὑπέροπλον.
οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἐφ' ὅν τινα ὄνειαρ·
ἢ πολλὴ δὲ τρυφή πρὸς ἀμέτρον· ἔλκετ' ἔρωτας.

57. 58 PAROEMIogr. app. I, 461 adn. || 60—62 PAROEMIogr.
app. I, 461 adn.

49 ὡς πετρ. φν. ἡς M¹ corr. interpr. lat. | χώρον B χοροῖν
(sscr. χώρον) et in mg. κατὰ χώρον L χώρον Σ χοροῖν V | ἀμεί-
βειν Σ | cf. Theogn. 215s Ro. 44s || 50 om. B | ἀπλούς LP |
τὰ τ' ἐκ Σ | cf. Theogn. 87ss || 51 ἐστὶν ἐκὼν (ἐκὼν B) ἀδικεῖν
κακὸς (κακὸς M¹) BM¹ ὅστις... ἀδικεῖ κακὸς M e corr. interpr.
lat. cum rel. | ἦν δ' LP ei δ' V ἀλλ' MB δς δ' Σ || 51s cf. Ro.
45s || 52 βουλήν MLV | δ' om. M¹ add. interpr. lat. | εὐθύν-
ει Σ εὐθύνει B εὐθύνει M¹ εὐθύνει M (e corr.) LV εὐθύνει-
ται P || 53 ἀλκῇ L | μὴτ' α] μὴδ' ci. Kal. | ἐνὶ ἐπὶ ci. Schaef.
(μὴτ)ε τι Ludw. | cf. Eur. fr. 92. 662 N.² Ro. 47 || 53s cf. LXX
Ier. 9, 23s Sir. 1, 8 || 54 cf. Xenophan. 19 D. Or. Sib. 3, 11
et O. Weinreich Neue Urkunden zur Serapisreligion Tüb. 1919
p. 30 Beil. 2 (Kern) E. Petersen Heis Theos Götting. 1926 |
θ' LV Σ om. M¹ P δ' B τ' M e corr. interpr. lat. | ad πολύολβος
cf. Ro. 13 || 55 παροικομένοις MB | κακοῖσι B | τρύχε P τρύ-
χης L | ἦπαρ M (e corr. interpr. lat.) B ἦμαρ M¹ ἦτορ LPV Σ |
cf. Theogn. 1031. 689 Ro. 47s || 56 ἀτύκτων M¹ | ἄτ. novum |
cf. Theogn. 583s || 57 προπετῆς M | εἰς PV ἡς sscr. γρ. εἰς L
προπετήσης Kröll cum uno e dett. προπέτης ἐς Ber. | ὀργήν Σ
Paroemiogr. ὀργήν sscr. ὀργήν LV ὀργήν MBP | cf. Ro. 48s ||
58 πολλάκις M¹ Σ | ἐκὼν M¹ (α add. interpr. lat.) | ἐξετέ-
λεσε Σ ἐξετέλεσε(σ)ας boni Paroem. em. dett. | cf. Didach.
3, 2 || 59—69 pendere ex stoicorum doctrina docuit Ro. 49ss ||
59 in. cf. 27 | ὑπέροφρον V probavit B. conlato Hesych. s. v. |
ὑπέροπλον O 185 P 170 || 60 οὐδ' Ber. | πλεονεξίη P || 61 ἡ om. M |
τροφή Paroem. | ἀσέμνους in text. (ex v. 67), ἀμέτρον in
mg. V | ἔλκει LP Paroem.

ὕψαυχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει.
θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὀλοόφρονα τεύχει.

ὀργή δ' ἐστὶν ὀρεξίς, ὑπερβαίνουσα δὲ μῆρις.

ζῆλος τῶν ἀγαθῶν ἐσθλός, φαύλων δ' ὑπέρογκος.

τόλμα κακῶν ὀλοή, μέγ' ὀφέλλει δ' ἐσθλὰ πονεῦντα.

σεμνὸς ἔρωις ἀρετῆς, ὁ δὲ Κύπριδος αἰσχος ὀφέλλει.

ἡδὺς ἄγαν ἄφρων κυκλήσκειται ἐν πολυήταις.

μέτρῳι ἔδειν, μέτρῳι δὲ πιεῖν καὶ μυθολογεῖν.

πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγεινᾶι.

Μὴ φθονέοις ἀγαθῶν ἐτάροις, μὴ μῶμον ἀνάφηις.

ἄφθονοι Οὐρανίδαι καὶ ἐν ἀλλήλοις τελέθουσιν·

οὐ φθονεῖ μῆνη πολὺν κρείσσοισιν ἡλίου ἀγῶνις,

οὐ χθὼν οὐρανίσις ὑψώμασι νέρθην εἴδουσα,

οὐ ποταμοὶ πελάγεσσιν. αἶε δ' ὁμόνοιαν ἔχουσιν·

εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔην, οὐκ ἂν πόλος ἔσθι.

Σωφροσύνην ἀσκειν, αἰσχροῶν δ' ἐργῶν ἀπέχεσθαι.

62 cf. Sol. 5, 9s Theogn. 153s | δὲ P | εἰς MB || 62ss in sub-
stantivis et attributis auctorem lusisse quodam modo putat D.
(velut πολὺς πλοῦτος, θυμὸς... -χόμενος, ὀργή... ὀρεξίς [ab
ὀργ-], ζῆλος... ἐσθλός, τόλμα... ὀλοή) || 63 ὑπερχόμενος L,
unde verum invenit B. ὑπερχόμενος MB ὑπαρχόμενος Σ ὑπερχό-
μενος P ἐπερχόμενος V | ὀλ. Hom. | ὀλοόφρονα B | τεύχη Σ ||
64 ὀργή P | δ' om. B || 65 ἐσθλῶν ἀγαθὸς PV ἐσθλῶν ἀγαθὸν L |
φαῦλον δ' ὁ πονηρῶν L φαύλων δὲ γε φαῦλος Σ δ' om. M | ὑπέρογ-
κος M ὑποεργός (ὑπό-) BP, V (ἀίδηλος sscr.) ἀπάρεστος ci. Kur-
fess (audacius) cf. Ro. 52 et περιόγκος, ἰσόγκος || 66 ὀλ. ἀγαθῶν
δὲ γε κῦδος ὀπάζει Σ | cf. Euen. 4 | δ' om. B | πονεῦντας LPV ||
69. 67. 68 hoc ordine L || 67s cf. Ro. 53s || 68 ἀγανόφρων BL Σ
ἀγαννόφρων M ἀγαλέφρων P ἀγανόφρων V em. B., qui totum
versum seclusit ἀγῶν ci. Ludw. | κυκλήσκειται L | ἡδοναθῶν ἄφρων
ci. Geffek. || 69 μέτρῳι φαγεῖν sscr. εἶδεν M μέτρῳι φαγεῖν PV
μετροφαγεῖν B μέτρῳ (sscr. δὲ) πιεῖν, μέτρῳ δὲ φαγεῖν L ordine
β' et α' sscr. sanato ἐν μέτρῳι φαγεῖν πιεῖν Σ | δὲ om. M | cf. Carm.
aur. 33s | μυθ. μ 450 || 69^b = 36 | ὑπερβασίην δ' ἀλέγειν (e eraso) B
in textu, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγεινᾶι in mg. ὑπερβασίη δ' ἀλεγεινόν Σ
δ' om. M | ἀλεγεινόν + μὴ φθονερός, μὴ ἀπιστος ἔσθι, μὴ λαιδορός
ἴσθι, μηδὲ κακογνώμων, μὴ ψευδοπάτης ἀμέτροτος Σ | ad rem cf.
36 || 70—75 om. Σ || 70 φθονέης B | ἐτάροις B ἐτέρους L | ἀνάφηις M¹,
sed cf. β 86 || 71ss cf. Ro. 55ss || 71 ἀλλήλοισι V || 72 σελήνη V ||
73 ad θψ. cf. Ro. 14 | νέσθεν M¹ || 75 ἔρις om. V || 75. 78—30. 76s.
81 hoc ordine exhibet P || 76 σωφροσύνην δ' MP, L (δ' sscr.)
δ' om. MB | cf. 145 Carm. aur. 11

μή μιμοῦ κακότητα, Δίκη δ' ἀπόλειπον ἄμυναν.
Πειθὼ μὲν γὰρ ὄνειρα, Ἔρις δ' ἔριν ἀντιφρυτεύει.
μή πίστευε τάχιστα, πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὕπει.
νικᾶν εὖ ἔδοντας ἐπὶ πλεόνεσσι καθήκει.

Καλὸν ξενίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις
ἢ πλείσταις θαλίαισι βραδυνοῦσαις παρὰ καιρὸν.

Μηδέποτε χρήστης πικρὸς γένῃ ἀνδρὶ πέντητι.
μηδὲ τις ὄρνιθας καλῆς ἅμα πάντας ἐλέσθω,
μητέρα δ' ἐκπρολίποις, ἢν ἔχῃς πάλι τῆσδε νεοσσούς.

Μηδέποτε κρίνειν ἀδαήμονας ἀνδρας ἐάσεις.
[μηδὲ δίκην δικάσεις, πρὶν <ἂν> ἄμφω μῦθον ἀκούσης.]

79 PAROEMIOGR. app. 1, 461 adn. || 83 adfert SCHOL. Ar. nub. 240. cf. Phocyl. 6 et Ro. 26s || 87 Ar. vesp. 725s ἢ που σοφὸς ἦν ὅστις ἔφρασκεν, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης, οὐκ ἂν δικάσαις. | SCHOL. ad l. | Ps.-PLAT. Demod. 383^b. οὐδὲ μοι δοκεῖς οὐδὲ τοῦτο τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγόμενον ἀκηροῦναι. τὸ ποῖον; ἔφη. [87], καίτοι οὐκ ἂν οὕτω τοῦτο περιεφέρετο, εἰ μὴ καλῶς ἐλέγετο καὶ ὡς προσήκει | PLVT. Stoic. rep. 8 p. 1034e | LVCIAN. de calumn. non tem. cred. 8 ποιητὴν μοι δοκῶ τὸν ἄριστον ἐπάγειν τῷ λόγῳ εὖ μάλα περὶ τούτων ἀποφηνάμενον, μᾶλλον δὲ νομοθετήσαντα. φησὶ δέ. [87] | SCHOL. ad l. Φωκνλίδης vel Φωκνλίδου vel τὸν Φωκνλίδην ποιητὴν μοι δοκεῖ | SCHOL. Aesch. Eum. 424 | SCHOL. Eur. Andr. 957 (II 308 Schw.) παρὰ τὴν παροιμίαν. | SCHOL. Thuc. 1, 44 ἀκούσαντες ἀμφοτέρων. | PAROEM. 2, 759 Gott. Διημοκρίτου ἢ ὑποθήκη | cf. SCHOL. Eur. Hipp. 264 (II 39 Schw.) ὁ δὲ Θεόφραστος. ὡς τὰ Σισύφου λεγόμενα καὶ Πιτθέως, οἶον. Μηδὲν ἄγαν. Μηδὲ δίκαν δικάσεις. | Cic. Att. 7, 18, 4 ego autem etsi illud Ψευδησιόειον—ita enim putatur—observo, μηδὲ δίκην

77 μηδὲ μιμοῦ Σ | ἀπάλειψαι sscr. ον L ἀπάλειπον VΣ | cf. Carm. aur. 70 || 78 πειθὼ V | ὄνειρα Σ dett. ὄφελ(λ)ος MBPV ὄφελος sscr. ὄνειρα L ὀφέλλει ci. B. || 79 Σ hoc versu explicat | cf. Theogn. 125s || 80 ἔδοντας M | ἐπὶ ἔτι B. | ἀνῆκει sscr. V || 81 καλὸν] μᾶλλον ci. Ludw. | ξενίζειν ML | λιταῖσι M || 81s cf. Carm. aur. 37s || 82 θαλίαισι Br. | δολίαισι(ι) B. | θολίαισι B. | βραδυνοῦσαι M | κερὸν M || 83 πικρὸς sscr. κακὸς V || 84s cf. Ro. 61 | nota τις... ἐλέσθω et ἐκπρολίποις || 84 ὄρνιθος καλῆς B || 85 μὴ πέρα P | ἐκ||| λείποις B (nihil videtur excidisse in lacuna) | θ 515 λόγον ἐκπρολιπόντες | adde Theogn. 1136 cum adn. | syn. ἀποπρολείπειν, καταπρολ. | ἔχεις M ἔχους ci. B. | πάλῃ M e corr., L πάλιν M (ante corr.) BPV | τῆσδε M¹ σ sscr. interpr. lat. | νεοττοῦς B || 87 = Ps.-Hes. fr. 271 cum adn. Rz. | exhibent duo dett. | <ἂν> Ar. cum Schol. | ἀμφοῖν testes | versus si genuinus esset, carmen esset saec. a. Chr. V.

τὴν σοφίην σοφὸς εὐθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνος.
οὐ χωρεῖ μεγάλην διδασκὴν ἀδίδακτος ἀκούη.
οὐ γὰρ δὴ νοέουσ' οἱ μηδέποτε ἔσθλα μαθόντες.

Μὴ δὲ τραπεζοκόρους κόλακας ποιεῖσθαι ἐταίρους.
πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιος εἰσιν ἐταῖροι
καιρὸν θωπεύοντες, ἐπὴν κορέσασθαι ἔχουσιν,
ἀχθόμενοι δ' ὀλέγοις καὶ πολλοῖς πάντες ἀπληστοί.

Λαῶι μὴ πίστευε, πολύτροπός ἐστιν ὄμιλος.
λαὸς <γὰρ> καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ ἀκατάσχετα πάντα.

Μὴ δὲ μάτην ἐπὶ πῦρ καθίσας μινύθῃς φίλον ἦτορ.
μέτρα δὲ τεύχε γόοισι· τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον.

Γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχοῖς νεκρῶσιν.
μὴ τύμβον φθιμένων ἀνορύξῃς μηδ' ἀθάτα
δείξις ἡελίῳ καὶ δαιμόνιον χόλον ὀρησις.
οὐ καλὸν ἀρμονίην ἀναλνέμεν ἀνθρώποιο
καὶ τάχα δ' ἐκ γαλῆς ἐλπίζομεν ἐς φάος ἐλθεῖν.

88 SCHOL. Lucian. p. 8, 20 R.

88 εὐθύνει MB Schol. Lucian. ἰθύνει LPV || 89 in mg. exhibet L | ad χωρεῖ contulit Ro. N. T. ev. Matth. 19, 12 ὁ δὲ δυνατός χωρεῖν χωρεῖτω | δὲ δίκην sscr. γρ. διδασκὴν L | ἀκούη PV ἀκούσαι B ἀκούειν L || 90 οὐ ποτε γὰρ κλύουσ' οἱ P: L, qui sscr. γρ. οὐ γὰρ δὴ νοέουσ' | νοέουσιν M | μήποτε PV || 91 τραπεζοκόρους sscr. x L τραπεζοφόρους MBPV | τραπέζον. novum | ποιείσθαι P (s corr. ex ai) | ἐτάρους P | ad rem cf. Ro. 63 || 92 πόσιος et βρώσιος e ras. M (man. interpr. lat.) | βρώσιος καὶ πόσιος V | ~ Theogn. 115 sim. congesit Ro. 64 || 93 quasi Καιρὸν | ἔχουσιν M || 94 ὄγκους B | πολλὰκις P πολλὰκι sscr. οἷς V || 95 λαὸς corr. in λαόν L | πολύτρο. Hom. || 95s cf. fr. iamb. adesp. 29 cum adn. et Ro. 65 || 96 λαὸς <γὰρ> (sive ὥς) D. λαὸς <τοι> B. utrumque negat Kal. | ad ἀκατάσχ. cf. Ro. 11 || 97 πυρκαϊῆς ci. Ludw. | καθίσας MBL | μινύθῃς M ante corr. μινύθῃς B μινύθῃς L μὴ μύθος P μινύθῃς Kal., sed cf. 21. 48 | φίλον] τεὸν LV τεὴν P | x 485s οἱ μὲν φθινύθουσι φίλον κῆρ ἀμφ' ἑμ' ὀδυρόμενοι || 98 -e γόοισι Ber. -s θεοῖσι(ν) B -ε ἐλέοισι ci: Cr. -ε ἐτέοισι ci. Kal. | ἐστὶν] ἦτιν M¹ || 98 ex. cf. 36 cum adn. 69^b || 99 ἐπὶ μοιρᾶσθαι P ἐπιμοιρᾶσθαι V ἐπιμύρᾶσθαι B | cf. Mosch. trag. fr. 6, 31 N.² ἀτάρχ. Lycophr. Alex. 1326 || 100 φθιμένων B νεκρῶν P: L (sscr. φθινομένων) | Plut. Num. 9, 15 ἀθάτα τοῖς ἄλλοις ἰσθᾶ || 100s cf. Hor. epod. 16, 14 || 101 καὶ] μὴ B. | ἄρης sscr. ὄρης L || 102 ἐνὶ ἀνθρώποισι V ἐστὶν ἀνθρώποισι P | cf. Ro. 66s || 103 ἐς] ἤς M¹ εἰς M (man. interpr. lat.) B || 103ss ad rem cf. Carm. aur. 70s cum adn. CE 975, 4 Ro. 67ss

λείψαν· ἀποικομένων· ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέθονται.
 ψυχαὶ γὰρ μένουσιν ἀκήριοι ἐν φθιμένοισιν.
 πνεῦμα γὰρ ἐστὶ θεοῦ χοῆσις θνητοῖσι καὶ εἰκῶν·
 σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν κἄπειτα πρὸς αὐτὴν
 λυόμενοι κόνις ἐσμέν· ἅηρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται.

Πλούτου μὴ φεῖδον· μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις·
 οὐκ ἐνὶ εἰς Αἰδὴν ὄλβον καὶ χρημάτων ἀγεσθαι.
 πάντες ἴσον νέκυες, ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει.
 κοινὰ μέλαθρα δόμων αἰώνια καὶ πατρίς Αἰδης,
 ξυνὸς χώρος ἅπασιν, πένησί τε καὶ βασιλεύσιν.
 οὐ πολὺν ἀνθρώποι ζῶμεν χρόνον, ἀλλ' ἐπικάουρον·
 ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρωις ζῆι διὰ παντός.
 [οὐδείς γινώσκει, τί μετ' αἶριον ἢ τί μεθ' ὥραν.]

111. 113 Stob. 3, 3 (π. φρονήσεως), 27 p. 202 H. (Trinc. Voss. fol. 102r) Φωκυλίδου.

104 ἀπ' οὐχομένων B | δέ] τε M manu interpr. lat., om. M¹ B | τελέθονται L || 104s cf. Φ 465s || 105 ἀκήριοι P | Hom. hymn. Merc. 530 ἀκήριον ἢ σε φυλάξει (i. ἀνευ κηρὸς καὶ θανάτου) | φθι-
 μένοισι B || 106 ex. cf. LXX Gen. 1, 27 || 107 γὰρ MLPV μὲν B |
 ἐκ om. M¹ add. interpr. lat. | κἄπειτα δὲ BP, L (in textu) κἄ-
 πειτα δαὲν (δοσέν?) V καὶ πάντα L in mg. | πρὸς αὐτὴν P πρὸς
 αὐτὴν M (τ ex γ corr.) ad ipsam interpr. lat. πρὸς αὐτὴν γῆ· P πρὸς
 αὐτὴν V καὶ πρὸς αὐτὴν P πρὸς γῆν L, in mg. (καὶ πάντα) πρὸς
 αὐτὴν || 107s cf. Xenophan. 23 D. Eur. fr. 195 N.² Stob. 1, 49, 46
 p. 414 W. Hor. carm. 4, 7, 16 Ro. 70s | temere seclus. B. ||
 108 δ' om. M¹ add. interpr. lat. | δ' ἅρα P, L (sscr. δ' ἀνὰ) ||
 108s inlustravit Ro. 71 || 109 πλούτου LV πλούτου sive πλούτω M
 manu interpr. lat. πλούτων sscr. ου L πλουτῶν M¹ BP | μὴ γαν-
 ροῦ M | μέμνησο δ' ὅτι V μέμνησο δὲ (δὲ deleta, * ὅτι sscr.) L | υπά-
 ρχειν (sscr. εἰς) L || 109ss cynicorum doctrinam redolere docuit
 Ro. 71s. cf. Carm. aur. 15s || 110 ἐνίκαις M manu interpr. lat., qui
 inseruit prius, sscr. alterum, explic. B., qui ἐνὶ (δ') εἰς scripsit
 ἐν' (ἐν') ἐς B, L e corr. ἐς L a. corr., PV | ὄλβον ἔχειν (ἐχεις V)
 καὶ C, em. B. | cf. Sol. 14, 7s || 111. 112. 113 hoc ordine PV 112.
 111. 113 MB Stob. 113. 112. 111 L, qui sscr. γ' (113), α' (112),
 β' (111) || 111 ἴσον B ἴσοι (i.) LPV || 112 μὲν ἀρθρα δομῶν αἰ. M
 (δομ et αἰω e ras. man. interpr. lat.) μὲν ἄ. δ. γωνίαματα B | δω-
 μάτων P | καὶ—ἄδης M e ras. man. interpr. lat. || 113 ξυνὸς M
 κοινὸς V Stob. | βασιλεύει B || 114 in mg. L | ἐπὶ καὶ αἶον B. Hi.-Cr.
 cum M (ἐπὶ in ras.) || 114s insiticii videntur Bergkio || 115 © 539
 al. ἀθάνατον καὶ ἀγήρωις ἡμῶν πάντα || 116s exhibet solus V,
 interpositionis causam et originem inlustravit Ro. 73 || 116 τί
 μεθ' ὥριον ἢ τί V em. B.

ἄσκοπός ἐστι βροτῶν θάνατος, τὸ δὲ μέλλον ἀδηλον.]

Μήτε κακοῖς ἄχθον μήτ' οὐκ ἐπαγάλλεο χάριμι·
 πολλάκις ἐν βιότῳ καὶ θαρσαλέοισιν ἄπιστον
 πῆμα καὶ ἀχθομένοισι κακοῦ λύσις ἤλυθεν αἰφνης.
 καιρῷ λατρεύειν, μὴ δ' ἀντιπλέειν ἀνέμοισιν.

Μὴ μεγαληγορήι φυσῶν φρένα λυσσασθείης.
 εὐεπίην ἄσκεῖν, ἥτις μάλα πάντας ὀνήσει.
 ὄπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου·
 ὄπλον ἐκάστωι νεῖμε θεός, φύσιν ἡερόφοιτον
 ὀρυσιν, πώλοισι ταχυτῆτ', ἀλκήν τε λένουσιν,
 ταύροις δ' αὐτοχύτοις κεράεσσιν, κέντρα μελίσσαις
 ἔμφυτον ἄλκαρ ἔδωκε, λόγον δ' ἔρριμ' ἀνθρώποισιν.
 [τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἀριστος.]

125—130 Stob. 3, 3 (π. φρονήσεως), 28 p. 203 H. (Trinc. Voss.)
 coniunxit cum 111. 113. cf. Hense p. LXXII

117 ex. cf. Demosth. 15, 21 Ro. 74 || 118 ἀχθοῦ B | οὐκ om. V,
 cf. 21 | ad rem v. Archil. 67^a Ro. 74 | ἐπαγάλλεο M in ras.
 interpr. lat. ἐπαγάλλεο V | χάριμι M¹ χάρις P || 119 ἐν' ἐς M¹ (?)
 εἰς B | βιωτῷ B | ἄπιστοι P ἄπιστον M¹ e corr. αἰψοῦν (sscr. υ) M
 a. corr. || 119s cf. Theogn. 639s || 120. 121 PV 121. 120 rell. ||
 120 πῆμα καὶ] πῆ γὰρ M | ἤλυθεν (sscr. υ man. interpr. lat.) M |
 ἄφρων MBLP || 121 in. cf. Ro. 74s et Καῖρος | καὶ ὅα M¹ | ἀντι-
 πνέειν C em. Lob. | ἀνέμοιο L || 122 cf. μακρογορία (Pind. Pyth.
 8, 30), ὑπερηγορία, ὑψηγορία | φυσῶν B. φνυσῶν V τροφῶν rell. ||
 123 ad εὐεπ. ἀσκ. cf. Ro. 75s | ἥτι M¹ σ sscr. interpr. lat. | μᾶλλον
 πάντων σ' V | πάγχυ σ' ὀνήσει ci. Ludw. ὀνέσει ex ὀνήσει corr. P ||
 123ss cf. Cic. inv. 2ss || 124 τοι in ras. M¹ | τομώτερός LP στο-
 μώτερός B | σιδήρῳ M | N. T. Hebr. 4, 12 LXX Psalm. 51, 4. 54,
 22 al. contulit Ro. 76 || 125 νεῖμε in ras. man. interpr. lat. M
 νεῖμαι sscr. ε V | ἡερόφοιτων M¹ ἡερόφοιτον (altero i sscr.) B |
 cf. ἡεροφοῖτις (171 cum adn.) et ἀερόφοιτος (Ar. frg. 282) ||
 125ss cf. Ro. 76s || 126 ὀρυσιν(ν) (-νησι B) C λαγωαῖς Stob. |
 πολλοῖς BP (μὲν) πολλῶν (-ῆν) M (e corr.) LV cum Stob. πολλὴν M¹
 em. Sylb. | ταχυτῆτ' (α) BP | τε MBP cum Stob. δὲ L (in textu,
 in mg. τε) δὲ V || 127 ταύρους B | δ' αὐτοχύτοις (-τως) κεράεσσιν(ν) C
 Stob. δ' αὐχέσσι κέρα καὶ ci. Buech. δ' αὐτ' ἐφ' ὀνέσσε κεράτα
 ci. B. Hi. an αὐτοφύτοις? (ταύρους) δ' αὐτ' αὐ τοῖς κ. Kal. | κέν-
 τρον V || 128 ἐφυτον (μ sscr. interpr. lat.?) M | ἄλκαρ Hom. |
 ἔδωκεν ἔρριμ' (om. λόγον δ') L | λόγον ex λόγων corr. M λόγος P |
 δ' ἔρριμ' ἀνθρώποισιν PV δὲ δὲ ἐστὶν ἀριστος MB+ ἀνθρώπω νεῖμεν
 Stob. (λόγος) δ' εἰς ἐστὶν ἀριστος ci. Buech. (λόγος) δ' ἔρριμ' ἐστὶν
 ἀριστον ci. Hense || 129 iure om. MB Stob.

βέλτερος ἀλκήεντος ἔφν σεσοφισμένους ἀνὴρ·
 ἀγροὺς καὶ πόλιας σοφίη καὶ νῆα κυβερναῖ.
 Οὐχ ὅσιον κρύπτειν τὸν ἀτάσθαλον ἄνδρ' ἀνέλεγκτον,
 ἀλλὰ χρεὶ κακοεργὸν ἀποτροπᾶσθαι ἀνάγκη.
 πολλάκι συνθνήσκουσι κακοῖς· οἱ συμπαρεόντες.
 Φωρῶν μὴ δέξιμι κλοπὴμην ἄδικον παραθήκη·
 ἀμφοτέροι κλώπες, καὶ ὁ δεξάμενος καὶ ὁ κλέψας.
 Μοῖραν πᾶσι νέμειν, ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἄριστον.
 ἀρχόμενος φείδου πάντων, μὴ τέρεμ' ἐπιδεύης.
 μὴ κτήνους θνητοῖο βορὴν κατὰ μέτρον ἔλῃαι.
 κτήνος κῆν ἐχθροῖο πέσει καθ' ὁδόν, συνέγειρε.
 πλαζόμενον δὲ βορὸν καὶ ἀλήμονα μήποτ' ἐλέγξης.
 βέλτερον ἂντ' ἐχθροῦ τυχεῖν φίλου εὐμενέοντος.
 Ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπτειν ἔλκος τ' ἀκέσασθαι.

132. 133 ANECD. gr. ed. Boiss. I, 119

130 βέλτερος δ' Voss. | Aretae π. χρονίων παθῶν 5 p. 125 Ermer.
 ἀνὴρ ... ἀλκήεις | ἔφν ML | ad rem cf. Ro. 77s || 131 post hunc
 versum inserunt 21 BP || 132 ἀτάσθαλος M¹ | ἄνδρ' ἀνέλεγκτον V
 Anecd., P (ἄνδρα), ἄ. ἀνάδεκτον B ἄνδρα ἄδεκτον M ἄνδρα διάδεκτον
 (sscr. ἄντιον) L || 132ss cf. Ro. 78s || 133 χρεὶ] τὸν Anecd. | κακο-
 εργον L κακοεργὸν P κακὸν (subsequentibus et iuxta et supra rasu-
 ris) M κακῶν B ταλαεργὸν V κακότεχνον cod. Heidelb. 43s. XIV |
 ἀποτροπᾶσθαι B ἀποτροπᾶσθαι sscr. ἀποτροπᾶσθαι L ἀποτροπᾶ-
 σθαι P ἀποτροπᾶσθαι M κακοτροπᾶσθαι V || 134 πολλάκις P |
 κακοῖς] ἀπὸ τοῦ B | συμπαρόντες P || 135 φωρῶν L φωρῶν M φῶρον B
 φωρός PV | κλοπῆμην M κλοπῆμων B | ἄδικον PV ἄδικον sscr. ἀδί-
 κων L ἀδίκων MB | παρακαταθήκη V | cf. Plat. rep. 4, 442^a
 παρακαταθήκη ... δεξάμενος || 137 μοῖραν (μοι-) LPV μοῖρας M
 μοῖραις B | πᾶσι LPV παισὶ M, B (παισὶ) | ad rem cf. Anon. in
 turpiluc. 36 Ro. 79 | ἰσότητος M¹ P | ἀρίστη PV | cf. Democ. fr.
 102 Die.-Kr. Carm. aur. 38 || 138 ἐπιδεύ(ε)ς BLPV ἐστὶ M¹ ἐπι M²
 δευεὺς sscr. η M¹ (sic Ludw., ἐπιδευεὺς Ro.) | 'num mente adden-
 dum δάκρυσι?' Kal. || 139 κτείνους M | cf. Ro. 82 || 139ss hoc ordine
 exhibet L: 139—143. 147—154. 156. 157. 158 || 140 κτείνος M |
 κῆν sscr. δ' ἦν L δ' ἦν MB | ἐχθροῖο (θ add. interpr. lat.) M |
 cf. LXX Exod. 23, 5 | συνέγειρον LP || 141 δὲ] τε MB | βορὸν
 (o prius ex ω corr.) B | ἀλήμονα LPV ἀλτροπον (ἀ-) MB | μήποτ'
 ἐλέγξης P, L (sscr. ἀλύξης), οὐποτ' ἐλέγξης B οὐποτ' ἀλύξης M in
 ras. man. interpr. lat. μήποτ' ἀλύξης V, id quod probat Ro. ||
 141s damn. B. || 142 ἐχθροῖο BL | τ' ἔχειν B τυχεῖν MLPV | φίλον
 εὐμενέοντα MB || 143 ἔλκος κόπτειν MB | τ' om. M¹ add. interpr.
 lat. | cf. Theogn. 1133s Ov. rem. 91 Ro. 80

[ἐξ ὀλίγου σπινθήρος ἀθέσφατος αἰθεται ὕλη.
 Ἐγκρατὲς ἦτορ ἔχειν, καὶ λωβητῶν δ' ἀπέχεσθαι.
 φεύγε κακὴν φήμην, φεύγ' ἀνθρώπους ἀθεμίτους.]
 Μὴ δέ τι θηρόβορον δαίση κρέας, ἀργίποισιν δὲ
 λείψανα λείπε κυσίν· θηρῶν ἀπο θῆρες ἔδονται.
 Φάρμακα μὴ τεύχειν, μαγικῶν βίβλων ἀπέχεσθαι.
 Νηπιάρχους ἀπαλοῖς μὴ μάργη(ς) χεῖρα βιαίως.
 Φεύγε διχοστασίην καὶ ἔριν πολέμον προσιόντος.
 Μὴ κακὸν εὖ ἐρξῆς· σπείρειν ἴσον ἔστ' ἐνὶ πόντῳ.
 Ἐργάζεαι μοχθῶν, ὥς ἐξ ἰδίων βιοτεύῃς.
 πᾶς γὰρ ἀεργὸς ἀνὴρ ζῶει κλοπῆμων ἀπὸ χειρῶν.
 [τέχνη (γὰρ) τρέφει ἄνδρα, ἀεργὸν δ' ἔφατο λιμός.]
 μὴ δ' ἄλλον παρὰ δαιτὸς ἔδοις σκυβάλισμα τραπέζης,
 ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων βίον διὰ γοῖς ἀνύβριστος.
 εἰ δέ τις οὐ δαδάκε τέχνην, σκάπτειτο δικέλλη.
 ἔστι βίῳ πᾶν ἔργον, ἔπην μοχθεῖν ἐθέλησθα.
 ναυτίλος εἰ πλώειν ἐθέλεις, εὐρεῖα θάλασσα.

144—146 solus V || 144 cf. Sol. 1, 14 Pind. Pyth. 3, 36s Eur.
 fr. 411 N.^a Ro. 80s || 145 cf. 76 || 146 cf. Ro. 81s || 147 θηριόβορον
 δέση B θηρόβορον (sscr. θηριόβορον δαίση) L | ἀργίποισιν δὲ M
 ἀργίποισι δὲ B ἀργίποισιν (sscr. ἀργί) L || 147s cf. Ro. 82s || 148 θῆρες
 δ' ἀπὸ θηρὸς PV, L (sscr. θηρῶν ἀπο θῆρες) || 149 cf. Ro. 83 | γα-
 μικῶν P | an <δ> ἀπέχεσθαι? || 150 ἀταλοῖς M, B (-οις) νηπιάρχους
 ἀταλὸς ci. B. | νηπίαχ. Hom. | μάργη V cum plerisque dett.
 μάγη B, M¹ (sscr. q interpr. lat.), μὴ ἄρη P, L in textu, μὴ μάργη
 (χεῖρα) L in mg. em. B. | χεῖρι L, quod ci. B. Ber. χεῖρα L in
 mg. || 151 cf. Eur. Suppl. 949ss Theogn. 885s Ro. 84. 12 | παρεόν-
 τος V in textu, προσιόντος V in mg. || 152 om. MB, add. in mg.
 super. interpr. lat. M | cf. Theogn. 105s | κακῶ P, L sscr. ὄν |
 ἐρξῆς sscr. ῥέ L | ἔσται P || 153 ἐργάζου M ἐργάζεο PV | βιο-
 τεύσης (ση in ras. man. interpr. lat.) M βιοτεύεις (ω ex α corr.) B
 βιοτεύουσι L || 153s cf. Ro. 85 || 154. 156 in mg. super. add. L ||
 154 ἀνὴρ om. M¹ add. interpr. lat. | ζώη M¹ BV || 155 exhibit
 solus V | <γὰρ> Kal. <τοι> B. | ἔρ- V || 156 ἔδοις B ἔδη V ἔδη P |
 σκυβάλ. novum || 157 ἀλλ' ἀπὸ in ras. man. interpr. lat. M | βί-
 ὦν φάγεις M διάγεις βιότων L διάγεις βοτῶν P μισθῶν φάγεις B
 ἄγεις βιότων V em. B., sed cf. Ro. 85s | ad ἀνύβρ. cf. Ro. 11 |
 ἀνυβρίστος M || 158 δέ τι σοῦ δαδάκε B δαδάκετο P | τέχνης MBP |
 σκάπτειτο B | μακέλλη (sscr. δι) LP || 159 βίος B. Ro. | ἐπὶ M
 ἐπὶ sscr. ἐπὶ L ἐφ' ὧ B || 160 εἰ L in textu, probat B. sed
 cf. 161 | εἰ πλείων in textu, εἰ πλώει in mg. L πλώει P | ἐθέ-
 λης M¹ -οις M² ἐθέλεις BLP | cf. Telet. rel. p. 52 H. Ro. 86

εἰ δὲ γεηπονίην μεθέπειν, μακράι τοι ἄρουραι.
 οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετέες ἔργον
 οὐδ' αὐτοῖς μακάρεσσι· πόνος δ' ἀρετὴν μέγ' ὀφέλλει.
 μύρημκες γαίης μυχάτους προλελοιπότες οἶκους
 165 ἔρχονται βιότου κεχρημένοι, ὅσπ' ἄρουραι
 λήια κειράμεναι καρπῶν βροῖθωσιν ἀλωάς.
 οἱ δ' αὐτοὶ πυροῖο νεοτριβὲς ἄχθος ἔχουσιν
 ἢ κριθῶν, αἰεὶ δὲ φέρων φορέοντα διώκει,
 170 ἐκ θέρους ποτὶ χεῖμα βορῇ σφετέρην συνάγοντες
 ἄτρυτοι· φύλον δ' ὀλίγον τελέθει πολύμοχθον.
 κάμνει δ' ἡεροφοῖτις ἀριστοπόνος τε μέλισσα
 ἢ ἐπέτρης κολίης κατὰ χηραμὸν ἢ δονάκασιν
 ἢ δρυὸς ὠγγυλῆς κατὰ κοιλάδος ἔνδοθι σίμβλων
 σμήνῃσι μυριότρητα κατ' ἄργεα κηροδομοῦσα.

162 SYRIAN. in Hermog. π. ἰδεῶν vol. 1, 6, 12s R. ἐν Μιλῇ-
 τωι ὁ θεός· || 171-174 SCHOL. Nic. Alex. 448

161 γεηπονίην M γεωπονίην (sscr. η) L γεωπονίην B | μεθέπειν
 (sscr. ἐθέλειν) L | τοι τε M || 162-165 om. M cf. Hes. op. 289s ||
 162 καμάτου B | ad Branchidarum oraculum cf. RE III 809ss
 Ro. 87 || 163 om. B | ad μέγ' ὀφ. cf. 66 || 164 μυχάτους ...
 οἶκους B (in mg. schol. σκοτεινοῖς καὶ βαθύσι τόποις) | Eur. Hel.
 189 μύχματα γνάλα | προλελοιπασιν V || 165 βλοτον P, L (sscr. οἶο) ||
 166 κηράμεναι ■ κηράμενοι L | καρπον M¹ -ων interpr. lat. |
 βροῖθωσιν L βροῖθωσιν PV πλήθωσιν MB | cf. Hes. op. 307 |
 ἀλ. BV || 167 οἱ δ' V οὐδ' MBLP | αὐτοὶ ὅ αὐτὸν L αὐτοῖς ci. Kal.
 interpr. lat.) M πυροὶ P | νεοτριβ. novum | νεοτριβέες P | ἄρου-
 σιν ci. Ro. || 168 αἰεὶ ὅ fere omnes | δὲ] καὶ P | φέρω V ||
 168ss cf. Fr. Hübner De Pluto Diss. Hal. 23 (1914), 267 || 169 ἐσ-
 ἄγοντες B ἐπάργοντες MLP, sed cf. N. T. Matth. 3, 12 συνάξει τὸν
 σίτον ... εἰς τὴν ἀποθήκην || 170 ἄτρυτον M (v e ras.), BLP,
 cf. Ro. 12 | φύλον M¹ P φύλον M man. interpr. lat.¹ φύλλον L
 φύλων V | τ' ἐθέλει M τεθέλει B || 171 ἡεροφοῖτις M¹ ἡερίφοι-
 τες V (δ)ἡεροφοῖτις B ἡερόφοιτος M man. interpr. lat. Schol.
 Nic. dett., praefert Ludw. cf. 125 | I 571 al. ἡεροφοῖτις Ἑρμῆς |
 ἀριστοπόνους B | Pind. Ol. 7, 51 ἀριστοπόνους χερσὶ | τε om. P ||
 172 Φ 494s κολίην ... πέτρην, χηραμὸν | χωάδος (χωρ-) Schol.
 Nic. v. l. χηραμῶν B || 173 ὠγγυλῆς B || 174 σμήνῃσι (νεοσι in ras.
 man. interpr. lat.) M σμήσι B | μυριότρη. novum | μυριότρητα M, B
 (μυρη-) Schol. Nic. | cf. πολύτρητος (a lll χ 439) | ἄνθεα ὅ em.
 Ruhnken | κηροδομοῦσα (sscr. μ) L | κηροδομ. novum | post κ.
 lacunam haud parvam statuit Ro.

Μὴ μείνῃς ἄγαμος, μὴ πως νώνυμος ὄλῃαι·
 175 δός τι φύσει καυτός, τέκε δ' ἐμπαλιν, ὥς ἐλοχεύθης.

Μὴ προαγωγέυσης ἄλοχον σέο τέκνα μαίνων·
 οὐ γὰρ τίκτει παῖδας ὁμοῖους μοιχικὰ λέκτρα.
 μητρυνῆς μὴ ψαῦε τὰ δεύτερα λέκτρα γονῆς·
 180 μητέρα δ' ὥς τίμα τὴν μητέρος ἴχνια βᾶσαν.
 μηδὲ τι παλλακίσιν, πατρὸς λεχέεσσι, μιγείης.
 μηδὲ κασιγνήτης ἐς ἀπώτροπον ἐλθέμεν εὐνήν.
 μηδὲ κασιγνήτων ἀλόχων ἐπὶ δέμνια βαίνειν.
 μηδὲ γυνὴ φθείρῃ βρέφος ἔμβρυον ἔνδοθι γαστροῦ,
 185 μηδὲ τεκοῦσα κυσὶν ὄλῃῃ καὶ γυνὴν ἔλωρα.
 μηδ' ἐπὶ σῇ ἀλόχῳ ἐγκύμονι χεῖρα βάλλῃαι.
 μηδ' αὖ παιδογόνον τέμνειν φύσιν ἄρσενα κούρου.
 μηδ' ἀλόγοις ζώοις βατήριον ἐς λέχος ἐλθεῖν.
 μηδ' ὕβριζε γυναικὰ ἐπ' αἰσχυντοῖς λεχέεσσιν.
 190 μὴ παραβῆις εὐνὰς φύσεως ἐς Κύπριν ἄθεσμον·

175ss cf. Carm. aur. 37ss cum adn. || 175 μὴ πως] μὴ πῶς
 ποτε L ὅπως V | νώνυμος LPV | Senec. fr. 58 liberorum causa uxo-
 rem ducere, ut vel nomen nostrum non intereat contulit Ro. 89s ||
 176 τι] τῇ M¹ a. corr., B τῇ P (δός) τῇ V | cf. Ro. 19 | ὥς ἀρ-
 ἐτέχθης in textu, in mg. ὥς ἐλοχεύθης L || 177 προαγωγέυσεις B |
 nondum legitur verb. simplex | ἄλογον V | σέο M¹ || 178 μοιχικὰ M¹
 μοιχικῇ V | λέκτρα B | cf. Hes. op. 235 Theocr. 17, 43ss || 179 μη-
 τρυνῆς B | ψαῦε M, L (om. τὰ), PV ψάβεται (om. τὰ) B em. Br.
 Kroll ψαῦ' ἄτε B. | λέκτρα] λέκτρα (sscr. τέκνα) L τέκνα M ||
 179ss cf. Ro. 91s || 180 μητέρα σέο τίμα κρείσσον γὰρ ἂν ἴχνια
 βᾶσαν M || 182. 181 hoc ordine ὅ traiecit editores || 181 μηδ'
 ἐπὶ (ἐπι-) ὅ praeter B, qui praebet μηδὲ τι, quod probat Ro. |
 παλλακῇ V | recte contulit Ro. Manethon. 1, 113. 2, 189. 6,
 195s | πατέρος L | λέχεσσι sscr. ση supra χε M¹, e supra σσ M²
 (Ludw.) || 182s cf. Manethon. 5, 206. 6, 204 || 183 exhibent ὅ
 ante 195, revocavit in suum locum Ber. | κασιγνήτων ἀλόχων
 (-ων ἂν in ras. man. interpr. lat.) M κασιγνήταις λοχῶν B | φαίνειν
 (sscr. β) B βαίνει P || 185 ὄλῃης B | cf. Manethon. 6, 97s | ἔλωρα
 et ἐλώρια Hom. || 186 μηδὲ τι σῇ B μὴ δὲ τῇ σῇ M a. corr. μηδὲ
 τι (sscr. τῇ, quod deletum est) σῇ L | cf. ad 191 | ἐγκύμονα P ||
 187 τέμνειν φύσιν ἄρσενα κούρου V ποτὲ τέμνειν ἄρσενα κούρου MBP
 ποτὲ τ. ἂν κούρου L | cf. Ro. 93 || 188 βατήρ. novum | εἰς MBP ||
 189 γυναικὰς P | ἐπ' αἰσχυντοῖς L ἐπεσχυντοῖς M ἐπ' αἰσχυντι-
 κοῖς BP ἐπ' αἰσχυντῇ (sscr. οῖς) V | αἰσχ. novum | ἐπεεσσιν M
 (sic) χεῖλέεσσι P | ad rem cf. Ro. 93s || 190 κύπριν in ras. man.
 interpr. lat. M

οὐδ' αὐτοῖς θήρεσσι συνεύαδον ἄρσενες εὐναί.
μηδὲ τι θηλύτρεαι λέχος ἀνδρῶν μιμήσαντο.
μηδ' ἐς ἔρωτα γυναικὸς ἅπας ῥεύσεις ἀκάθεκτος
οὐ γὰρ ἔρωσ θεός ἐστι, πάθος δ' αἰδηλον ἀπάντων.

Στέργε τήν ἄλοχον· τί γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄρειον,
ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέη φίλα γήραος ἄχρῃ
καὶ πόσις ἦι ἀλόχῳ, μηδ' ἐμπέσῃ ἀνδριχὰ νεῖκος;

Μὴ δέ τις ἀμνήστευτα βίηι κούρησι μιγείη.

Μὴ δὲ γυναικα κακὴν πολυχρήματον οἶκαδ' ἄγεσθαι·
λατρεύσεις ἀλόχῳ λυγρῆς χάριν εἴνεκα φερνῆς.
ἱππους εὐγενέας διζήμεθα γειαρότας τε
ταύρους ὑφιτένοντας, ἀτὰρ σκυλάκων πανάριστον·
γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὴν ἐριδαίνωμεν ἀφρονέοντες.
οὐ δὲ γυνὴ κακὸν ἀνδρ' ἀπαναίνεται ἀφρονὲν ὄντα.
μηδὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἄγοις ἔπι, πῆματι πῆμα.

191 post v. 186 exhibent C fere omnes | αὐτὸς B | συνεύαδον L
dett. pauci συνεύαδεν M (συν in ras. man. interpr. lat.), BP
συνεύαδ' V | cf. Apoll. Rhod. 3, 30 συνεύαδε | ἄρσενος P ||
192 μηδ' ἔτι V | ἀνδρὸς M | μιμήσαντο (i sscr. ω) M || 193 om. P |
ἅπαν (v in σ corr. interpr. lat.) M | ῥεύσεις V ῥένης (sscr. εὐσης) L |
ἀκάθεκτος MBP ἀκαθέκτως ci. B. | cf. Ro. 11 || 194 δ' om. M¹
(add. interpr. lat.) | cf. Clem. Alex. Strom. 2, 107, 3 p. 171 St.² ||
195ss cf. 182ss Eur. Med. 14ss al. Ro. 94s | στέργετε τήν B στέργε
τέκνων ἄλοχον in textu, in mg. τήν L || 196 φρονέει M φρο-
νέοι BLPV em. dett. | φίλα] καλά M (κα in ras. man. interpr.
lat.) ἄχρῃ M a. corr., BP || 197s om. MB || 197 ἐμπέσει L | ἀνδριχὰ
Hom. | ἀνδρα V || 198 add. L in mg. infer. | ἀμνήστευτα αἷη κού-
ρησι P | κούρη L | cf. Eur. fr. 818N.² LXX Exod. 22, 16 Ro. 95 ||
199 πολυχρήματον V om. MBLP | οἶκαδ' V σοῖσιν οἰκοῖσιν M
σοῖς οἰκοῖσιν L σοῖς οἰκοῖσι δ' B οἰκοῖσιν σοῖσιν P fort. recte (om.
πολυχρ.) || 199ss (—204) ~ Theogn. 183ss | cf. Varr. Men. 236
Ro. 95s || 200 λατρεύσεις P λατρεύεις δ' V λατρεύεις M (δ' add.
interpr. lat.), B λατρεύεις δ' L an λατρεύεις? || 201 ἱππους] κά-
πρους MB | δ' εὐγενέας L | διζεσθαι MBL | γειαρότας τε P γειαρό-
πας τε (sscr. κατ' οἶκον) V μὲν κατὰ οἶκον MBL | γειαρ. A. P. 9,
23 A. Plan. 4, 94 || 202 ταύρους δ' LPV | ὑφιτέν. novum | ὑφι-
ταίνοντας P ὑφιτέοντας B | πᾶν ἄριστον PV πανάριστος BP, L
(sscr. ταναγραῖους) ἀρίστους (sscr. παν interpr. lat.) M, unde Cr.
πανάριστον (conl. Hes. op. 293) sscr. γρ. ους lectionem primariam
enucleavit || 203 ἀγαθὴ M (sscr. v interpr. lat.) ἀγαθῇ BP | ἀφρο-
νέοντες M in ras. man. interpr. lat. om. V in lacuna ἀλλαφρον-
τες M¹B, P (ἀλλὰ) || 204 ἀνδρ' om. P | ἀνδρα ἀπαναίνει' ἔτ' M |
ἀφρονέων PV ἀφρονέον (ε del.) L | ἔόντα LP || 205 cf. Ro. 96s

μηδ' ἀμφὶ κτεάνων συνομαίμοσιν εἰς ἔριν ἔλθῃς.

Παῖσιν μὴ χαλέπαυε τεοῖς, ἀλλ' ἥπιος εἴης.

ἦν δέ τι παῖς ἀλῖττι σέο, κρινάτω νῖεα μήτηρ
ἢ καὶ πρεσβύτατοι γενεῆς ἢ δημογέροντες.

Μὴ μὲν ἐπ' ἄρσενι παιδί τρέφειν πλοκαμηίδα χαίτην,
μὴ κορυφὴν πλέξης μήθ' ἄμματα λοξὰ κορύμβων.
ἄρσεσιν οὐκ ἐπέοικε κομᾶν, χλιδαναῖς δὲ γυναιξίν.

Παιδὸς δ' εὐμόρφου φρουρεῖν νεοτήσιον ὥρην·
πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἄρσενα μεῖξιν ἔρωτος.
παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλειστοῖς θαλάμοισιν,
μὴ δέ μιν ἄχρῃ γάμων πρὸ δόμων ὀφθῆμεν ἐάσης.
κάλλος δυστήρητον ἔφν παιδῶν τοκέεσσιν.

[Στέργε φίλους ἄχρῃ θανάτου· πίστις γὰρ ἀμείνων.]

Συγγενέσιν φιλόττητα νέμοις δόλην θ' ὁμόνοιαν.
αἰδεῖσθαι πολιοκροτάφους, εἴκειν δὲ γέροντων
ἔδρης καὶ γεράων πάντων· γενεῇ δ' ἀτάλαντον

206 ante 205 exhibit L, deest in MB | κτεάνων συναίμοσιν V τε
συναίμοσιν P γε συναίμοσιν L | pertinet ad 47 || 207 εἴης MB ἦσθα V
ἴσθι LP | cf. Ro. 97 || 208 ἀλῖττι σέο P ἀλῖτῆσσαι V ἀλῖττι (om. σέο) BL
ἀλῖτῃ M (manu interpr. lat.) ἡλῖτῃ (om. σέο) fort. M¹ ἀλῖττι σε B. |
κρινάτω V κρινάτω P ἐσκρινέτω L κολνέτω M, || (κολ-) κολαῖέτω
ci. Hi. κολονέτω ci. B. | νῖεα ex ὀνῖεα corr. M ὀνῖεα B | versum in
dubium vocavit R. Keydell Burs. Jbb. 230 (1931), 93 || 209 ἦ
εἰ B | δημογέρ. Hom. | cf. Tyrt. 3ab, 5 Ro. 98 || 210 πλοκαμηίδα
χαίτην L e testimonio N. Festa (cf. Ro. 99) πλοκαμίδα χαίτην cod.
Heidelb. 43 s. XIV πλοκάμους ἐπὶ (ἐπι-)χαίτης MBP, quod pro-
bant Kroll Ro. πλοκάμους ἐπιχάρτους V || 210ss cf. Ro. 98s || 211 μήθ'
ἄμματα P μήθ' ἄ. V μὴ θαύματα MP μὴ θαύματα sscr. μήθ' ἄμ-
ματα L | λοξὰ (in ras. man. interpr. lat.) M | post v. 211 explicit L ||
212 κύμαι MB χλιδαῖ (sscr. σδὲ interpr. lat.) M χλιδαῖ δὲ B χρῆ δὲ
ταῖς P (ταῖς eras.), V em. B. | γυναιξίν δε M || 213 δ' om. B | ὄραν MB ||
213ss cf. Theogn. 409s Ro. 99 || 214 λυσσῶνσι P λυσσόνσι V |
ἐρῶντες M ἔρωτες B || 215 παρθενικὴν B | φύλαττε M | πολυκλ. no-
vum | ut Danaae Sophocleae || 216 μέχρι M¹ (?) | γάμον P | ὀφθῆ-
μεν M explic. B. ὀφθῆμεναι B ὀφθῆναι rell. || 217 δυστήρ. Plut. Ag. et
Cleom. 57, 4 cf. δυσπαράτηρος (Antig. Caryst. mir. 126 Porph.
abst. 3, 4) | τοκέεσσι B || 218 exhibit solus V | cf. 13 | ἄρχι V em. B. ||
219 συγγενέσιν P συγγενέσσι V | θ' om. M δ' B || 220 Θ 518 πολιο-
κροτάφους τε γέροντας || 220s cf. Tyrt. 9, 37ss Theogn. 935ss
Herod. 2, 80 Plut. quo modo adulat. 15 p. 58^{bc} Ro. 100 | γέ-
ρουσι B || 221 γηράων M | ἀπάντων PV | γενεῇ M¹ | δ' om. M¹
(sscr. interpr. lat.) | ἀτάλαντος M²V | ἀτ. Hom.

πρέσβυν δμήλικα πατρός ἴσαις τιμαῖσι γέραιρε.

Γαστρός δφειλόμενον δασμόν παρέχειν θεράποντι.

δοῦλοι τακτὰ νέμοις, ἵνα τοι καταθύμιος εἴη.

στίγματα μὴ γράφῃς ἐπονειδίζων θεράποντα.

δοῦλον μὴ βλάψῃς τι κακηγορέων παρ' ἀνακτι.

λάμβανε καὶ βουλὴν παρὰ οἰκέτου εὖ φρονέοντος.

Ἀγνείη ψυχῆς, οὐ σώματός εἰσι καθαρμοί.

Ταῦτα δικαιοσύνης μυστήρια, τοῖα βιεῖντες

ζωὴν ἐκτελέουσ' ἀγαθὴν μέχρι γήραος οὐδοῦ.

222 πατρός om. V | τιμαῖς BP || 223 γαστρός in ras. interpr. lat. M | παρὰ σκον PV | θεράποντα M¹B -πονσι(ν) M²V || 224 δοῦλος M¹ corr. interpr. lat. (δοῦλω) | τακτὰ | τὰ καὶ τὰ M¹ | cf. P 201 al. Ro. 14 || 225 στίγμα et ἐπονειδίζων M | θεράποντι PV | cf. CE 95 Ro. 100s || 226 πλάγῃς B γράφῃς V | τι om. MB | κακηγορέων M | παρ' ἀνακτος V παρ' ἀνακτα P || 227 παρ' PV παρὰ (ν) B. | εὖ φρονέοντος M fort. recte || 228 ἀγνείης (σ eras.) M ἀγνείαι P | οὐ BV συν M τοῦ P | uncis saepserunt Ber. B. | ad rem. cf. Ro. 101 Dieterich Nekyia p. 161 Weinreich SBHdb. 1919 Abh. 16 p. 64s (Kern) || 229 βιούντες MB || 229s cf. 1s et Phocyl. 10 || 230 οὐδῶ PV ὁδοῦ M¹ οὐδοῦ M² ὁδου B | ο 246 οὐ δ' ἔκετο γήραος οὐδόν

225

230

ΧΑΡΗΣ

ΓΝΩΜΑΙ

1. μὴ φθόνει τοῖς εὐτυχοῦσι, μὴ δοκῇς εἶναι κακός.

2a.*

τὰ κ[αλὰ καὶ δίκαια[α δρᾶν],
].δόξα ἀγῆρα[(ν)τος ~ ~].

1 Stob. 3, 38 (π. φθόνον), 3 p. 708 H. [SMA] Χάρητος· [1] (= TGF p. 826, 3 N.²) || 2 Pap. Heidelb. 434 saec. III in. a. Chr. n. ed. G. A. Gerhard SB Hdb. 1912, 13. Abh. cum tab. phototypa Χάρητος Γνώμαι, qui Stobaei excerpto (v. 22—24) usus Charetem gnomologum cognovit cf. R. Philippson PhW. 1914, 801s O. Hense RhM. 72 (1917/8), 14ss J. U. Powell New Chapters in the History of Greek Literature 1 (1921), 18 Gerhard RE IX 662s A. Körte A. f. Pap.-F. 7 (1924), 119. 542

Charetis fragmenta (1. 2 22—24. 3) ante gnomologum reditum ed. Nauck TGF² p. 826 cf. Bergk PLG II⁴ 372 et Wil. H. 34 (1899), 608, qui ex Ioanne Lydo addidit fr. 3, 1 || 1 tetrametrum metrum respicit 'Epicharmi sententias' ap. Die.-Kr. Vorsokr.⁵ 1, 193s ex Pap. Hibeh I (1906), 1. 2 cf. Croen. H. 47 (1912), 402ss ad sententiam cf. Dionys. TGF p. 725, 8 N.² Agathon. p. 768, 23 N.² al. || 2 1—4 de parentibus colendis. contulit G. Men. Mon. 233 θεοὶ μέγιστοι τοῖς φρονούσιν οἱ γονεῖς (378s) 72 βούλου γονεῖς πρὸ παντὸς ἐν τιμαῖς ἔχειν || 1 cont. G. Eur. fr. 1035, 1 N.² δύστηνος, ὅστις τὰ καλὰ καὶ ψευδῆ λέγων κτλ. Med. 578 δονεῖς προδοῦς σὴν ἄλοχον οὐ δίκαια δρᾶν | de τὰ καλὰ καὶ δίκαια v. Hense l. c. 18ss | varia tentavit Hense: [ἀεὶ μέλοι σοι τὰ κ], [μὲνῃς ἀεὶ σὺ τὰ κ], [κράτιστόν ἐστι τὰ κ] al. || 2 δόξα ἀγῆρα[τος] fulcitur dictionibus κλέος ἀγῆρατον Eur. Iph. A. 567 sim. Or. Sib. 3, 418. 11, 140, ad κλέος ἀφθιτον, ἀναον, ἀθάνατον al. multa cf. G. Steinkopf Unters. z. Geschichte des Ruhmes b. d. Gr. (Diss. Hal.) Würzburg 1937 p. 17 M. Greindl Κλέος Κῦδος κτλ. Diss. Monac. 1938 p. 5s | [τῶι ταῦτα δρᾶν]ῃ δ. ἀ. [μένει] Hense (seu potius [πέλει]), qui ad 1s contulit Eur. fr. 585 N.² τοῦ γὰρ δικαίου κἂν βροτοῖσι κἂν θεοῖς ἀθάνατος ἀεὶ δόξα διατελεῖ μόνου Ps.-Isocr. ad Demonic. 38 Theogn. 147s (cum adn.)

* voces et litterae unceolis ~ ~ inclusae stant Menandri monostichorum fide vel Stobaei

]σι, παῖ, πατρός γε[αυτέρου].
 ]ωι σωφρονεστέρ[ωι υ υ].
 1 ἐλπιζε τιμῶν τοῦθ' θεοὺς πράξειν καλῶς, 5
 ἐ]μποιεῖν τὸν Ἡρα[κλῆ]ν
 ἐ]ξ ἴσον σέβον. [υ υ].
 1 ὀργὴν ἐταίρων καί, φίλων πειρῶ φέρειν, 10
 ]ων μὴ κακῶν γι[- υ υ].
 1 ἔργων πονηρῶν, χεῖρα ἐλευθέραν ἔχε, 10
 . . . . .
 b. . . . .
 ]...μὴ πρ[άσσει] .] κακ[ῶς] 11
 ].α. ἡδικομημένος

25 MEN. Mon. 142 ἔλπ. τ. τὸν θεὸν πρ. κ. et 145 ἔλπ. τ. τοὺς
 γονεῖς πρᾶξι καλῶς, utrumque Christianos aut Iudaeos (II Mos.
 20, 12) sapit || 8 MEN. Mon. 442 ὀργ. ἐταίρου καὶ φίλου π. φ. ||
 10 MEN. Mon. 148 (χεῖρ)

3 [πεῖθον λόγοι]σι tentavit G., qui cont. de senectutis sapientia
 Eur. fr. 110. 619. 291 N.² et Men. Mon. 384, γεραίος πατήρ Eur. fr.
 773, 15 N.², γεραίτερος sim. in versibus cadentibus Euripideis ||
 4 [πείσῃ γὰρ αὐτῶι σ. [γε σοῦ? πολὺ?] G., hoc cum Nicostr. fr.
 27, 3 (CAF 2, 227 K.), [εἴκειν σε γὰρ τῶι σωφρονεστέρ[ωι χρεῶν]
 Hense ex Eur. Herc. 300s Democr. fr. 47 Die.-Kr.⁵ || 5-7 de
 decorum cultu et Hercule piissimo ('cf. Babr. 20 Βοηλάτης
 καὶ Ἡρακλῆς G.), unde lusit G. Fr. Boll monente [ἀεὶ γὰρ
 οὕτω δ]ῆ ποιεῖν τὸν Ἡρα[κλῆ]ν : [λέγοντες α]ἰῶθις οὐ σέβονσιν ὡς
 θεόν] || 5 ad ἔλπ. cf. Ps.-Isocr. ad Demon. 24 || 6 ἐ]μποιεῖν Mo-
 schion fr. 9, 11 p. 816 N.² | [αὐτῶι δὲ δρῶντι συ]μποιεῖν τὸν
 Ἡρα[κλῆ]ν ex Eur. fr. 432, 2 N.² Cr. || 7 [θνητῶν δὲ (τε) μηδέν'
 ἐ]ξ ἴσον σέβον [θεοῖς] Philippson l. c. | ad σέβον contulit G. Men.
 Mon. 229. 474, ad rem Hense Arist. eth. Nicom. 9, 2 p. 1165a
 24 Men. fr. 600 Koe. = Mon. 378 | adde Ps.-Phocyl. 8, quem
 secutus scripseris [σαντοῦ γονῆας ἐ]ξ ἴ. σ. [θεοῖς] | ἐξ ἴσον cum
 dat. Soph. Ant. 516 εἰ τοί σφε τιμᾶς ἐξ ἴσον τῶι δυσσεβεῖ || 8 de
 amicorum mutua indulgentia || 9 [ἐσθλῶν δὲ ἐταίρ]ων μὴ κακῶν γι[γν]ον
 φίλος] ex. gr. G. cf. Theogn. 31s || 10 ἐλ. cum gen. iam Trag.
 (Aesch. Eur.) Men. Sam. 271s αἰτίας . . . ἐλευθέρος γενόμενος ||
 11-14 de iniuria facienda et accipienda? || 11 sim. cadit 18
 cf. 5, ubi πράξειν καλῶς | cf. Men. Epitr. 557s (ὁ τρόπος) αἰτιος
 καὶ τοῦ καλῶς καὶ τοῦ κακῶς πράττειν ἐκαστοι || 12 '[γ]ῆ[ρ] ἡδίκ. ?
 G. || 12s cadit in ἡδίκ. Eur. Med. 221 El. 915, in εὐμαρέστερον
 fr. trag. adesp. 383, 3 N.²

] εὐμαρέστερος
 ].ισθῆναι κακῶ[.]
 ]τα ψεύδη λέγειν 5
 ] τάληθῆ λέγων
 ]ν τοῖς φίλοις εὐμαρῶ[ς].
 1 μὴ τοὺς κακοὺς οἴκτειρε πρᾶσσοντας κακῶς, 1
 βέ]βαιος ἦν τυχηρότι.
 1 ὀργῆς ἔκατι κρυπ[τὰ] μὴ ἐκφ[ή]ν[η]ς φίλου, 20
 π]οιοῦ προμηθίας
 1 γλώσσης μάλιστα, πιανταχοῦ πειρῶ κρατεῖν, 1

18 MEN. Mon. 345 rec. A μὴ τ. κ. οἴκτ. πρᾶξαντας κ., rec. U
 (cf. G. ad l.) μὴ τ. κακῶς πρᾶττοντας οἴκτειρ, ἂν κακοὶ || 20 MEN.
 Mon. 418 ὀργ. χάριν τὰ κρ. μὴ φάνησις φ. | DIPTICH. Cairen.
 ed. P. Jouguet et G. Lefebvre BCH 28 (1904), 208 (quater), ubi
 vera lectio ἔκατι || 20s Philemon. fr. 233 (CAF 2, 537 K.) ὀργ.
 χάριν τὰ κρ. μὴ φάνησις φίλου· ἔλπιζε δ' αὐτὸν πάλιν (ἂν Mein.) εἶναι
 σὺν φίλον: huius distichi fata varia descr. G. p. 24s || 22-24 STOB.
 3, 33 (π. σιγῆς), 4 p. 678 H. [SM] Χάρητος· [22-24] (= TGF

14 de νομ[ισθῆναι κακῶ]ς (cf. Men. fr. 476, 1 Koe. Men. Mon. 40)
 valde dubitat G. | nisi κακῶ[|| 15-17 de mendacio vitando, verum
 dicendo || 15 eodem vel sim. cadunt Soph. Phil. 108 fr. 236, 1
 N.² Men. Epitr. 81 || 15s contulit G. Eur. fr. 1036, 2. 1 N.² σκλήρ'
 ἀληθῆ et μαλθακά ψευδῆ || 16 eosdem exitus et Trag. et Com.
 saepe || 16s ἀλλὰ τάλ. λ. [φέρεται ὄνησι]ν τ. φ. εἰμ. Hense ex Soph.
 Oed. C. 287s τάλ. λ. [ἔχεις ὁμιλεῖ]ν τ. φ. εἰμ. G. || 18 vix ||
 18s 'noli misereri hominis mali, viri boni infortunati commiserere'
 || 18 contulit G. Men. Mon. 625 et Eur. Andr. 893s | οἴκτειρε
 vetustissimum diphthongi mediae hoc esse exemplum ad-
 notat G. || 19 [ἐσθλῶι δ' ἔση βέ]βαιος G. [ἐ. δ' ἔπον βέ]β. Hense
 [ἐ. φίλος βέ]β. Cr. [ἐ. παρὼν βέ]β. Schöll | de perfecto ἦτ. con-
 tulit G. Men. fr. 136, 1 Koe. Philem. fr. 107, 3 K., ad sententiam
 Ps.-Isocr. ad Demon. 28 Men. Mon. 61. 533 Eur. Iph. A. 345ss ||
 20s iratus cave ne arcana amici prodideris (Eur. Andr. 688ss,
 ubi et ὀργῆς χάριν et προμηθία) || 20 ἔκατι κρυπτά Dipt. χάριν
 τὰ κρ. rell. | εκφρασεῖς pap. ἐκφάνησις (φάνησις) Mon. em. Mein. |
 φίλων, φίλους Mon. v. l. | Men. Mon. 271 ἰδὼν τι χρηστὸν μηδὲν
 ἐκφάνησις ὅλος 592 (Trag. adesp. 511 N.²) χρόνος τὰ κρυπτά πάντα
 πρὸς τὸ φῶς ἀγει (G.) || 21 [πάντως δὲ λήθην μὴ π]οιοῦ πρ. dubi-
 tans tentavit G. | Plat. Min. 318^e πολλὴν προμηθεῖαν ποιεῖσθαι |
 in προμηθία sim. cadunt Soph. El. 990 Oed. C. 333 fr. 281, 2 N.²
 Eur. Med. 741 Hec. 1137 al. || 21ss cf. 38ss || 22 πανταχῇ Mon. ap.
 Mein., suo Marte ut videtur contra V. Meyer ap. G. 27 | de
 πανταχοῦ disseruit G. 27s, de πειρῶ v. ad v. 8

ἀει δὲ τοῦ δέοντος ἐνδεῖται πλέον.
ὅστις δὲ γαστρός μὴ κρατεῖν ἐπιστάται,
οὗτος τὰ πλείων τῶν κακῶν ἔχει κακά.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ

ΑΥΛΩΔΙΑ

p. 199 P.

[Θ . . . . .]
μηδ' ἄδικ(ε)ῖν ζήτει, μηδ', ἂν ἀδικῇ, πρ[ο]σοερίσῃς.
φεῦγε φόνους καὶ φεῦγε μάχας, φ(ε)ῖσαι . . δ . . . . νε . .
εἰς δ' ὀλίγον πονέσεις, καὶ δεύτερον οὐ μεταμέλῃ.
αὐ[λ(ε)ι] μοι.

Εἰδ(ι)ες ἄρ, χειμῶνα, θέρους· ταῦτ' ἐστὶ διόλου·
ἥλιος αὐτὸς [ἔδν], καὶ νῦξ τὰ τεταγμέν' ἀπέχει.

5s recurrunt ap. ANECD. Gr. 3, 469 Boiss.

PAP. Oxyrh. 1795 saec. I p. Chr. ed. Grenfell et Hunt vol. XV (1922) p. 114ss J. U. Powell Collectanea Alexandr. p. 199s P. Maas PhW. 1922, 581s et Kal. Metr. Jb. 257, 20 de metro. στίχους μειούρους nemo non audit. cf. Pap. Oxyrh. vol. I 15 Wil. GGA 1898, 695. T. F. Higham in 'Greek Poetry and Life' (Festschr. f. G. Murray 1936) 299—324

4 δὲ γὰρ A | δοθέντος N. figura illa δέοντος ἐνδεῖται praeter necessitatem deleta || 5 ὅστις δὲ μὴ γαστρός S Mac. Tr. p. 109 γαστρός ὅστις μὴ Anecd. || 6 οὗτος om. S οὕτως Anecd.

sententiae secundum litterarum primarum ordinem a [?] usque ad E (O?) in duabus columnis dispositae sunt. columnae primae seriei A—Γ frag. nimis lacera exstant. eiusdem generis est pap. Oxyrh. 15 saec. III p. Chr., quae eiusdem generis seriem X ad Ω continet, eam quoque ita mutilatam, ut praeter sententiarum genus vix quid cognosci possit || 1 cf. Ps.-Phocyl. 21. 51 | προσεγ. Theocr. 5, 60 (ποτέρωδε) || 2 cf. Ps.-Phocyl. 32. 34. 151 || 3 πονέσεις velut Theocr. 10, 8 ἐπόθεσα cf. Kühner-Blass 2, 525 Schwyzer GrGr. 753 | cf. Plat. Phaed. 62^d ἐπιμελεῖσθαι v. l. = ἐπιμελήσεσθαι || 4 αὐλιμοι pap. interpretatus est Wil. l. c. ex Ameips. CGrF 1, 676 K. (= Athen. 11, 783^e III p. 23 Kai.) | cf. Theogn. 1055s (Maas) || 5 appella Ἰδες | διόλου adv. A. P. Arist. Plut.

μὴ κοπία ζητεῖν, πόθεν ἥλιος ἢ πόθεν[ν] ὕδωρ,
ἀλλὰ π[ό]θεν τ[ό] μύρον καὶ τοὺς στεφάνου[ς] ἀγοράσῃς.
αὐ[λ(ε)ι] μοι.

Κρήνας αὐτορῦ[το]υς μέλ[ιτ]ος τρ(ε)ῖς ἤθελον ἔχειν, 10
πέντε γαλακτορῦτους, οἶνον δέκα, δώδεκα μύρον,
καὶ δύο πηγαίων ὑδάτων, καὶ τρ(ε)ῖς χιονέ[ν]ων.
παῖδα κατὰ κρήνην καὶ παρθένον ἠθελὼν ἔχειν.
αὐ[λ(ε)ι] μοι.

Λύδιος αὐλὸς ἐμοί, τὰ δὲ Λύδια παίγματα λύρας, 15
κα[ί] Φρύγ[ι]ος κάλαμος, τὰ δὲ τάρυρα τύμπανα πονεῖ.
ταῦτα ζῶν δισάμ τ' ἐρ(α)μαι, καί, διὰν ἀποθάνω,
αὐλὸν ὑπὲρ κεφαλῆς θέτε μοι, παρὰ ποσσ[ι] δὲ λυρ(α)[ν].
αὐ[λ(ε)ι] μοι.

Μέτρα τι[ς] ἂν πλοῦτον, <τίς> ἀνεύρατο μέτρα πενίας, 20
ἢ τίς ἐν ἀνθρώποις χρυσοῦ πάλιν εὗρατο μέτρον;
νῦν γὰρ ὁ χρήματ' ἔχων ἐτι πλε[ί]ονα χρήματα θέλει,
πλούσιος ὢν δ' ὁ τάλας βασανίσ[δ]εται ὥσπερ ὁ πένης.
αὐ[λ(ε)ι] μοι.

Νεκρὸν ἕαν ποθ' ἴδῃς καὶ μνήματα κοφὰ παράγῃς, 25
κοινὸν ἔσοπτρον ὀρᾷ(ς)· ὁ θανὼν οὕτως προσεδόκα.

7 κοπιᾶν = 'laborare' Nov. Test. | in mentem venit placidum de sole et aqua philosophorum, qualia congegit in primis Plutarchus ap. Die. Doxogr. p. 348. 280 al. || 10 αὐτόρυντος pro αὐτορῦντος iam Pind. Pyth. 12, 17 velut Soph. Antig. 950 χρυσορῦντος cf. v. 11 || 10. 12 an τρίς? || 11 πεντησσερ. ε pap. | γαλακτ. novum || 12 ad ὅδ. χιών. cf. Athen. 1, 123^{ed} Xenoph. memor. 2, 1, 30 | an χιονίων? || 16 iam Hom. X 163 ἀσπίδα ταυρήν K 257s κυνήν . . . ταυρήν et Ps.-Hes. scut. 104 ταύρεος, ceterum adi. aetatis sequioris || 17 ἐρομαι pap. em. editt. || 18 λωρη[ν] pap. || 20 cf. Ps.-Phocyl. 5s | ἂν quasi ἂν . . . ἀνεύρατο tmesi secundum Ψ 709 ἂν δ' . . . ἀνίστατο ε 260 ἐν δὲ . . . ἐνέδησεν P., adde Pind. Nem. 9, 8, nisi sententia interpretanda est irrealis et scrib. bis τίς ἂν | πλοῦτον παλι pap. (e v. 21): τίς Hunt || 20ss cf. Sol. 1, 71ss cum adn. || 21s cf. Ps.-Phocyl. 42ss || 22 cf. Sotad. 9, 6 || 25 P. ad ποθ' ἴδῃς contulit Mayser Gramm. griech. Pap. p. 201 Lightfoot ad ep. Paul. ad Philipp. 2, 23 ἀφῶ | Mosch. trag. 7, 5 p. 815 N.² τὸ σῶμα κοφῶ τάξιν εἰληφεν πέτρον | παράγειν = 'praeterire' Polyb. 5, 18, 4 N. T. Matth. 9, 9 Inscr. (de viatore) || 26 ἔσοπτρον transl. Pind. Nem. 7, 14

ὁ χρ[ο]ν[ος] ἐστὶ δάνος, τὸ ζῆν πικρός ἐσθ' ὁ δανίσας,
κἂν τότ' ἀπαιτῆσαι σε θέλημι, κλαίων [ἀ]ποδίδους.

αὐλ<ε>ι μοι.

Ξέρξης ἦν βασιλε[ύ]ς ὁ λέγων Διὶ πάντα μερίσαι,
δς δυσ<ι> πηθαλ[ι]ο[ι]ς μόνος ἔσχισε Λήμνιον ὕδωρ.

30

*Ολβι<ο>ς ἦν ὁ Μίδας, τρεῖς δ' ὀλβιος ἦν ὁ [Κ]ινύρ[α]ς,
ἀλλὰ τίς εἰς Ἀἶδα ὀβολοῦ πλέον ἦλνθεν ἔχων;

αὐλ<ε>ι μοι.

27 δάνος et δανίζω A. P. app. 752 A. P. 11, 309 || 28 an ποτ' ? |
δοδοίς, διδοῖ LXX contulit P. || 30s Iuven. 10, 185s (cum
schol.) attulit P. cf. Herod. 7, 33ss | μερίζειν τὴν βασιλείαν iam
Polyb. 31, 18, 1 || 32 cf. Tyrt. 9, 6 cum adn. || 33 cf. Ps.-Phocyl.
109ss Sol. 14, 7s